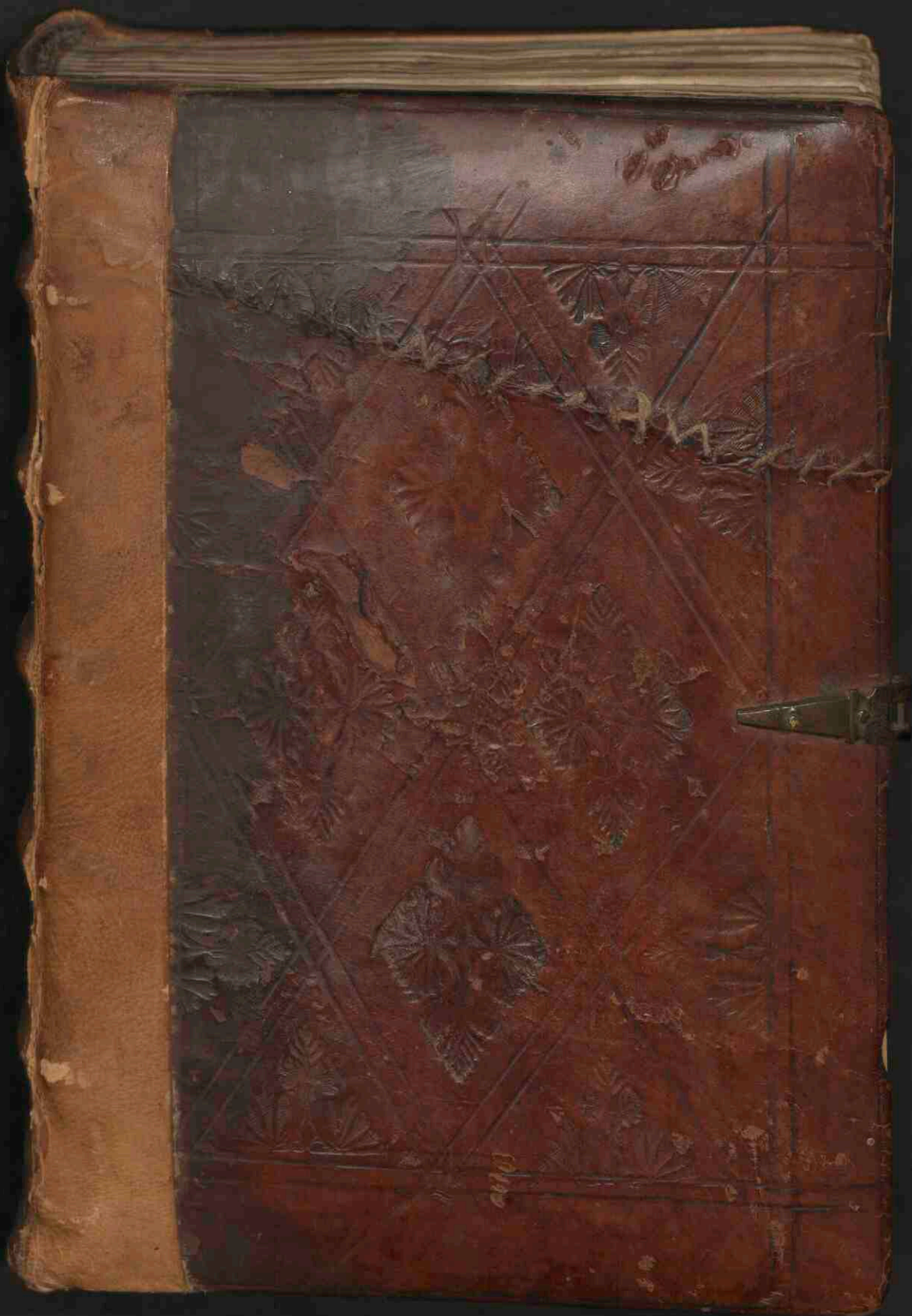

Sermones XVII super Psalmum Qui habitat

<https://hdl.handle.net/1874/328098>

Lection. 263

Vols. 160

**Hs.
1 L 18**

KML

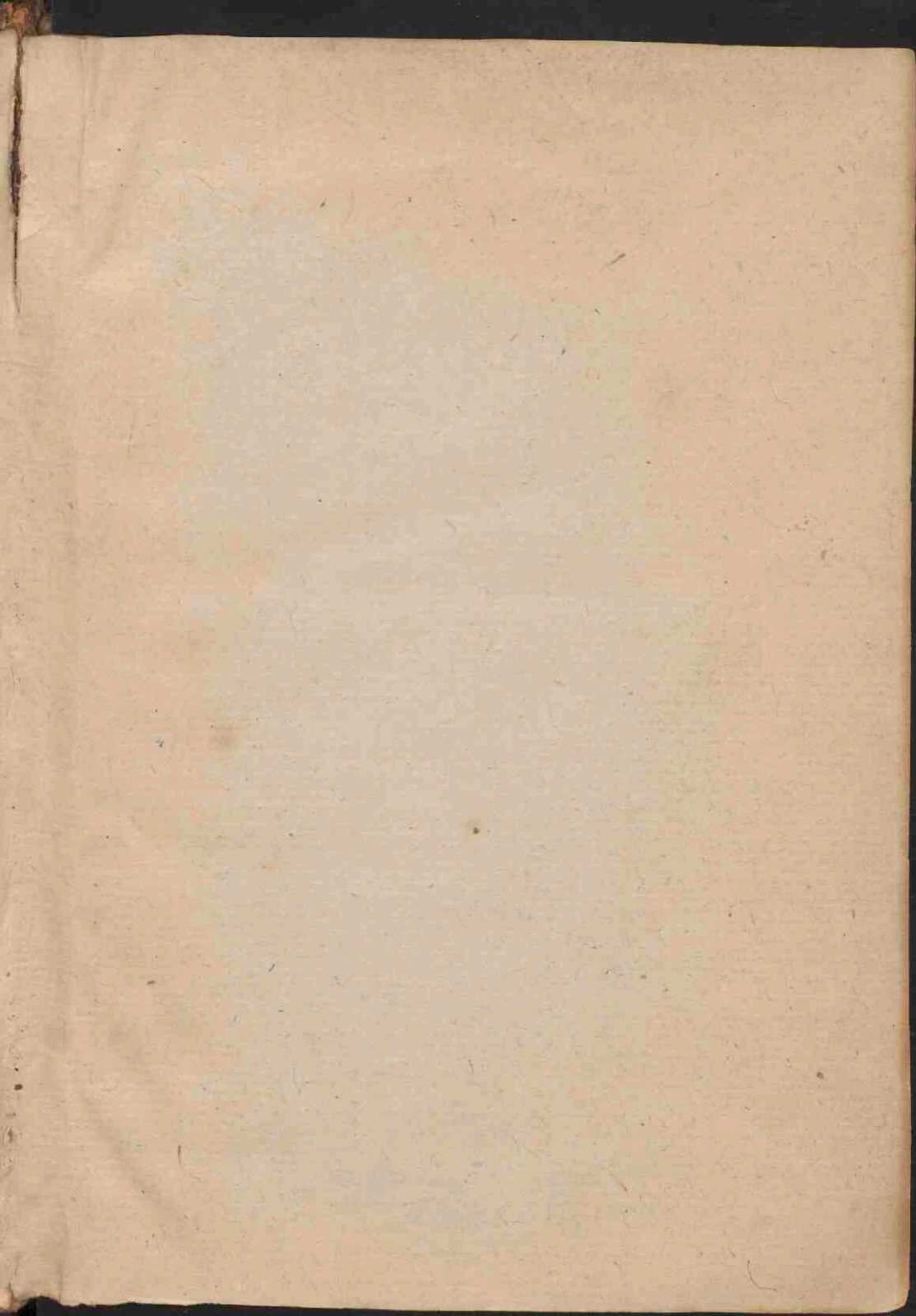
N: 18

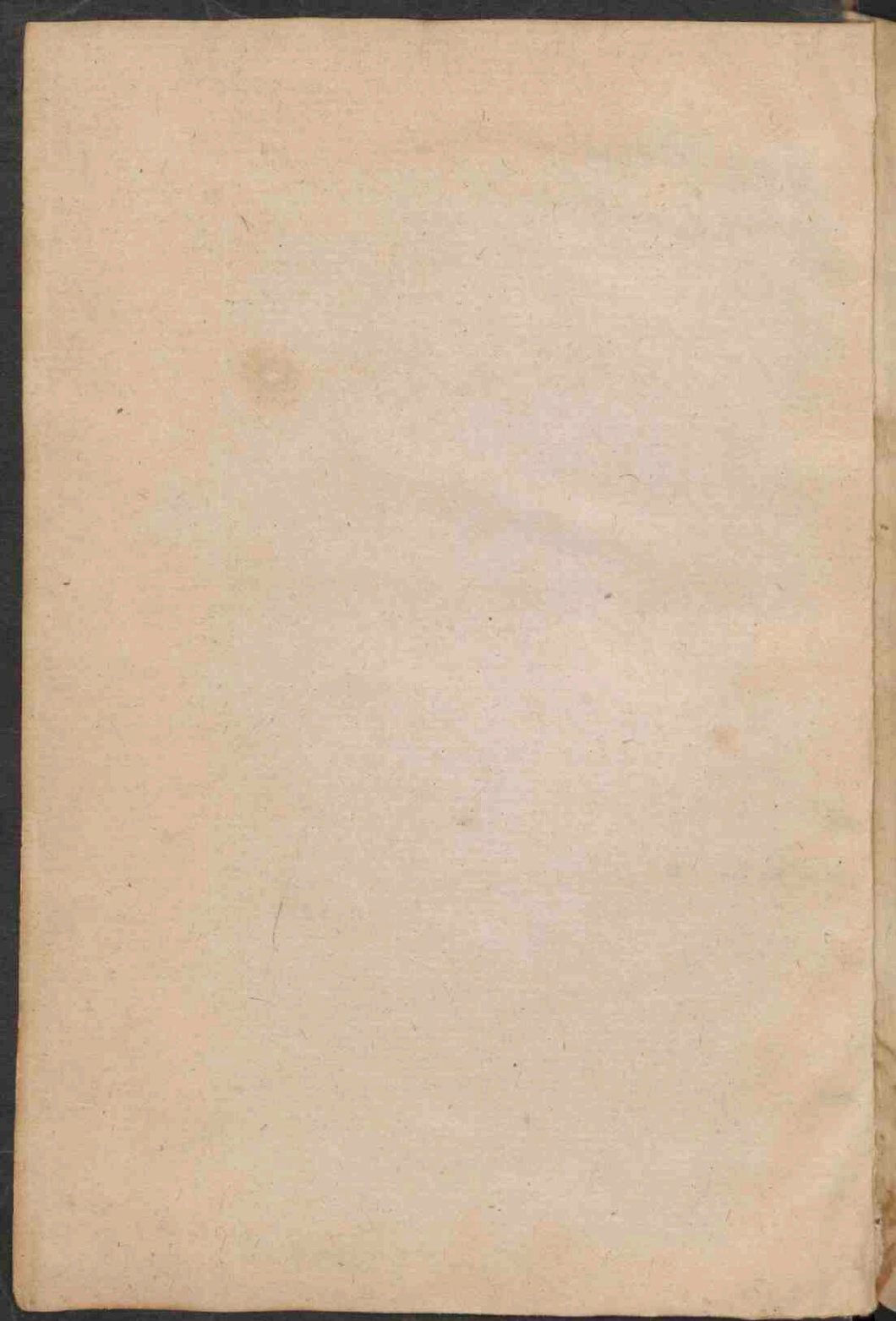
160 (*Eccl. 263, antea 291b.*) *Membr. 4°. 122 ff. Saec. XIV.*

S. Bernardus, Opuscula quaedam.

Fol. 1a. Incipit prefacio beati bernardi super psalmum Qui habitat in adiutorio. (Sermones XVII). Fol. 50b. Incipit liber de duodecim gradibus humilitatis. Fol. 71a. De colloquio symonis et ihesu. Fol. 100a. Incipit prefacio super ewangelium Missus est, cet.

„Iste liber pertinet ad fratres Carthusienses domus sancti Salvatoris in valle florum extra muros Trajectenses, quem dedit eisdem frater Henricus Walvisch canon. regul. in Wyndesheym.” (Vid. de H. Walvisch: Acquoy, Het klooster te Windesheim, III, p. 268 et Tabula).

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text.

Third section of faint, illegible text.

Fourth section of faint, illegible text.

Fifth section of faint, illegible text.

Iste lib ptinet ad fr̄s Cartusien̄ domy s̄
Saluataf m Valle floz ex muros Tarenten̄
que dedit eis de fr̄at henry baluich canōm
Rustar̄ i blyndeshoy m per q̄mōr̄ i eo sep̄ad 17

Sup psalmū q̄ habitat i adiutio. Bernardus
Bernardus. De duodeci gradibz hūilitatis.
Item. De colloq̄o lymois et ihesu
Bernardus. Super. Nullus est

N

n°. 252. b.

n°. 291. B.

hys diebus quibus licet omni digni e. aliq̄tenq̄ maior e labor uir
ut q̄sco? nō est inutile tractare uobiscum aliquid de sp̄s uis facis.
qd̄ v̄m aliq̄ rogauerit. Vnde eligendus e nob̄ p̄fctiq̄ p̄e.
te quo ceptacionis occasione inuicis accipit? ut uide cōf̄m
p̄ant̄ anima maligni. vnde sibi occasione v̄sūp̄ae p̄sūp̄it. P̄ca
nolo uos ignorare fr̄es: qui manifeste inuitates sūt inuicis. q̄m;
te s̄p̄t̄uris s̄tis aliquid nō s̄tē v̄sūp̄ant? et detruēt uirtutem
rei in uentacō: sicut solent q̄m; nō nulli. **Caueat h̄ d̄t̄alissimū?**
q̄ p̄sūp̄it dyabolici est. et te p̄te eius cō se p̄b̄ant qui ad f̄amur.
in suam ip̄oz p̄nitiem saluata s̄p̄ta p̄uere motientes. Sed
nō nō plus inuoz: s̄ufficiat credo breuē tēgisse. Jam te ip̄o
elegim; p̄fctimo. aliqua p̄s̄ate d̄no d̄f̄ere et explauae tēp̄am;

Di h̄itat in adiutorio altissimi: in p̄tentione di
celi cōmorabit. Quis sic d̄m̄ in h̄itatō: ad
uozū. p̄ nō in h̄itantes illud melius p̄t ag
uozū. **Tua liquit. Sermo primus.**

coz̄ ip̄ies gr̄ia d̄m̄i nō sp̄antū? aliud resp̄e
tancū. t̄m̄i fr̄uctū sp̄antū. Resp̄e enī h̄itat in adiutorio rei. qui
nō potuit rei adiutorem suū? sed q̄s̄dit in uirtute sua: et in mul
titudine d̄icaz̄ suaz̄. Surdus namq̄ est ad p̄p̄te consilii d̄ic̄
as. **Quere d̄m̄i d̄m̄i inueniri p̄t. inuozate eum d̄m̄i p̄e.** Et sola
p̄alia q̄rens emulat̄ in malignitatis. patem p̄coz̄ uoz̄? et
clongat̄ ab adiutorio d̄i: qd̄ sibi ad h̄ n̄am nō requirit. Sed q̄
nobis te h̄ys que s̄ois sūt iudicāe. **Timco fr̄es ne forte sint etiā
in nobis qui non h̄itent in adiutorio altissimi? sed q̄s̄tant in
uirtute sua: et in multitudine d̄icaz̄ suaz̄. forte fluorem h̄ic ad p̄te
rei iuglyis inueniys. Uob̄e. et t̄ent̄ h̄m̄i q̄m̄i? a' ead̄ n̄toz̄ ut sibi**

2

videntur diuicias multoꝝ longo tpe acq̄uierunt: et in hys q̄sentes re-
missiores sūt in timōe dei: finale iamꝫ ad oculatas ad aurolia-
tes p̄uicosa quatuor securitate declinant: immutant re trahit di-
iudicant. Qui p̄tō si h̄tarent madiuocōe dei: uerteret vob̄ sibi
et timeant offendē. quem sibi cognoscerent adhuc iam n̄tū esse.
Tanto namq; si quietem amplius timē deum & maḡ solliciti esse
debuerant: quanto maiora eius munera iam p̄cepit. Neq; enī q̄
h̄m̄q; ab eo seruaē aut tene possimꝫ sine eo. **Q**uē uō qd̄ nō sine
tolore loquim̄ et uitemꝫ: sunt aliq; qui m̄cōūhōis m̄tō factis ti-
morati & solliciti sūt. donec m̄tū aliq̄ cōūfōm̄s accipere?
Et ai multo maḡ relaxatē debuerant m̄ illud: quē dicit me ad
huc estuent: incipit sic agē ac si dicant. **E**t quid ei suemus
vl̄? qm̄ iam h̄m̄q; qd̄ ratius ē? **O**si times quam parū est
qd̄ habes: & hoc ipm̄ q̄ cito p̄dis. si non seruaueit ille qui redit.
Hec enī duo sūt que ualde sollicitos & libertatos teo uos reddē
p̄tē: ut nō simꝫ reb̄ h̄m̄q; qui p̄tē nō h̄tant madiuocōe alacritate:
qua non t̄p̄uac̄. **U**ll̄ esse uicū. **H**is sūt qui nō sp̄ant m̄ dūo.
Sunt aut̄ aliq; qui & resp̄ant: h̄m̄q; ualde q̄ colatantes ib̄ illi-
tatem p̄p̄am reficunt & obrunt: ap̄ illam uitate sp̄us h̄tantes
t̄ne sua: et t̄ m̄finitatem p̄p̄am semp̄ m̄tenti: ut om̄ia que
p̄cipit: cursum em̄are p̄at sūt. **U**bi ē uicū iḡm̄ ualē. **I**aduocōe
ai d̄ n̄ h̄tāt: ues nouerit: qd̄ n̄ allgē ualeat: ut aq̄ cogitē. **S**t aut̄
aliq; qui sp̄ant quietem m̄ dūo sed frustra: quia sic t̄nna eius si-
b̄p̄is blandiūt: ut ap̄t̄s suis nō em̄ent. **V**ana ē om̄o sp̄es
illa: et h̄ q̄ fundit eo q̄ t̄ntas relit. **C**ont̄ h̄p̄s p̄p̄a. **M**aledicō
m̄q; qui p̄tāt n̄ sp̄e. **E**t alius. **B**isplacitū ē dūo sup̄ timētes
eū: & in eis qui sp̄ant sup̄ m̄a eius. **D**ūrus qui sp̄ant signat

et p̄misit sup̄ timentes eū. Frustra siquidem sperat qui contemp-
tu suo grām a se repellit: & spem suam prolegetuauat. Nullus
horū tū h̄tat in adiuuō alacerrimū. Præus enī h̄tat in m̄tis
suis: f̄idus impetus: t̄nus in uicis. In m̄ta h̄tatō t̄ij?
anxia t̄di? Multa & p̄uolosa p̄mi. Quid enī stultus? q̄
h̄taue in domo n̄e ad h̄uc inchoata? Cōsumaste te putas.
Ac cū cōsumauit homo: n̄c incipit. Deniq; ruinosa ē oīno
h̄tatō: & que sustenta maḡ opus lz: & fulari: q̄ in h̄ta
ti. Romie uita p̄us fragilis est & incerta. Simile eō n̄te ē:
q̄ quid fundat in ip̄a. Quis sup̄ fragile fundamētū stabile ce-
dat edificat? P̄uolosa go h̄tatō eoz qui in m̄tis suis sperant:
p̄uolosa quia ruinosa. Eoz n̄o qui cōsuetudōne p̄pe fragilita-
tis n̄c m̄tas resp̄atōe t̄cauit. h̄tatō ē aueria: & eos in tormē-
tis diuini h̄tae. Quid enī & penas sustinet in quib; nocte
& die conuertit: & eis quos quas n̄dū sentit: amplius cruciat:
ut n̄o sufficiat diei malicia sua: h̄ opp̄m̄t h̄is q̄ foctate que
n̄p̄ experient. Que tormēta quis in h̄is incolleabiliōz p̄t erro-
gari: p̄stam qz tanto labōe p̄m̄t: & celestis pais n̄o sustenta-
t̄ edulio. H̄i sūt qui in adiuuō alacerrimū n̄o h̄tant: quia
resp̄ant. Pores aut̄ idēo n̄o q̄rūt: qz neq; sibi illud n̄c m̄
sentit. Extremū uō p̄p̄ta longe sūt: qz eo n̄o queūt aueritū
rei quo op̄nie n̄o p̄t. Soti in adiuuō alacerrimū h̄tant: qui
id soti opt̄ne desiderant: id soti amittē trep̄tant: sedula c̄
illud & sollicita cogitacōe uersantes: que ē h̄ic pietas cultus
rei. S̄tis plane qui sic h̄tat in adiuuō alacerrimū: qz in p̄ter-
tōne di teli cōmorabit. Quid ei notē potit eoz que sub celo sūt
que t̄us teli p̄p̄t et cōst̄at uoluit? Porro sub celo sūt aere

pñtes: sub celo pñs alim neq: et caro aduersus spm corrupit
 tens. Optime g' dñi e' in pñtōe dei celi: ut nichil eoz que s' b'
 celo sūt time possit atq's pñtōe eius h're mēuēit. Sicut ita
 dñi sit ut ad bñi sequentē oratō penitēat qui h'nt in adiu
 uo alitissimi in pñtōe dei celi tōmorabit dicit dñs susceptor me
 us es: et sic qd dicit in pñtōe dei celi q'morabit: et posuō pñten
 as pñs qui h'nt in adiuo alitissimi. Aut mag' ad dē uita
 tur ut nō sōli adiutoriu ad opandū bonū: s' et pñtōe q' ad
 libandū a malo doceat eē q'rendā. Ac nō diligētē actente q' in
 pñtōe dicit nō impūcia. Angelus impūcia eius eruliat: ego
 uiam possim in pñtōe eius morari. Ille bñs impūcia: ego
 uiam in pñtōe sim securus. Dei celi inquit. Hec enī ubiq'
 eē nō dubitē: sic tamē in celo e' ut ad eius cōpāōne uer esse
 uideat mēus. **P**ter qd orantes dicim' **P**ar tū qui es in cel'
Sicut enī aīa quez nō in toto sit uer' excellēcia tamē et in
 gularius ē in capite ubi sūt omīs sensus: nā in cētīs omībus
 mēb'is uir vni exeret: sōli s' b' tactū. **V**ide quānt ad eum
 modū quo in capite ē: cētā mēbra uident' quotāno nō tam
 in pñtōe q' uer' **S**icut pñtōe illam cogit' qua bñ angli p
 finit: uer' possim' uir aliq' dei pñtōe et nomē h're. **S**icut
 tū aīa q' uer' hanc pñtōe uer' **D**icit dñs susceptor meus
 tu. **V**er' id quātē finom alii uer' uer'. **Sermo secundus.**

Qui h'nt in adiuo alitissimi alit' pñtōe dicit dñs
 susceptor meus es tu et refugiu meū res meos ha
 bo in eū. **D**icit in g'raui actōe confitens dñs et nā
 se iocōe ei: sup' dupla adiuo eius. **O**mīs enī qui adhuc
 in adiuo h'nt nō in regno: et sic q' op' h'z fuge: et in dñi cadit

⁊ animalia pastor meus es tu. p̄t̄ om̄s hoīes dicit̄ r̄temp̄tor
 meus es tu: ac n̄o susteptor: meus es tu: is t̄m̄ dicit̄ p̄r. qui h̄itac
 in adiutorio alacissimi. **V**ite ⁊ addit̄ deus meus. **C**ur n̄o res n̄r?
Quia in cr̄it̄cōe ⁊ r̄temp̄cōe teīs ⁊ quāb̄s b̄n̄ficijs ē res om̄i?
 h̄ in p̄n̄c̄ip̄iō b̄n̄f̄iō n̄r̄ p̄ū h̄ūc̄eū singuli el̄c̄oz. **S**ic enī pat̄is
 ē ⁊ carēntē sustipe et eipe fugiētē: ut n̄t̄ci possit̄ r̄uctis om̄ib̄s
 alijs ei soli opam̄ t̄re. **P**roea expedit om̄i aīe d̄m̄ h̄p̄ actentē
 tamq̄ p̄p̄m n̄o m̄o adiutorē: h̄ ⁊ m̄p̄ctozem. **Q**uī enī neg
 ligens ponit̄ s̄i? qui m̄t̄uētē se d̄m̄ m̄iō r̄el̄t̄ m̄t̄uētē? **A**ur
 quō n̄o q̄i p̄p̄m illū h̄rē m̄t̄er? q̄ sic eū sup̄ se t̄t̄enti m̄t̄er
 ut om̄ia m̄t̄erora et ext̄erora ei⁹ oī hora considerac̄ n̄o t̄el̄t̄?
 om̄is ⁊ n̄o s̄olū actus sed et ip̄os subtilissimos aīe mot⁹ per
 strutē atq̄ diuidit̄. **H**ic go n̄o m̄t̄o dicit̄ p̄r. **D**eus me⁹:
 sp̄abo in eū. **E**t actentē q̄ n̄o dicit̄ sp̄aui aut̄ sp̄ero: sed sp̄a
 bo. **H**oc m̄q̄t̄ ē uotū meū? h̄ p̄p̄oīc̄i meū: h̄ m̄t̄cō̄ uōdis
 mei. **R**epoīta ē h̄ sp̄es mea in t̄m̄ meo: ⁊ in hac p̄senc̄t̄o.
Sp̄abo in eū: nec t̄sp̄abo: nec fr̄ust̄ sp̄abo. **Q**uia maledict⁹
 qui p̄t̄at̄ in sp̄e ⁊ nichilo: ⁊ qui p̄t̄at̄ in t̄sp̄ac̄e: h̄ nec c̄c̄ uo
 lo t̄el̄t̄is: qui n̄o sp̄ant̄ in d̄uō. **S**p̄abo in quid̄ in eū. **S**ed iam
 dicit̄ nob̄ quo fr̄c̄ū? qua m̄t̄ere: quo luaro? **Q**m̄ ip̄e lib̄c̄a
 bit̄ me de laqueo uenanc̄iū. ⁊ a uerbo aspo. **S**ane laq̄ū
 t̄h̄it̄ et hoc uerbū in diem alac̄ū: et sermonē si placet̄ al
 terum differamus. **Sermo tertius...**

Deus meus sp̄abo in eū: quā ip̄e lib̄c̄auit̄ me
 de laqueo uenanc̄iū. ⁊ a uerbo aspo. **E**go uas
 h̄c̄es in h̄o uerbo magna me ip̄s ḡ pietate cōp̄ū
 gor: ⁊ ualde n̄al̄t̄eror aīe mee. **I**p̄e lib̄c̄auit̄ me de laqueo

venantū. Ergo ne bestie sumus nos? Bestie prostris. Homo enim
enī tū in honore oēt nō intellexit? cōpatus ē iūmētis māpiciētibz
& filiis suis ē illis. Bestie p̄f̄s sūt homines: oues errantes non hū
tes pastore. Quid sup̄bi o homo? quid te stoli lacta? Vite quia
bestia es: au venante taquei p̄pauit. Sed qui sūt venatores isti?
Venatores uti; pessimi et nequissimi: callidissimi: fraudehissimi.
Venatores qui cornu nō sonant: ut nō audiant: sed sagittent
in oculis nō iūmaculanti. Ipi sūt trōres tenebrarū har: actualissimi ū
fucia & neq̄aa dyabolice fraudis. Ita ut hanc ē ante venatoreū
bestia: sic ad corū cōpaciōnē sit quili: actualissimo homi: p̄ eos
dicitur qui tū ap̄lo nō ignorant cogitaciōnes eoz: quibz intel
sapiciētia tamē ē fraude rep̄hente malignozū. Obsecro uos nouel
le plantaciōnes rei: uos qui nondū hētis eētōs sensus ad dist
cōnem boni & mali: nolite seq̄ cordis v̄i iudiciū: nolite hūitāe
in sensu v̄iō: ne uos q̄p̄ nites adhuc v̄f̄us ille uenator: teri
piat. Nam siluestribus illis et oīno bestialibz bestijs scāres
homines loq̄: ap̄tos facis expandit laqueos: neque quos facile
rapientes esse nō dubitat. Vobis autē qui tamq̄ p̄taciōes cerui
sp̄tes necatis & relucētis ad fontē viuū: subtiliōes occultat laq̄
os: & callidiora fraudis sue argumēta conq̄it. Vite obsecro
vos: hūitānī sub potētiā manū rei pacis v̄i: et arq̄estite eoz
consilijs qui melius nouit venatois illi ūficias: et oti dicitur
no longi q̄pis exācio: et crebris exp̄mētis tam in se q̄ in alijs
militas. Sed ecce quia iam venatores & bestias nouimus &
quidnam sit laq̄us iste q̄rēdū ē. Nolo ego adiuuēre ex me:
Duet dubiū a quod trāte uob. Oītat uob ap̄tius laqueum
istum: ip̄e enī venatorū illorū non ignorat cogitaciōnes.

Dic inquam nob' bñe panle quis sit laqus iste dyaboli: a quo se
 liberatam fiet aia gratular'. Qui noluit inquit dimitte si in h'o
 stio maduit in reptaciones: et in laqu dyaboli. Ergo ne laqus
 dyaboli dicte sit huius aia? **H**eu qua pauos iuenim9 qui
 ab h'o laqueo liberai erulent: q' multos qui toleat q' paru
 vident' tibi inretui: et ad h' quatu puc ipi se tuolue et mari
 tate laborant. Vos qui itiquitas omnia t' fetuci estis no huc
 vbi redmaer caput suu filiu homis. erultate t' dicite: qui
 ipe liberauit me de laquo venanciu. **C**onfitemi illi toto corde. to
 ta aia. tota iuitute. erupis medullis cordis gras agite dñtes.
Qui ipe liberauit me de laqueo venanciu. **E**t ut nouins q' mag
 ni sit bñficiu h' est hanc que a teo donata sūt vob': audite
 quid sequit'. **E**t a uerbo aspero. **E** homo ul' mag' bestia laqui
 no timebas. time t' malleu. **A** uerbo mag' aspo. **Q**d e h' uerbu?
 nisi illud insatiabile ieheme. affer. affer pauce. dilacera. ato
 mifce. veloci' spolia retrahet'. **Q**uid e uerbu aspiat: nisi tol
 lat' impius ne uideat glam rei? **Q**uo erultant uenatores cap
 ta bestia et clamant tolle tolle infige verubus. infer primis
 male bulenab9 mponet lebens: uerbu aspm sicut qd' pauit
 dno erat asperas ipius uatex: tolle tolle truitige eum. **Q**' hor
 ribile uerbu: q' aspm. q' arutele. **V**ere tentes coru arma et
 sagitte: ligua coru gladi9 acutus. **H**oc uerbu asperu tu sustinu
 isti dñe. **C**ur. nisi ut liberares nos a uerbo aspo? **S**ic iam pie
 tatis tue ut no sustineam9 nos: qd' dignatus es sustine' pno
 b'. sustinent homies a laues ai eis sicutemus age penitenciam
 t' dicit: duro e h' sermo. **N**empe h' e qd' mewa legimus.
Loquebat' dñs repñia ipa sed in figura. tamq' hys quib9

non est tacit nosse misterium dei regni. Cumque audierit dicentem
nisi manducaueritis carnem filii hominis & biberitis eius sang-
nem. Durum est hoc & impossibile est. et abierit retro. Quid autem
est manducatione eius carnem & bibe eius sanguinem? nisi cor-
dare passionibus eius. et eam conversatione imitari quod gessit in car-
ne. **V**itae & hoc designat illud illabari altaris sacramenti
ubi dominum illud corpus accipimus? ut sicut vitetur illa
panis forma in nos inire sic uouimus per eam quam merus ha-
bitus conversationem ipsam inire in nos. ad habitandum in cor-
dibus nostris per fidem. **C**ui enim iusticia ingreditur. ille ingreditur
qui fructus est nobis adeo pro iusticia. **S**ed & qui manet in i-
iusticia in teo manet. & deus in eo. **S**ed tamen adhuc dicit
uobis nihil durum est hoc. **E**rgo ue durum est momentaneum
hoc & leue tribulationis. quod super modum in sublimitate eternum
pondus glorie operatur in uobis. **D**urum est leuissimo et bre-
uissimo labore cruciatu illos et tormenta redimere que nul-
lus timore finiat? nullus animam sufficit cogitare? **D**icit
uobis uideat si dicit. agite penitentiam. **E**ritis? **S**ed audire
estis aliquid asperum uerbum. auertere durum. audicionem malam?
ite maledictum in ignem eternum. **I**ta dico uobis hoc timere? hoc durum
reputate? & inuenietis quia iugum domini suauis est & onus eius
leue. **S**i in seipso suauis illud aere necdum potestis. uel hoc non
ignoratis. quoniam huius conversatione suauissimum est. **E**os autem
fratres mei uos penati ante quorum oculos frustra iacet. **R**eche-
vos qui diuitias huius uel penitus reliquistis? quid timeatis
a uobis asperum? quoniam iam libati estis a laqueo? **F**elix tu potest
per quo per saltem quitam scripta sunt. qui a uobis laqueum? ut

Al ipm

6

omino longe feres a uerbo aspo. Quibus enī dicitur ite maledi-
m ignem emi. esurim & non reditis michi manducare qui-
bus inq̄ dicitur nisi hys qui subam hūere hūis inuidi. Qu-
q̄ non ualde exultant ad uerbū hō corda uia: & spiritali
iocunditate replent. Quis nō p̄ciōsiorem ducit paup̄tate
uīā thesauris tili. Siquatē ip̄a ē que libat uos a uerbo as-
po. Quid nāq̄ a uob̄ erigat tens? qd̄ p̄ ip̄us amōc re-
lucti ē: et tamen hō eam faciat: & te labore manuum
uariatē ip̄us & uocat ut nichil desit. Agite gō gr̄as &
exultate & dicit quī ip̄e libat me de laqueo uenancium
& a uerbo aspo. Exultate inq̄ sed adhuc interm̄ ai timēde:
letos uos esse uolo sed nondū letuos? gaudentes in sp̄i-
sco: sed tamen pauciores adhuc & cauentes a reciduo.
Quid enī uis uob̄ pauendū est? Omni uac̄ idz ḡ illi-
mū: p̄m̄ uite p̄m̄ apostatie. Enī enī finē ut p̄nas
accipias ut colibe & uolactis ad redēdū: nā inbra
non erat requies. sed labor & dolor: et afflictō sp̄is. Qd̄
ergo timendū ē sic uolant. nisi ne forte cataracta a silē
aliquod inteat nira aius delicio trahat uideat auena
toibus illis pessimis. & p̄ans laqueis capiatur & sit uo-
uissima eius peiora poribus. Hoc inq̄ timendū ē omno:
ne quis a corde solo. a etiam corpe ad uomitū reueta-
tur. Legimus enī de filiis israhel: quia corde redierūt in egri-
tum. Nam corpe inueni danū post eorū talos rubrū
mare phibebat. Hoc est qd̄ uehementer singulis quibz
q̄ timendū est. ne qū forte eatens dei offendant ut
manifeste abiciantur. & euomant ab eo: aut si puor

neget corpus apostoliam. tepor ipse paulatim ingerat aposto-
liam cordis: ut intueret in hitu religionis cor illare gerant.
Et quod illius consalacōnis inenue potuerint amplectā-
tur. Neq; enī sumus nos aplo sanctioēs: qui tū uerebatur
ne forte tū alijs pdicasset ipse iphus efficiat. Sed id tam
dūi tūuendū ē. donec laqūs conctus sit. tūec corpus illud
aīa teposuit. Nam et ipm corpus laqueus qdam ē. unde
et oclis aīam legit testat. Plūme gō detet securi cē hoīs
qui secū pōt laqū. sūi: ymo uo boni est mag' hīcā m
adiuōio altissimi: ut p eī possit laqueus euitari.

Scapulis suis obumbrabit. **Sermo quartus**
Confitenti hūili et deuote grās referenti non t
uīto ampliora bñficia pmittit. Nam qui si-
telis inuenitur in modico: iure conatūc sup multa. Sicut e-
cōuerso accipiendis indigno ē: qui sūit te accepas ingratus.
Ita: deuote illi grāi actōi rūter spūs: nō solū id mōens fa-
acet: sed et scapulis suis obūbrabit. Cetero in hīs scapulis
geminā pmillionem dūi intelligentiam: subter uite ei9 que nūc
est: pte et futē. Si enī solū pmittet regni et in uīne deēt uacū-
am: omō torq̄rēt homines et rūterent. Magni q̄t qd pmic-
titur: sed pueniendi illuc nulla factas tar. P̄tēa qui p9
hō illū uīā pmittit etnā: ipē enām in hō illō tādū centu-
plū puatissima pietate pmittit. Quid enī exalacōis iā-
hēs o homo? P̄tō obstructū est os loquencū iniqua. Qd
plus affcet inimicus ad teptandū: nisi quia longa ē uita
tua futā? Et si grandis restat tūia: cur si tūueas: tū for-
tis abus tar ne refice possis in uia? Hebe itaq; abus al-

latus ē ab angelo quo nullus in hūana cōsuetudine vilior
 iueniatur. Sicut panis et aqua et tanta tamen fortitudo in eo
 collata ē: ut quadraginta diebus ambulans nō fatigaretur
 nec esuriret. **V**is tibi hūc abū ab angel' ministrū? **A**gnū
 vult' si non vis. **O** si abū hūc desideras et angelica minist
 reia nō supba sed hūm' mag' abicōne r'q'is: audi quomō
 sp'itū sit de duo: quia temptante dyabolo et suadente ut de
 lapidibus faceret panes: restat et dixit. **N**on in solo pane ui
 uunt homo: sed in omni verbo qd' p'cedit de ore dei. **D**emū rep
 tationibus supraas et temptatōe fugato: accesserūt angeli et
 ministrabat ei. **E**t tu g' si vis h're ministrerū angeloz: fuge
 cōsolatōnes ali' et temptatōibus resiste dyaboli. **N**emuar
 consolari aīa tua alijs: si vis in dei memoria delectari. **C**um
 esuris crē suadet ad panem: ac tu pot' audi dicentē. **N**ō
 in solo pane uiuit homo. **C**ur em' tanta uarietate dist'rahe
 ris: ut nō abū: nō ponū: nō bestem a' lau' nisi p' sola uīa
 torpis sustentatōe req'as? qui in uno id ē in b'bo tei potis
 h' omnia iuenire. **M**anna em' ē oēm saporem habens et oīs
 delectatōnem: requies ē uia et succēa suauis et salubris iocun
 da et aīa. **D**ec ē p'missio uite p'ncip'is. **R**am p'missiones futūras
 quis expleret. **S**i expectatō iustozū leticia et tanta leticia
 ut omne qd' desiderat in alio ei nō ualeat cōpari: et ipm' qd'
 expectatur quid erit? **O**culus nō uidit tens absq' te: que p'
 parati diligenter te. **S**ub hys itaq' statul' quatuor nob'
 b'nficia contēnt. **S**ub hys em' abstandim': sub hys ab inar
 si accipiarū et mīnorū p'tegim'. qui sūt aīe p'tates: sub hys
 umbraculum salubre refrigerat nos et repellit inimū solis

fuorem: sub hys quoq; alim^{us} et fouem^{us}. **N**ec enī ppheta
in alio psalmo. **Q**uā abscondit^{us} in tabnaaculo suo i die malor:
id ē dū adh^{uc} dies mali sunt: & mīra aliena sumus que tūta
est in manu impij: in qua nō ē regnū patris: nec deus pa-
tris regnat in ea: sicut si regnat: quid est quod orantes di-
tius adueniat regni tui? **R**ate ē igit^{ur} abscondit^{us} interim
si quid habemus boni: qui thesaurū regni celorū qui inuenit
homo abscondit. **P**er qđ etiam torpali^{ter} in claustris et in
siluis abscondim^{us}. **E**t si sine vltis quāti in hac absconditio-
ne lucram^{us}: aucto nullū fore qui si qđā ptem eorū que fact^{us}
in illo actumet non adoraretur ut stūis: non ipuaret ut an-
gēlis: nūc autē cotidie tamq̄ negligens arguit^{ur} & mae pac^{is}.
Quī ne h^{ic} lucrū ducatis? qđ nō repucamū tū aūq; stūis? **A**n
nō timeatis: ne forte h^{ic} vili mercede recepta. in silio mīcerem^{us}
nō hēatis non hēatis? **R**atā igit^{ur} est h^{ic} absconditio: nō solū
aū oculos alorū: sed etiam multo mag^{is} aū temp^{us}. **H**oc enī
habet illa tonica sūia. **C**ū feceris omnia que p̄cipiuntur vo-
b^{is}: dicit serm^{us} mutiles sum^{us}: qđ tebi un^{us} face fecim^{us}. **V**e
enī nob^{is} si nō fecissem^{us}. **E**t h^{ic} ē naq; magna vltis & sūia
securitas: qū pic vltis & tamen plus attendis que delit^{us}
ē qđ que obtinisse videt^{ur}: obitio que h^{ic} fuit: et extendis
te in anteriora. **H**ec igit^{ur} est absconditio quā sub stapulis
dn̄i p̄tari dicebam^{us}: qual^{is} fuit fortassis obumbratio il-
la que marie h̄a ē a spū s̄to: ad celandū nūctat tam i
rōphēnabile sacramentū. **D**e p̄tione quorū item ip̄e p̄-
pheta ait. **O**bumbrati sup^{er} capud meū in die belli. **S**icut
enī uterus veniente accipiatē nū^{er} expandit alas suas

ut pulli subeant et hanc tunc refugiu sic nob para & quora
 mo dilacato sumi cretula e summa illa & ineffabilis pietas di
 mi & vit & sup dicit: qui refugiu meū es tu Jam quoz sub ip
 sis stapul et umbra aila salubre et pcedone hēno. Sicut
 enī sol iste corporens licet bono sit & ualde nctius. tamen &
 feruor ei9 si qpac9 nō hūc ifino rapia & silentor infirmitas o
 uis nocet. nec e sol culpa sed infirmitas. sic enā sol ul
 tiae e. **V**nde & dicit. Noli inuini esse iustus. Non q iusticia
 bona nō sit: sed qui dū adhuc ifini sum9. oportet ipam no
 b bonam grām tempari: ne forte elacōnis aut indistretōis
 uiaū miram9. Quid enī e q ientat orātes & supplicātes ū pollū9
 ad eam q̄ desideram9 gracie habundantiā puenire? Pu
 tans quia auarus a mops fūis e deus? ipotens a merora
 bit. Absit hoc proclius absit? sed ipe cognouit signentum
 nūm: & stapul suis obūbrat nob. Non tamen pcedā a peti
 tione cessandū e: quia & si nō tac ad saceratē. tac susten
 tādōnem? & si tauer nob a luce nūmo: tamen fouet nos tū
 nū suo calore. **H**oc est enī q̄ci qd dicitur sub stapul ei9
 nob p̄tai: ut tamē pulli in calore nūm corpus foueam9?
 ne foris uagantes inuiam: refrigerente nūmū calcate
 que nō diffidit in nob nisi p spm qui tac nob. **S**ublyis
 igit p̄mis secūns sp̄as: ut uidelicet te extubidōne p̄cia
 nūm nūmerū firma sit expectatō fūcōrū. **S**ermo quātus

Sicut aruitabit te uitas eius. **D**igilate & orate
 ut nō inuenis inēpradōnem. Et quis hō dixerit ta
 tis? & tempus sitis. **D**ū enī est ubū istud: in
 stante iam passione sua. Et attendite qui ipe quidē erat

passurus et non discipuli: nec tamen pro se dicitur oras super illi: **Un**
ad petri ait: **E**cce sathanas expetit nos ut abstraheret sicut tu
nani? ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua: et tu aliquando
sus confirmas fratres tuos. **S**i tamen illud oportebat timere in passione domini:
quantum vobis timendum est fratres in passione vestra? **D**iligite prout et
orate: ut non incideris in temptatione: quia vniuersis circumstantiis estis
temptationibus. **V**nde et legitur: quia temptatio est iuxta hominis super terram.
Itaque si tot temptationibus plena est iuxta vestra: ut non inuito tota ip
sa temptatio debeat appellari? **P**uigili conspectio opus est o
ne: ne inducamur in eam. **V**nde est et illud in dominica oratione: **E**t ne
nos inducas in temptatione. **Q**uia ergo sic circumstantis es temp
tationibus: sicut circumstantis te iuxta eius: ut quemadmodum vniuersis
bella: ita vniuersis sine et periculis. **I**n quo et omnino illud manifestum
est: spirituale sicut et oportere quod circumstantis per. **V**entis autem
circumstantis: quia uerax qui percutit: et sic circumstantis ut percutit. **S**i
telus deus autem apertus: qui non patietur nos circumstantis super id quod
potestis. **N**on inuito sine sine iuxta tota quia omnino percutis?
quod inuito per amplius et latius est ut aperit humeros et
sensibus custodiat: in inferno uo stritius ut minus oneret? **E**t
maxime quod gratiores sine tibi nec tamen facile uulneretur:
sed nec adeo periculosi sit illi inuito uulneretur. **S**ic omnino sic
inuito sine iuxta ad inferiora uentis id est carnem: mag
na ut ita dicitur stritius atque penuriam iuxta tonat te
poralium? nec uult eos illa in multitudine pergrui: sed ut
iuxta et uentis hutes quemadmodum autem apertis hys uentis sine.
In superioibus uo ampliozem latitudinem et inuitiam
grae spiritualis. **S**ic enim habes: **P**er omni quemque regnum dei et iuxta

9
dicitur eius: & si omnia adiciunt vobis. De uictu uigil & uenti-
tu dixerat non debere esse sollicitos. Nam ipsa nobis per uirtutes
us benignissima pietate ministrat ad duplicem struere animam:
ne uel omnino aeternam inferni uisita negaret et sic desperarem?
illoz nimia sollicitudo humilitatē certatim fiet termentum. Sicut
enim hijs nequie neque id sicut est. Ceterum quanto strictius: tanto
melius. Ita cantabit te uitas eius. non timebis a timore not-
turno: a sagitta uolante in die: a uogorio perambulante in
tenebris: ab insu et demomo meridiano. Hec sunt quatuor
temptationes quibus undique circumdantur. nate hinc circumdantur et sta-
to dicitur: ut sit nobis aeternis et a similibus. ante et ter. Hoc enim
pmonitos uos esse uolo nemiue super terram absque temptatione
uicturi: ut autem forte tollit aliquis alteram securus expectet:
aut forte non securus sed pauidus magis: et sic perat ab eo
libari: ut mihi sibi in corpore mortis huius libertatem peritiam sen-
tequiem audeat polliceri. Quia in re considerantia nobis
est tam benigna quam nos diuine pietatis dispensatio: ut quibus
nos temptationibus parat diuinus occupari. ne forte pau-
losiores occurrant: ab aliquibus uo tunc liberat: ut possimus
in alijs quas uobis ualides fore prouidet ceteri. Quia ostendit
dum nobis est sed non modo: que sunt iste quatuor quas si ponit.
Creto enim quod et huius ordine quo si mittantur contra eos qui conuer-
tuntur insurgunt: et uelud principes sunt omnium temptationum.

Solet in diuinis scripturis aduersitas. **Simo seruis**
relinqui per noctem. Et scimus quia aduersus eos
qui conuertuntur primum est etiam de molestis corporis
osuenit. Caro enim hactenus in omnia castigari et inuincere

redigi nequaquam equanimiter pati? sed adhuc meos teres
p dicit libertatis acrius contempnit aduersus spm. marie q in
hys pens in quib. testis vos condie morientes. ymo uero
morte mori affli. tota die? que & sup. vires fut et ul' natura?
et cont. glificandine vram. Quid igit. miri si turbant ista mar
ime eos qui non diu glificuerunt. uerdi satis impmpu. heit
reue ad orationem & i. fuge ad meditationes suas? ut sic rele
uet pondus diei & etus? Nam uob. plane n' ipa nre couisa
comus uiaa stuti diu. ut no. timeamus a timore nocturno. **Eni**
autem diu. no. timedi. a timore nocturno & no. diu. a nocte?
quia no. affludo ipa. repra. e. sed mag. timor. ipius. Nam
et omis laboramus. ai. tam. no. omis. nre. repta. & qui. rep
tantur. uil. mag. timore. fut. pene. q. pias. tol. led. duntur.
Quia q. timor. ipse. temptato. e. cogru. diu. e. ei. qui. ca. tatur
stuo. diu. q. a. repta. h. no. timebit. forte. impugnabit.
forte. temptabit. forte. timebit. nocte. sed. no. iste. timor. ei. no
tebit. **Magis** ac. si. no. fut. diu. atq. nre. imaculato. est? remu
tabit. sicut. ap. e. quia. tri. p. gabunt. **Comin** e. timor. iste.
sed. ut. eraminet. no. ut. eruat. uitas. fut. **Nocturno** plane
& tenebroso. timor. sed. facile. huc. uadit. uitas. erupat.
Ingit eni. odis. totis. nre. quare. p. que. fecimus. ut. que. ad. mo
di. p. ha. te. se. ait. etiam. nos. in. lagelo. p. ai. si. q. am. i. an
tes. in. quitate. nram. et. cogitantes. p. p. no. nre. nre. uo. et. na
sup. p. a. que. meruimus. uo. in. coru. cop. ad. que. euadimus.
imensa. que. p. ai. nre. reputamus? nre. quoz. teletia. p.
mia. ad. que. tendimus. **Arb.** ualidet. memorans. qui. no. a
g. digne. passiones. huius. typis. ad. futuam. glam. que. reuela.

bitur in nob? nūc etiā ea que pro nob paulic xpūs: ut creb^o
 cōsuetas quāta sustinuit illa maiestas p multibus suis e
 rubeftam nō sustine pna p nob. Sed forte pualuit vitas
 pfectum tā mltiplex et usquaq; cūctans: nō ipelle mō. sed
 etiā expelle penit9 hūc timorē. **N**ov pcellit nūll9 lucas
 et diei honeste ambules. **T**ime sagittā: leuic uolat: leuic
 penetrat: sed dico t nō leue infligit: tūg: ato mētat. **Q**
 mīcū sagitta h^c vana glā ē. Non est vntē pugnet h^c pulul
 lamines: t i mīllos: qui fuerūtōres eē uident. ipi paucant.
 ipi sibi caueant: et in hac pte mchloī9 ad huc solliciti nō
 tēlece in expugnabile stūcū uitas. **Q**uid enī aliud tam
 tōtracū uitas. **N**ec etiā hūc opponēta sagitte secreta illa
 et qmā mō intima vitas erigim9: semēpām nonic aīa:
 tēle tēucat ueritatem. **D**ifficile pūlo in fallor homo vū
 laudāri homiem in uita sua addua potit alui sage: si scē
 mō ad lucē uitas sollicita cōlōtātōne distūciat. **N**ōne eri
 am si ppām cogitet tōditōne mō dūmū ē sibi: quid supb
 tēa t amī. **N**ōne si ppām cōlūct tōrupcōz faciat nāc
 ē qm nō ē in eo boni. **S**ed et si forte aliquid hūc uideat:
 nō inemet pūto quid rūteat aplo dūcī. **Q**uid hēs qd non
 acceptū. **E**t alibi. **Q**ui stat uideat ne catat. **P**ostremo si
 fidelū cōpūct: facile illi eīc adūc t per aīteā oīcē ei post
 qui tū uigina mltib9 uenit ad se: et omīs iustitias suas tā
 q pām mēstruate reputari. **C**eterū quoz uitas et eis mchloī9
 ayponēta ē temptacōmb9 que sequit. **N**ec enī nō sic cessat
 hostis ātquus: sed ad callidōā forte tōnerat argumēta. **S**imā
 pbatit uicōz late currim: nō ē q ut aīmūctis pusillanīm

pium suatebat: pmitteus quia no letetur si filius rei eet et sic
 utens omis auitas laudat ei et magnificat: et uer ee se
 nec no ee ridit. Tercia te ambicione fuit: qu omnia regna mu
 di pmitit si cadens adorac ei. Dites ue q in ambicione ma
 adoraco dyaboli e. Qua uacuat ad honores et glam mundi
 puenedi hui ille adoracoibz polluet. Quarta ut dixi temp
 tate apur eu abstinnit: cui nimiu tanta eet exptus pue
 nam ex risis. Quid aut adu h alios fiat: qe uidi oiois dili
 ge uiltiam et odille miquat: Quid uil ut miquatem palliet
 vniis imagine: Qe ei pios boni nouit amatores. malum
 eis sub spe boni uer mediocis sed pti pluate conat: ut aco
 cōsenciat qui magope diligit boni: et facile qui eie mcurat.
Doc igit est remonit: no mo diuini sed meidiami etiā. An
 no ho amuit maria: qu ad nouā angli saluacōne expauit.
Qu no hō mltuabat apls. **Q**u dicit no em ignorans cogita
 tōnes eius: ipe em ange. **I**us sathano mltfigurac sei angli
 tuas: An no temp hō ipm memebant discipuli. qu vte
 tes dnm ambulatē sup mac clamaueit putantes fatulina
 ee. Et uac q bene cogit q qita uigilia fuisse dicit: qu
 tōt temptacōne quartā uigilante discipuli phibent. Nec no
 in re manifestissima mo arbiuor opus ee eloquio: q uite
 licet sola sic uicas que palliam decogit fallitatem. **Q**ua
 tuor has temptacōnes etiam in gnali statu ecclie hauc diti
 ale diliges lomatōr iueiet. Nōne em timor nocturno excebat
 nouellam ad huc ecclie plantacōne: qu omis qui occidat
 suos rei subinabat se obsequi pttac reo: Deuie psecucōne
 testante et die reddita turbant eam gūnis. passunt sagit

ta uolans? qui exierunt aliqui te etiam in flammis spiritus carnis sue
iamis et uolant glorie cupidi et uolentes sibi esse nomen linguas
suas magnificando: diuisa et pusa dogmata fabricauerunt. Et
nunc quidem par a paganus par ab hecatis: sed non est par a sa-
lis fratribus seu filiis. Multa plasi gentem dicitur esse. sed non magni-
ficati letitiam? qui multi uocati: pauci uero electi. Omnes ipsi
et omnes se que sua sunt querunt: non que ihesu christi. Ipsa quoque ec-
clesiastice dignitatis officia in tempem questu et tenebrarum
negonia miserunt: nec in hys animi salus. sed turus queritur
diuiciae. Propter hoc contemnitur. propter hoc contemnitur etiam multas celebrat pias
mos uentat: pro episcopis et archidiaconibus imputat hodie
reuerent: ut etiam redditus in superfluitas et uanitas ubi
dispensent. **S**uper iam ut reuelentur homo pater filius pater
comis. remonni non non diurni sed meridiani: quod non solum
tulligurat in angustis lucis: sed et tollit super omne quod dicitur
reus aut quod tollitur. **N**imirum in fiducia tructus calca-
neo inris etiam: aqua caput. **S**u. u. tolet esse concti. **N**ic
plane gressum eic inouis. **S**ed ab quos etiam libabit
elcory: propter eos uiuans dies: et remonni meridiam reatu-
ens illustrat aduentu sui. **E**t hoc quate dicitur sine te temp-
tationibus istis. **N**am nunc quoram super canaia canatorum
memi me super hys tractasse sili: ai meridiam huius remonni
micio in adisset. eroctatioe saliter meridiam acubitus quo
fi: que sibi sponsa peret indicari. **Seruo septimus...**

Quippe uiuimus spes: nec deligimus in tribulatione pnia: quod in ex-
tatione sumus in defectu huius gaudiorum. **N**eq; enim uana est nobis
hanc exspectatio: aut dubia spes inter nimia nimium etne pmissi

omnibus uicis. **D**eni etiam ex captiōe p̄cūi numerū firmā
 ē certitudo futurorū: et p̄cūo gr̄e uita nimis credibilis ac
 testat̄ felicitatē p̄missis glorie sine dubio securitatem. **R**epe
 d̄ns uita ip̄e ē rer glorie! et in hymno quoz eūte uoas uoā
 mo p̄m̄ p̄h̄ms glorie: p̄m̄ potēns gr̄e. **C**ui ⁊ in psalmo
 canimo. quia uiam ⁊ ueritatem diligit deus: gr̄am ⁊ gl̄ā
 tabit d̄ns. **U**ult⁹ go sustineat in h̄o alio pietas colluctatōes:
 et p̄secutiōnē quālibet eq̄m̄m̄t paciat. **Q**uid in tolerēt omnia
 que ad omnia ualeat: p̄missione h̄us uite eius que nūc ē et fu
 ture? **R**epugnet fortis impugnanti: quia repugnanti p̄pug
 nator: ad exitū uictissus: et triumphanti nō recit largissimus
 remunerator. **S**cuto inquit t̄ndabit te uitas eius. **N**ā
 plane insuperabilis p̄cūo uitas: nō mō uerim̄ regena in
 t̄rne. sed postmodū eremū ⁊ m̄t̄ quicē ob paulos confūto:
 uic uo ob monstruosos occulus malignorū sp̄m̄. **N**empe et
 st̄ssimā illā gloriōsi martiri aiā uoluit pari iūm̄ca nocere
 bestia et auenta: st̄cus q̄ modici tempore h̄er̄: tota p̄tō m̄t̄
 ma m̄t̄ae infatigabilis nō ē uerita p̄e assūte ei quoz: in quo
 nichil h̄ebat. **H**ymno uo ad ip̄m̄ regem eam gl̄e accēte sp̄uten
 t̄ssima temeritas illa p̄sūp̄it: sicut ip̄e testat̄. **V**enit enī p̄nc̄ps
 m̄di h̄us: et in me nō h̄z quidē. **F**elix aiā que sic m̄t̄i temp
 tatiōnū iacula st̄to repulit uitas: ut nil prolixius uenenatū se
 coaleatē passa oīno nō cōfinat̄ cū loquet̄ inimias suis impo
 tā: nichil fūeste in me ip̄ies. **F**elix quem sic t̄ndat̄ d̄pens u
 tatis: ut nūq̄m̄ quoz eius ⁊ certū custodiat: certū uiaq̄ ab hac
 uita. et uita in futurā: quo uictat̄ ne moliat̄ a tergo nec a
 facie mali sp̄m̄ inimicus intenet. **S**i quicē oīno opus ē

illuc custore. opus est duce fideli? opus est consolatore magno.
propter horribiles uias uisiones: non minus quam adiuuare et propi-
uatore contra inuisibiles temptaciones. **Glorificare itaque dulci-
simum et potere inter ipsum in corpore uero? omnia reuerentia. suauiter po-
tus. saluati saluatiem. etiam si sine aqua fuerint: etiam si in
doli latea uidit. etiam si flagellat reualatantem. etiam si
quoniam in chamo et freno manillas constringit et coarctat omni fe-
licitate. **Esto ut inuentum qui saluatorem potest: si non penitus
ut inuentum. Homo autem in honore ceterum non inuenerit? copans est
inuentus in sapientibus? et filiis suis est illi. **Quid enim tantopere ut
plangit propheta ut arguit in homine similitudinem inuentorum? si scilicet
aut in alio loco te se loqui et dicere deo non sine quatuor congru-
tione uidentur ut inuentum suis sui apud te et ego semper tecum?
**Puto ymo non puto si similitudinem aquam inuentorum hoc co-
mentum: sed plane non eam quam non intelligo et in sapientie quam
pauca imitacione consistat. **Neque enim succulentis sunt sed ne
plangentis quidem uidentur. uox si diuisset. homo autem sub tei omne
ceterum non irascitur? ut inuentum suis est apud eum. **Quis non illi
inuenit plurimum inuenit? aut in humili tergo ad comestacionem
inestimabilis mansuetudinis sue dignatus est se de saluatore? si autem
illius tam pacosi oneris gestacione intelligentiam quorum tam
singulis humiliter honoris? **Et inuentum esto. minime tamen inuen-
tum: patient quidem sustinet omnia sed honorem intelligens? sapi-
entem et reuerentem cogitans tam ipsum oneris qualitatem: quam
utilitatem. **Magis ille ignatus discipuli quem diligebat
ihesu auditor in in. autem pacosis. **Quis uera dicta est paupertas
mariam quidem in prophetibus quibus ad eam scripsit epistolis episcopi******************

cōsaluat. Gregorius plane tytilus dignitatis: et cōmē
 tato honozis inenli. Nempē cui sūre regnāe ē gestare
 hūc nō onerai ē: si ornai. Ceterū nō ei de quo pūc loq̄ba
 m̄ saluatois afello verendū vllatenq̄ m̄tebat: ne forte sub
 illa tali fatima felice posset in uia. An uō timendus ei aut
 hiporū mausus. aut raptorū occūs? ul' pāpianū seu pūcū
 aliqd' sub tanto p̄sice metuendum? Felix qui sic tūcē xpm̄:
 ut alio s̄orū in stām ciuitatē mereat iudua. Non ē oīno qd'
 timeat: ne ul' in uia qd' ubet offenditūli. ul' ipullam in ia
 tua pāciat. Illi nēpe uimento uā pabāt fideles p̄ll. hūc an
 gli tū? qm̄ angel' sūis mandauit te te ut custodiant te in om̄i
 b9 vīs tuis: ne forte offēdas ad lapitem petem tui. Sed nō
 sūt h' p̄ocupanta mō: leues magis ipā sp̄nūc expōsitiōis
 ordine sequēta ē. **C**arent inquit alacē tuo mille et decem
 milia azeris tuis: ad te autē nō appm̄q̄bit. Hic enī uelut
 hodie nob' tractandus ē nō ignozis. In p̄ūa nempē capto qd'
 nouissime tractabar dñū ē sū retolūis: quē admodū a quatu
 or quib9 tam māris eq̄tem gūllimus q; temptatōib9 hūi9
 uite p̄tecto libet uitāis? uitellet a timōe noctūno. a sagit
 ta uolante in die. a negoo p̄ambulante in teneb's: ab in
 quūl' r̄ temomo meidiāno. Quod gō sequit'. Carent alacē
 te tuo mille r̄ cetera. sūt mag' uite arbitroz assignandū.
Vū r̄ impūapio finoms hūi9 memūstis ad huc in fallor
 aplice sentēne? qua uitellet ad om̄ia uale pietatem: uite
 quo; eius q̄ nūc ē r̄ sūc p̄missionē h̄cōmēntat. Audite gō
 r̄ audite in leticia cordis uir' qd' ad sūc uice p̄missionem
 r̄ drām exspectatōnem p̄mūc uice. **O**bi ē thesaur9 vī: sūt

Et cor veim. Et quem studiose audistis p̄na nō sū in me
mor: s̄ studiose terec au dūre fuit. Nam et pseudo p̄stia
balaam dico reholue qui h̄storias nostis? et ip̄e maḡ in
quis. uistor optabat mortē. et nouissima sua horū filia
fici p̄bat. Canna ē pietatis fructu tante uitae merces.
no ne ab ip̄s quē nō delictat queat ip̄s v̄uistis. Annus
m̄ obtat canaū h̄on saluces babilonis. Suspecta p̄uit
apud eos organa. Lamentandū maḡ sup flumina babilōis.
si forte p̄uadei eis pot̄ ut plāgat. Dic plane michi cantandū
ē vbi nō terec qui tota alacritate sp̄s saltent ad uocē psal
terij. ad canaū h̄on v̄ uehemētia quatā faci delictū ad eā
gestiant puolae dūtes. Quis michi dabit penas sicut colū
be v̄ uolabo v̄ iquestam? Quid enī aliud eruitae. q̄ ex leuō
sataē ē? Nūq̄ sapit h̄ys qui medio ad huc p̄h̄tant in ma
ri. iactant v̄ndis. agunt fluctib̄ q̄libet fauōabile sit q̄ re re
moti et p̄pe iam respici tranquillitate seu amenitate h̄ōis
miciant. S̄ nec ad eūsmōi aiām p̄met qd̄ hodie nob̄ p̄oi
tū ē ne; enī tal quēpiā mēt̄ audie. Carent alate tuo mille.
Et terec mihi a terec tuis. Nā enī terec cui h̄ ita sit p̄missio?
nempe ei qui h̄tat in adiutorio altissimi. in p̄contōne rei te
li cōmorabit. Audiat igit̄ is qui saluus portui cogitadōne
iam v̄ auditate app̄inuat. qui p̄actata velud quatana
andora sp̄et luc. t̄e illi delictabili in cōuulsiōne in h̄c illi
v̄tetur. n̄ichs dieb̄ quib̄ nūc in h̄tat exsp̄ians tonet ve
niat in imitacō sua. Papua sanes c̄tillima app̄inuatō
huius portu h̄c ip̄a in qua p̄oi c̄tis. erit v̄ p̄aracō ē. v̄
cōms in delictē eius uulsiacōms q̄ d̄me. In h̄ys nempe

Duobus fitet quietam constituta e conentio. uelud augtam etnita
 ns ad etnitate. id e magnificatio ad prestimacionem. Quaz
 equatem sicut prestimaco nullo e ptula pncipio. sic r magnifica
 co nichilois nullo unq sine clauencia. **De uo eam q dnmq**
 quasi gemine huius etnitate mediam conentonem ee pices me
 uencoms audi aplm. si no eant e manifestius tpe comen
 tar. **Quos em pstruit. r prestimauit** id formes si ymaginis si
 ly sui. **Quo putas?** aut quos dme magnificabile. **Siquidem**
 que a deo sicut ordnata snt. **Qua a prestimaco ad magnificaco**
 ne salu quotam puenies ipentno. **Puute t mediu pontem.**
Mag. ingred iam pacu. Quos prestimauit inqt hos r uouit.
 quos aut uouit hos r iustificauit. r quos iustificauit illos et
 magnificauit. **De uia equate bona uatet** no mult homibus
 s. r bona e nichil sup eius sine timendu. **Non e sicut uie huius**
 suspecta nouissima. **page secunq.** tanto uuidio quanto reuans
 ea iam pmgre uatet. **Dempe tenes media.** quod nouissima
 no ppinquait. **Agite inqt pnam.** appinquabit em regni ce
 lozum. **Si regni iniques celozu uini pacit.** r uolena rapuit
 illud. **Nullus michi ad h^o nisi p medios hostiu amicos pater ac**
 totus. **in icne medio snt gygantes.** in acere uolunt. obliet
 miam. **obstant transeuntes.** **Actu fiduciali age.** ne timeas. **Mag**
ni snt mli sicut cadunt a lace tuo mille. r decem milia a terpis
 tuis. **Caerit vndi.** mag^o uinceps nupenm t notiau. parue. no
 appinqtur. **Equite uatet pcor r uatet.** **Sed a lace ueniet.** q
 uatet pueniat te nua rei sui. **Caerem nichilois nua r subleat.**
r inuani uatet tuu q sup memimo. **Perit tui custodiens.** **Mo**
ra ad in illo tam tribui spualiu nequiatu omu su huam poter

confite sentis? qd nō incollezabili coarctentur horrore? Quid pu-
tatis frēs? si ut vni atq; e tam multis p̄ncipib; tenebrarū in-
medni n̄i uirue & intota felicitate ac tenebrosi enormitate corpis
appare licet? quis illū possit ul' corpis sentis sustine ul' cordis?
Deniq; sui hos paucos dies ipi suas vni grā ex vob; p̄p̄ tor-
miente & p̄p̄ca exultati tam ḡuit fantasia noctua ambare p̄
milla ē: ut uir die illa nō cōpos. vir potuerit cō seaurus. Cū
om̄s p̄t vos expauit: cū t̄ritus ille tribilem nimis exla-
masset in voce. Erubescendū sane q̄ ulq; adeo fides in vobis
ut tormētib; n̄la fuit obtormisse? sed ad nr̄am sine dubio
f̄m̄ ē amom̄dōne: ut tota sollicitudine meminerim; adūc; q̄
quos vob; sit colluctacō? ne q̄i s̄h̄at aur ignari hostil' iudicē?
aur p̄cedoi d̄ne iueniam ingratū. Et uehemēntissimo liquicē
p̄p̄i cruccati liuoris intantū prupit matia iueccata furore:
p̄f̄m̄ h̄ys dieb; suis acius sese iudicans nr̄a deuocōe torq̄i.
Eodem sane tabescētis insane zelo sed amphol' licētia exēū
ab; s̄is adē: non m̄l' alacē tamen. Neq; em̄ ul' occrē iam facie
quā ut v̄m faciat: ul' a cōgo repe tamq̄ ut recipiat p̄mittit.
Sed nec n̄e uer; q̄tem de cōdō standali ponet ē: ad te em̄ non
app̄m̄quabit. Non mō nō actingit ut feriat: s; nec accedet
ut t̄eat. Puto em̄ id uēbaris: ne te forsitan ḡius ad illas tam
monstruosas effigies. et laruatul' tantā m̄l'itudinē facierū hor-
ror: tuatē? sed egregius ē paducus & efficitissim; adēit conso-
latox: ip̄e m̄m̄iū te quo legit. Coram illo parent ethiopes:
& t̄m̄iā eius t̄am iugent. Plane ad m̄ch̄lū reducet in cōsp̄m̄
eis malign; sic timētes glorificabit. P̄t̄e te d̄ie ih̄u ḡn̄i libet
irruant hostes. p̄mmo nō irruant s; tuant: consuāt v̄ndiq;

sed ne fluant et peant a conspiciendi: que admodum sunt terra a fa-
 ne ignis. Quid enim mentium deficientes: quid trementes pau-
 am: quid uerear cadentes? Et si ambulauero in medio umbre
 mortis non timebo mala: dummodo ai metu sis due teus meus. Si
 quiete primo aspirabit dies et inclinabit umbre: taceat hinc et
 hinc principes tenebrarum. Quos hinc quos dum in malignas eorum
 occultas et suggestiones pitem ad huc non per spem ambulamus.
 fides uictoriosa triumphat: quo non facilius ipsa iam tunc palare cog-
 mos uicinis euidens ai suis illis tenebrosis ferrugineis et ima-
 gibus et sufflabit. Per cauleis forte te nunc: ut ipsam saltem
 multitudinem uentis. Memero sane quod ad unum saluatoris ipsi
 ab obsessis et diu iam possessis unius hominis corpore remoni legio
 tota distulit: et ne ipsos quiete causa est nisi ab eo uisita contingere
 porcos. Quanto magis taceat quatuor fuerit undique ipso dicit ai
 ingenia ammiratoe dicentes: que est ista que ascendit sicut auro
 ra consurgens: pulchra ut luna: elca ut sol: triblis ut caetero
 stans ordinata: iurepidus ita: et omo ipaudus magis gratu-
 labundus et laucans oculi tuis consilicrab: nec sane iam ut in
 pugnationem sustinet: ut furorem paueat: hinc magis et buconem
 pironi uideat. Et quiete uacit: suffice hodie ponit que dita sunt:
 sed ad huc sane atque unum nonnulla arbitror expectatoe suspen-
 di. Nouet enim studiofiores quoslibet in fallor: quid nam sibi uelit
 quod a teris quiete tatem nihil a sinistris uo mille phibet cetera
 ros. Nam lauis sane ad simpli: dicit non nisi sinistri hinc loco hinc
 accipi puco: pitem quatenus quiete in conueni ipso relinquitur
 ernome. Et quatenus non sine et ratione militi a similes multos: sed
 nullo pler a teris cauos pdirne uideat. Nisi forte quod tam ebes

fiut & inuisibilis. ut in eo qd dicit mille & decem milia etiam exprimi
poteat nisi taracionem: et no mag' suphabundante copacionem. **N**
os eni non sic dinas accipimus spaias: s; etia dei. **C**adunt go ad
mistris quidem mille. a textis decem milia: q; uidelicet habita
coe malignitate et uelud copiosioe manu teris in fide pabus.
terris; tatis appetere consueuissent. **Q**uod quide si magni illud
etia corp' consuetudine libet facile satis aduamq; longe acrius in
pugnai spuales uros ipiq; etie q' carnales: qui nimiru duo
eius latera terrii sinistri q; ut puo non inuoluerit accipimus
Agit **en** temp' sane supba iudiciosa; malicia: pfectores q; uel
mentius pulsans. uis illud. **E**tia eius etia. **E**t uem. **A**bsorbet;
flumini & no mirabit' & hebit fiduam q; & iordanis influat in os
eius. **A**git inq; & si no sine tra dmi dispensaco'e consili; qui qre
nec in pfectores sup id qd pnt esse temptai pmitit. faciens cu rep
tacione puenat: & pfectibus no mo gloriosiores. s; ut misiores pa
rat ex hoste suphos. **T**ota igit etia pnt conabit. q; utq;
pte sui legitime certauit: utros; nimiru totum tam potet' incedam
uentilans inimicos: ut paulo post manifestius carere uerant'
alate eius mille & decem milia a textis eius. **S**ic nimiru olim ia
quide' tanud pfectore uerite pbata necdu no palata in illi' repba
cone saul tancebat in choro duentes. **P**aullic saul mille: et ta
nid decem milia. **S**imilit' ad singlos mag' placet h' rferri: no
uob' tect: ne in hac liquitem pte spualis intelligencie uia. du
mo p'iam sup h' experientiam consularis. **N**onge liquitem ampli
oi sollicitudine & calliditate multipia ps adusa uoluerit in nob
terram fatagit q' sinistra: nec tam corpis p'fio cordis laborat
aube' totam. **O**stram nimiru p'p'itatem h'iano qui iuere

notat: utiq; eos felicitate fruatur concendit: & celesti intellet &
 eterna: sed longe amptig tore celi q; piguedine ere. An uo in d
 grue h d uerumq; duo latera quib; miru duplicem hois dnam
 coulat iure vos iudicare. Nam q; spualia quicem attribuim;
 bona terr: smaly uo carnalia nime uox: proly arguendū? p
 semu a uob: qui semp studij uer terream aq; sinistra: nec si
 nstram terram ipuare. Nec uo all: uā quāe sapiēcia pbat:
 q; ut in sinistra diae & glā: in terra aut sic diuinitas uite.
Nam & h^o sane nullaten; expedit ignorat: quanam nā uob
 uehementius initer pincat hostiu multatū. Iluc nempe studi
 osius ipugnandū: ubi gūor: uiget nātas: ubi totū belli iūi
 uer pondus: ubi colluctacōis rō vniūsa subsistit: vñ uobis
 tota pat: aut uictis ignominiosa captiuitas: aut vniūsa d;
 tūphat glā. Dem; p; h^o nō quāe ad insipiēciā uob: cū tendū
 libe aduersario uitemi latus exposuisse sinistra: ut terram
 pūte tota solitudine confluens. **D**ec miru cōmentata a
 pō & omāb; ppiamis imitata serpenis pūtenca ē ut cap
 solum totū si nāte fuit expōto corpe tueat. **D**ec uā phyloso
 phia: h^o cōsiliū sapiēcis: ut omi custodia dicitur cor: q;
 ex ipō nua pcedit. **D**ec ten; grā & mīa rei in filios eius: erret
 pūis in elōs illig: ut maxim corū sinistra qd uel distilans:
 terre studiolus semp pceptor assilat: hinc ē q; te se ipō pūha
 tentat. **P**uicebam diūm in cōspū meo sp: qū acerēs ē nuchi
 ne cōmouear. **N**ūq; nō et illius manū terream & solā cū te
 mūte putas: tūo totā in facultate pū: & in carne lūe pass;
 q; libe uisū ē mūto. vniūsa aīaz ei; inquit serua: **P**ūnā
 semp nuchi a terēs sis ihu bone: utinā sp teneas manum

terram meam. Scio enim & scius sum, quia nulla uocetur adu-
litas: si nulla dixerit iniquitas. **L**uceat interem & tunc dicitur
simul & latus: pulsetur iuris, uellitur quibus: liberis illud
expono diu a te custodiat: dum sis ipse pectus mea sup ma-
ni terram mea. **F**orte enim mille qui a similitis casum fuit: hoies
magis intelligendi quod demones. **H**ij nimirum nos non nisi ob gra-
tia quehabet aduersant et ratiocina bona: que item a uos
hinc iudiosa malignitate suspicant: aut cupiditate inuicta
sele potius toleant non hinc. **F**orte enim iudi huius conantur
aucte tham: forte fauorem homin: forte ipsam corpus uitam.
Vbi ad hunc fine humana plectio per: aie enim non hinc plectem
quod faciant. **N**am demones quide supra nos & eterna potius
iude uocantur: non tamen quod sibi cetat quod uerecubant amiserunt:
si ne illuc paup te pulue iudicatus accedat: uia ipsi in gla co-
dici irrepabile ceceant. **I**ndignat & luoc tabent obstinata
malignitas humana obtine fragilitatem: quod reme ipa non
memit. **S**i & si qui forte ipalia cuius rapna in se conantur
aut gratulantur me: hinc tota molio e ut iactura exioru
ut eadem ipsi ut alteri occasio sit mine. **S**icut e regione hoies
quocens ea nob suate aut quolibet modo effice auant: un-
teret nra letat: non hinc quidem pncipalic age. sed ipale aqd
aui puenant ut sibi sibi ut nob ut alia forte cupna aut
rememti & emotiuenti erunt seu captat seu pulsat uelle
uideatur. **N**isi forte catens quis in demone ratiocit ex homine:
ut optat ullo mo possit qualibet sibi inuictissim hoiem
etna multat rapnacione. **Q**uid nos miseri tormatimus a
spirali studio: quos tam multiplicat insectat nequa spirals:

Et pitor

Et puer e dice: & sile phibet vis coloris. Quantos eni in
 uenire e fies ex hys q; q; in religionis hitu & pposito togit pfo
 nis. quos eubt illa pte sua comprehendisse uatet? si obtutus
 fies tu hys obtinoni team tercia mea? Nempe similia &
 custodiae lacis tura sollicitudine maibentos. callent ad modu.
 si sapia huiusmodi cui abrenuicia se rebuerant: ea quoz nichilo
 no qua reuelat caro & sanguis: quib; nra apim uoluisse ac
 qere uatant. Dem uideas eos tam auate lucra captare pu
 na tam scandali cillioz; ualuanb; adgnate. ad frenatu
 rapina ul minima facultatu tam pusillanimit turbat. tam car
 ualut sup hys decetate distine tam impietate tam irreligiose
 Maib; imphate lese negocijs? ac si h; eet tota eoru potate: h;
 uinisa sba. Attento saue agrola paupem erroit fidu: sed
 au forte amplior sit ulla piosior ue possessio. Guatellam
 pams in suu suo medico abscondit: qd in sacellus suis solu
 ho metalli genus exgmet. Tu quid ita exetne huc paupca
 ti erquate p; male pdignis labois maibis? Est & alia tibi pos
 sessio: sed forte imota. Eras & nichil tam ppe nos: q; qd intra
 nos est. Ac forte no quate longius potam sed mualen ce cau sa
 us: ut h; e quecenta mag; sufficiencia pures. Falleis? ubi mag;
 inemes: ymo no inemes nisi ubi. An uo estimas q; ul opam
 tuam no erigat? ul min; ritateat opama? An certe in tuto
 credis esse locatam? nec demaps ulla sollicitudine custodia
 age? Qd ubet horu sapias? Atto q; desipias uehement. Ibi ei
 & marine que semiauit homo h; & metet. Sed & qui pte semiat:
 pte & metet. Qui uo in bndictioib; semiauit. te bndictioibus
 & metet: ut fiat vni; q;nta. vni; sexaginta. vni; centu. Hēs

aurē thesauroi illi in uasis ficti hōg: si tū ad huc hēs. **D**uo enī
iam similia: puto iam sublatū ē: puto iam comederūt alienū
robur tuū. & ignorasti: nec potes thesauro tuo cor asponē: ap-
pe qui thesauroi ipm nō hēas. **M**oq̄ queſo te si tā sollicitus
es si nec minima speras: si tam p̄tēnt tuas paleas tuas: et ho-
reū tuū custodie memto. **V**mmo uō nō exponas thesaurum
tuū: qui sic maubas thesaurū tuo. **F**orte enī illud ē inuentū
mille: sed illū oblitent decem milia: n̄ minus sup̄habitātes
astucia et ariditate q̄ n̄lio. **V**ere illuc oculos fidei: forte ei
iam irruerūt aditus: forte iam ubē diripiūt omnia: forte
iam spolia ip̄a distribuūt. **Q**uid simit^o lacū tam male tu-
diosus obliuitor inheces: nisi quā ē nō in lacū cē h̄ in facie si-
militra uident q̄ h̄ p̄uacās in consp̄i tuo semp: et qui tangit
h̄ nō lacū tangit p̄uacē: sed pupillam oculi tui. **C**eterū iā m̄c
ē p̄uacē q̄sq̄ es terra negligens. **S**imilitra lacū auctor: ne cū hēdis
loai accipias in simit^o q̄ elagisti. **A**spereū ē libū hēs: nō imitō
expansis. **A**t tūc nō minus n̄cē ē q̄ pauē. **C**ūtem dūs meq̄
ihus p̄q̄ tēta mētiabit: sic erga me b̄nficia pietatis etiā ter-
trū sibi p̄p̄ me passus ē lacus fodi: qd̄ uidelicet nō m̄c te ter-
trū michi p̄uacē uellet: nō n̄cē m̄c te loai sp̄are i fugi. **V**nam
gō tal̄ increar cē colūba q̄ in forānie petre h̄ter: & in forānie
lacū tertrū. **C**ōlūba m̄c n̄cē cū penitus nō sensisse: nec enī
illud extepe uoluit m̄c iam sepōtus in morte: **M**onēt te
q̄d̄m vnus in hūg sp̄ lacū uigilāe custodia: sed & mortuam
tertrū aiām eam oportē: que q̄cē p̄uacōla in sensibilitate
dissimlet intertrū sibi vnus m̄c. **M**itō quidē in simitro
lactē p̄m̄c dicit cē cor hōm̄s: q̄ affectio eiū p̄na sit semp et

pchius in eam. **A**et sane ignorabat h' qui uisceribus in ge
 mistens ad h'c panem meo aut aia mea: vniuersa me sedm
 uerbu tuu. **S**ed ne is quide in h' nos ponit condicōnis hūa
 ne t' quēdme cordis remane' uoletat qui sic admonens ioā
 baaur. **L**euem' corā nra cū manib' ad teū. **P**lane id suadet
 ne te simit' lace eigerent' ad terrā. **S**eculāis uulua frēs in simi
 t' nū lace dūpen' potat: nō mitem: si int' eos uolum' cōputat
 q's hūc tūo cōstat miltit' nō p'p'. **N**emo inquit uulua' teo i
 phat se negocis illaribus: h' ē aut' applicat nō tam simit'e
 q' terat. **A**ttamē frēs uari' lac' nob' regendū ē: si memitas.
Sauo inq' cūcab' te uicāis eius. **E**t apl's ip'e. **P**arma inq'
 uulua' a teris t' a simit's. **C**em ip'am audi uulua': forte nō
 eadem uari' lateri forma p'stribit'. **N**empe h' quide mantat
 nō uolmetipos defendentes hūm: h' tate locū ue. **I**te uō p'p'i
 tur. **N**olue locū t' d' d' abolo. **E**t uerū. **H**esitate d' d' t' fugiet
 a uob'. **A**udi ad huc quō cogas latus uirū: **P**udentes uō
 aut' rem apl's: uō nū coram deo: h' enā corā hominib'. **H**ec ē
 em uolūtas dei: ut b'facientes nō mō tabet' malignorū
 demonū iudiciū. **V**n' etiam obmutat' facias impuācū
 homi ignorācia. **N**ūq' tam nob' mēmi cū h' p'teō nūcia:
Aut semp ab utroq' lace h'otale agmē mltabit'. **E**rit qū non
 nō instabit: h' uer stabit quā. **C**atent alate tuo mille: t' de
 tem mltia a teris tuis. **S**iquide uer hūana malicia iā tūc h'et
 quid faciat: nec demonū mltia pl'g uebim: q' uatē vniū ag
 mna ul' multarū. **D**aur ali' teniz: intuebim eos q' filij isrl'
 tū simit'o iam in mlti rub' vndi: sui egyptios mortuos: h' et
 rotas auiū n'p'fundū ue tenebant: ut t' nos lōge nī locū q'

et detrahibilis carnem, duo quod gloriose honorificata sit: equi-
piter et altensore deiciens inabili. **Amē. Sino octauus.**

Brevius quidem nobis atque distillim loquere si cre-
brius id licet: quod et uos non magis adire potuissete.
Ceterum quotiens ipsa diei potupante malicia
phibus forte diebus molestissimum sustinimus a vira consolacoe
et exhortatione silentii uenime uxor oportet mirari: si tempus
ipsum domine cupiebam nobis finis rancor in eum pertractor uidea-
tur. Hoc sane uobis actum sit in phemio hesterni per hodie:
in finis illius quidem pluritas huius uo uitas exulata
apud uos hancur. De uo: liquet nunc gratiam forte non nul-
lis uilla fuisse ut istam fore: aut magis uira: quod alteram.
Sicut magis citabit te uitas eius non tamen a timore nocturno:
a sagitta uolante in die: a negotio per ambulante in tenebris:
ab in ausu et temerario mediano. Catent a late tuo mille et
terem milia a teris tuis: ad te autem non appropinquabit. Divinus in
precedentibus finis quod dignata est uitas ipsa largiri: quod mo-
di uidelicet fidelem animam interm quidem a temptacionibus
postmodum non a difficultatibus tueat. Que tamen uira: diu-
quidem in alio psalmo item iste propheta commentans: in te magis
eupiar a temptacione: et in deo meo ingrediar in uiri: quod ipso
nummi duce necesse gradicus offendicula: nec egrediens hinc
obstaculi patet. In alio quoque acbra excepco: in alio iam plena
et secura liberaco designat. Nam in hunc sane citio quod aduigil-
uimprane oculi nus consistebat: etiam felicitatis non modice
permissione arbitror: comici. Catent magis a late tuo mille et
terem milia a teris tuis: ad te autem non appropinquabit: uimprane

oant nris confiteat. Ita oro dicit: ita fiat. **C**atant illi & nō catā
 ego? paucancilli & nō paucam ego: adfundant illi & nō cōfun
 tar ego. **E**uatenē liquitē pauis h^o loro ubi: & aue michi inuocati
 tas comentat: & ipius quoz fides astruit: fūcē i fūrtōnis. **N**em
 pe uenab 9 ill' futur 9 sic tpe qui uideam: & uenit quoz quibus
 oculi nouissima intueat: i' rōuōnem oculi deficiat. **N**ec simplici
 oant: s; oculi sic nris confiteat: illis uiz qui nūc languet p m
 opia & deficiat: dū spās uidei tui. **E**t ue fies deficiat oculi: dū
 spāmus. **Q**uod enā uatet quis quid spās? **S**pes inq; q uatet
 nō ē spes. **P**is go iam tūc confiteat oculi quos nō quire nec
 leuac futes ad celū: ipis plane qui toāens interim fluit oant
 lacrimis: ac crebris cōpūctōib 9 acternit. **N**ec enā nonos ubi
 instaurandos putes: s; tuos uiz: restauandos. **Q**uid tamen
 te oculo dixerim: & si minutissima eminentissima tamē excel
 lentissima hūam corpis poratione i' pōita ē in limi mō. b'ca
 spes ex pmissione uaz: uicatis - ne capillū quidem de capite pū
 ril'. **F**orte tamē idēto signant uillio p'mittit' oculozū: q' h' qui
 tē simū interī aie deficiat uideatur: ut uideat bona. **C**redo m
 at uide bō dū mēza uiuētū. **S**upmas mīmizū corpis sui fe
 nestras supne agiri deficiat uicā: p spēm ambulāe gēti
 ens q' p' fitem. **S**ane fies exaudiat nō ex visu. **D**emq; s'ba
 ē rerū spāntiū augmētū nō aparētū. **E**t m' fite q' sic
 i' m' spe deficiat oculi: fūns p' fite sola. **D**ūs tōz aperuit m
 aures m' p' fite: s; qūz enā oculū reuelabit. **E**rit qū iam
 nō dicetur audi filia: & m' fite aure tuam: s; leua oculos
 tuos & cōtemplāc. **Q**uid? **P**lane totā dicitatem & erultaō
 nem: q' thesaurizat sup te teus tuus. **Q**uid? **P**lane nō ea

mo que matrem quidem & si no matre ad huc: & audire tu & re
de potes. **V**nu etiam pficit no uidit oculis sic nec auris audiuit:
nec in cor hominis ascendit: qd pauit reus diligebat se. **N**umru
tu capiet oculis iur ecconis: quata nec audiq nec atiq ipse
mit capiat. **O**h hanc rem; tam vehemere aie coapustentiam
uicendi filij qd audit et credit: alii quoz euentualimū fuit
pionem iurantis iporu pnam meatione fecisse arbitror oca
loru. **S**uulu aie tuc tabox pelle mea: & carne mea uirbo de
u saluatore meo: que uisuro si ego ipe & no alius: & odi mei
specturi fuit. **E**t adiecit. **R**equita e h spes mea in sinu matris. **F**or
tetu considerandi attentius q aut oculi mei: sicut & in psalms
oculū mqr aus consueat. **N**uq em mei oculi ee nuc uideat.
Plane no mei. **N**onimq saue uis fuit fuisse mei: q ipi quoq
ad eam pnie nostantur. qua male tuatur & accipi patne sbe
portonem. **N**empe uelocit pflugata est: vniisam cibus del
sipau. **O**cupauit membra omnia lex pcti: libe mētur mors
& fenestras meas: auq nimirū fuis etiam fuis etia ego ipe.
Miser equidem fuis: no sane homi fuis. s; amito pcti
& stenoso. **R**ez em meretricaria saltem condicione stimulabar.
sed plane tuu. **N**isi forte matrem quis tal puer: auq & ab
negat: & ab ipa qelue pnciosior. **C**upienti liquite poro
ru liquas nemo tabac: ut poras vuerem: nec conuere
poras. **D**ente miq meus aut oculis erat: qd de ptabatur
aiaz meam. **Q**ua qtem uitate deute coactus si bnficiū
reputat in manu mediatoris: ut qd omo no poterat: ipe
sibi illud ab hostili tyrannite vendicaret. **C**onsiderate dilil
simi attentius & ai aduertite in quam euascitis piate &

pharaonis in tolerabile iugum: ut iam membra tua non sint arma
 iniquitatis ad iniquitatem: nec regnet ultra peccatum in mortalibus cor
 polibus tuis. Non est hoc opus nisi fratres. **Deus** dum fecit virtutem
 solus hoc peccatum: qui nichil omnino non peccatum. **Alc** dicitis manus vestras excelsas
 factas: sed tam salubriter quam felicitate vacat confitemini: quia dominus fecit
 hoc omnia. **Deus**; nemo sibi dubitet omnimodis esse cavendum: ne
 forte conuertat adhuc dies mali sui: et nulla usque securitas hominum.
 suam hanc possessionem de manu tam perij tamque pueri tutato
 ris impudens et puerilemque interu libertate recipere uelle per
 sumat. **Exemplum** emulat per peccatum emulat: nec in uenturae sed
 prudentiae est: quod sibi totam iubet manum suam ne peccet tibi.
Deus; ut ad magna illam stantem ciuitatem peruenis: cuius si
 nes potuit pacem ubi nullam iam hostium timeat: intus
 non non redierit te: sed tibi insuper et seipsum. **Interim** sane
 auoluntatis tuis auctore et teo durata membra nulla est temeritate
 tate vltupes: strensusque pietate stititatis: non absque gratia facta
 legio in vltis vanaus: quid sitas voluptatis: aut eiusmodi
 opis stans assumant. **Rectius** autem apud quod corpora via te
 per huius spiritus sui: que habetis a deo: et non estis vultus. **Et** uere **Cor**
 pus inquit non fornicari. **Cui?** **Quis** tibi? **Plane** si tibi
 liberui: sed si expe illud aut exopti saltem temereps a for
 nicationis impem vendicacis prois vltis potes. **Quod** si forte non
 potes primo quia uere non potes: sit corpus non fornicationi
 sed deus: seruicacis interim stititatis: ne corruptionem temo
 perius sine contingat. **Quam** dico autem apud prope in stititatis
 tem carnis vultus. **Sicut** exhibuitis membra uestra sine
 iniquitatis ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra ser

me iusticie in iusticia dōne. **Q**uid id quidem pp̄ infirmitatem:
ut ip̄e quoz p̄milit. Ceterū uō ai resurrexerit in iustite qd̄ in
iusticia fuit seminatū: ulla iam est n̄t̄tas seruicendi: ubi
seruitas lib̄a fuit et serua lib̄tas. Quid in multo magis
reddat eū lib̄i. Quid in potius lib̄tate touet fidelē seruū
magis ille p̄fectam lib̄tas? quā q̄tem sup̄ om̄ia bona sua
constituet eum? **I**n tūc ḡ ocul̄ tuis conlatab̄: si tamen
fidel̄ agnouis interm̄ eis eē nō tuos. Nam x̄p̄ eam q̄
dixim̄ uotū uis: tam uis̄ rōne quo nimirū membra ip̄a
q̄ t̄ t̄ r̄āntē p̄cā vendicāe om̄o nō posses. pp̄is abrenū
nans voluntatib̄ d̄mo altū mancipalī: nūq̄ ut mō
tua eē uideat̄ inq̄ ad huc cōtra lex. **E**t si nō regnat̄ h̄iat
tamen? in quib̄ pena p̄cā sedus equam hostis tuus nō
mō manet. si x̄p̄ ualeat. **L**ib̄e diuātur. **T**u ne tuū dixeris
corpus qd̄ mortuū ē p̄pter p̄cā: n̄ aiām eē qd̄ aiām agḡ
uac̄ nō cessat. **P**lane si quis suū illud dicē cupit nō a
liud cōueniēte dixerit uidebit. q̄ om̄is suū q̄ carcerem
suū. **A**lioq̄ quonā mō tuos dixeris oculos? q̄s sane inter
uis non vis totiens sopn̄g occupat. sum̄g turbat. eri
guis puluis sauciat. uox h̄ior obnubilat. color ad
erruciat: ut ip̄a tenui nouissima mors erreat. **A**t nūc
plane tu erit q̄ om̄ia ista nō erunt: ut uō iam tuos
ocul̄ q̄s̄t̄ ac sic: quib̄ nimirū phibitū tenaxps utaris
ad om̄ia tā lib̄e tam serue. **N**ez enī aduertendi te t̄cō
erit oculi ne uideant uac̄tate. q̄ purissimā uideant iu
tatem: multo uinḡ intrabit mors p̄ fenestras: q̄ ip̄a q̄
innica nouissima t̄st̄uat. **I**n uō times eos tanta plens

mundicie huius ubi singuli iusti: tamquam singulos soles fulgeant
 et ipsi fuerint caligatiuos. **A**mmendū id plane si nō ipsos quoz oca
 los sicut cetā huiam corpis membra vsu retō glōficauer.
Contributiōne p̄ccōri uideb. **H**oc plane eis ḡue tormētum:
 magnū quātam malozū amulū est. **F**orte enī qdāz sola
 tui uideatur eū quos tam maliciose impugauerint in tor
 mentas suis ul' conuictiam latere: ut ipsos salte' rectitudē posse
 aspici. **D**um p̄tā r̄li ut ex hac uia cōlūe ad eū in mēlū pondus
 qdātam miserie accidit: nob que nātās est? que ualūtas que
 uoluptas? **Q**uid enī mō tam ueligiōsi iūmo quid tam in
 hūanū r̄ ereoabile uideatur? q̄ amore q̄tūlibet inimicōrū q̄
 nūlibet iniquozū parte uelle oculos r̄ obliuare aspiciū simpli
 tūz miserozū? **A**ctū sic uidebit p̄ccōrū r̄ ualūetur: tentab' q̄ suis
 fremet' r̄ tabeter. **D**us enī b̄idūti uocabunt' in regnū q̄ ma
 ledū in camini ignis deiciant' etnū? quo uideatur atus tole
 ant' uideant' quid amiserūt: sic uult' uidebit' r̄ lenabit' con
 siderantes quid euaserint. **I**n illa gō tanta sepaōe q̄ admodū
 hedis agnozū uisio ḡuillimū hūois occasio sic: sic etis e regio
 ne cōlatēraō rep̄bōrū in mēla quētā macia gr̄az addis et
 laudis. **Q**uare enī iusti tam magnifice gr̄as agerent? nisi
 nī illa inextinguibili felicitate qua p̄fruit'. ipam quoz cer
 nerent' r̄ tributiōne p̄ccōrū? a quib' q̄ sola equidem nūa r̄ p̄ccō
 ris sese creptos fidelissime r̄ deuotissime recōtānt'. **Q**uare uo
 ipi tanto al' fluxe tabeterēt nisi in regnū lūme uicādis
 toram sese uiderent alios introduca r̄ mīc demū in illos
 sese fetōes in illos horrōes. in illos etnū incendij cruciatūs
 illas itiq; in mōdis moras misērias generent eē tāpnatos?

Ibi inquit est fletus & stridor tenei. **F**letus ob igne qui non
extinguitur. **S**tridor ob uermes qui non moriuntur. **P**lane fletus
ex dolore: stridor tenei ex furore. **F**letus uenpe tormetorum inua
nitas: stridorem tenei uehementia ipa tabescens iudice
& obstinata malignitas errorum. **I**ta go & tribuone patoru
uices: ne uideat ignarus tanti pculi. **I**nguis aqni libatou
posse fieri uideans. **N**o solum aut? s; & securitas pfa uictorum
est uila tribuone patoru: quo uideat nec huancam aqni nec
dyabolicam ul' uerei malicia possunt? qui uimurii arde
bus alate suo mille & terem milia aduersus suos no mo care
eos uideant: s; ena care in iehemā. **P**utas ad huc time no
poterant & callidiorē cūctis animātib; spene hie suspecti
pserā seducte quontam ipadilo no timores mulieris? nisi en
ai toto iam corpe suo vltimabus graditū flāmis & uic se &
ei magnū plane thaos firmatū eē conspuerent? **T**erū
quoz s; indylois patorū t' colitēatō ipa ptab: ut erōpate
reformaas corū eminentius gloriosius q; resplendat. **S**ic
nimurū sibi iuue collata cōtra sue quidem varz uidentur
fuisse pille augnieri aq; qualuans: ut albi nigro si qferas?
& h' candidius & illud teterius appebit. **S**ed audi carius
sup h' rēdōnū pphai timore. **T**erabit iustus ai uideit ui
dictam. **U**t quid ita? **M**anus suas lauabit in saugne p
tatois. **P**lane no inquat in saugne s; lauabit: ut uide ille
ouentius mag' uide ipē mādior uideatū? uide ille plq
sordeat: uide ipē plq eluceat. **C**urrit ut pulchrius. **N**ulli
forte ex hys tōus causis huanc; refuge ul' mō iueniat af
fuis? s; no p' aliqd' horū sapia in eoz uidebit mteitū qd

minime sine aliqua dubitatione factura est. **T**empe ipsa p̄
 dico: que oīno nō p̄t mentari. Quia notavi p̄ remissis:
 extendi manū meam. p̄ hō fuit qui aspiciet. Et post pauca.
 Ego quorū mīseri uō rēdo: p̄ blamabo cū uob nō tūmedas
 adueniet: p̄ irruet ip̄cūa calamitas: et iurūis q̄i tempet
 tas ingruet. Quid gō m̄ illipenciū mīseri sapie credm̄s pla
 acūri: mīi iustissimā suam disposicōnē. p̄ nrephēnhibilem
 ordinē reuī? Sane qd̄ sapie nūc placebit: sapiētib9 quoz
 nūc est: ut placeat vniūsis. Nō ubi gō dūrit uideatur fore p̄
 qd̄ dicit otur tuis cōsuecōib9: qū p̄ rēb i mīseri cori. Nō que
 luc quādam humilitate cōceduntis uirpā ē viciōnē cōplac
 at: s; q̄ modo ip̄e pulcherrim9 dīne ordīnācōnis vīq̄ credi
 possit iusticie zelatorem p̄ amatozē equitatis obliet. **U**bi
 optime om̄ia cōstituta p̄ suū auz cōsistit locū. p̄mo in suū
 quez cōsistit locū plenius p̄p̄tius illustrante iusticie cognos
 tes: qnō nō om̄ia cōsuetudine p̄ in om̄ib9 om̄i moderatorem
 magnificacōis libebit? **P**ulchre oīno petro ap̄tius filii p̄di
 cōis in locū suū ab ille restans ē: q̄ in aere cepucit me
 dius. aereazū collega p̄fānū: utpote que uerū rei p̄ rei p̄
 p̄ōnis qui te celo uenit op̄atur9 salutem in medio t̄re: hu
 ius m̄q̄ p̄ditorem uerū celū rapet uerū t̄ra sustinet. Itaq;
 otur tuis cōsuecōib9: p̄ r̄buōnē p̄dōri uatē. **P**rimo q̄e
 obp̄nam euasione. **S**ed ob oīno tam leuītatē. t̄rio q̄
 ob cōp̄acōnē: q̄zto ob ip̄ius iusticie p̄fānū emulacōnem.
Eur iam tūc nō nūc s; iudicij temp9: nec ulla oīno accē
 ta. erga ip̄ios futura illuc mīsericō: u ulla sp̄anda ē correctō.
Paulē et hūane mīsericōis ista mollitas: q̄ tū inter mī

ras unū p̄ q̄ ad salutem: amplius quōdā uelut ex parte sage
ne simi ⁊ bonos ⁊ malos colligens p̄stes: id ē affūs iocun
tos p̄t̄ ⁊ molestos: v̄m̄ h̄ quidem i mai. Nam in liade solos
eleger bonos: sic uellicet gaudens cū gaudētib⁹: ut ex h̄ iā
cū flentib⁹ flere nō possit. Alioq̄n quō in nob̄ iudicabit h̄ mi
dus: nisi hui⁹ tenē affūs obijā m̄ducit⁹ sūm⁹ in cellam di
uariatim s̄dm̄ eū qui dixit malo impocēnas dñi: Dūe m̄o
rator: iusticie tue solus? Nec m̄o quād̄ p̄mittā cōsuetudine
p̄sonam paup̄is. a' miser ei in iudicio: h̄ cū molestia: licet
coarctendus hui⁹ moi pietatis affūs. ⁊ eq̄tans ditantia est
sentētia. Quō mag' ubi nulla cōsuetudo animi: ubi potē
subintrare molestia: oportet impleri qd̄ dñi ē. Absora sūt iūcti
pet̄ iudices eorū. Absora plane in affūs iusticie. ⁊ petre soli
ditatem: cū iūcti sūt in iusticia. Iūcti m̄q̄ petre: quam
p̄t̄ solā ut sequerent' cetera om̄ia reliquerūt. Nempe h̄ est
qd̄ m̄rogata per' quid nā acceptari essent petra q̄ a tū
dit. Cū sceret filius hominis in seire maiestatis sue: scetebas ⁊
vos sup̄ sceres duocetā iudicātes duocetā tōus illi. Hoc p̄
p̄ha mirans ait. Dñs ad iudiciū ueniet cū semoib⁹ p̄ll
sū. Tūc p̄tes flexibile quip̄iā inuēndū in iudicabns
iūctis petre. Qui adhēt teo ait: ap̄tius vno sp̄s ē: ⁊ qui
petre iūgitur lapis vnus. Ad qd̄ sane nō in m̄to p̄ha ⁊
susp̄ans ait. Nūcti adhērē teo bonū est. Ita gō absora sūt
iūcti petre iudices eorū. O familiaritatis grā. o honoris
alibē: o fiducia p̄uilegii: o p̄rogatiua p̄t̄ securitatis.
Quid em̄ tam pauendū. quid tam pleni am̄icitatis et
uehementissime sollicitudinis erogitai p̄t̄: q̄ a iudicādū

astae illi tam tristici tribuati & metam adhuc sub tam diant
 to iudice expectae sententiam? Horrendu eait aptus ma
 te in manu rei viuētis iudicem interī frēs: & tribilem illā exsp
 tationem interam q̄ p̄mā redimae iudicio. Nō iudicabit de vobis
 iudipm. Sane ut quorūdam p̄ta sic & quorūda p̄stidia bō
 manifesta sūt p̄tencia ad iudiciū: ut quāe nō illi exsp
 tantes sentēciam p̄o statim cūmī potatē in cartāa tēciāt:
 illa uō e regione patas libi serēs tota libertate sp̄s sine ulla
 aictatōne consentiant. Felix paup̄tas uoluntaria relinquit
 omnia: & sequēcū te dūc̄ ihu. Felix plane: que tam seauos s̄
 mo tam gloriosos faciat in illo singlāi fragore elementorū:
 in illo tremēto errantē nātorū: in illo tanto distīnē iudicorū.
 Jam uō audiam⁹ quid ad tātas p̄missiones deuota & fidelis
 uideat aia: ne forte a distīc̄e a seais q̄ oporteat fide uideat.
 Quā tu es tuq̄t dūc̄ spes mea. Quid tam sobe? quid tā pie
 potat dia. Sed nec aliud huc ūbo uideat: postē conuenientius
 rūtel: q̄ qd sequit̄. Nullimū potuisti refugiu tui. Cēnū ig
 nostice nob frēs: hodie quoz p̄misse etiam t̄minos breuitatis
 paulo⁹ extēnse uideat. **Sermo nonus.**

Anam hodie frēs aliquid audiam⁹ de p̄missione
 p̄is? te expectatōne filiorū: te sine hui⁹ n̄e pe
 gnacōnis? te nūc̄e labōis: te s̄rū captiuitatis.
 Et quidem dura oīno capātas? nō mō illa cois quā ex ipsa
 iam cōdicōne gr̄is toleamus hūam: s; h̄ quoz qua uolūcates
 moralitac̄e p̄pas etiam p̄tere p̄pas in h̄o mūdo aīas festman
 tes. in hos tam rigatē compertes disciplīne in hūc tam gr̄is
 p̄nē carcerem redim⁹ uos in cepos. Miserranta seruico plane

si si iocata: si si non spontanea uidentur. **Q**uic uo quia uoluntate
sacrificans teo nec ingrat' ulla nisi p' ipam uoluntate' uolenti
na uoluntati: p'fio ahaq' e' in causa. **I**llud puto ee aliquid quo
maius ahaq' ee no' p'c'. **A**n uo plangendi uider' q'libz magnum
q'libet laboriosu' ad p'pter eum fiat? **E**t si magno ipa laboris
in dui forte copassioe' erroq'at: h' mltis mag' cause consolatione'
erigit congratulacionem. **Q**uid q' bona omo no' mo' p'c' eu' co'
stat fieri h' per eum? **D**eus eni e' qui opat' in uob' et uelle et
p'fice: p' bona uoluntate. **I**p'e igit' actor ip'e r'nuetator ap'is. ip'e
renuetator tota! ut sumu' illud bonu' cuius nuntiu' tam p'f'ra e'
simplicitas in seip'o duplex quoramo' in uob' uideat' causa bo'
uoru': et eff'ua s'ibz r'final'. **Q**uic igit' dulcissimi q' in h'is
omnibz tam mltis laboribz uis no' mo' subtilitatis h' etia' sup'a
nis p'pter eu' qui dilexit uos? **A**n uo uo p'euu' e' **E**t manifeste.
Simul eni h'udant' p' ip'o tribulaciones n're ut ap'ius ait: Ita r'
h'udant' consolationes n're p' ip'm. **V**isitatus sumo. uis sumo p'c'
teu': h' plane ubi no' uacue' dicit'. **P**aidulsum q' sermo. **C**rebr'
sonant' in o'e ho'm' etiam a quoru' corde longe ee' p'bat'. **O**s
sibi p'pter teu' p'f'ra postulant: p'pter teu' flagrant' sibi subue'
nemur. **S**acile quoz' ea ipa petunt' p'pter teu' que tamen no' sunt
sedm' teu'. **E**t id fieri sibi aliquis obseruat' p'pter teu'. qd' no' uel'
teat' p'c' teu': h' mag' uol' teu'. **C**eteru' unius plane r' eff'icat'
sermo: ubi non p'f'ra uol' no' uoluptate' no' uelut quora'
loquendi uol'. ut auct' p'f'ratendi: h'et pinguedine ut dignu'
e' deuoc'oms. **E**t pura ad intenc'one' p'cedit'. **N**empe r' inuidus
e'9 auar' r' r'cupia: nec sacis ual'ic' p'f'ra. a' stabili'ca finit' ul'
tateute eo p' qua fra' sunt uidebunt'. **V**bi eni causa ipa r'eti'

nec? quia non omnia quae ei uidebantur in uera parte euacuabuntur.
Quia tamen et in carne seminat sola meretrix haec et carne corrup-
 tione? quia ualidius omnis caro femi. et gloria eius tamquam flos femi:
 et ubi femi auerit. flore quorum nichilominus ante uitam est. **S**olus qui
 est causa est meretricis. nec flos femi sed uerbum diuini manens uer-
 mi. **D**emum tibi inquit et tra trahit. uerba autem mea non auerit.
Meretricem diligissimum et utilem elegistis propter uerba labiorum eius
 nullo die uas duras. illic seminat. ubi nec uirga uiri por-
 tio seminis ualeat depere. **S**ane qui propter seminat. non quare non
 meretrix: sed propter meretrix. **N**empe qui meretricem meretricem accipit: et tu-
 mus quis propter meretricem ne cui quare qui propter suo calice aque frigide
 tedit licentia meretrix propter calicem. **N**am in aqua metura me-
 sus fuit. sibi quorum remearet. **A**ut meretricem equabitur ei?
 qui non agit portigens. sed sanguinem fundens propter uerbum sibi bibet
 calicem saluatoris. **N**on est hic calix aque frigide sed calix in-
 ebrians quod propter calicem? calix uini meri. et quare plenus mero. **S**o-
 lus enim meri hunc uinum dicitur meo ihesus: qui solus propter mundum
 et semper. ena propter sic mundum de mundo conceptum semine. **S**olus
 plane meri hunc uinum: qui nimirum et sed in diuinitatem sapia
 est uerbum adtingens propter mundiciam suam et nichil iniquitatis
 meretrix mea? et sed in humanitatem patrum non fecit. nec uentus
 est uolus in ore eius. **S**olus non debito conditoris gustauit mor-
 tem: sed sic buplantis uoluntatis? sane non obprobrium uoluntatis.
 bonorum enim meretrix non eget? sed nec tamquam retribuens uobis gratiam
 pro gratia. qui non aliter propter animas mortuum est: nisi propter acquirendis
 meretricem ut amicos faceret erimias. **C**ui enim ad huc inma-
 rcentis: et consilia sumus deo propter sanguinem filii sui. **A**ut potius

p iam amicus: & si nondū quidem amantib9 h' tunc iā ama
nis. In h' em̄ ē grā: nō quāi nos dilexerim9 dñi: s; quia ipse
p̄or dilexit nos. Vis nos nosse q̄ longe p̄or? **D**uidis reus
& p̄t dñi n̄r ihu xpi ait ap̄tus: qui b̄ndixit nos in om̄i b̄n̄
dictōe sp̄iali in celestib9 in xpo: sicut elegit nos in ip̄o ante
mūdi cōstitūcōne: & post ḡtificauit nos inquit in dilectō filio
suo. Quō ḡ nō dilā iam tūc in illo: qū clā in illo? Quō nō
ei grati? in quo ḡtificati sum9? **S**ic ḡ xp̄us sc̄dm̄ tempus
quidem p̄ ip̄is mortu9 ē: sc̄dm̄ p̄tēlmacōne autē p̄ fr̄ibus
& am̄icis. In h̄is ḡ om̄ib9 merū est v̄m̄i eius: equatē & so
lius: v̄n̄ ne q̄sp̄ia rectorum p̄f̄innē tūteat nō eē qd̄ p̄p̄iat
sibi illud ap̄teat: v̄m̄i autē m̄eni aqua. **P**̄m̄i q̄ nemo
interim mūdus a s̄c̄te: neō gloriari possit oīno callū se h̄re
cor: tēntē q̄ moras d̄bitū soluat q̄s; n̄tē ē: t̄no q̄ ponentes
p̄ xpo aīas h' sibi cōp̄edio uitā m̄eant' etiā: sed & ue eis si
xp̄us exuberent testimonii: q̄tō q̄ p̄rogate sibi & ḡas exhi
bite tante dilcōis ip̄are nimis erigūz; rependant. **A**ctanē
ne h' m̄eni quā sine m̄rtu9 ē redignat: a t̄o ut facit ap̄t̄
dicat imple se que rehic passioni xpi in corp̄e suo. **S**ic ḡ lic;
et̄is p̄ter om̄ib9 v̄n̄q; item9 tenari9 vite reditendus' et̄ne
& in ip̄a t̄ā sic stelladū: a d̄o d̄clatate & alia d̄clat̄s solis alia
d̄clat̄s lune. alia d̄clat̄s stellarū: sic et̄ & resur̄cō mortuoz;
& quāuis tom9 v̄na. diuise sūt t̄i mea mansiones: ut n̄tē
licet quantū quāc' ad em̄itacōe & sufficienciam & qui parū
nō m̄m̄oretur & qui multū nō h̄it̄et: quātū ad em̄itacōem n̄o
& d̄clat̄cōne m̄toz; v̄m̄l̄sq; accipiat sc̄dm̄ suū laborem: ne
quō oīno peat qd̄ in xpo sit sem̄iatū. **D**et̄ ar̄ d̄n̄a sūt fr̄es: ut

illius tunc spital' responli ad nob' hodie tolerandi e' gra' comen-
 tenur. **Quia** tu es dñe spes mea. **Quid** agendū q' q' declinandū-
 quidq' tolerandū quidq' optandū: tu es dñe spes mea. **Ver** tua
 michi om̄i p̄missioni causa: hec tota rō mee expectatōis. **P**
 tentat alt' nūti: sustinē se iactet pond' diei & restus. ieiunare &
 bis in sab' dicit: postremo nō eē licet ceteris hoīm glienr: nū-
 ad herē deo bonū ē: ponē in dñō deo spem meam. **Sper**ent ma-
 līs alij forte h' in tā h'āri. h' malicia illi. ille in alia qualy' vai-
 tate confidat: p̄ter te om̄ia tēmentū fca: om̄ia ut serua' arbi-
 troi: quā tu es dñe spes mea. **Sper** qui vlt' in tēto diuinaz:
 ego nō ne ip̄a nisi abs te uictū nōtia spero: nimirū fidens illo
 nō in quo abieci om̄ia. **Quic**que p̄mū regnū dei & iusticiā eius:
 & h' om̄ia adiacent' vob'. **Nempe** & delictus ē paup: orphanorū
 tuus adiutor. **Si** michi p̄m̄ia p̄mittant: p̄ te optinetā spabo.
Si erugant aduersū me filia. si semiat mūd' q'. si fremat malig-
 no. si ip̄a caro adul' sp̄m cōcupiscat: nūc spabo. **Si** h' h' sape ex-
 site viue ē: nec alius certūa dicit p̄t' quā tu es dñe spes mea. nū-
 au' ino sit p̄suasū a spū ut quē admodū monet p̄p̄ta. iactat cogita-
 tum suū in dñō tuens q' emittendus ab ip̄o: lucta illud quoz' pecc-
 ap̄i. **Deū** sollicitudine vram p̄ciuas in eum: ip̄i em̄ cura ē te uo-
 bis. **Et** quid em̄ si h' sapim' q'. ut auctari abice om̄o spes miltas.
 vanas inuales seductoias: & huc vni tam solite. tā p̄fē tā bē spei.
 tota te uoce at: toto fūc spūs mherē? **Si** quid illi impossibile si
 quid illi ut difficile ē. q̄re aliud in quo spes: si vbo om̄ia p̄t. **Quid**
 facilius dñi? **At** h' ne huiusmōi dñi intelligas uolo. **Si** tērenit
 saluac nos: cōtinuo libam. **Si** vniuersa p̄latuerit: vica mō-
 luntate eius ē. **Si** p̄m̄ia et̄na languit: licet ei qd' vlt' fca. **An** nō iā

te facillime nō dubitas? s; ipa ē t' suspia uoluntas? **Plane**
p' uoluntatis testimoia credibilia fia sūt uinis **Maiorem** hac
dulcōe nemo h;: ut aiām suam ponat quis p' amias suas.
Dem; qui in se spand' uelit illa maiestas? que tam studiose mo-
uet in se sperari? **Plane** nō dēiq; spantes in se **Admirab'**
eos ait & hababit eos? et saluab' eos? & reuert' eos a patribus.
Quaer' **Quib;** uinis **Audi** quid sequit'. **Quia** spauerunt
in eo **Dulcis** causa? ad amē efficac;: achi inestigabit' **Et**
miri h' est iusticia: s; que ex fide ē nō ex lege. **De** quaciq;
inquit tribulacōe clamauerunt ad me: exaudia eos. **Ecce** nu-
nēa tribulacōes s' d' m' multitudinē earū: cōsolacōnes quoq;
eius lenificabunt aīam tuam? **Diū** nō ad alia cōtatis.
Diū clamas ad eū. **Diū** in eū spes: nec huile aliqd' a-
tremi. s; altissimi ponas i' fugiū aui. **Quis** spauit in eo
& confusus ē? **Pa** aliq' e' aīū r' nā uanire? q' ubi ei; euacuauit
Altissimi inq; posuisti refugii tui. **Nō** accedet illuc ap-
tator? nō calūpnia corallenter: nō pessim; s' in ille actu
fator attinget. **Rempe** ei dicit' h' reuolue psalmi p' mordia?
ei dicit' qui in p'cedōe altissimi cōmorat': illuc refugiens a pul-
satione spūs & tempestate. **Que** q' dē duplex est uicinas fu-
gendi: q' uidelicet & fois pugne. **Un;** timois. **Un;** em
fuge oportet. **si** u' uicior; magnanimitas exnōres tumulq;
uilitat' sustinet: ut exreioz tranquillitate pusillitas p' a-
fouetur. **Altissimi** ait posuisti refugii tui. **Sepe** illuc fugia-
m; s' s' munit; e' locus: null; ibi timet' hostis. **Diū** h' s;
mag' ibi manē licet: s; nō ē h' spūs hui;. **Qd** nō i' fugiū est
q' h' i' acūli e' t': & h' i' acūli sempiternū. **Iuxta** sane & si

psalme nō cōcedit: fregit nī ē taurēdū. **T**empe ad oēm tēp
 rationē ad oēm tēbulacōnē t ad oēm tēp auq̄nq̄ moi nānā
 tem apta ē nob̄ vob̄ reb̄ q̄ h̄? s̄nḡ m̄is exp̄ansō ē: p̄ata s̄unt
 formā p̄ere. p̄atent̄ iustēā m̄ie tēi m̄i. **H**oc refugū qui
 tēstuar: nichil m̄iū si effugē nō m̄ctur. **J**am quidē fr̄es
 que d̄ca s̄ūt ad exp̄osicōnē v̄s̄ h̄m̄q̄ v̄dēt̄ s̄ufficē posse?
 si d̄v̄s̄s̄et̄ p̄p̄ia quā int̄ sp̄auī s̄icut in alijs psalms̄ q̄b̄ul
 tam̄ iuēnt. **C**erū qd̄ d̄iat̄ t̄ies d̄ie sp̄es mea forte am
 plius aliquid t̄ sublim̄q̄ sonat: q̄ n̄ d̄elictor nō mō in eū sp̄erz
 sed eū. **C**ōueniētiā si quētem sp̄es n̄ra d̄icit̄ qd̄ sp̄amq̄: q̄ in
 quo sp̄amq̄. **S**ūt autē forte nō nulli qui a d̄uo obtinē q̄ualia
 seu sp̄ualia quez̄ cōcupiscit̄: s̄ p̄m̄ā caritas solū sit qd̄ s̄imū
 ē: t̄ora tēstiter̄q̄ uehēmētia clamans. **Q**uid eū n̄d̄i est in
 celo? p̄ate quid uolū sup̄ t̄am? **D**eus cordis mei: t̄ ps̄ mea
 t̄oq̄ m̄et̄m̄. **D**ulcēre nob̄ v̄nūq̄ pauas̄ hodie uerb̄ is̄em̄ie
 p̄p̄e h̄ō cōmēt̄ant̄. **B**on̄ es d̄ie sp̄anab̄q̄ in tē: aīe quēd̄
 n̄ tē. **O**bi s̄anc̄ t̄ p̄am̄ n̄ū d̄ilicōnē m̄ p̄r̄cēt̄ adūte: qd̄
 sp̄ances quātem̄ in eo pl̄alē d̄ixit̄ q̄ h̄? uicēat̄ cōd̄m̄horū?
 quērentem̄ nō eū singl̄at̄: q̄ singl̄aris sit p̄ūtat̄is. **S**ingu
 lais̄ gr̄e. **S**ingl̄is p̄tōnis? nō mō nil sp̄are n̄si ab eo: s̄ nil
 quēre n̄si eū. **E**t si bon̄ illis? q̄ntom̄aḡ isti? **N**eico p̄m̄
 q̄rēn̄ illū aīe v̄dēt̄ur. **N**ullim̄ū pot̄uisti reb̄igū t̄m̄. **R**eḡ
 em̄ tēi sic s̄iciens̄ aīa aut̄ aī p̄et̄ eū m̄c̄eno mouē h̄c̄ t̄ab̄
 uaculū aut̄ aī m̄aria t̄m̄c̄eps eū tangē uol̄ m̄t̄ra: s̄ pla
 ne clam̄at̄. **F**uge d̄ilcē m̄i: allim̄ulaē cap̄rē t̄ h̄m̄uloz̄ t̄eruo
 t̄ū sup̄ montes bethel. **A**udiuit̄ eū d̄icentem̄. **S**i diligens̄
 me ḡauctens̄ uat̄: quia uat̄o ad p̄tē m̄: q̄ p̄r̄ maior̄ me ē

Andiuit dicente. **N**oli me tangere: nōdū enī ascendi ad patrem
meū. Et celestis iam nō ignara consilij clamat tū aptō. Et si
cognouim⁹ scdm carnē xp̄m: h̄ tūc nō nouim⁹. **S**up moues
inquit bethel: sup oēm uallem p̄ncipatū & p̄tatem: sup ange
los et archangelos: cherubim quoz & seraphim: nec enī tūc
alij montes tom⁹ dei qd sonat bethel: **M**ane mēter p̄s
ubi iam nō sit q̄ maior eo: uicereza altissimi ualissimū cō
p̄hentē conuipistes. **H**ec enī ē uita etna fides: ut p̄tem cog
nouim⁹ v̄m dei? h̄ & quē n̄ sic ih̄m xp̄m uerū nichilo inuiti
& v̄nū ai eo tenem: sup om̄ia būdāt̄ in ista. **A**men **n̄us.**

De n̄ra est nec noua uob sed **Sermo ten**
nōta oīno s̄mā imp̄ap̄us quib⁹cūq; p̄tibus f̄
rei n̄e: q̄ nō sit q̄ sit & tūc posse facilius xp̄m
loquor ignorat. **I**tem sane enīam sp̄i nō mōuēnt̄ posse et̄nū
uicere: **L**onge enī facilius mens h̄iana tanuorū egypta ma
lorū quib⁹ sit caritua q̄ quib⁹ p̄fructua comprehendit. **N**ā
ḡmāna sit sp̄i q̄ cognatē: ut qd illa futuri credit: h̄ tūc
imp̄iat sp̄are futū. **M**ūo p̄m̄ aptus fidem sp̄antū rerū
s̄mā eē diffinit: q̄ uicere nō credit nō sp̄at̄ p̄lo q̄ sup
iane p̄ngē possit. **D**ic̄go fides. **P**ara sūt magna in exto
ḡitabilia bona a teo fidelibus suis: dicit sp̄s m̄d̄n̄ illa ser
uare: nā trā quātē caritas curro in ait ad illa. **C**et̄m uicere
mēt̄ difficile oīno a: etiā impossibile ē illorū qualitatem
inuestigare bonorū: nisi aut̄ forte iur̄ illud apti que oculis
nō uidit nec auris audiuit nec in cor hominis assenterit
q̄ sp̄auit deus diligētib⁹ se reuelauerit p̄ sp̄m. **S**ane q̄
libet p̄f̄s in carne ad huc mōdū nisi enī esset h̄ quātū

ut in dixerim in p[ro]p[ri]a p[ar]te. n[on] dicit ap[osto]lus quotat[ur] p[er] h[uius]m[od]i
 idip[su]m sententia[m] ? idip[su]m p[ro]f[er]o q[uo]d p[ro]miserat n[on] q[ui] iam accep[er]it.
 Et iam p[ro]f[er]o s[er]m[on]e ead[em] paulus ip[s]e n[ost]r[us] e[st] fatu[us]. quia n[un]c tog
 nosto egypte ? et ite[m] u[er]u[m] q[uo]d n[un]c p[ro]f[er]o et in enigmate t[ame]n aut
 facie ad faciem. Et g[er]o u[er]u[m] h[uius]m[od]i uoluit capabilis: pia sane
 et p[ro]p[ri]a i[n] co[n]suetudine ap[osto]li co[m]m[un]is. **H**u[m]i enim afflictoru[m] e[st] n[on] molestus
 enim s[er]m[on]e i[m]p[er]at[ur] felicitatem: et t[ame]n misera p[ro]f[er]o b[e]n[e]d[i]ctio[n]e
 arbitrent[ur]. **U**n[de] et p[ro]p[ri]a in psalmo. **C**on[tra] m[er]it[um] a[n]i[m]a mea in re
 quie tua. q[uo]d d[omi]n[us] b[e]n[e]d[i]ct[us] e[st]. nec ulla t[ame]n collata munera
 felicitatis emulat: s[ed] adiungit. Quia cepit a[n]i[m]a mea te et
 morte: oculos meos alacris: pedes meos alacris. In quib[us]
 sane uerb[is] patet iudicat. quia sibi requies quia q[uo]d b[e]n[e]d[i]ctio
 d[omi]n[us] s[er]m[on]e: uidebit[ur] a[ut]e[m] b[e]n[e]d[i]ctio[n]ibus et p[ro]p[ri]a lib[er]ari. **C**ui p[ro]f[er]o s[er]m[on]e
 illud quo: te psalmo nonagesimo. q[uo]d hodie tractand[um] e[st] nob[is]
 simile inuenit. **N**o accedet ad te mal[um]: et flagellu[m] n[on] p[ro]p[ri]a
 q[ui]bit tabnacl[us] n[ost]ro. **E**st aut[em] uerb[is] q[ui]us quia nos captiu[os] faci
 p[ro]p[ri]a intelligenda ad q[uo]d forte ex nob[is] iam aq[ui] p[ro]uolant. **R**eg
 em t[ame]n rices estis. aut sp[irit]ual[is] studij tam in expertes: ut n[on]
 facillime int[er] uos et tabnaacula uestra iust[us] me id q[uo]d mal[um]
 et flagellu[m] dicit[ur] dist[ri]buatis. **N**am et ap[osto]lum sane auditis dicit[ur]
 tu iam bonu[m] t[ame]n t[ame]n t[ame]n: uelocem fore repositio[n]e tabnacli
 sui. **S**ed quid ego ap[osto]li u[er]ba meo[rum] ? quia n[on] u[er]o ignorare possit miles
 tabnacli sui aut exemplo docendus sic alieno ? **D**icemus
 sane nonnullos tabnaacula in turpillime captiuitatis t[ame]n
 lia co[m]mutate nec militie in h[uius]m[od]i. s[ed] miseram gere sicut[ur] i[m]o
 uo q[uo]d o[mn]i u[er]ba u[er]ba e[st] sic errant aq[ui]. et in tanta obtu[er]onem
 et sp[irit]ual[em] si uel[et] reuenerit: ut nichil se se aliud putat q[uo]d sui

h' erant tabernacula uideant. **Q**uid enim aliud q' uouu moro
tel h' h' sui ignorantiam ipic! qui tanq' mortui a corde oem in su
muc opam tra carnem! sic uideantes tabernaculo suo. ac si unq'
pntent ee calurū? **O**mnia tantu nate ē: atq' id quatē mbrem.
Qu nō seipos nestie uideat qui sic tedia sūt carni ac sanguī.
ac nō si omo nichil aliud quā solam carnē esse se repugent?
sic in uano amptentes aīas suas tanq' p'cessu ignora uent se
aīas h're. **S**i sepaus p'iosū a uili aut dūs tanq' os meū ē
us. **H**' ē si solleter distreus int' exteiorē mēiorē q' s'bam?
ut nō plo tabnaclo tuo timeas a flagello q' ab ipi a malo
h' em' malū ē vū dicit. **D**ecline a malo & fac bonū. **H**oc ma
hū qd' tua qd' aīa mām puat: qd' sepa int' te & teū? ut eo reg
uante tanq' corp' sine aīa. sic sit aīa sine teo. plane **mortua**
mortua in senēpa: iustar' vniū eoz quos tanq' sine teo in
h' alo fuisse ap'ius mōrābat. **N**ec sane dixerim' ut ipam oio
heās carnē tuā? dilige eam tanq' tibi tantam in adiutorū: &
ad erue b'itudinis consorcū ipā. **C**erū sic aīa amet car
nem ut nō ipā in carnē trāhite pntem: dicatur q' ad uo
nō pmanebit spūs meus in homīe quia caro ē. **D**iligat &
aīa carnē suā: h' multomag' suā ipig aīaz s'iet? amet atam
enam suam: h' nō sic amet ut wa eius plo obediat q' dūc
Demz ne ipi quatē expedit sic amai? ut uatelicet tui mēcū
taues a flagello p'ne cor' pōnis: theaurizos itā erue tūp
natōnis. **G**emina uiparū aut iohēs? quis remōstrabat uob
fuge a uentura ira? **F**acite fructu dignos p'ne. **A**c si euatēus
loquetur. **A**pphendite disciplinā ne qui uatlat dūs? sustinere
uipam cor' p'uenem ne senāatis malleū conterent. **Q**uō

om̄o in felicius a te aīam q̄ a corpore sepai. Sane ubi te mo-
dio prius fūi fūit ouie p̄m̄: tā quiete om̄o sublatā ne ip̄e quos
reinteps manebit effūis? ut quō iam accete ad te mahū om̄o
nō poit: sic nec flagellū quātem valeat p̄m̄ q̄re tabnaculo nō?
q̄ ul' teliat tam longe sit ab erētiōe hōm̄e quelib; pena: q̄ lon-
ge fūit culpa ab m̄c̄iōi. Neq; enī air nō est in te mahū. a fla-
gellū in tabnaculo tuo: s; nō acceter nō appinābit. Siquāte con-
fiteare ē hōm̄es in quib; p̄m̄ nō mō h̄itac: s; regnat: n̄ iam
p̄m̄ mag' a' mag' m̄m̄i eē posse uideatur: n̄l forte ai
sic diūabitur ut nullo mō reinteps valeat nō diuari. Et at
v' alios inuonire in quib; manet quiete adhuc p̄m̄ s; iam
nō p̄ualer: aut diūatur in eis euulsi quotā mō nō ū tam
expulsi: reiecti s; nō prius eiecti. Constat sane ab n̄c̄iō
nō fuisse sic: s; m̄p̄nab; p̄m̄is aī p̄m̄ā illam mātan p̄ual
cāōnē nō mō nō regnaste p̄m̄. s; nec fuisse quiete. Actamō
q̄m̄ō iam tūc p̄e illis fuisse uideatur q̄ tam facile p̄ualsi
ē: eo q̄ tam festinant m̄c̄iūt. Quid uō aliud amonebat
q̄ v' ip̄am penam pati. v' si uerū melle corpib; iam tamē
uelur p̄ foribus esse qui dicit: in quacūq; die comereāis
te ligno s̄ie boni v' mali morte morerem? Felix p̄m̄te cūp̄
tato v' b̄tā spes n̄a: quorū tam longe futura gloriofior est
s̄i uerctio q̄ fuit p̄ma conditō: ut nec culpa om̄o u' pena
nec mahū sal; nec flagellū a' regner a' h̄itet: aut regnare iā
n̄ h̄itac aq̄n possit in aiābo seu corpib; n̄is. Nō acc-
ter mag' ad te mahū: v' flagellum non appinābit tab-
naculo tuo. Nempe n̄l tam i' motū: q̄ ad' adēe ul' nō p̄-
Sed quid agim; fr̄es? Vereor reprehendi. Nempe hocam

hanc magno ille & cois abbas nri & vi no vacatoni finonum
 Gopi manni uostre assignate. Puro tamen ignoscer facile p
 sum no inemor Anglos fraudis illius: qua romans olim a
 nis rebus in specu poito minuitur. Die siquidem ut legimus pa
 tris sui oculi suabat horas & que sibi subripe ad manducan
 da potare: ternis diebus bndto pane sebat. Et ego quidem no
 dubito freres plib9 qui tuc vos sut habitandorem spualit de
 uanari supere copiam: s; qd uob communito no subripio michi.
 Quipmo et securus & suauis quidq; illud sit qd dñs tonat
 sumo uobai. Nec eni altimonia h' diuidentio nimit: s; auge
 t potius ministrando. Diapri qd a quociens uob loquimur
 se consuetudinem o dñis nri: no nra id agimus p'sup'one.
 s; te uoluntate uenabili fini & uabbat u'roui: qui id uob
 etiam auigunt: q' tal sibi quidem passim o'mo noluit h'rere.
 Nempe aliam michi rone & singlar'em ce n'atate uoue
 rit. Nec eni mo loquerer uob: si possem laborare uobisum.
 Illud forte uob efficacius ubi foet: s; et uultie mee mag' accep
 tu. Cenu qm id michi p'as meis erigenab9 & oneba hui9
 ut ipi stas tam multipha m'uitate torpis. & ipa quo; quis
 n'itate negat: vna dicens & no faciens in regno dei ul na
 ma mear mueniri. **Sermo videntius...**

Sicuti est enim & vacat sp'at: quia mie dñi q' co
 sup'ra no sum9: q' no tradidit nos in manus in
 imicoru n'ozu. Vigilat sup uos n'cesello & per
 uigil ille clemencie singlis ocul9 no tormit ue; tormitat qui
 custodit israhel. Id quide nate. No eni tormit ue; tormitat
 qui impugnat. Et sicut ip'e sollicitus nri & ipi cura e te nobis

xi

¶ sic ille sollicitus ut nos iudicet & p[ro]bat: & vna ei cura ne forte
qui auersus e[st] fuerat. Nos aut[em] aut[em] no[n] intendimus a[m]in[us]
attendimus reuerencia[m] p[ro]p[ri]etas custodiam. b[ea]ti
na largientis inq[ui]s gre[go]ri[us] ymo ta[m] inq[ui]s hab[et] gratias quibus
p[ro]uenit nos & subuenit nob[is]. Et nu[n]c quide[m] p[ro] seip[s]u[m] ip[s]e
torib[us] a[n]i[m]as n[ost]ras: nu[n]c p[ro] angelos iudicat: nu[n]c p[ro] homines iu
struit: nu[n]c etia[m] co[n]solat[ur]: & erudit p[ro] sapientias. Quoru[m] etia[m] sp[iritu]
ra s[un]t ad v[er]am doctri[n]am sp[iritu] s[an]c[t]i s[un]t: ut p[ro] pacia[m] & co[n]solat[ur]
ne sp[iritu] s[an]c[t]i sp[iritu] h[ab]eam[us]. Deue ad doctri[n]a[m]: ut p[ro] pacia[m]
sp[iritu] s[an]c[t]i. Siquide[m] ut abi sp[iritu] e[st]: doctri[n]a p[ro] pacia[m] nocte.
S[ed] & pacia[m] p[ro]bacone[m] opat[ur]: p[ro]bacone[m] sp[iritu] s[an]c[t]i. Quid nos soli no
bis allinim[us]? quid soli negligimus nosmetip[s]os? An iteo
distulandu[m] nob[is]? quia v[er]idic[us] subuenit nob[is]? Immo no[n]
p[ro]p[ri]a studiosius uigilandi. Neq[ue] etia[m] tam magna p[ro] nob[is]
in celo p[ro] iudicia sollicitudo getur: si no[n] magna nob[is] iudice
u[er]itas uidet[ur]: no[n] tam multiplex nob[is] custodia nisi ob multi
plices inuidias ponetur. Felices p[ro]nu[n]t fides n[ost]ra qui iam li
bati s[un]t de laqueo uenandi: qui de tabernaculo militantiu[m]
ad a[n]i[m]a[m] questu[m] iudicium t[ra]nsire: maloru[m] timore malo sublati
in sp[iritu] singula[m] constituti. **¶** In istoru[m] p[ro]mo v[er]u[m] iudicium dicit.
¶ Non accedet ad te malum: & flagellu[m] no[n] appropinquabit taber
naculo tuo. Sane conside[r]a no[n] ad ho[m]i[n]em qui scdm[um] carne[m]
vuit: s[ed] ad eu[m] qui in carne regens scdm[um] sp[iritu] s[an]c[t]u[m] ambulat:
hanc fidei p[ro]missionem. Siquide[m] no[n] e[st] distinguit[ur] tunc illu[m]i
& tabernacu[m] p[ro]p[ri]a. Confusa in eo omnia tanq[ua]m in filia babi
lonis. **¶** Dem[um] e[st] iudicium ho[m]i[n]is etia[m] caro e[st]: nec in eo sp[iritu] s[an]c[t]us manet.
¶ Ubi aut[em] no[n] fuit sp[iritu] s[an]c[t]us bonu[m]? quid dicit malum? **¶** Porro ubi

mali: flagelli quoque appropinquet uirtuti. **S**emper enim prima ma-
 li committitur. Non accedet ad te mali: et flagellum non appropin-
 quat tabernaculo tuo. Magna promissio: si uero id sperare licet? Quod
 mali et flagellum euertam: quod effugiam: quod elongabo: ut non
 appropinquet michi. **Q**uo uirtute? qua sapientia qua iustitia? **Q**uoniam
 angelus tuus mandauit de te: ut custodiat te in omnibus uis tui-
 is. In quibus omnibus uis? Quibus declinas a malo: quibus
 fugis a uentura ira. Multe sunt uirtutes: et quia multa uia sunt: magni
 periculi uia sunt. **E**t facile in multarum occursum errabis in uia
 tua: qui uiam distictione carueit. Nam ne angelus mandauit
 ut in omnibus uis custodiant nos: si in omnibus uis nostris. **S**unt
 autem aquibus non in quibus oporteat nos custodiri. **S**auentemur
 prout uias nostras habet: etiam uias tenentur: uias quoque bene-
 spemur et uias domini uellegemur. **E**quitate super me est quod incipio?
 si in uariis orationibus uis: ut agnoscant michi thesauri sapientie
 et intelligentie sue: et uoluntaria omnia mei beneplacita fuerint sibi
 te. **D**ie ergo filiorum uitam in uirtute et cupiditate uelantur.
 Ab utroque siquidem ducuntur. ab utroque finem: nisi quod uirtutem uirtuta magis uiget
 te trahit cupiditate. **E**t uirtutis quidem spiritus corpori tribuentia ui-
 detur. **N**ec simplex illa est: sed anfractus hinc plurimos plurimasque
 dispendia: nam dispendia pauca admodum: si qua sunt. **Q**uis ho-
 minum uelut quod uirtutis hinc hominum reuera quod multiplex est? **Q**uis
 sufficiat quod multiplex sic explere. **I**ta nos erudit experientia: et
 ipse uera ueritate dat intellectum. **I**n hijs quilibet torretur quod uirtute
 heat clamare ad dominum: non de uirtute: sed de uirtutibus meis e-
 ue me. **N**ec modo ab uia uirtutis: sed ab ea quoque cupiditatis
 est optabit educti: quilibet uero si uirtute a uirtute sapientis erret

pit. Quid enim ille ait? **A**noluptatibus tuis aucte. Et item **P**ro
cortupias tuas non eas. Siquide e duobus malis longe melius
est in ueritate gradi: quam in cupiditate. **M**ultiplex illa? si uita
amplius p oem modum: ymo uel oem modum multiplicat in
uenit. **R**es cordis est ista cupiditas: propterea tanto maior quam
aia plq est quam corpus. **D**enu: hec sunt uie que uidentur bonas
bonae? si fine non habent: nisi autem temerarij in profundum in
ferni. **S**i inuenisti uias hominum illud quod; conserua: ne forte
te hys dnm sit. **Q**uod in aupertate infelicitas? **N**o est non felicitas
ut putat. **Q**uid enim? **S**i forte cui uideretur in renariu reu: afflu
encia cortupita felicitas arrate eo ipso infelicio: est quo ue
hemetius ipsam p felicitate amplectitur infelicitate? **A** magis
immergitur ei: et obsober ab ea. **D**e filiis hominum ab felicitate fa
sa atq fallaci. **D**e qui dicit quia diues sum et nullus expro
bat me sic paup et nudus et nudit et miserabilis. **E**t ueritas quaten
er infirmitate carnis: cupiditas extordis media et obliu
one praedit. **I**deo alieni mendicat aia: quod obliua sit co
mete pane suum: propterea tremis inhyat: quod nime celestia
meditet. **Q**uid uideamus et remoueri uias? uideamus ut caue
amus: uideamus et fugiamus eas. **S**iquide uie illorum psumptio
et obstinacia. **S**are uicis uideat stiam? **C**onsiderate eorum pu
cipem: qualis ille est: tales et domestici eius. **C**onsiderate ma
ri ipsius pncipia: si non manifeste in inamissima psumptionem
nam plicetur dicens. **S**eruo in morte testamini: in laetitia
aquilonis: filius ero altissimo. **D**e temeraria: quod horretata p
sumptio. **N**unq non illic ceaserit omis qui operantur iniquitatem?
expulsi sunt uel ponuerunt aie? **D**e psumptio **Q**ue aie non potue

cordis et infelicitas in
loz cooz. In ueritate cor
co. et infelicitas
in cupiditate

rui: p̄t obstinacōne qui tendit nō adiacet ut r̄stogat. Et
 hac nēpe sp̄s uadens: ex illa r̄ nō rediēs ē. Et intra quirem
 p̄sup̄tō demoni h̄ nō mira minus obstinacō ē. q̄ sup̄bia corū
 astendit semp̄: p̄tēa nō ē illis cōmutacō. Quia enī cōuerti
 noluerūt a uia p̄sup̄cōnis: uiderūt uia obstinacōis. Et p̄i
 so r̄ eislo corde sūt filij hoīm. Quia: sedant̄ uestigia demo
 ni: ingredūt̄ demoni uias. Hec enī tota adūsū nos h̄ua
 tū collutacō nequarū ē: ut nos seducant. ut inducant in
 bias suas: ut inducāt in eis. r̄ p̄ducant ad certamē finem
 qui patus ē eis. fuge hō p̄sup̄cōne: fuge nichilōi obstinacō:
 ne gaudeat tete inimicus tuus. Nempe in h̄is uicis uac
 me gaudeat: in seip̄o exptus q̄ distiale possis ab hac tanta
 boragme respicere. Nolo aut̄ uos ignorac̄ h̄es quonā modo
 testentat̄ ymo tatar̄ nullas. P̄na enī ut̄ in ceteri occurr̄t gra
 dus testentationis h̄ius distimulacō ē p̄tē m̄stuitans. in qua
 nis. inualicans: dū sibi p̄cens. sibi blandiēs. sibi p̄luacēs hō
 aliqd̄ eē se ai nihil sit: iā ip̄e se seducit. Sedus gradus igno
 rācia sui. Vbi enī in p̄ma inualia sibi cōluerit p̄romata to
 horū: quid sup̄e nūc ut̄ uinea recta nō uideat: p̄tēi qui ad
 h̄o sibi teruerit ne uideat. Et h̄o tandem fit ut̄ enā alio reue
 lance uia eē nō cōtērat. cōsulū in uerba malac: ad
 erulatas erulacōnes in p̄ns. Atq̄ is t̄us gradus ad
 modū iam uianq̄. ymo cōtingit p̄sup̄cōni. Quid enī ma
 li actūe iā uereat: qui p̄sumit r̄ defensae. Ceterū dista
 le h̄ h̄ebit in tenebus r̄ inlubro: p̄tēi ai nō desit enā an
 gelus d̄ni malq̄ p̄sequens r̄ impellens. Itaq̄ quā gradus
 in quā potius p̄cipiū contemptus ē: ut quē admodum

spūna dicit. ipius cū uenit in p̄fundū maloz cōtempnit. Et
h̄o r̄ remaps mag^r ac mag^r sup̄ eū uiget p̄uicus os suū. dū
uideceret huiusmodi aīam cōceptus tradit in penitentiā: in pe
nitentiā oblatiōe sumat. **Do**c iam p̄cām ē ad nez in hoc
s̄lō nez in furo imitit^r: quia cor duri r̄ induraci nec ten
muet nec homie; reuenit. Qui sic in omib⁹ vīs suis ad
het dyabolo: manifeste fals^r ē vno spūs ai eo. Et ne quidē
hōm q̄s sup̄ius tenuit^r ip̄e sūt de quib⁹ dicitur. **Temp**
raco vos nō apphētat nisi huāna: quia huāni ē p̄tate.
Porro dyabolicas a natura hōm̄s alienas ēē quis nesci
at? nisi q̄ in nōnull^r ip̄a sibi consuetudo natura induisse
uideatur? **Cerim** r̄ si quorāam hōm̄ sic nō huāni tamen:
s̄ dyabolici ē p̄leuētiē. **Que** nō sūt s̄cōrū angloz vīc:
Q̄s ille q̄s v̄ngentus enarrauit dicens. **Da**ebias an
gelos ascendentes r̄ descendentes sup̄ filiū hōm̄s. **Ascensio** igit̄
r̄ descensio vīc illorū. **Ascensio** p̄ter se: descensio ut p̄cūs
conscensio p̄ter nos. **Si** b̄i spūs illi ascendit p̄ cōcepta
tōne dei: descendit p̄ cōpactiōne cui: ut custodiant te in
omib⁹ vīs tuis. **Ad** vlti^m eius ascendit: descendit ad nu
ti eius: quā anglis suis mancauit de te. **Nec** tamē n̄
teatentato gl̄e uisione fraudant: quia sp̄ vident faciē
p̄is. **Quo** r̄ uias diu vltis audire. **Multa** p̄sumē
uideor: si me illas p̄uidero p̄sūruū. **Legi** autē de ip̄o: qui
torebit nos vias suas. **Cui** alteri accētur? **Docuit** itas
vias suas: cū aperuit labia p̄p̄e. ut dicit. **Om̄ise** me
dū m̄ia r̄ uitas. **Ita** ad singlōs. ita ad om̄s cōt^r uenit:
in m̄ia itilz r̄ uitate. **Obi** enī iam multa sūt de uiscētiōe

x̄ mali

Alio si obtinuo vitans: no contiuo ibi teus **Sed** neq vbi ter
 tor multus ex iocacōne vitans: nulla aut te meōria mie cō
 solacō. Nam neq vitatem tenet qui miam vbi ue ē nō agnos
 cit: nec uā eē sine vitate mia p̄t. Ita: vbi mia & vitas obuia
 uenit sibi vbi sese enām iusticia & par ostulant: nec ab eē is
 p̄t auo in pace fās ē loco. **Quia** audiuiq & congruiq sū
 tem p̄ces nū amicia uenit nob: sup hac copula tam felia &
 mie & vitans. **Mia** tua & vitas tua susteperit me: ait pro
 pha. **Et** alio loco. **Mia** maḡ tua aū oculos meos ē: & cōpla
 au in vitate tua. **S** & dūs ip̄e de eo. **Vitas** mea & mia mea
 ai illo. **Sed** confidera etiam manifestos aduentū dñi que ad
 modū talz in eo quitem qui iam p̄missus ē misericordem
 teneas saluatorez: porro in eo qui in fine p̄missus vitē
 sustineas tribuore. **Nam** & hinc forte uatebit dñā quia
 miam et vitatem diligit: grām & glām tabit dūs. **Quis**
 & in pore quoz aduentū & cordato sit mie sue & vitans sue
 tonui sit: & in posteioi quus iudicatur & orbem tē me
 quate. & ip̄los in uitate sua: nō ai futurū sit iudiciū sine mia:
 nisi forte ei qui nō fecit miam. **Hec** s̄ emittas t̄nica: te q̄
 hēs ap̄ p̄phas. **In** uan sū colles mudi: ab iuncibz & c̄nita
 tis eis. **Ad** manū ē vū id facillime pbāe possi. **Sicut** ab
 etno mia dñi & usq̄ meū sup timentes eū: & vitas dñi
 manet meū. **Ab** hys iuncibz & c̄nita sū colles mudi:
 supbi remones p̄ncipes huius mudi tenebraū harū: qui
 uiam vitans & mie uestierūt: neq meminerūt tenuitū
 eius. **Quid** illi & vitati: qui mētarē & p̄ eius? **Deniq̄**
 hēs manifeste te co sp̄ti: qui uitate nō stent. **Q̄** nō longe

etiam fuit a nra: influita nob ab illo miseria nra cellat.
Qu ille nq̄ misericors fuit: qui homicida erat ab uicio:
Postremo qui sibi neq̄. au bono? Quā neq̄ssimo ille
 sibi qui nūq̄ sup p̄a iniquitate tolet: nūq̄ sup p̄a rapina
 tōne cōpūgic. **Q**uē nimirū falsa p̄suptō a via uirtutis ex
 tulit: crucet obstinatio viam nre mētūlit. **I**nde enī nec
 in se usq̄ uirtutem allequi: nec a dno consequi p̄t iniam.
 In hūc go tumidi illi colles inuati sūt ab itūb9 uirtutis
 et uirtutis: dū a vjs dū que quidem recte sūt. p̄ anfractu
 suos p̄ distorta nō tam a itūca q̄ p̄cipia corruerunt:
Quō p̄uicatus atq; vtilius alij quā colles ab hys in
 nelb9 inuati p̄ hūiliat sūt ad salutē. **N**ō enī inuati ab
 hys tamq̄ ab eoz rāidine distidētes: s; q̄ ip̄a eos in
 uauerūt itinera et uirtutis. **A**n nō inuatos iam ceruē
 ē colles mudi? dū sublimēs quis atq; potentes teuota sūt
 iertōne mclinant ad dūm p̄ uestigia eius adorant. **A**n
 q̄ nō inuati ab ip̄a sua p̄uicosa celsitudine uanitate
 p̄ ariditate: dū ad hūiles semitas cōuertit nre p̄ uita
 tis. **A**d istas nimirū dū uias nō mō bonoz sp̄iū: s; enā
 elozū uie hoim dignit. **E**t p̄m9 quidē grad9 misero hoī
 emergēt de p̄fūto uiciorū illa ē nra qua miserū filio p̄
 mris sue: miserū aie sue p̄nate placens teo. **I**mitat enī q̄
 equoi ē magnū illud magne misericōdis opus: cōpūctus
 aī eo qui p̄oz p̄ eo p̄ūcto ē mouens: p̄ ip̄e quodānd p̄ salutē
 sua nec p̄rens iam sibi p̄i. **H**ec misēcō p̄ma erapire re
 tēntem ad cor: p̄ h; in ip̄a mltorū actuat arthana. **S**up̄e
 ut uia regia p̄grediatur: p̄ p̄cedat usq; ad uirtutem: p̄ p̄le

modi

Spalline

pissime comentarij uobis cordis confessionem oris confessio comi-
 teatur. Coere creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad
 salutem. Conuersus ad cor punitus fiat in oculis suis nate est: si-
 cut uitas aut. **N**isi consili fueris & efficiamur licet puniti: no-
 n habebis in regni. **N**o 9o uelit dissilac qd no ualeat uelle:
 qd ad nichilum sit recedat. **N**o confutatur in luce pre uita-
 tis: qd no sine misericordie afflu ualeat uoculco. **S**ic nige-
 die homo uias mie & uitatis: uias unque dñi uias uite:
 & fructu uiazi salus e uiazois. **V**ias quoq; anglozi ad castu
 nichiloz tendit manifeste. **C**ui emi attendit ad contemplancoz
 inquit uitatem? de qua & deliceant laudant: & faciant te
 sciant. **C**ui uo attendit faciunt nobiliti miam: ut auto-
 diant nos in omib; uis suis uis. **A**mmittitoy emi spūs s:
 nulli in nulliū ppter nos. **P**lane militi mī: no dñi mī. **E**t
 in hō uigencia forma militat: qui uo uenit nulliū sed
 nulliū: qui tenet nūc discipulos tamq; qui militat. **F**ru-
 tus anglicanū uiazi qui ad ipōs spectat: sua ipōri bāpato
 & obediencia tūctans. **E**d autē ad nos pūctet uite quate
 obtentus diue grē: hinc uo custodia uie nre. **S**iquitē ange-
 lūs manantur te te ut custodiant te in omib; uis tuis: in
 omib; **u**idigētu uidigētis tuis: in omib; delictis tuis.
Ahogū facile t mīre e uias mortis: ut ualeat a te naita-
 te in obstinacōne a in pūpōne te cupiditate pūpas: q
 quitem iā no homi s; remonū hūc uie. **I**n quo emi tam fa-
 cile inueniri solent homines obstāci: q in eo q ad uicātem
 pūue a similitat a arbitrat? **E**t q moneas aut ille ego qd
 possū possū: & no uir q possū. **T**u si hīs alit scēdas. **D**ite

uo in p̄sūp̄tōne. nisi ex quodā impeti vehemēnois resiste
ty p̄sūm̄g? Interim 9° mandauit anglis suis deus: nō
quitam ut amoueant te a uijs tuis. s; ut in eis ip̄s te cul
todiant: & q̄i p̄ uias suas uias tuas dirigant in uias ip̄iq.
Quonā mō inquis: Nemp̄e ut qd̄ angl̄s ex sola caritate
p̄uiḡ agit: ni salte ip̄a n̄c̄itate amonit̄ resistent̄s & cō
testant̄s: exhibe fili p̄mo m̄iam: & rur̄sū cū cor̄e an
gelo leuans desideria tua. tō al̄ cupiditate agente tuteas:
ad hūmā & peniā uirtutem. **Hinc** em̄ mouem̄ leuare cor̄ta
ni manib; **Hinc** audim; cord̄e furtū cor̄ta. **Hinc** quoz neg
ligentes arguim;: & dicit nob; filij hoīm̄ usqueq; q̄i cor̄te: ut
quid diligas uirtutē & queatis mendacū? **Crouerant** em̄
cor̄: & leue leuatur mag;: ut queat & diligat uirtutem. **Nec** mi
reus q̄ in uias dñi senū nos admittē. **Imo** & imittē nō redignēt:
qui custodie dignant̄ in m̄is. **Q̄** felicius tū in eis ambulat:
q̄q; senū. **Cenū** quoz & ip̄i q̄ longe inf̄is ab eo qui uic̄as ip̄a
& ip̄a n̄ia ē im̄ia & uic̄ate uertant̄. **Q̄** uo oḡne suis q̄ gr̄
dib; sibi q̄ cōp̄entib; disposuit deus. **Sūmā** rerū tenet ip̄e
quā sūmā ē: n̄t̄ quē nichil. sūp̄ q̄ nichil. **Porro** anglōs suos:
nō quātē in sūmo posuit: s; in cauo: quippe ei qui in sūmo stat
uic̄ius ad herentes: ac p̄m̄i cōfirmatos uirtute exalto. **Nā** hoīes
quātē nec in sūmo nec in cauo sūt: s; in cauo. **Dem; & in soluto**
sūt id̄ ē in tra: h̄ntes locū p̄m̄i. s; nō inf̄m̄i. **Q̄** uo & possibile sit
& n̄m̄ ut caueant sibi. **Demōes** aut̄ in pendulo huius acus uā
in b̄t̄osiq; uagant̄. **Indigni** si quātē celos cōstentē: ad trā tūmē
restētē redignāt. **Et** hodie quātē ista sufficiant: ac; v̄m̄ā eiq̄tē
ip̄iq; im̄ie sufficientes ei gr̄as reditē ualeant: ex quo ē sufficiē

cia nra. **N**o enim sufficiens sumus ut cogitae aliquid a nobis
 ex nobis nisi ipse reddat nobis qui dat omnibus affluentibus: et est super omnia
 deorum benedictio in secula Amen. **Sermo duodecimus.**

S in mentis hestino sine vias denui p̄sup̄conem
 dirmus et obstinacione: nec tacuimus quae hoc di
 temus. Possumus tu si uicium iudicatis vias eorum
 via adhuc alia iustigae. Nam et si oimodis eas occultae
 laborent multiplicat eas p̄dit sp̄us suis: multiplicat in spiritibus
 sanctis declarat sententias iniquorum. Legimus siquidem de eis omni
 bus qui uictu uicij ambulat: legimus de eorum p̄cipue quia e
 aut queis que reuoret. **Q**uod et ipse facit cogitur in p̄nna ma
 lectas: qui in filios dei astans et uice uenies iugulans. **C**au
 tu aut t̄a et p̄abulauit eam. **D**icimus itaque uias eius cauione et
 cauione. **N**am enim ad nos: illa uic in seipso. **S**ed ille extollitur.
 h̄reiat sp̄us? **S**up̄bia ascendit sp̄us: si h̄uiliat. **N**am non ciuitas e:
Qui enim in uirtute ambulat: p̄ficiat quae si p̄ficiat nihil
De homi qui sequit h̄ic cauione: qui iniqua uoluntate re
 cedat. **S**i conais auelle paululu sequi uidebit: si in dolo. **C**ir
 cuitu e salute reditu par: no ab ea penitus abducetur. **S**ata
 gur: undu fugiat heretici sp̄us uoluntati. **D**impta si mala
 cauio p̄a: longe eque peior cauencio aliena. **E**a siq̄te uel
 uicie dyaboli facit. **S**ed quo fides ut miseru homines cauenciat.
Sup̄billus ille testedit. **D**ite cauenciu etia in h̄o ipso. **O**culi
 eius omne abhinc uident. **A**cti inna quos ipa cauose uestigat:
 si ut maḡ astringat ut uehemerius inuenciat. **E**t du coula
 uir h̄uilem sibi uicrae ipse subhincior: h̄uilem sp̄uic. **D**u sup
 dit ipia incendit paup. **E**t p̄uile astringentes et testedites

anglos bonos malis angelis emulat. **A**ttendit studio uanitatis:
testendit hinc malignitatis. Cuius mendax affectio cuius ardet
testentio e: cypis ille ut hei dirimq nre r uiratis. **C**erui si teste
dnt maligni ut conueniant? gras ei cuius mandatio testendit r
benigni angli ut subueniat nob: ut custodiat nos in omnibus
vris nris. **R**ex h' solit r h' in maib9 inquit por: b're ut no offen
tas ad lapidem petem tuu. **C**ueta nob hies in hui9 sp'auo
bis. **F**erudico r amonico r cololaco exhibetur. **Q**uis i omi
bus psalms tam magnifice pulillames cololatur: negliget
tes amonet. euidit ignorantes. **V**ide id quoz fidelib9 suis p
uitena voluit dina p'state: ut in ore iporu uerbauli psalms:
hui9 hoc nrie qe quad'gehali v'stetur. **P**er aliud q' ex ipio
v'st'pacone dimboli supra uter occasio: ut in h' quoz nequit
fing ille sius filijs suar ul' iuitus. **Q**uid em tam molestia
quid nob ee ponit tam iocidu? q' ut ena mali ei9 nob coo'p
t'boni? **A**ngel' sius mandauit te te: ut custodiant te i
b9 iuis tuis. **C**onfiteant' duo mie ei9: r mirabilia eius ~~filij~~
ei9 filijs hoim. **C**onfiteant' r dicant' mi' gentes: qui magnifi
catur d'is fce tuis. **D**ie qd e homo quia inonuit ei' r ad
appons erga eu' cor tui? **A**ppos' cor' eum geris p' eo solli
tidine' au' illis hies: tenz ei mictis v'rigentat' tui. **I**mitet'
sp'm suu' tui: p'mict' ena' v'lat' tui. **E**t ne quid in celestib9 uat'
ab opa solliandinis nre. b'ros illos p' nos nrit' i' m'isteriu':
custodie nre depuatis: nos iubes fieri pedagogos. **P**aru' em
e q' f'as anglos tuos sp'us: f'as r angelos puuloru. **D**eniq'
coru' sp' uident faciem p'is. **I**los uti: sp'us tam felices r auos
ad nos. et nos ad te angelos f'as. **A**ngel' sius mandauit te

te. **M**ira dignatio: & ue magna dilao caritas. **Q**s emi: quib9
 te quo. quid mandauit? **S**tudiose conficiens fies: diliget ma-
 temo mcorie h' tam grante mandati. **Q**uis emi mandauit: auo
 sic angli. auo obpant mandans. auo obediit uoluntat'. **N**e
 pe angel' suis mandauit te te ut custodiant te: nec amittant.
 qn' eam unuib9 collant te. **S**uma go maestas mandauit:
 & angel' suis mandauit. **I**llis uai: s'blantib9 ta bas tam mrie
 sibi coherant. ta falliant adhenant: & ue comediis dei. **M**a
 tauit ai te te. **T**u quises? **D**ue quid e ho q meores eius?
 a filijs hois quia reputas eum? **Q**ua' uo no sit homo pu-
 necto: & filio hois ueritas. **S**i quid putas mandauit te te? **Q**u
 q' s'p' sit cont' te amaludines? **Q**uq' ut cont' folia qd uento
 rapit ostentant potentiam sua? & stipulam sicca psequar'.
Quq' ut collant spui: ne uideat glam dei? **M**andatu illud e:
 no mandati. **N**on ietas ab adiutoio altissimi: in p-
 terte dei teli comora: uere te illud quz mandet. **Q**ue
 cui protexit te teli: no te eo illud mandabit: h' p eo.
Et qd mteam no mandat p eo differt: ut sint omia
 ppter electos. **D**em; parantib9 ne suis comuo suplemia
 ta collige z yama: puidus p'fallias limite aut usq' ad mel-
 lem ne forte eradiceas sili' & trici. **Q**uo go ta diu q' suabit
 int' ea? **H**oc plaue h' e p'is opus: h' mandatu quis hui9.
Angel' suis mandauit te te: ut custodiant. **O**nitati me
 z yama? **O**gni int' paleas: olibu int' spinas. **G**ras ei fies:
 gras ei. **P**rosu nob' tepoita comiserat: finu auas luc: pa-
 u sanguis sui. **N**o e contentu custodia hac ta paru tuta ta
 paru uali ta fragili tam insufficienti. **S**up muros tuos

ihrlm constituit tutores. Depe etiā ipi qui nātē nuri. aut
imuro ipō colupne: hys custodib9 exent & marie. Angelis
suis mātauit tete: ut custodiant te in omib9 vjs tuis.
Quātam debz t' h' ubi in se reuerēciā? affre reuocōne: cōfer
re fiduciam? Reuerēciā p pūcia? reuocōne p dīnuolōciā?
fiduciam p custodia. **Cante** ābulat' & allūc angli. sicut eis
mandatū ē in omib9 vjs nris. In quis diuisorio in quis
angulo angelo tuo reuerēciam habe. Tu ne autēas illo
pūte: q' uicente me nō autēs. An pūte dubitas eē quē nō
uites? **Quid** si audues. quid si tangēs? qd si olstēs? **Quia**
quia nō solū visu. rerū pūcia cōpberur. Nō omnia visu
iacent. nec corpalia quātē? quāto spūalia. pau sūc ab omi
sensu corporeo & spūali potiq' iuestiganda? **Si** hūc cōsulat.
ea t' pbat angelicā pūciā nō dece. **Ret** dūille pger quā
fites pbat: quā nūmū aplūs argumētū nō appūciū
eē dūstantiū. **Allūc** igit' ~~allūc~~ & allūc t' nō modo
teti. si etiā pte. **Allūc** ut pteganr. **allūc** ut pnt.
Quid rebus duō? p omib9 que t' bnt. **Si** q'tem
ei soli honor et glā. **Qua** eē ei soli? **Quia** ipē mandauit
& omē tantū opā nū nō nisi ab illo ē. **Un**ptū & si ille mā
tauit: ipis quoz qui t' ei ex tanta caritate obediūt & nobis
subueniūt in uicitate in g'tos eē nō licet. **Sin** q' reuocō
sinq' grati tanas custodib9? **ret**anemus eos: honoremq'
eos quāsi possim9 quāsi tēim9. **Tot**9 tamē ei redat' & amā
& honor ut' a quo tam ipis quā nob' ē totū vū honoratē
possim9 ul' amāc: vū honorat' amāc ve merem9. **Ret**
etiā aplūs ubi ait soli deo hōr & glā pphūo a retend9 obū

ac suoni: qui sibi etiā amicos rei nimis eē honorificati teta-
 tur. Puto autē tale eē ubi illud apul ei qd̄ rē ait: **Remi qd̄**
rebeas. nisi ut iūcē diligatis. **Siquidē** nō h̄ uoluit ut alias
 q̄libz debita negarent? plerū ip̄e acm̄ cū dicat cui honore
 hōrem: & teta in hūc modū. **Et** go plenus intelligas qd̄
 in uis̄ seuseit: quid re moueic: uite q̄ admodū mē radi-
 os sol' inuozā q̄ly luminaria nō uacat. **Nūq̄** amora h̄ rē
 ra subigatū: inūq̄ extingit. **Mūne** quāc h̄ ampliari clāra
 te quotāno teta interim apparē nō posse. **Sic** go dilāo. alia
 quis rebica suparās q̄ sola regnet in nob: ut qd̄ reber
 tenis sibi uēdicer: & er dilāone omnia fatiam. **Sic** dūm q̄
 hōr sualeat & quotāno p̄uidet om̄is: ut sola ip̄e nō
 nō p̄ om̄ibz h̄ honore in om̄ibz. **Idipm̄** sane dictū puase
 nam te amoe. **Quid** em̄ extra ip̄m reliq̄ tētis: qui totā
 totā aiām totā uacūe duō reo suo in dilāe tonauit. **In** ip̄o
 ma: h̄ rēs affectuose diligam q̄ angelos ei: t̄p̄ furōs aq̄ū
 coleres urōs: interī nō actōes & turoes ap̄ rē p̄itos & ip̄o
 licos nob. **Nūc** em̄ filij rei sum q̄ & si nōdū appat: q̄ adhuc
 puuli sub actōibz & turoibz sum q̄: t̄p̄ nichil interī differen-
 tes a suis. **Cenū** & si tam puuli sum q̄: & tam maḡ nob: & nō
 nō tam magna h̄ & piculosa via restat: quid tū sub tan-
 tis custodibz timeam q̄. **Nec** supari n̄ seduci min q̄ ai se-
 duce p̄ic: qui custodiūt nos in om̄ibz d̄is nr̄is. **Fideles** sūt:
 puacures sūt: potentes sūt. **Quid** trepāam q̄. **Tanti** legm̄
 eos: ad heam q̄ eis: & inproctōe di celi q̄ morem. **Date** em̄
 q̄ sūt nctia ista p̄ctō: ista custodia in uis̄ tuis. **In** maibz
 maq̄ p̄ōr̄tē: ne fore offeras ad lapātem petem tui. **Parū**

abi iure q̄ sit lap̄ offensionis in via? **C**onsidera que sequuntur.
Sup̄ aspidē & basiliscū ambulā: & cōualcā leonē & dracōnē. **E**t iū
peragogo ymo etiā baulū: p̄sertim puulo m̄ l̄ gradieui. **I**n
maib⁹ maḡ p̄orbū te. **I**n tuus quide v̄is custodier̄ te & reducent
puulū: qua nō p̄t puul⁹ ambulāe. **C**erū nō patier̄ te temp̄
sup̄ q̄ sustine potes: s̄ in manib⁹ collet̄ ut nō p̄t̄cas offendē
cū. **E**t facile tūc qui illis portat̄ manib⁹? q̄ suam n̄c tūc
puerū natar: cui⁹ alē sustinet̄ mētū. **Q**uocōs q̄ ḡuillima ce
nē v̄ge tēptatō. & t̄bulatō uehemens im̄ne. **I**uota custodem
cū ductorem tui adiutorē tui in oportunitatib⁹ in t̄bulatōe.
Iustama eū & dic. **D**ūc salua nos p̄m̄. **N**ō toruit̄ neq; toruit̄
tar̄ et s̄ ad tēp̄ q̄z dissimulet̄: ne forte p̄dofius ab illis te t̄
b⁹ p̄e p̄cipies: si te eis ignorans sustinenti. **S**p̄iales enī
sūt man⁹ iste & auctia ut; sp̄ualia: q̄ singlis clōrū p̄ aut
d̄st̄nis mō & obiecte difficultatis tamq̄ lap̄ce mot̄ q̄ntat̄.
ab h̄is qui sibi deputati sūt angel̄ sp̄ualē & multiplic̄ exhibent̄.
Dico ego tū aqua ex h̄is que tota maḡ: & pauca q̄ m̄c nos
sūt in eyp̄ta. **T**urbat̄ aquis uehemēt̄ seu corp̄al̄ quis t̄dō
to. seu t̄bulatōne aqua t̄dō seu actidia sp̄s. & quatā ai te
frōne t̄ḡuēt̄s: iam tēptai incipit̄ sup̄ q̄ valeat̄ sustine: iam
ip̄iget̄ & offendit̄ in lap̄cem: si nō sūt qui t̄bueiat̄. **Q**uis nō
ē lap̄ iste? **E**go illū intelligo lap̄cē offensionis & pen̄ā statū:
in q̄ si offendit̄ quis collidetur? **S**up̄ quē nō t̄t̄t̄ cōt̄er̄ ei:
lap̄cē uen̄ angularē electū p̄cōsū qui ē d̄s t̄p̄. **I**n h̄ic lap̄
tē offendit̄ est̄ inimicē adūscit̄: statat̄ yai a puillāim̄
sp̄s & tēptatō. **I**ta; op̄ illi ē angelica ope angelica cōsola
tōne angelicis manib⁹: qui iā t̄stiat̄ iā p̄e modū offendit̄ in

lapidem. Et ne in lapidem offerdit. qui munitur. qui blasphematur.
 scriptura collatens: no enim que furibundus inquit. Arbitror
 sane uelud duabus quibus in manibus eius inuoluitur homines in diu ab angelis
 supportari: ut sciamus no sentientes tulerunt qd tanto formidabatur.
 nec parum intrent postmodum tam sup posteriori facilitate: qd sup
 difficultate potest. **Plus tunc qd intelligat duas manus.** Duplicem
 uis demonstratione: diu uelut hinc quate tribulacionis uitas uide
 et uitas tribulacionis ostendit. **Aut magis purgat inquit cordi: ut**
 magis affert sentiat. qui momentane hunc eleue. **uice tribulacionis?**
 sup modum in sublimitate et in pondus glorie operat in nobis. **Quis uo**
 uitas tam bonas p bonos no credit fieri: ai enim sic qd edificatio male uis
 fiant in uisiones p angelos malos? **Hecote fallaces angelos freres**
 mei: frequenter eos sedula cogitacione et oracione deuota: qui semp
 uobis assunt p custodia et consolacione. **Sermo de terminis.**

Dolumus hinc uelut qui in manibus est uelut in ma
 bus portat te et no mo de pna consolacione accipe: si dicit
 et de futura. **Nepe custodiunt nos in uis uis angeli**
 si: si uia finita ad e uis uita finita in manibus collit: u uelut
 uobis testes fideles. **Prie inu e uobis de baltimo pte nro ue poia**
 bndio: qd diu in uita oculor acie in splentoe choriste lucas hie
 uideur. **Indic qd mam aiam capiam epu in spca ignea ab an**
 gelis in celu uelut. **Sz quid huiusmodi testimonia requiramo?** **Ipsam**
 etiam. **uitas de medico: uelut la jaro ait: qui repositus e ab**
 angelis in simi abrahe. **Nez em in illa tam noua tam qd in cogita**
 uis qd ipi ambulac possemus: plerum ai tamq sic lap in uia.
Quis lap **Qui in lapidibus olim coluenerat adorari: qui lapides**
 obtulit duo dicens. **Dicitur lapides isti panes fiat.** **Porro pes**

nus affectu tua pes aie? q̄ i manibz anglī portat ne offe
dant ad **S** lapitem petem suū. Quō em̄ nō ueheme
dissime aia ē. bātur. si sola hinc egrederet. si illas sine sola
cō ingrederet. uias. si int̄ illos lapides suos pedibz grateret.
Cuius manifestus audi q̄ n̄re heat portat manibz alienis.
nec alijs tamē q̄ angelas. **S**up̄ alpitē & basilicū am
bulab. & uolubz leonē & draconē. Quid int̄ h̄ fr̄es pes hui
nō? Quid huius affectus int̄ tam horribilia mōstra con
tinet? Nepe nequicie sp̄iales sūt. et quā nō magis ap
pellatōibz & religate. Siquā er̄ de h̄is dāi. q̄ nequāq̄ uo
exadisse reor. Ceterū a latē tuo mille. & terem milia a terē
nis. Es uō tūc p̄ an diuise sūt int̄ eos opadones malicie
mīstela mīqtans. ut ex diuisis officijs q̄i poiaq̄ maleficijs vō
bula quoz diuisa forda nominēt. alius q̄r̄ aliq̄ aliq̄ basilicū
alius aut̄ leo & alius draco? q̄ uidelicet suo inuisibili motu
varie notat. q̄ aliq̄ morsu aliq̄ visu aliq̄ rugia ut̄ utu a
lius flām. Legi te quorā quē remoniorū qd̄ nō eiat̄ in si
m orōne & ieiunio: nichil poterat vbi aplice inrepatō
nis ad illud. **Q**uō nō illud alpis est? illa n̄z te ps̄ al
pis surta & obcurans aures. ne nocem aut̄ ear̄ iācunas.
Vis nō tui a tam tūcto mōstro? vis securū p̄ mortem
ābulatē sup̄ alpitē istam? Caue ne interī p̄ eam ambu
les? caue ne imites: et nō eic qd̄ paucat in suo. Cuius in
cū ē: cui reor eulimoi sp̄m diari. Et si vltis sic ip̄a et̄ uo
ē. a qua vob̄ hestio tūcō monumq̄ eē cauendū: ip̄a ob
stacō ē. adūsq̄ quā p̄ die loquebam. Nec em̄ piger quorā
ens tūc occasio ab hac tam q̄i peste p̄mūire vos ut̄ oio

fugiatis? q' h' quide' summa q'ram r'igionis subitio: & ue' uera
 legis testimoniu' ueneni aspidu' insanabile. **D**icit aspid' hinc
 altera aure' q' p' illius p' tre' infige': in te uo' altera' caute' inuol
 sione nichiloty' obturac' ne audiat. **Q**uid ad h' inatutans uor.
 q'd sino' faciat p'dicatas? **O**rabo p' eo. h' uiliabo' i' uenimo' ai'am
 mea'. **B**aptizabor p' mortuo. uo' r'imo' quora' p' fluuio' lacrimaru':
 apud quem uiderim nichil' i'ra'conis qualib' sapiam. nichil' h' i'rae
 alit'at'z' amonico'is indulgiam p'uale'. **N**ouit' ai' uir' p'ual'
 no' celo' sese h' solo' infige' caput? q' sapia' q' de' lucis e' no' mo' pu
 dica' h' r' pacifica' sic' h' ar' mag' ut' uia' dicam' aspidu' n'li' t'ena
 ee' no' p'r. **S** nec a' teo' obliu' testet' n'li' cauta' quos' obau'aret
 audiat. **Q**ue' e' h' cauta'. **S**ims' uic'io'is h' uane'. **H**' i'udias
 r'epata' du' h'it' quate' uelut' tre' infens' p' r' q'sq' in h'et' uoluntati.
 nate' uelud' reflectens' cauta' sine' alque' mediat': et' figit' ai'o
 q'd' r'elictat' adypiti. **N**olite' oblecto' h'ies' nolite' obturac' aures:
 nolite' obturac' alq' corda' uia'. **I**te' em' ta' mo'rtu' r' amarus
 sino' ineni' in' o'e' hominis' obstinati: q' nulla' ad' eu' penetrae
 queat' beniuolencia' monico'is. **I**te' aspidi' uir' u' lingue' aculeo
 p'fuerat: q' adu'ly' lingua' i'ra'conis' tanto' sese' studio' obtura
 rit. **Q**u' **A**t' basiliscu' ut' aiunt' ueneni' gerit' in' oculo: pessimi
 mal' r' p' omib' q' crea'abile'. **N**olle' aut' oculu' ueneniati' oculu'
 neq' o'culu' saltinae'. **I**nuidia' cogita'. **Q**uid' uo' in'ite' u'li' ma
 lu' uice' est? **S**i' no' o'et' ille' basiliscu': n'q' eius' i'uidia' mors
 i'ra'at'et' i'orbem' t'ra'u'. **V**e' misco' homi': q' i'uidu' no' p'uidit.
Supe' r' h' uia' du' ad' huc' uiuung: si' p' mortu' uolung' misca
 mite' ueneni' no' t'ine'. **N**emo' alig' boni' i'uito' aspiciat' oculo:
 nepe' h' ip'm' ia' q'd' in' se' e' t'abe' sua' i' h'ce' illud' r' q'ram' no' i'nt'ficere'.

Qui hominem odit: hoiatā illi uicis ipā testat. Quid & ille
qui boni odit in homine: nūq̄ nō hoiatā potēit p̄pellat? ad huc
vult homo & ille iā reus ē moras ei9? ad huc auter ignis quē
dñs ihes9 misit in t̄ra: & qui iud9 ē t̄p̄ qui sp̄m erōnēit iā
cāpnatur. **I.** De uob̄ a dracone. Humanis bestia ē. Flam
igneo quātū attigit uenit: nō mō bestias t̄e. h̄ & uoluares cōtū.
Hanc abū ego hūc q̄ uacūdie sp̄m reor. Quōs etiā cōtūm
ut uidebatur uice flamm̄ hui9 draconis misere factis adustus ē
p̄t̄ in os ei9 igemuerunt cōdidit. **E** meli9 libi9 uacūdie
uerant: ne peccarent. Nimirū affectō natalis nā hōm̄ ē: h̄
ab utrob9 bono nē ḡius p̄dicō & miserauita p̄uicēs. Occupo
mā illā h̄ēs i quib9 expedit: ne forte ad iucalia illiata p̄p̄p̄o.
Sic nimirū solet amore amor expūgē: solet amor timorē repel
li. Nolite timē eos qui occidit corp9 aut dñs: aut aut nō hūc
quid faciāt. **E**t cōfessi. **O**ītam autē uob̄ quem timeatis. Time
ce eū qui p̄tatem h̄ corp9 & aiām p̄tere in gehennā. **I**ta dico
uob̄: hūc timece. **A**c si manifestiq̄ dicat. **H**ūc timece: ne illos
timeatis. **R**epleat uos sp̄s amoris dñi: et alio9 amor localē
nō hēbit in uob̄. **E**rgo dico uob̄. **N**ō autē ego. h̄ uitas: nō ego
h̄ dñs. **N**olite uacūdie eis qui cōtūcia auferunt uob̄. q̄ cōtūcia in
ferunt: qui ingerit force supplicia: & p̄t̄ h̄ t̄m̄ nichil. **O**ītam
autē uob̄ aut uacūdie debeatis. **I**rastrum ei que sola uob̄ nocē p̄t̄:
sola h̄e ut omnia illa nō p̄finc. **M**ias t̄e uā illa h̄e? **I**niquitas
ipā. **I**ta dico uob̄: hūc irastum. **N**ulla etiā nocēbit ad iudicātiōē:
si nulla dūctur iniquitas. **Q**ui p̄t̄ hūc irastū cētis nō moue
tur: maḡ & amplectit̄ eā. **E**go maḡ in flagello p̄ato sū. **S**ic &
cāpnū sū cōtūciū sū lesio corp̄at̄: p̄ato sū & nō sū auacūdie.

quā dolor meo in cōspectu meo semp. Quā in exteriora omnia
 pūpentā in huius estimacōne doloris? **Filius** mihi vixi mei
 psequit me: & cōvincā suulo indignabor? **Cor** meū reliquit
 me: reliquit me vitus mea & lūmē orōrū meorū: & **impna**
 ipā quālibet plangā? a' idiomōi quālibet reputabo? **Hinc**
 mirri nō mō mālucauto oītur tui dracōis flānis nō
 nocet: s; etiā magnāūntas q' rugitus leonis nō terret.
Doulatius v' cōtuit tūmū leo rugiens ait petrus. **Grās**
 magno illi leoni tēbu nūa. **Fugie** iste p't: ferre nō p't.
Fugiat quāti vlt: an nō fugiat oīus a' illi. **Quia** mīnū
 ratur quāta eraggetat quāta mētēat: nō sūmū bette: ut p'
 sternat nos vacuus s; rugitus. **Sic** em phibent qui talia
 curiosius uestigariū ad rugitū leonis nullā stāe posse: ne
 eam quāte que aduersū rēti eiq' tō animositate repugnat:
 & pleziū: sūpat ferientē que nō sustinet rugitū. **Verē** bel
 naue rōnis exys: que tam pūillāūntis ē ut solo timore
 terat: qui sola suū eraggetate labōis vltiq' an cōstūti
 nō celo s; tuba p'sternit. **Nōdū** restāntis usq' ad sanguis
 ait s' rēūntis illo dur: qui leonis huius nouat vāni esse
 rugitū. **Et** alia quāta. **Resistite** dyabolo & fugiet a vobis

Hic tamq' grās frēs factoi mō. bñ factoi **amnis**.
 mō. receptoi mō. immūatoī mō. **Quā** morte
 a' potius speli mē. **Ipe** em r' dūtor: **ipe** s' dūō vā
 net aliud iā q' ipm expectāms ab ipō. **Omni** qd' ipe nob
 p'stat nos ipi sūmū. **Siquāte** ipe fecit nos: v' nō ipi nos. **P**
 mī t' ne illud videt quia te fecit. **Cogita** quāle fecit nepe
 etiā scdm corpus egregiā creaturā. s; scdm animū magis

uapore ymaginē creatōis iſignē? rōnis pncipē: m pacem
būcūditis ſimplēne? porro ſcđm ambo ſunt p ceteris ac
anuis marie ſummū tantam coherēte ſibi incōphēſibi
li artificio ſueſtigabili ſapia conditōis. Itaq; tā magnū
hō rōnū: q̄ magna res homo. S; q̄ ḡtūm putas: Pla
mi ē q̄ nichil ante pueruit: qui penta nichil fuit. An
poſtea ſuabatur grās r̄dutus actōis? Dixi duō reus
meus es tu: qm̄ honorū meorū egēs. No go nūc au
retributus es ei grām qui ſit p omnia ſibi ſufficere: ſed
reuoctas ei relaturō grās qui ſicut meruit ſuabar. Et
m grās agat? Si quis oculorū lūmie liquis vñi auro
li quis narū li quis manu li quis pedū t̄ p̄diciū a quo
mō ipaſſe uidentur. ſi quis ſopitā quis occaſiōe extitit
m te rōnem. quis nō alius tibi uehemētillime ſuacēlet?
ſi forte būficiū huius imemorē. a būficiū rephendit iſtū?
Quis dūs res tuus ipa t̄ illūmiem largitus erudicū ſe
ut hō omnia. Nec mō ſent hō r̄cōpogit etiā r̄formauit: ac ſuo
q̄d; illūmiat officio. Quis nō is oī iure ſibi grās erigit am
plioes? Nam ac hō quidē hact̄ marie concēto mūne qui tep
ut oēs qui ante nō ſuēs: adient etiā vntē ſbūctōs q̄ iā eas:
nec nūc libali hō q̄ illud mirabitur ē opatus. Faciamus
ingr̄ honū: ad ymaginē r̄ ſillaudinē nram. **Q**uid uo
poſtea? Et p̄lic p̄tib; maris: r̄ beſtis t̄ r̄t. Nam celeſtia
teſe elimenta in vſq; crealle tuos an̄ totūcat. Nepe facta
memorāt ut oſſent in ſigua r̄ ipa r̄ dies r̄ ānos. Qui putas:
Nulli uti; h̄ t̄. Cere liquitē creaturē omīs aut in nullo egēt
hys onūbo: a nō intelligit ea. Et copioſa m hō ſcđo būficiō

q̄ ubi alius fuit. Quia t̄ largitus ē ad sustentationē quia
 ad eruditionē: quia ex h̄o iā ad correptionē: quia etiā ad te-
 lationē. **¶** In h̄o duo gr̄s: r̄ duplicat̄ gr̄s fecit. Quid dico r̄
 duplicat̄ gr̄s? **S**ine mico tuo: sine labōe tuo. **R**epe dixit et
 f̄a fuit: An idēo minus deuot̄ minus obnoxius minus gr̄s
 es. q̄ h̄o quāt̄ licet p̄ nichilo sic te nichilo fecit? **P**uī cordis
 ē: orationes ingratūdis inelūgat̄. **N**emo id̄ fuit: nisi q̄ etiā
 gr̄s cōt̄ ingrat̄. **P**uīo em̄ neut̄ū tibi minus uale: qd̄ p̄t̄a
 nime difficile fuit. **A**liq̄ū si forte qd̄ ei laboriosū t̄ maḡ
 cōmodū ducas: ex teip̄o tibi uidiā h̄o: nec te tibi illud putem
 q̄ apud te didicisse. **S**ic p̄t̄as ip̄i libētus s̄i tuo: absq̄ t̄o
 moto tuo. **¶** In etiā si gr̄s p̄t̄ae nelles: nolles t̄i ut hanc t̄
 ille p̄t̄at̄ ingratūdis cam. **¶** **C**erū ex h̄o iam t̄uū op̄o t̄uē
 tep̄ōnis actente. **N**ō ē uelamē erulatiois: laborati p̄t̄a
Grat̄s h̄o quoz p̄t̄a ē: si gr̄s qd̄ ad te p̄t̄et: nā qd̄ ad illū
 planc nō gr̄s. **S**aluus f̄as es p̄ nichilo: nō te nichilo tamē.
¶ **Q**uid ad huc tormentat̄ affectō? **I**nmo vō mortua ē illa non
 tormentat̄ que huc b̄n̄f̄icō nō r̄t̄et: qui se totam nō effūdici
 gr̄arū actōnē: r̄ uocem laudis. **R**ā r̄ t̄ta duo euent̄allē t̄uū
 h̄o t̄m̄eritat̄: ut in eis quoz vā dilect̄ fuisse cōp̄bet̄: nō p̄t̄ea
 te facili p̄t̄ans qd̄ nollet ali: si qd̄ nō ali oportet. **¶** **I**ta te fecit
 teip̄o tuus? fecit tam multa p̄t̄e: fecit r̄ p̄t̄e te seip̄m. **¶** **O**bū
 ead̄ f̄a ē: r̄ h̄it̄at̄ in nob̄. **¶** **Q**uid ad huc restat̄? **F**actus
 ē ip̄e teal̄ caro vna: te quoz seip̄m faciet sp̄m vni. **¶** **N**on rece-
 tant̄ h̄o q̄t̄ior a corde tuo: nō amēd̄ia tua: nō ab affectōne
 tua. **¶** **P**er cogita semp̄: i h̄is ingrat̄ telat̄e. **H**is uelut̄ q̄bul-
 tā simul v̄gens sollicita aiā tuā? h̄is faab̄o iſtā man-

curato: ad redituū dū eū q̄ cū mltipli suū ega te tōmentat amō
te. **M**eniero sane qd̄ dē ait: **S**i diligas me mādata mea sūnt.
Sua q̄ mādata creauis tu! sua mādata bñctōis tu rēptōis
tu: tu r̄mūuatois. **S**i h̄ q̄ quor! q̄ sūnt mādata! **O**mn̄ nouū
decem eē. **I**ta; p̄ quatuorū hūc decalogū legis multiplicans ve
rā hēs q̄d̄ gelimā: tenens quad̄ gelimā sp̄iale. **C**auti ita t̄gōr:
p̄p̄a aiām tuā ad rēptōnē. **C**auē t̄p̄nas astutas: ob tua
mūltas iūmā. **N**empe quadrupla rēptānēto quadrupla
t̄p̄die tōnat actōnē: quā cregeris gr̄xi. **T**ēptatō ē in h̄ys om̄
b̄y ep̄is: ut vāat ab ap̄lo d̄beret tēptatō p̄ om̄ia; p̄ filiādie
absq̄ p̄tō. **C**ur forte qui m̄ret et dicat quātā s̄c̄ rēptōnē
dū nō legisse! v̄n̄ ut ego arbitror nō h̄ d̄icet: si legisse mem
m̄det qui rēptatō vica hon̄is sup̄ trā. **H**oc em̄ qui mem̄it nō
ea tantū t̄p̄lia rēptānē rēptānū fuisse dūm arbitru: q̄ f̄c̄
iūmō rēf̄t̄. **I**pn̄uado rēpt̄ i v̄tate nōis. **S**ane i h̄ys om̄b̄y
c̄at̄ maifesta rēptatō. **D**ū illa que ex n̄t̄ r̄ tēptatō n̄q̄ ad
morte truas ei nō rēf̄t̄: r̄ si om̄iaor v̄h̄m̄tōr t̄i f̄iur. **N**e
h̄ quor; a p̄p̄oica filiādie n̄t̄ebit̄ abhorre. **N**am r̄ tā illa b̄n̄
ficia que tā m̄liere euāḡl̄iā r̄ i luce p̄oica eē n̄st̄it̄. **S**a
ne qd̄ ad sp̄em v̄tate eēne p̄t̄ner: n̄edū exhibiti nec p̄patati
ē nob̄. **N**ihil p̄t̄e m̄ri si sit m̄n̄q̄ ap̄ta rēptatō: ubi eōm̄
causa rēptatōis oculta. **C**erū et diūtinor et validior ip̄a ē:
quad̄ul̄ sp̄em n̄rām quicq̄ h̄t̄ malignitatis exerat iūm̄is. **I**ta;
p̄mo q̄tem ut auctōi n̄e n̄ḡtos f̄iur: ampliorē n̄ḡt̄ solū
aidm̄e p̄ natura: quē admodū ip̄i p̄p̄o enā eluēnt̄ aul̄us
ē d̄ic̄. **D**ic ut lap̄tes isti panes f̄iur. **Q**uāi nō signēt̄ m̄
m̄ri ignoret ip̄e qui f̄iur: aut nō auct̄ hom̄ies qui p̄at̄

voluans celi. **D.** nō ingrus ē ei qui p̄t hoīnes vniūsi hūc
 condidit mūdū: quāq̄ ut s̄bam eis q̄ conaquisit. obtineat.
 patens nō veret adorāe malignū. **Hec** inq̄ omnia tibi tabo:
 si patens adorāus me. **Tu** ne illa feasti nisi? **Quō** tab que
 ille creauit? **Aur** quō abs te h̄yanta. quō tua adorāōne pe
 tēat que ab illo cōdita in illius pōita sūt dīōne? **Jam** in
 eo q̄ aut mude te teorū t̄ue t̄ q̄ aiq̄ es: qui templi p̄nacu
 hū cōstendisti. **Cave** t̄ sp̄ndator domo dñi: t̄ue q̄ in et̄a
 t̄pi loūi t̄rueris tenē s̄lmū. **Et** ingra. **Imo** em̄ q̄ iurios
 es magno illi pietatis sacūto: si in illo quecū estimes t̄
 pietate. **Et** infidel es ei qui m̄stū h̄o sanguē p̄p̄o cōletur?
 si eo q̄ras gl̄am tuā que nichil ē: q̄ras que tua sūt nō que
 ih̄i xp̄i. **Et** indigne m̄des eius dignatōi. qui indispelacōe
 hūilitatis sue s̄lmū te cō fecit: celestia tibi sacūta cōmi
 sic? celestē forte t̄ amphorē q̄ celestib⁹ ip̄is sp̄itib⁹ tradidit
 p̄tatem: si teorū t̄ mittas sapiēs nō que s̄sū sūt. s̄ que
 sup̄ t̄a. **S** t̄ om̄is qui te v̄tutū eminēna ad manus gl̄e
 cele dimitit t̄ t̄t̄ic appetitū: h̄aut dubiū q̄ d̄no v̄tutū
 qui tanta m̄ctos toleant. ut nob̄ fortū h̄uq̄ q̄mēt s̄
 tatis. p̄ gr̄a cōtūclā reddat. **Consitem⁹** fr̄es diligētis:
 ne forte illa p̄ma t̄p̄taco q̄ corpal' nōctans ocaſione
 aīū turbat. asp̄cōi t̄at cōpari. **Hoc** em̄ n̄al q̄d̄amoto
 violētū morū notet: obturat aūrē ne audiat votem
 t̄ctantū. **Quid** nō agē m̄t? n̄hac p̄te t̄p̄tator? nisi
 ut adūq̄ cōsolatōne f̄t̄i aūrē cordis obturac t̄ obtur?
S nō p̄f̄at iūmag in eo nō illius p̄tūlit audiri qui
 ait. **Nō** in solo pane viuit homo: s̄ in oī v̄bo quod

predicte te oē rei. **N**ā in eo grauit h' omnia t' tabo si patens ado-
rans me: inuidias & male suadibilem sibihi aduere deaco-
nis. Ferūt illi in arena iacantē: & aues uolantes flammā ar-
tate ueniatō. **Q**uē ueniatō flammā h' fuit: h' omnia t' tabo si
patens adorans me. **V**ni nō eat ista quelz auis: nichil po-
nit draconis flammā ad illam. **Q**uid te basilisco dia? **N**on
struosius certis solo visu honāez inficē & inficē phibet. **N**i sal-
lor uana glā ē. **V**atece inquit ne uistinam vram faciatis
coram hominibz: ut uideamini ab eis. **A**c si dicat. **C**auete oculos
basilisci. **S**i uero dicat basiliscus: **E**i qui nō uideat basilis-
ci. **A**uquē si por eū uideat nō t' nocet auit: mag' moit' q'z iat ē
fies. **N**on uidentes nocet uana glā certis & negligētes quic
ei ostant qui se exponūt: & nō potius ipi inspiciūt nō acce-
dit nō distat illam: nō uideat q' tem: sic firuola q' cadua
q' uana q' fuit. **S**i quis enī intueat: h' mō moit' basiliscus.
Nec iam occidit eū glā h' omni mag' & occidit eū q' dā mō uelū
impulserem: ymo redacta in nichilū. **P**uto autē nō ē quere
quid admanē glām ea ceptā uisa p'ant: ubi dñi ē. **U**bi
si filius rei mite te teorū. **U**t quid enī h' nūi ut h' uideat?
ne uideat ab basilisco? **E**t uide quō sepim occultauit basiliscus
quali ut nō possit aū uidei. **S**apientē ē mag'. **Q**uā angel' suus
mancauit de te: & in manibz tollent te. **Q**uid sapientē ē mag'
ne quid sapientē. **A**ngel' suus mancauit de te. **Q**uid mancauit:
aia dicitur & uide q' s'bitur fraudulēt: qd' fraudis sue tōm-
ta dissoluēt. **Q**uid enī mancauit? **N**empe qd' in ipis sequitur.
Ut custodiant te in omibz v'is tuis. **Q**uāq' in papais: **Q**ual'
uia h' de p'matio templi uide te teorū? **N**on ē uia h' sed

ruina. Et si via tua est non illius. **F**ructus in temptatione capias in
 consilio: quod spiritus est ad corporis consolatione. **H**inc enim nate est aut
 coduri: aut timentis ne offendant ad lapidem suum. **N**on est quod aut
 codiat: cui non est quod timeat. **Q**uid uero taces et illud quod sequitur
 super aspectum et basiliscum ambulat: et conculcat leonem et draconem?
Te enim haec parabola tangit. **M**onstruosa malignitas monstruo
 sis appellationibus conculcata figurat. **N**ec uero ab ipso capite
 herena accipe uniuersis. **S**iquidem aduersus deum post tunc
 hanc consolationem non iam spemina calliditate sed delectare uis est
 na usque ad conculcas ad flagella ad alapas ad morte
 tuas: sed manifeste etiam leonem te conculcavit leo te con
 uita. **S**ic aduersus nos bestiae ut in reas omnibus uidit se fruct
 uari toto iam tunc de preteritione sustinet: qualiter non fuit
 uirtus: ut uehementia tribulationis regni celestis spera
 uis uictuatur. **F**elix anima que et ipsum leonem potest potest
 uitate conculcans: uolet illud rape preualebit. **E**t haec ita
 diluissimum tamque super aspectum et basiliscum caucus et sol
 hucius ambulans. **C**onueamque omnem raditem amantem
 dominus: ut nemo in me mortem inueniat: neco audax ut
 ardens: neco merorabilis a rebellis. **N**ec uero teorlium nunt
 tamque nos sed tristitiamque et uisiliamque letale glorie qua
 l'obtunum: ut quod spiritus est frustra iacet reche aut oculos
 penatorum. **C**onculcans quos leonem primum et draconem?
 ut nec illius rugitus timeat: nec ultius flatus inficiat.
Ducunt haec quatuor monstra affectibus eorum quatuor
 singula singulis moribus. **C**ui ergo potissimum dico nisi
 diat? **C**ertum quia cupiditati: quod hanc nouit esse radicem

omnium malorum: & qua marie cor subuertat. **H**æc enim quæ consi-
lens dixit: h' omnia tibi tabo. Nam de leone quæ manifestat
è: q' nō nisi ad amoris istamā ruficos ter rugit. Porro di-
tine fores aspis obuiat: q' eas marie moribus suis puias
arbitret. **V**itæ & ad dñm xpm donec iam esuicem tnet nō
aaretic. **C**ontra sane caueat iute è lenia basilisti? q' eo
possimmi aditu venenatos ingerere soleat radios oculorum:
nec vana gl'ia si ob lenie noceat vanitate. **I**llud quoz con-
sita au forte iuitates quatuor: quatuor hys puiat oppo-
ne ualeamq' Leo rugiet quis nō timeb' ? **S**i quis ille sibi
foras est. **S**i fustio leone drato abscondit in uena: ut
virulentis flaboz attrahat animā iustitias quozā' gapias
frenozū. **Q**uis putas illi p'incabit insidias? **N**emo
vix nisi prudens. **A**c forte dū ad ista desente caues vrg'
quis molesta? et ecce p'ing' aspis adest: nā oportuni
temp' sibi iuenisse uactur. **Q**uis nō exaspabit ab al-
pate ista? **R**emp' vir tempans & molestus: qui amat hū-
mā & penuriam pa. **P**uto ex hac occasione fastuare
te uolet male blandiens oculi neq'. **Q**uis autē facie
suam? **P**ro isto? qui nō mō nō ipse sibi accipe gl'am q'
ret q' te est: si ne ab alio quidem iupe uelit oblatam.
Si nū ille sic iusto qui iuste qd' iusti est exequat: qui
iustitiam suā nō faciat corā homibz: qui tenz & si iustis
fuit caput suū nō leuet. **D**ec enim ito spāl' in humilitate
te consistit: h' iustione purgat: h' quoz iusti omie eo
uacius & efficacius obtinet: quo minus arrogat sibi.

Sermo quintus.

Uenite ad me omnes qui laboratis et onerati estis: et
 ego reficiam vos dicit dominus. Tollite iugum meum super vos:
 et invenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suave est
 et onus meum leve. Laborantes ad reficiendum venite: ad requiem pervenite
 onerati. Non tamen meum onus subtrahit aut laborem: magis autem onus
 alio alio labore commutat. Sed onus levi suavi iugum quibus reges
 affliguntur: et si nullus appareat tamen inveniat. Graue onus migras-
 secens super calcem plumbi. Sub hac gemebar sarcina qui dice-
 bat: Migrantes mee supergessit sicut caput meum: et sicut onus grave
 gravate sunt super me. **Quo ergo onus vestrum? quod onus leve? Inquit ego
 sentio onus beneficii: dulce onus: sed ei qui sentit: ei qui experit.
 Alioquin si non invenias si non aditas: grave omnino et periculosum.
 Oneratus autem homo quod sine mortalitate. Si adhuc potest
 tanta sua onus est grave. Si iam forte exoneratus est a peccatis unius qui
 tenet grave: sed si iam sapiat: non minus grave onus inveniet hanc
 penam quam dicitur exoneratione. Onerat nos autem exonerat deus:
 onerat beneficium autem exonerat a peccato. **Vox onerati. Quid retribuam
 domino: pro omnibus que reboavit michi. Vox onerati. Eri tamen: quia
 homo peccator sum dicitur. Vox onerati. Spiritus enim quasi amictus super me
 flucto amictus tui. Spiritus in altum sicut tui sic post acceptam in
 diligentiam peccatorum. Satis homo qui spiritus ita est pauper: nec minor
 angustiarum sollicitudine: ne forte obruatur beneficium quam peccatis.
 Ad hoc si quiete nobis divina tam sedula erga nos et tam profunda
 beneficia commendantur: ut solliciti: ad gratiam invitemur dilectos. An-
 gelus suus mandavit de te: ut custodias te in omnibus viis tuis.
 Quid vult ponere tibi scire et noscitur? Non quid cogites in
 genita creatura. Habes gratiam autem angelus domini: sed ad ipsum an-****

his dñm angloꝝ. **O**ras & opas? & minꝰ nō cōteꝝ. ip
se quoz qui loquebat allit. nec te q̄ p̄ mediū s̄ siu oris
ostulo ostulenu. **A**udisti sup asp̄tem & basilistū leonē
p̄t & dracōnē tibi ambulandū fore. nec sup dracōne
p̄p̄o uictoriam nichaet & angloꝝ eius iguoras. **V**mp̄
tū nō nichaet. s̄ duō clamaꝝ resūcia tua. **L**iba me
& pone me uir te. **A**uꝰ vis manꝰ pugnet cont̄ tūe. **N**
nempe ē nō mō alijs s̄ ip̄is quoz atrocibꝰ altius captūē
refugiū: ut ex t̄nā p̄fiteꝝ qm̄ tu es dñe spes mea. nū
to r̄t̄at. **A**ltissimi potuisti refugiū tūi. nō ei redignat
cē spes misēorū misēator & misēior dñs: nō seip̄m liba
torem sū et p̄dōrem in se sp̄antibꝰ exhibē reculat. **Q**u
m̄ me sp̄ant maḡ libabo eū: p̄egam eū: qm̄ cognouit nō
mē meū. **N**empe nisi dñs custodierit citatē frustra uigilat
qui custodit eam: siue ille homo siue etiā angelꝰ eēt. **N**ō
tes in t̄nū dñm. s̄ parū h̄o ymo nichil h̄o foret: si nō
etiā dñs i t̄nū ip̄i sū eēt. **N**ūo p̄t̄e it̄nato spon
sa redhibet̄ mēns t̄nū vigilibꝰ. ymo ab eis maḡ iūctā
nec eū eos ip̄a q̄rebat. nō libatūte nec cōtēta fuisse vi
gilibꝰ: s̄ p̄t̄ato b̄uit̄ de d̄lō ad ip̄m dñs puotasse.
Erat eū cor eius nō iūgilibꝰ. s̄ in duō fiducia h̄is.
Et alit̄ forte suatētibꝰ t̄rebat. **I**n dñō confito? quō di
ans aīe mee nūq̄ in montem sicut p̄t̄er? **N**ūo
uigilant̄ id obliuānt̄ corinthꝰ. cū offēd̄s q̄ uigilibꝰ
secreterent apud eos & in me p̄t̄erit. **E**go quātem te
p̄he ego t̄nū pauli quāt: ego uō apollo. **S**z quid fecer
ūt uigiles sobriꝰ? uigiles cūsp̄i. **N**ō eū poterant si

bi sustine sponsam qui bi ea emulabant: qui emulabat
 rei emulacione: qui desponerant vni vno vigne castam
 exhibe ipso. Paulus me & voluerunt me ait. Et do
 ma. Si fallor urgebant ut pnter: ~~us~~ pnter iuctura di
 liti. Deniq; ena tulerit palliu mei ait: hanc dubiu quic au
 ret expedita. Adidit e q; valde pauat: quib; sagittis apus
 vlnet eos. qui diuiste apud vigiles utebant. Rung; paulus
 p vos dicitur e. a' in nomine pauli baptizati estis. Et ne Cum
 eni dicit quis ego si pauli. alius aut ego si apollo. none hoi
 nes estis. Quis igit est apollo. q's no pauli. Ministri eius
 au crediditis. Qui in me spaut libabo eni. Non inugibus.
 no i honie no in angelo. h in me inqt spaut: nihil boni in
 si ex me ne p ipos expectas. Omne eni tati optimi t omne
 toni pnti delictu e: testatcs apie huius. Et me vigile vi
 ghe hoim vales a' opa uaq; manifesta: miru custodes ho
 muu reputau. Et me exubie anglozu obstinatu sereno
 res monis spiritali sollicitantiu: ppulantiu suggestores in
 qs. Cera nimia sane custodia secretissime intentionis no mo
 ex me. vni ena p me fiat nate e: q' illos quate huius negat.
 h nec angelici quoz oculi penetrare. Agnostans talicem hac au
 todiam frs. exhibeamo nos eis quales auq; conuenit exhibei.
 Putetis bona coram homib;: coram angel' coram reo. Co
 tentam; place omib; p omnia: h marie ei qui martir e su
 p omnia. In corpai anglozu psallam; et ut in eis quoz qd sap
 ni est impleatur. Qui tmet te utebunt me & letabunt: quia
 i'ibo tuo supspau. Obediam; spois nris qui pugilant
 manq; reddunt rone p aiab; nris: ut no ai' cridia faciant

h. Equitate grās deo ex ang solo inuicē venit. Nō ē q̄ mīnī vos
moneam: nō q̄ mīnī ē vob̄ inuicē in hac pte. Quid ē enī gau
diū meū & glā mea? nisi p̄cipua obediā & irrep̄hensibilis
cōfāsō v̄rā? Quid si certo cognoscerē nec angelos quāt
ampliū aliquid in vob̄ cognoscere qd̄ cederent apud neminem
v̄rū ex anachemate ~~v̄rū~~ ^{v̄rū} ~~h̄c~~ ^{h̄c} quip̄ia occultari nō inuicē
rāe aliq̄ue nō tēhē in occulto nō similitudine agē & v̄rū
se nō ignominiose voluē aiō cognatōnes quib̄ solet hēn mī
dū ip̄a quō: p̄s coepis p̄rubari. Magnū michi h̄c maxime
ai gaudiū: s̄ nondū nūq̄ plenitudo. Nō enī tam magnū su
mū ut possit nob̄ atq̄ ex p̄mū ab homīe iudicāi nō pos
se: minū aut̄ cōfūsos michi eē nob̄. Certe si occultissimū
iudicem inuenit̄ etiā magnū? quātū ad illū ^{nos} erāms me
moriam tōuenit̄ a p̄p̄tē. O si michi cōtinget̄ certū eē
tal̄ eē in nob̄ omib̄ illū offendens oculū qui solū p̄fē
uonū quid sit in homīe: videns in eo et q̄ in se ille non
videt. Hoc ut maxime iudicāi nesciamus fr̄es & eo ampli
us frequētē in timōe & timōe ip̄ius cōfideatōnem
quo minū cōphēntē possimūq̄ inuestigabile ab illū iudi
ciorū rei: & inuestigabile dispositōne. Cū h̄c timōe spes
h̄t̄ v̄rū: ai h̄c metu fructuose sp̄at̄. Est aut̄ itē timor
similissima quētā & efficit̄ ~~efficit̄~~ ^{efficit̄} quētā uaria sp̄ci:
si quis quis p̄senti aduertat. Si quātē maxime ad
tam rei domi amor iste: et exceptōe p̄cāi firma ē excep
tāo futurorū. Possit̄ enī b̄p̄tactū ē duō sup̄ timentes
eū: et utq̄ v̄rū in voluntate eius: & in b̄p̄tactōe eiō salū
etna. Qm̄ in me sp̄auit̄ libādo eum. Dulcissima liber.

tas in se sperantibus non recedat. Hoc enim totum vitium hominis: si totam
 spem suam ponat in eo qui totum hominem saluum fecit. In te spe-
 rantes presertim non speraverunt et libasti eos: ad te clamaverunt.
 et salvi facti sunt: in te speraverunt et non sunt confusi. Quis enim
 speravit in eo et confusus est? Spere in eo omnis congregatio populi.
 Quicunque enim locum calcavit pes viri: viri est. Pes viri: nam spes
 vera: et quantumvis illa presserit obdurebit: si tamen tota si-
 gna inveni: ut firma sit et non timeat. Quid timeat aspi-
 tem aut basiliskum? quid leonem rugientem aut deatorem li-
 bulos expauescat? Quia in me speravit libabo eum. Por-
 ro libabit ne veni impugnet: immo egeat libari. Pre-
 gam enim et confutabo. Si tamen cognovit nomen meum: non sibi
 tribuat quod libari sit: sed nomen meo det gloriam. Progam enim:
 qui cognovit nomen meum. In pinguem enim vitam glorificationis:
 in novicia nominis pretio exhibet. Spes in nomine: res si-
 fane est. Ad enim videt quis quid sperat. Fides unquam eravi-
 dim: et ea quae mihi eadem apostolus est: verumliba sperantem.
 Progam enim: qui cognovit nomen meum. Non novit nomen
 eius qui illud sumpsit in vanum: qui dicit ei due due: et non fa-
 cit que dicit ipse. Non novit nomen eius: qui ad vanitates
 et in famas falsas convertit. Bonus vir cuius est nomen
 domini spes eius: et non respexit in vanitates et in famas
 falsas. Paulus hoc nomen cognoverat: qui dicebat. Non
 enim est aliud nomen tantum hominibus in quo oporteat nos sal-
 vos fieri. Nos quos si nominamus Iesu quod invocatum est super nos.
 nos. respiciendum nam nobis ut semper saltemur in nobis. At-
 que invocandum mihi doctrinae nam salvatoris. Patet mihi qui

* Non novit nomen eius qui cum non honorat ut patrem:
 nec ut deum timeat

es in cel: sanctificetur nomen tuū. Deniq; audi in p̄s
mo quid sequit. Clamauit ad me: et exaudiam eum.
Hic fructus uocae nomis. clamor orōnis. Porro fr̄s
clamois exaudicō saluatois. Quō em a' nō inuocans
exaudiri poterat? aut nomē dñi nescies inuocae? Ex̄as
et qui manifestauit homib; nomē p̄is? fr̄m saluus in
eius inuocōne constituens: sicut scriptū ē. Quicūq; inu
cauerit nomen dñi saluus erit. *Sino sermone.*

Qlamauit ad me: et exaudiam eum. Hoc p̄
ue ē testamentū patris? h̄o pietatis sedus.
h̄o patū m̄ie & misericōmis. Sp̄auit in me:
libābo eum. Nomē meū cognouit: p̄regam eū. In uoca
uit me: et ego exaudiam eum. Non dicit dignus fuit
uis; & tectus fuit. Inuocens manib; & unūdo corde: p̄p̄ca
libābo. p̄regam & exaudiam eū. Si autē h̄c a' filia di
cet? quis uos nō diffideret? Quis glābit carni se h̄c
cor? Rur̄ autē apud te p̄dicatō. & ip̄e hanc legem?
sustinui te dūe. Dulcis lex: que mentū exaudicōis
i clamōe constituit postulacōnis. Clamauit inq;
ad me: et exaudiam eū. Nūto nō exaudit qui cla
mōe dililat? aut oīno nō postulans a' tep̄te postu
lans a' remisse. Siquidem in dei aurib; desiderū uehe
mens clamor magis: eregione autē remissa in reuocō
tor submissa. Quāto illa penetrab' in ues? quā au
dier' in cel: Nemp̄e ut exclamandū sibi nouit homo in
p̄mordia sue orōnis ip̄m quē oraturū ē p̄m̄ in tel
eē p̄m̄q; amonet? quo uideat ip̄em quorū sp̄s illō

sibi iaculandum meminerit oratione. Spiritus est reus: et in
 spiritu clamer noster est: quia quod clamore sui ad eum relinquitur p
 uenire. Sicut enim ad faciem hominis non respicit sicut tamquam homo
 sed magis intuetur: sic ad cordis potius quam corporis aures eius.
 Cui inquit dicit: deus cordis mei. Hinc est quod moyses foris tacet
 intus audit: dicens deus. Quid clamas ad me? Clama
 uit ad me: et exaudia eum. Non inuito clamore magni
 sane magnitudo uocantis extorsit. Quid enim clamas
 perire: nisi consolacione, libacione, glorificacione? Alioquin
 quomodo super hijs exaudiat? si per alios clamat? Exaudia eum
 ait. In quo exaudies dicit? ut in quibus? Cui ipso sum tribula
 tione? exipia eum: et glorificabo eum. Ad magnam illud tridui
 quod prius sumus celebraturi hinc michi traxim arbitror refe
 rendum. Siquidem et ipse propter nos tribulacione et dolorem i
 uenit: qui proinde sibi gaudio sustinuit crucem: confusione
 contenta. Dumque que de ipso erant sicut ante mortem perierunt
 sine hinc erant: et sicut in morte dicit consummata sunt: et ex
 tuit sabbatizauit. Nec dilata est gloria resurrectionis die et
 na sumo distualo sol iusticie de tumultu ortus est nobis. Ita g
 frans per tribulacionis et uitas expectionis: in manifestacione
 glorificacionis appuit. Nichilominus quod et in nobis sile quodam
 pro tridui postea assignat. Cui ipso sum ait tribulacione.
 Cuius homo nisi in die tribulacionis meae: in die auas meae: dum imple
 tur quod ipse ait: in iudicio quare peritura habebitis: et quod apertius
 eius: omnes qui pie uolunt uiuere in ipso preservatione patientur?
 Nam libaco plena et perfecta ante die sepulture esse non poterit: eo
 quod maneat iniqui graue super filios adam: a die exito de re

ne mis coru usq; indiem sepulcrae in mrem om̄. In hac
igit die eripiam eum inquit: quia iam nichil ulc̄ ad n̄s corp̄
ut aie noceat: mudoq; hēbit. Sane glificatio diem vltimū
manet die vltimū rectōnis: quia sūget in glā ad m̄ ignominia
interim seminat. Vnde dicit q; nobiliti sit in tribula
tione. Erco unq; q; in q̄a t̄bulatōne nos sūm. Quis ei
sustinet: q̄s p̄sistēt? quis subsistet sine? Om̄e gaudū
existimem. cū in t̄bulatōnes valas m̄dēimq; sēs me.
Nō mō quia p̄ multas t̄bulatōnes oportet nos m̄t̄e m̄t̄e
m̄t̄e: s; quia m̄t̄e d̄s h̄s qui t̄bulatō sūr tota. Si t̄
bulatō in medio vmbre mortis ait: quā nō timebo m̄
la: quia tu meū ē. Ita go nobiliti ē om̄ib; dieb;: usq;
ad cōsumatōne s̄t. Quia aut̄ em̄q; nos cū ip̄o? Rūmū
quā rapient obuia xp̄o in aera: t̄ sic semp cū d̄o et
m̄. Quā appēbim; cū ip̄o in glā? Nempe cū xp̄o appa
rūt vita n̄ra. Interim sane abstinet n̄tē ē: ut p̄t̄at
t̄bulatō ereptōne ereptō glificatōne. Vox libat. Cōce
tere anima mea in requiem tuam: quia d̄s b̄fēc
tibi. Quia eripuit animā meam de morte. oculos meos a la
cūs petes meos a lapsu. Eripiam eū t̄ glificabo eū. Felix q;
te interim cōsolatōre t̄ adiutorē h̄t: adiutor: in oportunitatib;
in t̄bulatōe. Nō q; felicitior: qui iam ereptus te laqueo ve
nancū: qui iam raptus ē ne malicia m̄t̄et m̄t̄ellū ip̄
suis: a ne factio recipiat animā illio. Longe tamē p̄ om̄ibus
h̄s felicitim; illē ait: quē assūptus ad te ip̄m: quē spē
n̄is in bonis domo tue: et clamā tuo conformāus. Et m̄t̄
filioli clamem; in celū: t̄ misēbit n̄r deus n̄r. Clamem; us

q; felicitior: quē iam eripuit

t̄ eripuit manus

malis

in celū: quia sub celo omnia labor & dolor: vanitas & afflictio spūs
 Deniq; p̄m̄i ē cor hominis & inestimabile: p̄m̄i seculus eius in ma-
 li. Nō ē in me bonū: h̄c ē in carne mea: lex p̄m̄i mea h̄itat:
 aduersus sp̄m̄i cōcupiscit. **Postremo** & cor meū deliquit me: &
 corpus mortuū ē p̄r̄ peccatū. **Sufficit** aut̄ dies malicia sua: & est
 m̄idus m̄e potus in maligna. **Quē** uicij in om̄ib; illū p̄m̄i:
 q̄ nequit aduersū animā secularia relicta: in h̄cāe uoluntur.
Sic & p̄ncipes uicij huius tenetranū h̄arū sp̄iales neq̄ae ad-
 us p̄ncipes: & int̄ eas cathidior cūctis animantib; sepiens. **U**
 q̄ sub sole om̄ia: h̄c om̄ia sub celo. **Ad** qd̄ horū confugij facis?
In quo horū om̄i speras solacij aliquid? aliquid aurib; iuente
Si quecas int̄ te ariur cor tuū: & obtunoni dāti te ipies tamq̄
 mortuū a corde. **Si** infra te: corpus qd̄ corripit agguat animā
Si circa te: enā t̄cna inh̄itacō dep̄nit seculū in h̄a cogitantem
Quere ḡo sup̄ te: s; tantus esto deuctosa agūna uisibile. **Qua**
 enī om̄ie dāti optimū & om̄ie tonū p̄fōū nō nisi furtū eē none
 nit: mediū iter latitudinū oblat. **Tranli** igit̄ tranli pingues
 illas neq̄ias: que tam̄ in d̄fete custodiūt & obliuunt ne quis
 in illam possit euadē animā. **Si** te p̄tulerint: si uoluerant
 d̄m̄te eis p̄lthū qd̄ in egipto olim ioseph adultere deliquit?
 d̄m̄te & sydonē: ut aī euangelico illo uicene p̄fugas mu-
 dus ab eis. **Quiq;** nō solum p̄lthū eius & sydonē d̄derat de-
 in manu n̄p̄m̄i: cuius in facultatē et in carnē d̄ans p̄ncipem. **U**
 tamē animā illū aut̄ sua? **Ita** ḡo furtū cor: furtū clamor: furtū
 in cō: furtū delicta: furtū comitacō: & om̄is expectacō tua de
 furtū sit. **Clama** in celū ut exaudias: & qui in cel̄ ē p̄m̄i mit-
 tat tibi aurilū te scō: & de syon tueatur te. **Mutat** interm̄

vita qua vivimus mors est: nec simpliciter vita sed vita mortalis. **M**ortis
 homo dicitur: qui morti continuo appropinquat. Quid non agimus ex quo
 primi incipimus vivere: nisi morti propinquare et incipere mori? Sed et
 dies qualescumque vite huius pauci et mali sunt: sicut dicit patriarcha tel
 rach: **I**bi vere vivit: ubi vivita vita est et vitat. **I**bi dies boni: ubi
 incipiamus longitudo dierum. **G**ras et qui tam non formidat sed et sua
 ut disponit omnia. **C**orum nempe paucitas dierum sunt brevia: quorum
 sufficit cuius malitia sua. **U**bi autem dierum bonitas: eternitas quoque non
 dicitur: Longitudine dierum implebo eum. **Q**ui plus dixerat glorificabo eum.
 euentus huius versiculo declaravit. **Q**ui tamen non sufficit ab eo glori
 fieri: quo proficitur opera? **N**on enim tanta incensitas nisi in immensum glori
 ficare quequam potest. **N**ac est ut magna sit gloria a magnifica
 gloria que descendit. **V**ote relapsa a magnifica gloria ait penus. **E**ni
 magnifica gloria: glorificans tam magnifice in longitudine: immensum
 in plenitudine claritatis. **F**allax gloria et vana est claritas: dies hominum
 brevis. **S**apienter cuiusmodi non operabitur: magis loquar errore ei qui
 intuetur cor: et dierum hominis non desideravi in suis. **E**go tamen plus aliud
 quam non desiderare desidero: ut ne recipiam quietem. **S**ed enim cuius huius
 sic: ego claritatem ab homine accipio. **Q**ui vero miserum qui gloriam que
 ab invicem est querimus: et volumus eam que a solo deo est. **S**ola quietem
 ea quam solum negligimus longitudinem habet: sola repletionem. **B**reves
 dies hominis: et dies eius tanquam flos agri sic efflorescit. **E**stivanti
 est inquit feni et cecidit flos: verbum autem domini manet eternum. **D**eus
 immensum dies qui non novit occasum: eterna veritas: vera eternitas: ac
 potest vera eternitas faceris. **A**lioquin quomodo gloria illa replebitur: que
 fallax et vana est? **D**eum: manus domini ut nonis te ex ea magis erum
 nari posse: non posse repleti. **C**omni ergo tunc magis abiectio

q̄ elacō ē: bonū maḡ n̄tias q̄ voluptas? q̄ cū vnaq; res aous
cūleat altera penam heāt: altera sit p̄tura coronam. Vtū t̄bula
cō que probacōne opat: ducit ad glām. Cū ip̄o ip̄o sū maḡ t̄
bulacōne: eip̄ā enim: et gl̄ificabo eum. Agam⁹ grās p̄i m̄ar:
qui nobiliti ē m̄tbulacōe: et in om̄i t̄bulacōe n̄a nos consolat.
Res enī ut dixi n̄tia t̄bulacō. que in glām uerit: aucta que
imitat̄ in gaudiū. Gaudiū sane longū qd̄ nemo tollat a nob:
gaudiū multiplex gaudiū pleni. Res n̄tia ista n̄tias: que
coronam parit. Non cōtēpnam⁹ fr̄es: semē modicū ē: maḡ
nus erūte fructo erūgit. forte insipidū forte acerbū ē: for
te ḡmū sinapis. Nō consolam⁹ que uident: s; que nō uident in eo
Que enī uident̄ sp̄alia sūt: que aut̄ nō uident̄ et̄na. Plurim⁹
p̄micias gl̄e: gl̄emur in sp̄e gl̄e magni dei. Non solū aut̄: sed
ut dicam̄ ex̄p̄tius gl̄em in t̄bulacōne. In ea liquit̄ sp̄es gl̄e ē
Vide si nō h̄ ip̄m̄ dōce te uoluit̄ ap̄tius: cū subiuerit. Cū t̄bu
lacō patiā opat̄ et̄. Manifeste ad̄ire ē in hys v̄b̄ cū p̄m
suset̄ ap̄tius in sp̄e nō aliud aliquid s; amplius addidisse eum
dicendo. Nō solū aut̄ s; et̄ gl̄azi in t̄bulacōnib⁹. Nō enī altera
gloracō cōmēdat̄: s; addit̄ maḡ ubi sp̄es gl̄e maḡ ubi ip̄a sp̄e
gl̄iacō requiritur. Siquit̄ in t̄bulacōne sp̄es gl̄e. p̄mo et̄ ip̄a t̄bu
lacōne gl̄a cōmētat̄: sicut sp̄es fructo in semē: sic ip̄e fructo in
semē est. In hūc modū et̄iam mō regni dei m̄t̄ nos ē: thesau
rus ingens in fictili uase. in agro uili. Est maḡ sed absconditū
ē. Felix qui ibī inuenit̄ illud. Quis ille? Nempe qui maḡ uel
sem cogitauit̄ qd̄ semēre. Paul⁹ fidei inuenit̄ hūc thesaurū: nō
sedm̄ faciē iudicans. sed uident̄ que nō apparent: sed inuies
que nō uident̄. Q̄ uiait̄ hūc thesaurū inueniat: que uolebat

et iueni ab hys alijs: qui dicebat. **N**omētaneu h^o r leue t
 bulatōnis me sup̄ modū in sublimitate eēmi pond⁹ glē opat
 in nob. **L**acet glā frēs mei. abscondita nob est in tbulatōne? in
 momētaneo h^o lacet eēmitas: in h^o leui. pondus subltme et su
 p̄ modū. **I**nterim festinem⁹ g^o emē nob agri istū: enīe thesau
 ri istū qui abscondit⁹ est in agro. **O**mne gaudiū existuem⁹:
 ai in varias in aēim⁹ tbulatōnes. **D**icam⁹ ex aīo. dicam⁹
 ex sūa: bonū mag⁹ ue ad tonū tuct⁹ q^o ad tonū tōtū. **C**um
 ip̄o sū in tbulatōe ait dñs: et ego aliud interim q^o tbulatōnem
 req̄nam. **N**ichī adherē teo bonū ē: nō solum aūt. sed r̄ ponē
 in dño dō spē meā: quia cipiā eū inqt. r̄ glificabo eū. **C**ū ip̄o sū
 inqt in tbulatōe. **D**ehac mee inqt. eē ai filijs hōim: emanuel
 nobilti teus. **A**ue grā plena inqt anglis ad mariam: dñs
 tecū. **I**n plenitudine grē nobilti **nobilti** ē: in plenitudine glē ei
 mo nos ai eo. **D**estendit ut p̄e sit hys qui tbulato sūt corde:
 ut nobilti sit in tbulatōne nra. **A**it aūt qū sapiem⁹ in mibi
 b⁹ obuia xpo in aera: r̄ sic semp ai dño em⁹: si tanc aurem⁹
 interim h⁹ eim nobilti ut sit comes me. qui p̄te redditor est
 futur⁹: ymo qui tūc p̄ia nō sūt uia. **B**onū dñe michi tbulai
 dūmō ip̄e sis comes meū: q^o regnāc sine te. epulai sine te sine
 te glāi. **B**onū michi in tbulatōne mag⁹ amplecti te. camino ha
 bē te meū: q^o esse sine te ut in celo. **Q**uid em̄ michi ē in celo? r̄
 ate quid uobū sup̄ tram. **A**uūi probat fornax: r̄ viros iustos
 temptatō tbulatōnis. **I**bi ubi ai eis es dñe ubi in noie tuo cōgre
 gas medius altas: sicut olim ai tbus pueis es dignatus etiā
 ethiopo apparē: ut dicit quia spē q^oā sūm⁹ filio dei. **Q**uid tre
 pitam⁹. quid aītam⁹? quid refugim⁹ hūc camini? **S**eruit

Nō dicit dñm uenē
 bre: h^o eēne pond⁹
 glē opatur
 in nob

q̄s nā alio qui in gloriā faciat. Si ille glorificat
ignis: s̄ dñs nobiscū ē in tribulatiōe. Si reus nobiscū? quis cō-
tra nos est? Nichilō q̄ si ille cepit: quis ē qui rapiat de manu
eius? quis ē qui de manu eius possit erire? Postremo si ille glifi-
cat: quis humiliabit? Audi tēp̄: quā glā ip̄e glificat. Longitudi-
nē dierū replebo eum: et oītam illi salutāc̄ meā. Et p̄mo quatenū
in eo q̄ dierū nomē plālit̄ posuit: nō vicissitudinē aliquā s̄ multi-
tudinē uoluit cōmentāc̄. Alioq̄ si uicissitudinē suspicāis: melior
ē dies una in alijs dñi sup̄ milia. Legim⁹ sc̄os atq̄ p̄f̄os viuos
etiam ab hys dieb⁹ n̄is plenos in grāte dierū: nec sane aliud q̄
uicini plenos: plenos intelligim⁹ grātiā. Quinā in hanc pleni-
tudinē uelur de die in diem. de claritate in claritatem. nō quatenū
a suo s̄ dñi sp̄i t̄mformāc̄. Si q̄ dies grā dicit̄: si ut sup̄ etiam
memim⁹ dies hominis claritas dicit̄: que ab homine ē & male m̄tes glā
quā ab inuicem q̄rim⁹? quō nō maḡ uerus dies et plenus in ci-
es. uē glē plenitudo? Et si dies p̄f̄imos diuisiones diuin⁹ grātiā:
quō nō multiplicā glā dierū intelligit̄ uicinitas? Postremo euidentius
audi sine ulla uicissitudinē dies m̄tos. Et h̄c h̄c sic h̄c h̄c sol̄ ait p̄f̄o
Et h̄c sol̄ septēphat̄ sicut h̄c septē dierū. It̄s in fallor̄ cūctis die-
b⁹ uite sue p̄s suos tantāc̄ in tomō dñi r̄r̄ f̄icet̄ op̄cabat. Et ei
tenotos esse deo ad singlā tantē & tam multiplicis glē munia. & in
om̄ib⁹ semp̄ grās agere. quali cūctis dieb⁹ p̄s dicit̄ nomē eius.
Longitudinē dierū replebo eum. Ac si manifestius dicit̄. Sao q̄
telat̄er? mo quid sciat? mo quid sapiat ei. Nō enī argenti uel
auri sapit: nō uoluptas nō ciuitas. nō dignitas aliqua celat̄
Om̄ia detinenti sciat: om̄ia assignat & subinat̄ ut stercora. Erus
nuit̄ penit̄ semetip̄m? nec se ex hys pat̄ occupat̄: quib⁹ nouit̄
se nō posse implei. Non ignorat ad eius ymaginē condit̄ sic. **ca. 10**

cuius magnitudinis capax sit: nec sustinet de modico creste. ut de max
 imo minuat. **M**ax longitudine diei implebo eum: que nisi tur uera
 reser nisi etna ipse non potest. **S**iquidem nec longitudo illa finit: ut
 clauitas illa occasu. nec sacetas illa fastidii hinc. **E**t enim senitas te et
 marte? glia te uitate. erulatio te facietate. **E**t ontam illi salutae
 mei. **A**mmi erit uita mebit qd optauit? ai sibi rex glie gloram ex
 hibebit etiam no hntem maadam ob splentorem diet: s; nec rugam
 ob omnotam plenitudme sui. **A**liquin ad illius fulgorem hinc sicut u
 ipse sit nec turbat quiete in aquo animo. ut iniquetis assurgit. **I**ate
 est quos q' ut ut sup memm hntia siml' s; pacem sedai papimur?
 op sine hinc uemo uitate rei. **C**um g' implebit in bonis desertu tuu
 ue no aliud sit qd iquiras senato penita erupta plenitudme aio. uita
 iam potis senitate illa plenitudnem maenstatis filis deo factis. q' u
 teas eum siam e' a forte iam pleno omi gla in semetipso: ena foas
 saluacoe qua opaus e' teus: s; plena maenstare eius oem cam in
 dig' inspiatet reuocissim' telu' oim' illi hntat' **A**d h' referi pot
 qd adieat. **E**t ontam illi salutae mei. **A**liquin accipiamus s; mag
 placet: ena h' no: ut ipos quos promiscat dies in hac ostensione
 saluatis exponat. **L**ongitudine nigr' diei implebo eum. **E**t tamq'
 q'eres uite em' dies maenstare? de qua legitur q' no hnter ibi sol
 q' diei. no em' cit in ea: ontam illi inquit salutae mei? ut quead
 modu' s; in illa spacia diat' lucra eius sit agnus: ontam illi salutae
 mei. **N**o iam late euidiam no iam excrebo in spe: s; spem adimplebo.
Ontam illi salutae mei? ontam in uita mei: ut meum ia uite
 at in que credidit: que dilexit: que semp optauit. **O**ntam nos dnc?
 miam tuam: s; salutae tuu' ad nob'. **Q**ui em' uider' illi s; uider' ente:
 q' ipse ite s; tu in ipso. **H**ec e' aut' uita etna? ut cognostam' te uerū

O'ntam nos salutae tuu'. s; no suffiat nob'

ceat: et que misisti ih̄m xpm̄. Itaq; tūc dimittes suū tūc dūc scdm̄
uebum tuū in pace: ai uiderint oculi mei saluare tūc ih̄m tuū
dñm meū qui ē sup̄ oīa d̄s b̄d̄ct̄s in sc̄la. Amen. *De gnaas.*

*Explicit sermones b̄i b̄nardi abbatis sup̄ psalmū. Qui h̄nt
in adiutorio altissimi.*

*In nomine d̄ni b̄nardi in libellum de doctrina gradibus
humilitatis. In hoc opusculo.*

In hoc opusculo ai illud de euangelio qd̄ dñs ait diem vltimū
iudicij se uentū ad aquā uenēnā cōfirmantā atq; uolōrantam
pferre in mediu ip̄sonite quidam apposu: qd̄ in ewā^o scriptū nō
esse postea cep̄hendit. Nam ai tertus h̄at nūmodo neque filius
ait: ego deceptus mag^o q̄ fallē uolens. h̄e quippe inemor sed n̄
sens: nec ip̄e inq; filius hom̄is ait. Unde etiam totam ordiens
sequere disputacōnē: ex eo qd̄ nō uacat posui uerā conatō sū app
bare assertioem. *S*z quia talem errorem meū multo postq̄ a me
istē libellus editus ex ap̄t̄ib; iam n̄l̄ptus fuit cep̄hendit: ai non
poni p̄ tot iam libellos sp̄at̄i p̄sequi uentacū. n̄m̄ credidi cō
fuge ad confessionis remediū. *A*lio quoz in loco q̄s̄d̄ te sc̄a
pl̄m̄ op̄imonē posui: q̄ n̄iq; audiu. n̄iq; legi. *O*bi sane l̄cōr
mens attendat qd̄ p̄inte p̄al̄t̄ p̄uto dixerim. uolens uidelicet
aliud q̄ p̄utai qd̄ certū redit te sc̄p̄t̄is nō ualui. *T*ertū quoz
ip̄e qui te q̄d̄ib; humilitatis inl̄dit: p̄ eo foelicatō qd̄ nō humilitatis
s; sup̄bie potius s; distingu testib; uidentē gradus culp̄m̄ā
p̄atet. *S*z h̄ aīq; ueligenb; l̄ ant̄eant̄ estē scriptū rōnem: quā n̄

In fine opusculi ipse hunc in titulo curavit. **Insuper gradus**
Doctissimi gradus humilitatis **Humilitatis ... vii**
 e: corde et ope humilitate. **Undecimus.** De pauca et
 rationabilia loquat. **Decimus.** Si uis sic facit et pumpt
 ad nihilum. **Nonus.** Est mansuetudo ad interrogacione. **Octauus**
 Terie qd cois hnt modum regula. **Septimus.** Est aere et pmittare se
 omib9 uitorie. **Sextus.** Ad omnia indigni seu inuicil se con
 fitei et aere. **Quintus.** Confessio patoru. **Quartus.** Obedie
 tia in duris et asperis paciam amplecti. **Terius.** Omi obedi
 entia se subire magi. **Secundus.** Nam no amare uoluntatem
Primus. Timoe dei se custodie omni hora a pao. **Sequitur.**

Dum gradus superbie **gradus superbie primus**
 e: auocitas otloru ceteru q sensui. **Secundus.** Leu
 tas meas: p uba leia ut tristia nomia. **Terius.**
 Inepa lentia: que p facultate usq tenorat. **Quartus.** Inadua
 ar: que in uultu loquo diffundit. **Quintus.** Singulairas: puara
 affectare ad gla. **Sextus.** Arogancia: aere se omib9 sanctio
 rem. **Septus.** Presupao: se ad omnia ingerere. **Optauus.** Defen
 sio patoru. **Nonus.** Stimulata confessio: que p dura et aspa i
 mita q probatur. **Decimus.** Rebelio in mgim. **Undecus.** Liber
 tas peccandi. **Duodecus.** Consuetudo peccandi ...

Insuper prologus beati bernardi in librum sequentem
Rogasti me frat: gredere quatenus ea que te gradi
 bus humilitatis coram frib9 locuti fueram pleni
 ori tibi tractatu differem. Cu tue peccom ut
 digni eat: et uolens satisfare et timere no posse
 euangelica consilia memor no sicut faceret in aye antus sum.

q̄ leuis cōpūam si sufficeret sup̄ius ad per̄ficiendū. Cum
aut̄ caritas foras hūc misisset amorem quo michi timebā
illudi de ope nō consumādo. Subintravit alius timor de con-
traio? quo repti timē ḡius p̄ialū de gl̄a si p̄fēcsem: q̄ de
ignominia si defēcsem. Unde int̄ hunc timorē et caritatem
uelud in quodam b̄iulo potius. diu hesitavi cui uiam tuo me
crederem? metuens aut loquēdo hūil̄ de hūilitate ip̄e hūil̄is
nō suem? aut tacendo hūil̄ inuicib̄iel. Cūq̄ uentū tuam
alcutram tū michi tenentam eē conspicerem: elegi potius
tibi si quē possim uicāe fr̄m sinonis. q̄ tuam me solū per
tu silentiū? sim̄ fiduciā h̄is. si quid forte qd̄ app̄bes dixi
aut̄ p̄ab̄ nō posse me sup̄bie: sin̄ aut̄ qd̄ maḡ p̄uco nil
tuo studio dignū effecerim. de nichilo sup̄bie nō posse

Dicitur *Exiliat prologus*...

Hic de gradib̄ hūilitatis. quos b̄nis b̄ndictus
nō numerandos s̄ asserendos p̄ponit. p̄us of-
fendit si possim quo p̄ illos puenendū sit: ut

audire fr̄m p̄uēōnis. min̄ q̄ uer̄ labor assensionis. **P**ost
q̄ d̄ns nob̄ uic̄ laborem: laboris m̄cedem. Ego sum inquit
uia uitas et uita. **V**iam dicit hūilitatem: que ducit ad ui-
tate. **A**ltera labor: alia finis labōis est. **U**nde t̄m̄ inquit
q̄ ibi de hūilitate locutus sit: n̄ indēminare dicit. Ego sū
uia? **A**udi ap̄tus. **D**ilite t̄me quia uitas sum: q̄ hūil̄is
corde. **S**e q̄ p̄ponit hūilitatis exemplū: mansuetudin̄is for-
mam. **S**i uitas eū nō ambulat in tenet̄s: s̄ h̄eb̄is tam
uice. **Q**uid ē hūm̄ uice nisi uitas? que illitans oēm h̄ōem
uentem in hūc mūdū. ostendit ubi sit uia uita? **I**teo aut̄

dixerit. ego sum uitas: subdit et uita. **Ac si dicit. Ego sum**
uia: que ad uitatem ducit. **Ego sum uitas:** que uitam promit
 to. **Ego sum uita quam do.** **Hec e enim uita eterna:** ut cognos
 cant te uin dei. et que misisti ihu xpm. **Vel sic:** quasi tu dicas.
Uitam confiteor id est humilitatem: fratri delicto uicario. **Sz quid**
si tantus e labor uie: ut ad optatum tuum no posse puenire. **hui**
det. Ego sum uita: id est uicarii quo sustentaris in uia. **Cia**
mat go errantibus et uia ignorantibus: ego sum uia? **dubitant**
ibus et non credentibus: ego sum uitas: iam assententibus et tal
 tententibus. **ego sum uita.** **Sans ut reor:** oisum e ex pposito in
 pli euangelij. **rogatione uicaris finitum esse humilitatis.** **Act**
per aliud. **Confiteor tibi p: teli et tre?** quia abscondit hie.
 hanc dubium qm uitas secreta a sapientibus et prudentibus: a
 sup: et reuelasti ea puul: id est humilibus. **Et in ho apparet q**
uitas q sup: abscondit humilibus reuelat. **¶ Humilitas tal pe**
este diffini co. **Humilitas e uitas** qua homo uerissima cog
 natione sui sibi ipse uiletur. **Hec aut conuenit hys.** qui assen
 tionibus in corde suo disponis re uicure in uicure id e te gradu
 gradu proficiunt: **coner ad uitam humilitatis pueniant in quo**
uicetur in syon id e in speculatione poia uicatem proficiant.
Et eni inq: Sndone tabit legislator. **Quia qui dedit legem**
tabit et bndictionem: ho e qui uellit humilitate. **pduret ad uitate.**
Quis no est h legislator. nisi dulcis et mis dno: qui lege dedit
 relinquentibus in uia? **In uia quippe relinquit:** qui uitate relin
 quit. **Sz inq: ut sic adula dno relinquit?** **¶ Ipiis go dulcis et**
mis dno legem dat. uia humilitatis: p qua redant ad cognio
 nem uicaris. **Dat occasionem ipante salutis.** quia dulcis

Tuo

ē: nō tamē absq; disciplina legis. quia rās ē. **D**ulus qui
pue nō patit: mīs quia punire nō obliuiscit. **H**anc itaq; legē
qua redit ad uirtutē. bñs bñdñs p̄ duodecim gradib; disponit:
ut sicut post decem p̄cepta legis ac geminā cōuersionē in quo
duodenarij cōpletur ad xp̄m uenit: ita hys duodecim gradib;
ascensu uitas apprehendat. **M**ud quoz qd̄ in scala illa que in
typo hūilitatis iacob monstrata ē. dñs iūuus desup̄ appuit:
quid nob̄ aliud iūuit: nisi q; in culmine hūilitatis. cognitō cō
stituit uirtutis. **D**ñs quippe de sūmitate scale p̄spiciēbat sup̄
filios hom̄ū tamq̄ uitas: cuius oculi sicut fallē uolūt: ita falli
non uolūt: ut uideret si est intelligens: i qui uens deū. **A**n
abi te alto uiderē damāe ac dicē requirētib; se nouit eū qui
sūt eius: rās ad me om̄s qui cōcupiscitis me. et a gñatō
bus meis adimplem̄. **E**t illud. **V**enite ad me qui laboratis
et onēati estis: et ego uos reficiā. **V**erē in. **Q**uo? **A**d me uirtutē
Qual? **I**n hūilitate. **Q**uo finit? **E**go uos reficiā. **S**; que est
refectō quam uitas ascendens p̄mittit: p̄uenientib; reddit.
An forte ip̄a ē caritas? **A**d hanc quippe ut ait bñs bñdñs:
ascensu om̄ib; hūilitatis gradib; monachus mox p̄ueniet.
Vere dulcis et suauis abus caritas que fessos alleuat: debi
les roborat: mestos lenificat. **I**ugū tēp; uirtutis sūt suauē
et bonū leuē. **B**onū abus caritatis: que medio inferatulo salomō
nis consistens diuisari odore iūuiti uelut diuisis gñis flagra
tia pignētōri. effluentes reficit: locutat reficientes. **I**bi sicut
tēp; apponitur par patiā. benignitas. longanimitas. gñi
dñi in sp̄u sancto: et si que sūt alie uirtutes seu sapie gñatōes
apponitur in illa. habet et hūilitas i eod̄ turbulentijs cpijs. pa

nem saluare dolos et vini opudoms: quas pmo uitas inapi
 entibus offert: quib; unq; dicit. Surgite postq; sedetis: quonia
 ducatis panem dolos. **D**istribitem contemplantō eradice frum
 ti solidum tibi sapie ai vno qd' letificat cor homis: ad q
 uitas pftōs iuitat dicens. Comedite amia mei & bibite: et
 uehriamū lemi. **M**edia inqt caritate constrauit pft filios
 lythi: pft impftas uidelicet aias? que dū adhuc solidū tibi
 nino cape pnt: lacte murem caritatis pro pane. oleo p vi
 no murem caritatis. **Q**ue rē media detebitur? quia eius suau
 itas nec inapienab' pfto ē pmbente timōe: nec pftas sacis
 ē phitancōu contēplacōis duladme. **H**ij adhuc ignōris
 carnaliū detlacōni hūiorib; timois amāissima potōne pui
 gandi. nodū lactis dulcedine exyūntur et illiam a uili
 alate epulai ab mātū glē glōsius detraūt? solis medus
 id est proficentibus itā iam melleas qualtam sorbicūculas
 caritatis erpas: ut illis murem pro sui tenentidie contēn
 tur. **P**rimo go tibus ē hūilitatis purgacōis cū amai
 tidine? et sedis caritatis consolatorius cū dulcedine: teius
 cōtemplacōis solidus cū fixatidme. **E**ym dūc teus quousq;
 msteris sup orōnem serui tui? tibi me pane lacinari et
 poni tibi michi in lacims? **Q**uis me iurabit ad illud ut me
 dū ac dulce caritas cōtinuū: ubi iusti epulant in conspū
 dei: & detraūt in leticia: ut iam non loquens in amaritudie
 ac mee dūam teo noli me contēpnāe: s; epulato in armis
 sinceritatis & uicatis. letus tamen in uis dūi quā magna ē
 glā dūi? **B**ona tamē uia hūilitatis. qua uitas inquritur.
 caritas acquiritur: gnacōnes sapie ptiapanentur. **D**em; sicut finis

legis ipis: sic p[ro]p[ri]o h[um]ilitatis cogitō uicinas. Xp[istu]s a[ut]e uenit actulit
grā[m]: uicinas quib[us] n[on] mōn[st]rat caritatem: i[n]uocatur a[ut]e h[um]ilit[er]:
i[n]u[er]s[us] g[er]it carit[er] grā[m]. **D**icit ut p[ro]ui quo fixū h[um]ilitatis gradus
altitudi[n]e d[icit]ur: dicitur p[ro]p[ri]o quo ordine ad p[ro]p[ri]a b[ea]titudi[n]e uicinas p[er]
ducant. **S**ed q[ui] ip[s]a q[ui] uicinas agnoscit i[n]t[er] g[ra]dib[us] consistit: ip[s]os t[ame]n
t[ame]n si possim[us] distinguo: q[ui]m[od]o ex h[is] d[icit]ur i[n]uocatur ad que t[ame]n uicinas
is duodecim[us] h[um]ilitatis p[er]tingat

Quam[od]o uicinas uicinas in nob[is] n[on] p[er]p[et]uis. in sui u[er]ba. In nob[is] uicinas
mentios indicando: n[on] p[er]p[et]uis eorum mal[is] cōp[er]tendo: in sui u[er]ba
m[er]ito corde cōtemplando. **O**btusa sicut numerū ita r[ati]o[n]e. **P**ro
te totat uicinas ip[s]a. q[ui] p[ro]p[ri]o n[on] p[er]p[et]uis. q[ui] in sui u[er]ba i[n]quiri uicinas
post h[is] accipies aut i[n]te p[ro]p[ri]o q[ui] i[n]p[er]p[et]uis i[n]te r[ati]o[n]e. In m[er]ito siquidē
b[ea]titudi[n]e. quas suo s[er]mone d[icit]ur d[icit]ur p[ro]p[ri]o misericordes q[ui] m[er]ito
d[icit]ur potuit. **M**isericordes quippe ato n[on] p[er]p[et]uis uicinas uicinas
hendunt. d[icit]ur suos affinis in illos extendit: d[icit]ur sic p[ro] caritate se illis
conferant. ut illos ut bona ut mala tamq[ua]m ip[s]a sentiant: am
infans infans: a[ut]e scandalizans u[er]ba: gaudet a[ut]e gaudet u[er]ba. **A**le
a[ut]e alienab[us] consueuit. **H**ac caritate fratris cordis a[ut]e uicinas
uicinas d[icit]ur in sui cōcepti u[er]ba: p[ro] qua amice mala tolerat
aliena. **Q**ui uo se ita fr[atr]ib[us] uo[n] cōsueuit: s[ed] e[st] cōu[er]sio a[ut]e alienab[us]
infans: a[ut]e gaudet u[er]ba derogat: d[icit]ur q[ui]d in ill[is] e[st] in se uo[n] sentit.
q[ui] s[ed] aff[ect]u uo[n] s[ed] uicinas n[on] p[er]p[et]uis quali[ter] resp[er]t p[ro]p[ri]o. **S**ed
nam cōu[er]sio u[er]ba illud wigare p[ro]p[ri]o. **N**estit lang quid sentit
at eger: a[ut]e plenus quid p[ro]p[ri]o ientis. **E**t eger e[st] e[st] p[ro]p[ri]o
icuuio. q[ui]m[od]o p[ro]p[ri]o tanto fam[ili]ar[is] cōp[er]t. **S**icut eni p[ro]p[ri]o
ua uicinas. non nisi p[ro]p[ri]o corde uicinas: sic uicinas fr[atr]is uicinas
seu **uicinas** corde sentit. **S**ed ut ob alienam uicinas a[ut]e uicinas

heas oportet ut tuam p̄us agnoscas: ut p̄m̄i mentem in tua in-
 venias: et ex te novis qualis illi subuenias: exemplo salutaris
 coelis nri. qui pacē voluit ut cōpaci fieret: miser si ut miseret diltent:
 ut quō de ip̄o sp̄m̄i ē: didicit ex hys que passus obedientia: ita
 diltet: et miā. **Nō** p̄ aut miseret nesciret cuius miā ab eīa et
 usq; metim: s; natura stiebat ab eīo. p̄ali didicit experimēto.
S; forte dnm̄ nri videtur. qd dnm̄ rei sapiam̄ ip̄m̄ didici se miā:
 quasi is p̄ que om̄ia fca sūt aliquid aq̄m̄ ignorasset ex hys que
 sūt: marie tamē illud qd exēplā ad hebreos ad id cōprobandū
 cōmemoravi alio sensu qui nō ita videtur absurdus possit intel-
 ligi: ut ip̄o qd dnm̄ ē didicit. nō ad ip̄m̄ caput referatur in sui p̄lo-
 na. s; ad corpus eius qd ebētia: et sic talis sensu. **Et** didicit ex hys
 que passus ē obedientiam: hoc ē obedientiam didicit in suo cor-
 pe ex hys que passus in capite. Nam illa mors illa cur: q̄p̄ba-
 spica. flagella que om̄ia caput nri q̄c p̄m̄ sūt: quid aliud
 corpi eius id est nob̄ q̄ p̄cā obedientie documenta fuerunt: **Sic**
 tuis em̄ ait ap̄tus fr̄s ē obediens p̄i usq; ad mortem. **Quis** nō
 tate: **Videat** ap̄tus p̄nus. **Ap̄tus** passus ē p̄ nob̄: nob̄ illius
 exēplū ut sequam̄ inq̄t. ueligia eius. id est ut nūtem̄ obe-
 dientiam eius. **Ex hys** go que passus ē distim̄s quanta nos
 qui p̄m̄i homines sum̄s oporteat pro obedientia p̄en: p̄ qua
 eris qui deus erat non dubitavit mori. **Ex h̄o** nō inq̄us inq̄-
 ueniens non est. si d̄: ip̄is nri obedientia nri miā nri aliquid
 aliud in suo corpe didicisse: dnm̄ tamen sibi in sui p̄sona nil
 qd se ante lauit aetate: et que potuisse accē. **Sicq;** ip̄e sic q̄
 miseret aut obediēteat: ip̄e qui distat: quia caput et corpus
 vniū est xp̄us. **Non** nego hinc nullam q̄m̄ r̄is sic: s; ex alio

loro ipsius quæ superior iniquitas uidentur apparere ubi dicitur. Quis
enim angelos apprehendit: s; semen abrahe apprehendit: uñ debuit
s; ibi p omnia simulari ut misericors fieret. Puto q; h' uerba sic ad
sapienter referendum sunt: ut cogiti penitus aptari non possint. De
uero dei uis dñi ē q; nō angelos apprehendit. h' ē nō in manu
sibi psonam assumpsit: s; semen abrahe. Neq; enī legit' ubi
angelus frā est: s; uerbum caro frā ē. Et caro de carne abra
he: uñ pmissione que illi pmi frā est. Unde id est: ex quo
semitis assumpcionem debuit p omnia s; ibi simulari? oportuit
ac nāte fuit: ut simar' nobis passibil' nraui omnia excepto q
caro quā miseriam paret. Si quis qua nāte: ut mis
ericors inquit fieret. Et h' ais cur nō tē ad corpus referri pōt?
S; audi quid paulo post sequitur. In eo enim in quo passus
est ipse & temptatus: potens ē et eis qui temptant' auerari.
In quib; ubi quid melius intelligi possit non uideo? nisi q
uero pati ac temptari omib; q; absq; pāto hūanis uoluit cōm
tate miseris: qd est p omnia s; ibi simulari: ut similit' passis
ac temptatis miseris ac cōpati ipō distet experimento. Quo
quidem experimento non dico ut sapientior efficiatur. s; ipm q
or uideatur? quatinō infirmi filij adam quos suos s; & apoc
lai frēs nō redignatus est: suas illi cōmittē infirmitates nō
dubitarent: qui saua cillas & possit ut reus & uellet ut &
prim; et cognosceret ut eadem passus. **¶** Unde ysaas uir
eum appellat coloni et stentem infirmitate. Et ap' h' pō
enī hēmo pontificem qui non possit cōpati nris infirmitat
ib; unde aut' possit iudicans aduigat. Temptati aut' p oia
p similitudine absq; pāto. Omnis quippe deus. bā dei filius

in eadem forma qua non rapinam arbitratus est esse se equalē
 deo p̄i proculdubio impassibilis p̄us quā se erimamisset formam
 seum accipiens. Sicut miseriam ut subiectōne exptus nō erat:
 sic miseriam ut obediendam exptimento non nouerat. Sciebat qui-
 tem p̄ naturam: non autē sciebat exptendam. Ac ubi miseriam
 nis est non solum a seip̄o. s; etiam paulo d̄no ab angelis: qui
 et ip̄i impassibiles sunt p̄ grām. non p̄ naturam: usq; ad illā
 formam in qua p̄a et subia possēt. q̄ uir: sicut d̄n̄ em sua
 non possēt: et impassione exptus est miseriam et in subiectōne obe-
 dienciam. Per quam tamen exptenciam non illi ut dixi ma-
 gis fiducia tenuit: dū er miserio ḡle cognōtis is a quo lon-
 ge erraueram. t̄nis est p̄ior. **Q**uē em illi appinquāe autē
 in sua passibilitate manerem? Nunc autē ap̄lo suatenti moue-
 ri cū fiducia adire thronū gr̄e ip̄ius? quem inuimū sicut
 alibi ap̄at ē languores uisū t̄nisse et dolores portasse agnos-
 cō: et in eo quo passus est ip̄e nos cōpati posse nō dubita-
 mo. Non q̄ debet absurdū uidel̄ si dicat ip̄m nō quidē aq̄
 t̄ne cepisse. qd̄ aq̄a nescit: t̄ne tamē alio mō nūm̄ ab et̄no
 p̄ d̄m̄n̄tatem: et alit̄ in q̄ didicisse p̄ carnem. **V**ide ne
 et alii locutōnis mō istud d̄n̄m sic: q̄ d̄s requirētib; d̄isti
 die ult̄io se nescit r̄dit. Nam quō diem illi ille nescit
 t̄ne? in quo om̄s ch̄sauri sapie et t̄ne abscondita sunt? Cur
 q̄ se t̄ne negabat? qd̄ certū est quia nescit non potat? Nūq̄
 forte mentant̄ eis uoluit celae? qd̄ utili non ualuit innotet
 t̄e? Absit. Sicut nichil ignorāe ponit cū sapia sit: sic nec mē-
 tur cū nūm̄ sit. S; uolens discipulos ab inutilis inquisitiōis
 curiositate t̄pescit. quod inq̄rebant se negauit t̄ne et nō cōmoro

quidem: si tali quodam modo quo negare uacit ponit. Nam
si si sue diuitias in tuum eque omnia p̄ca scilicet p̄nā
p̄ futura plurimāto. diem quorū illum palam hēbat: nō
tamen illis carnis sue sensibus experire agnouit. Alio
qui iam sp̄i oris sui anticipā miserat: iam amibz sui
corpis archangelum uoluerant et tuba sonantē in quo
incipiū mortui suscitandi sunt audire: iam oculo sue
carnis oues heteroz qui abnuice segregandi sunt p̄p̄er
erat. **S** Deniq; ut intelligas q̄ illa tui cognitiōe que
p̄ carnē fit se illū diem necne p̄hibuit: uigilantē iūuens nō
ait. nec ego scio. si uerū inquit filius hominis scit. Quid
ē filius? nisi nomē assūpse carnis? Quo liquet nomē
intelligi dāu. quia dicens se aliquid necne nō uir ad reus
ē. si sed in hominē loquit. Alias quippe loquens de se scit
dū suam diuitiam nō filius ul' filii hominis. si ego ut me ponē
sepius consueuit. **D** Et ubi? amē dico uob: autē abraham fieri
ego sum. Et sum ait: nō filius hominis ē. **R**ec dubiū q̄ te et
senā dicit. quā tū abraham p̄ sine uicio ē: nō quā post a
brāham et ex abraham factus ē. **A** ubi quorū hominū te se opim
onem ad discipulū inquirens: quē dicit inq̄ hominē esse non
me si filii hominis. **H**uius eostem quid te se ip̄o quorū senā dicit
interrogans: vos autē nō quem filii hominis. si quem me eē
dicitis. **C**arnaliter uelut ipsi suam te carne inquirens non
carnis. quod ip̄e est filius hominis posuit: finiales uō discipu
los de sua diuitate interrogans. nō filii hominis si signant me
dicit. **Q**uod tē; penus intelligens. quid p̄ hō dicitur me re
quirit fuisse. sua r̄sione aperuit: ues inquit nō ih̄s filius

Quid retine
tat v̄s b̄ard
v̄s ps sup̄ ante
p̄logū h̄g lib̄i

virginis. si ipſus filius dei. Quid nunc si vidisset: nichominus ueritatem
 diuideret. Si in uobis interrogatio sensu interrogans prudens adiutens:
 conueniens ipse qui ad interrogata respondit dicens. Tu es ipſus filius dei.
Cum igitur uideas ipſum in una quidem persona duas hinc nas-
 uiam quae semper sunt. alteram qua esse cepit: et secundum sempiternam quae
 suam esse semper omnia uoluit. secundum temporalem uero in terra ualuit existi fuisse:
 cur facere dubitas. ut esse ex ipse cepit in carne: si carnis quorum miseri-
 as sine cepisse illo diuinitate modo cognationis. quae totum defectio car-
 nis. Quod uicque genus hinc prophetae sapientius felicius quam uel
 audent: qui id adtingere nisi stulto miseris non poterant. Si platinator co-
 rruens requirens quod piecat opus suum miseratus pſecutus est. Delle-
 tens et ipse miserum dicit: quo illi certiterant miserabiliter uoluit expiri i-
 se. quod illi faciendo contra se merito paterent: non sibi quae auositate.
 si mirabili caritate. Non ut miserum ai miseris remaneret: si ut miseris
 suis miseris tribaret. Suis namque miseris non illa misericordia quam felix manens
 habuit ab eterno: si quam mediante misericordia respicit in hunc mundum. Porro pie-
 tatis opus quod per illam cepit in illa pſecutus. Non quod sola illa non pos-
 set pſecutus: si quia nobis non potuit absque illa sufficere. Dicitur si qui
 de natura: si nobis magis huius congrua fuit. O ineffabilis pietatis extogi-
 tatio. Qui nos illam misericordiam cogitamus? quam patiens misericordia
 non informat? Qui illam aduicem in cognitionem nobis compassio-
 nem: quae non passione puenca ad impassibilitate perdurat? Acta-
 men si illa quae misericordiam uelut misericordiam pſecutus ad hanc auos-
 misericordia est uerum non accessisset. Si non accessisset non attraheret. Si non
 attraheret non erraret. Unde aut erraret huius de laici misericordie
 et de huius sensu? Nec illam tamen misericordiam deseruit: si illam in se uoluit.
 Non miratur: si multiplicauit: sicut scriptum est. Dominus et misericordia

saluab dñe: quæadmodū multiplicasti manū tuam deus
Si iam ad p̄p̄m̄m̄ ueremur. Si go se miserū fecit qui miser non
erat: ut exp̄ctetur qd̄ ī aīe st̄ebat: quōmaḡ tu. nō dico ut te fac
as qd̄ non es. sed ut attendas qd̄ es: et sic distas miserū. qui h̄o al
aīe nō potes: ne forte si p̄m̄m̄ malū consules et nūi nō adu
tas moueas: nō ad misericōd̄nem sed ad indignacōnē: nō ad
uiuandū. s; ad iudicandū: tem; nō ad instruendū in sp̄i le
uitatis: s; ad destruendū in sp̄i furoris. Vos qui sp̄iales estis
ait ap̄tus huguinoi instruite in sp̄i lenitatis. Ap̄tus ~~coram~~ con
siliū sine etiā p̄ceptū ē ut mansuetū id ē eo sp̄i si eḡtanti d̄
nemus: quō tibi vis subueniri cum eḡomas. Et ut scias quā
ḡ relinquentem mansuetōe posses: conl̄terans inq̄ teip̄m̄. nes
tu temp̄is. Conl̄terare liber: q̄ bñ discipulū uirtutis sequat̄ or
dinem inq̄. In bñtud̄nib; quas sup̄ a memoram̄ sicut p̄us in
seuores q̄ inuidiosos. sic p̄us uirtos q̄ misericordes p̄m̄iaa aīe.
Et ap̄tus ai sp̄iales horretur ad instruendū c̄t̄les aduirt̄. In
sp̄i lenitatis. Instruēdo quippe fir̄m̄ p̄neret ad misericordes: sp̄is le
uitatis ad uirtos. No si dicit̄. In̄t̄ misericordes rep̄cal nō p̄d̄: qui
inl̄m̄cipō uirtos nō ē. Ecce ap̄tus ap̄te ondit̄. ad sup̄ius oīl̄m̄
p̄m̄ia: p̄us uirtet̄ uirtatem inq̄rentam cē in nob; q̄ uirtutis:
conl̄terans inq̄ens teip̄m̄ h̄o ē q̄ faal̄ ad temptandū q̄ p̄m̄is ad
p̄c̄andū: quatin; er tu conl̄teracōe inuirtas: licet ad succurren
dū alijs in sp̄i lenitatis accedas. Thoqū si mouerem nō audis
discipulum: arguente time inq̄m̄. Poeta ecce p̄m̄i tradē te oculo
tuo: et sic uirtos festuca eice de oculo h̄is tui. Uirtos in oculo. grandis et
grossa sup̄bia inerte ē: que quatin; corpulencia sui uana nō sana
numida nō solida oīl̄m̄ mentis oblatat. uirtatem obumbrat: ita

ut si nō occupavit mēte, in te uicē tam te qualem talem quare es ut
 quare eē potes. nō possis sentie: s; qualem te amas. talem te putes
 eē ut hias fce. Quid em aliud ē supbia: q̄ ut quitam sancty
 diffinit: amor p̄e excellentie. Vnde r̄ nos possumy dice p̄ con
 trā: hūilitatem p̄e excellentie eē concepā. Amor uo sicut ut
 odiū uiratis uelit. Vis iudiciū uiratis audire? Sicut audio
 sic iudico: nō sicut odi nō sicut amo nō sicut timeo. Et iudiciū
 odi: sicut illud. Nos legem hēim; et sedm legem m̄am debz
 mori. Et et timois: ut illud. Si dimittim; eum sic: uenient ro
 mani et tollant n̄m locū r̄ gentem. Iudiciū uo amois ut da
 uid te filio patra: pace mqr puero absalon. Et legib; hūi
 tatis statuti. et in taulis tam eccl̄ias q̄ scrib; seruati. Ho
 spales amicos taulantiū nō debere admitti ad iudiciū: ne ul
 fallant ut fallant amōe suori. Quod si culpam amni tuo iu
 diao amor illius aut minuit aut p̄s; abscondit: q̄nto magis
 amor tui tui cont̄ te iudiciū fallit. Qui go plene uicatem in
 se cognosce auar. uicē eē ut senota trabe supbie que oculū ariet
 a luce astensiones in corde suo disponat: p̄ quas seipm̄ in seip̄o
 inquirat: r̄ sic post duodecim hūilitatis gradus ad p̄mū uicatis
 gradum p̄ngat. Cum aut̄ inuenta uicatem in se p̄mo se inueno
 in uicatem dice potuit. Credidi p̄r quod locut; sum. ego autē
 hūiliatus sum nimis. Ascendat homo ad cor alni ut exaltetur
 uicatis: et ad gradum sedm̄ pueniens dicat in extellū suo: ois
 homo inuentat. Putas hūc ordinē dauid nō tenuit? Putas h̄
 ip̄sa nō sculit. qd̄ d̄is qd̄ ap̄t̄is. qd̄ r̄ nos post ip̄os per ip̄os se
 tim;? Credidi inquit uicati dicenti: qui sequit̄ me non ambu
 lac in tenebris. Credidi go sequendo: p̄r quod locut; sū confi

terro. Quid confiteor? **V**itatem quam cognoui audento. **Q**uod
quod aut et credidi ad iustitiam. et locutus sum ad salutem: humiliatus
sum nimis hoc est peccatum. **T**amquam dicit. Quia ueritatem cognoui
in me confiteor contra me non erubui: ad perfectionem humilitatis perfectus.
Nimis enim pro peccato potest intelligi ut ibi: in mantibus eius uoluer
nimis. Quod si quis contemnat nimis hoc pro ualere potest esse.
non pro peccato. quia et exponitores id ipsum uident asserere: nec hoc
distat a sensu prophete: ut sic sentiamus eum dixisse. **E**go quidem
cum adhuc ueritatem non nossem: aliquid me putabam esse cum
nichil eorum. **A**c postquam in quo audento id est eius humilitatem im
tando ueritatem agnouit: ipsa quidem exaltata est in me et mea
confessione: si ego humiliatus sum nimis: id est ualde uilius michi
et mei confiteatione. **H**umiliatus ego propheta in hoc primo gradu
uitatis ut ait in alio psalmo. et in ueritate tua humiliasti me se
semipsum adtentat: et ex ipsa miseria gratiam perdat: sicut ad
secundum transiens dicit in excessu suo: omnis homo mendax in
quo excessu suo? **I**n illo proculdubio quo sese excedens ac ueritatem
adherens seipsum diuidit. **I**n illo ergo excessu suo dicit non indign
uando aut insultando: si miserando et compatiendo: omnis homo
mendax. **Q**uid est omnis homo mendax? **O**mnis homo infirmus:
omnis homo miser et impotens: qui nec se nec alium potest salua
re. **S**icut dicit fallax equus ad salutem: non quod equus aque fallat:
si quia is seipsum fallit qui in fortitudine eius confidit. **S**ic omnis
homo dicit mendax. id est singulis mutabit: a quo salus non pot
est ut sua ut aliena speret: qui potius maledictionem incitat. quam
spem suam in homine ponit. **D**eficiens ueritas humilis propheta per di
tatum ueritatis. quod in se iugebat: uident in alijs diuina appa

man. apponat et dolorem: ac gualit si uiaat dicit omnis homo
 mendax. **Q**ue q̄ longe aliud sentit: te se phariseus ille sup̄.
Quid deip̄sit in excessu suo? **D**eus gr̄as ago tibi: quia u
 sum sicut ceti hom̄. **D**ū in se singlarit̄ exultat: alijs arrogan
 ter insultat. **D**avid alit̄. **A**it enī **O**m̄is homo meritar̄. **N**e
 minū exepit ne quē recipiat? **M**ens q̄ om̄is: et om̄is egenti
 gr̄a dei. **P**hariseus se solum recipit? quē solum exepit: dum
 cetis rapinat. **P**ha se nō exepit a cōi miseria: ne eripiat a
 misia. **P**hariseus exultat in iām: dum dilatat miseriam. **P**ha
 affirmat tam de om̄ib⁹ q̄ de se om̄is homo meritar̄. **P**harise⁹
 affirmat de om̄ib⁹ p̄t̄ de se: nō sum iniquens sicut ceti hom̄.
Et gr̄as agit non quia bon⁹: si quia solus. **N**on tam de bonis
 que h̄t: quā de malis que in alijs uidet. **N**ondum de suo crede
 eiecerat: et festinus in ocul̄ fr̄m em̄at. **N**am subdit. **M**ulti
 rapides ⁊. **N**on frustra ut aubior̄ excessu appōno ten:
 si v̄it̄q̄ excessus differētiā mactent. **I**am ad p̄positū rete
 indina ē. **Q**uos itaq̄ uitas sibi iam inoeste ac p̄ h̄o v̄letere
 ferit: nāc ē ut aūta que amae solebant̄ ip̄i soli amarestant.
Stāuentes inuicē se ante se tales se uide cogit: quales ut
 ale uidei embestunt. **D**ūq̄ sibi displicet quod sunt: et ad h̄o
 suspirant qd̄ nō sunt: qd̄ utiq̄ p̄ se fore distidunt: uehement̄ sese
 ingentes. id solum consolacōis iucunt: ut se uerū iudices sui
 qui sibi amae dei elidant ⁊ suānt iusticiam usq̄ ad cōp̄n̄ sui.
 distictissima de se erigant satisfactōne: ⁊ de cetis emendacōnem.
Sci se ad id sufficē non posse conspiciūt: cū enī fererint om̄ia
 que mandata sunt sibi suos se inuicē dicūt: de iusticia ad mi
 sericordiam fugiūt. **O**t aut̄ illam consequūt̄. cōsilū uitas se

quātur: bā misericordes. qui misericordiam consequuntur. Et si est scilicet gra-
dus uirtutis: quo eam inprimis inquirunt? dū de suis alieni-
tates erquirunt: dū ex hys que patiūt. padenab9 capta
dūit. **¶** In hys go tō9 que dīa sunt id ē in tactu pñe. in testi-
teio iusticie. in opib9 nōe si pñent. atq9 impedimētis. que
aut ignorācia. aut infirmitate aut studio contraxerunt. cordis
aerem mūtāt: quo p contemplatōne tūi gradū uirtutis pūm-
liant. Hec sūt uie que uident homib9 bone: ut dūcāt qui se
tantū cū malefecerūt. et erubescant in rebus pessimis? ac se re-
infirmitate ut ignorācia tegunt: ad erubescantia erubescēt
in pñis. **¶** Frustra sibi de infirmitate ut ignorācia blandi-
unt: qui ut libentius peccent libent9 ignorant ut infirmitate.
¶ Quis pmo homi pñit? licet ipse non libent9 peccauit. qd se
p brorem tamq9 per carnis infirmitatem defendit? Aut pūm-
tūis lapidatōes: qui aures suas cōtinuerūt p ignorāciam
erubescibiles erūt? Qui igit studio p amōe peccandi a uirtute se
sciunt alienatos. infirmitate et ignorācia pressos: studiu in-
genitū. amorem in merorem conuertunt? infirmitate carnis fer-
uore iusticie uincunt: ignorācia libitatem repellunt? et ne si
egentem nudam infirmam uirtutem. cū pñe magna p bñe
uenientem. timent augentē seio cum rubōe agnoscant: frus-
tra cū timōe uideant. Quā uidim9 te egē? et nō mīstrauim9
tibi? Cognoscerē certe dūs iudicia sciens: qui nūc ignoratū mi-
seicordiam inquirens. Dem9 uidebit in quē cūstiterūt. Sibi
et auai q cōtēpserunt. Ab omī go labe et infirmitate ignorācie
studio ue cōtracta. flento iusticiam eluicnto. opib9 nūc infirmo
to mūtāt oail9 cordis: tū se in sui pūitate uitas uitendū pūit

ne. **H**ic nudo cor: qui ipi dei uidebunt. Cum fuerint tres gra-
 dus seu status uitae: ad pmi ascendim9 p labore humiliatis.
 ad scdm p affm cōpassionis: ad tui p excessu cōtemplationis.
 In pmo uitas p se uera: in scdo pia: in tto pura. Ad pmi uita
 dicitur: quae nos distuam9: ad scdm affectu pducit quo alijs misē
 in: ad tui puritas rapit: quia ad inuisibilia rapiam9

Procedat h' michi mira quaeam ac diuisa in diuine
 uitas opaco: si quō tunc ab homie ferente in tencōs ineffabilis
 illa possit capi: cōpanti sibi psonarum diuisio. In pmo liquet
 gradu filius: in scdo spūs sanctus: in tto p opai uideat. **H**is au-
 dire filij opaco: Si ego inquit laui uob petes dūs & m9: quō
 mag' & uos debens alē aliū laudē petes? **T**atebar discipul' hū-
 litatis formam uitae m9: quia in pmo gradu pmi eis uitas in-
 uocatur. **A**ctate et opus spūs sancti. **C**antas diffusa ē in cordib9
 uis: p spū sanctū qui datus ē uobis. **C**antas quippe totū spūs
 sancti: quia fit ut sub disciplina filij p multatē ad pmi usq' gra-
 dum uitas iam profecerunt: ad scdm p cōpassionem pmi sub
 magistro sancti spūs pueniant. **A**udi & de pte. **E**tis es symon
 barona: quia cō & sanguis nō reuelauit tibi. h' pmes qui ē in te
 his. **E**t illud. **P**ater filijs notam facit uiratem suam. **E**t confitebor
 tibi pat': quia abscondisti h' a sapientib9: et reuelasti ea puulis. **D**i-
 ces quia quos uerbo et exemplo pus humiliant: sup quos tēū spūs
 uiratem effudit: hos tandem in glā p recipit: filius fit discipu-
 los: p dicitur consolac' amicos: pat' erascit filios. **Q**uia uō nō
 solum filius: sed p et spūs uirant uitas appellant: constat q' una
 eademq' uitas semata ppetate psonarum tria h' in trib9 gradib9
 opat'. **P**mo stillet in h' ut m9: scdo consolac' ut amicos: h'

7

:itis attingit ut filios pat. Dei quippe filius vbi dicit ac sapia
pris pmi quidem illam me aie potentia que ro dicit ai repone
ne desitam pno captiuu. ignorantia certam. excoionib9 redman.
demeni affluens. potent' engens. prudent' instructus. in
sum trahens. ac mirabili vtens. tamq' pro se vicaria ipiam
sibi iudicem statuit. ita ut pro reuerētia ubi cui dicitur: ipa
sui accusatē testis. & iudex cont' se iuratis fungat' officio. Et q'
pma cōiuctōne ubi & rōnis hūilitas nactis. Nam tēde ptem
que dicit' uoluntas. veneno quite carnis infectam. h' iam rōne
distullam. spūs stūs dignant' vilitatis. suauit' purgans. ardē
t' afficiens misericordem stat. ita ut more pell' que vnta credidit.
ipa quoz vntōne pfula. celesti ulq' ad inimicos p' assū dilaat.
Et licet hac sola quidōne spūs spūs dei et voluntatis huane ai
tas officio. Quamq' nō ptem rōne sūz ac voluntatem. alteram
verbo uirtatis instructam. alteram spū uirtatis afflatam. illam
p'lopo hūilitatis aspsam. hanc igne caritatis succensam. tantem
iam p'ham aiām p' hūilitatem sine macula. p' caritatem sine
maga. ai nec uoluntas rōni repugnat. nec rō uirtatem distulāt.
glōfiam sibi sponsam pat' congruituar. ita ut nec rō de se n' uolū
tas te primo cognatē suat. h' solum b'ca illa aiā dūc' delēnt.
Inducit me rex in cubiculū suū. Digna certe que te sola uia
hūilitatis in qua pmi sub ingro filio ad se ipsam in aie didicit
inū cōiunctōne ad se statim: si ignoras te egredē & p'late heros
tuos. Digna go que te sola uia hūilitatis duce spū stō tu cella
ria caritatis que mirari p'nuorū pectora intelligentia sunt p'
affidēem in dōcētur. vnde suffulca floib9 ac stupata malis bo
uorum sūz moib9 & uirtutib9 stis: ad regis tenui cubiculū auo

animo languet aduictetur. **I**bi modicam hora uidelicet quai di-
 nidia silencio suo in celo me deliceatos amplexis suauit qui
 estens: ipsa quidem dormit h cor eius uigilat: quo uas interim
 uicatis archana inuat: quoz postmodum meoria suam a se
 reditura passat: ibi uidit inuisibilia: audit ineffabilia que
 no licet homi loqui. **E**reditur quippe oem illam qua uox uoc
 a indicat suam. **D**ies tunc diei eudat uerbum et iur sapi
 entes sapiam loqui et spualibz spualia licet conferri. **P**uras
 hos gradus paulus no transierat: qui usq ad tau celum se
 rapam fuisse dicebat. **S** quae rapam: ut no potius duc
 tum. **U**t uidelicet si tantus si tantus aptus rapam se dicit fuis
 se. quo nec ductus stuit. nec ductus potuit ue? me qui pro
 audubio minor sum paulo ad tau celum nulla mea uirtu
 te nullo meo labore puenire posse psumam: ne ul te uirtu
 te confitam ut pro labore distitam. **Q**ui em docetur a duc
 tur ex ho ipso q docente ul ducente sequit laborae conuatur.
 et aliquid de se agit. ut ad destinatum ul locum ul sensu per
 nahant ita ut dice possit. **N**o at ego: h gra dei meai. **Q**ui no
 rapitur no suus iuris: h alienis iuris: tangi uentus quocuz
 port n te toto in se n de pre glatur: ubi nec p se nec cu alio agd
 opatur. **A**d pnu itaq sine ad mediu celi ducto l'adius aptus
 adente potuit: ad tau at ut pueniret rapi oportuit. **N**a et fili
 legit ad h descendisse. ut uideret inuaret adenturos ad pnu:
 et spūs sanctus nullus fuisse qui pducet ad sedm. **P**rius hq fi
 lio x spū suo sp cooper: niqz tam a de celo descendisse. a ad tras
 legitur nullus fuisse. **L**ego certe q nua dñi plena est tra: et plei
 sui celi et tra gla tua: x multa spūmoī. **L**ego et de filio. **P**ostq

Dostq̄ uenit plenitudo temporis: misit deos filii sui. Et ipse filius lo-
cū de se. Sic dñi misit misit me. Et p̄ eū p̄p̄taz. Et nūc inquit
dñs misit me: et sp̄s eius. Legō et de sp̄u s̄c̄o. Pactus at̄ sp̄s s̄c̄us
quē mitteret p̄r in om̄ie meo. Et cū assūptus fuero mitterā uob̄ eum:
hanc dubiū quā sp̄m s̄c̄m. P̄ane at̄ in sua p̄sona h̄c̄ mitterā nō licet.
miserā tamē inuenio n̄ in celis: ut in euangelio: et p̄r meo qui in
celis ē. Et in orde. P̄r n̄r qui es in celis? Vnde mirri colligo?
q̄ q̄ p̄r nō descendit ap̄t̄is ut eū uider. ad cū celū ascendere
quidem nō potuit: quo tū se rap̄tū inuolauit. Dem̄s uenit
ascendit in celū: n̄ q̄ de celo descendit. Et ne putes de p̄mo dñi
ut sc̄d̄: dicit d̄ david. Vltimo celo eḡssio eius. Ad quod iam nō
subito rap̄tus nō fuit sublat̄: s̄ uidentibz inq̄r illis id est
ap̄t̄is eleuatus ē. Nō sicut helyas qui vni. nō sicut paulus
qui nullū? uix em̄ ut sc̄p̄m testem aut arbitriū h̄c̄ potuit
ip̄o p̄hibente. nescio teus sit: s̄ ut om̄p̄t qui quā uoluit resen-
dit quā uoluit ascendit pro suo arbitrio? arbitros et spectatores
loci et temp̄s diem et horam exspectans: uidentibz illz: quos
nullz tanta uisione dignat̄ eleuatus ē. Rap̄tus ē paulus rap̄-
tus est helyas: nullatus ē enoch: receptor n̄r legit̄ eleuatus?
h̄ ē ex sc̄p̄o leuatus: nō aliunde aditus. Dem̄s nō curatus
uehiculo: nō angli am̄icō: s̄ ipsa uirtute subireū suscepit eū
nubes ab ocul̄. Cur hoc? An fellim inuit? An p̄grū im-
pulis? An cadentem sustinuit? Absit. S̄ suscepit ab oculis
carnalibz discipuloz? qui & si ip̄m nouerant sc̄d̄m: s̄ ule-
iam nō noscerant. Quos ergo ad p̄mū celum per humilit̄
tatem filius uocat. et hos in secundo per caritatem spiritus
aggregat: ad cū p̄ contemplationem pater exaltat. P̄mo

hūbantur in uitate et dicunt. Et in uitate tua hūbantur
 me. Sed congaudeat uitas et psallunt. Ecce q̄ boni et q̄ iocū
 dum hīrare frēs in vni. De caritate quippe scriptū ē. Congau
 det autem uitas. Tercio ad aithana uitas rapuit et auit
 Secretū meū michi. Secretū meū michi. Si q̄ e' mīl' sup'ū magis
 loquacitate q̄ vniacitate spūs duos celos supiores pauro?
 qui manibz pedibz qz repens adhuc sub infēioē laboro. Ad
 quod tamē iam ipō iuuante. quo et uocante michi statim
 ereri. Illic siquidem iter ē: quo oītat michi salutare dei. Nā
 dūm desup hūmū suspicio: iam ad uocem uitas exulto.
 Vocauit me et ego uicebo illi. Opi manū tuarū porri
 ges. Tu quidem tomūe gressus meos diuinerasti: s; ego
 lentus assensio: fessus uator diuicula q̄o. De michi si tene
 bre me cōphendant: aut si mea fuga fiat in hyeme ul' in
 sabbato: dum nūc ad hūc nī p̄t accepta. 2 dies saluus sum
 p̄fici distimulo. Quid moror? Ora pro me fili. si' lone et
 p̄iceps profūs mei: si quis est in domino. Ora omnipotē
 tem quatinz sic pignū roboret pedem: ut tū nō ueniat pes
 supbie. Et si em pes pes pig. et ut ad uitatem assensat p̄uocō
 nō est: tolerabilior ē tam isto qui in eo nōc nō p̄t: ut hēs ibi
 expulsi sūt n' ponuerūt s̄nē. Hec quidem de supb. S; quid de
 illoz capite? quid de illo qui d' rer sup omīs filios supbie. Et
 ipē inq̄ in uitate nō stetit. Et abi. Dicebam sathana carentē
 de celo. Quae h' mīl' p̄t supbia? De michi si et me uideit. q̄
 alia a longe cognoscit supbientē: illā in me tubile itonū uo
 cē. Tu quē filius excelsi eras? si sicut homo moricis: et sicut u
 na de p̄cipibz cates. Qs nō ab vnius tomūru uoce formitat?

O quā salubus ad tactū angli ueruo femōis iacob emanauit
angli sup̄dicentis inuinit: emanauit ruit. **D**inā i meū uer-
uū āglis tūgat ut marcellat: si forte ex hac infirmitate icp̄nā pro-
fue: q̄ ex mea finitate nō possū mli desue. **L**ego p̄fco qd̄ it̄m
ē tel fortius ē honāb̄. **S**ic quos ap̄ls de suo ueruo cōq̄s quē nō
nō dūi h̄ sachane colaphizabat: nūhū audiuit. **S**ufficit tibi
grā mea: nā uirtus in infirmitate p̄fuit. **Q**ue ūq̄? **I**pe ap̄ls
rūteat. **L**ibent̄ gloriabor in infirmitatib̄ meis: ut d̄yis i me uo
xpi. **S**i nōdū fortius itelligis de qua sp̄alit̄ dixit: q̄ xps om̄s
ūntes hūit. **S**i cū om̄s hābuit: p̄ om̄ib̄ tamē uñā. id ē hūi-
litate nōb̄ in se cōmentauit. cū ait. **D**istate a me quia mi-
tis sum et hūil̄ corde. **L**ibent̄ igit̄ et ego dūe ih̄u glābor: si potō
i infirmitate mea: in me ueruo cōtractōne: ut tua ūnis r̄ hūi-
litas p̄ficiat̄ i me. **N**am suffic̄ in grā tua cū defec̄ ūnis me
a. **P**ede p̄fco ḡie forat̄ figēs et in eum q̄ it̄m ē leuiter trahēs se
aur̄ altēta per stala hūilitatis: donec uirtuti adherēs. ad la-
titudinē m̄siens caritatis: nūc psallā cū grāū actōne r̄ d̄mā
Statuisti in loco sp̄atiolo pedes meos. **S**ic arua uia cauans
m̄cedit̄? sic ardua stala tuus pedes r̄m̄ ascendit̄: sic nūo
mō ad uirtutem licet p̄gnis tamē finis claudicando accedi-
tur. **S**i heu michi: quia molatus meus prolongatus ē. **E**c̄s
tabit michi pennas sicut colube: q̄b̄ celeus uolem ad uir-
tutem ut iam requiescam in caritate. **Q**ue quoniam te-
sunt: deduc me domine in uia tua: et ingrediar in uer-
tate: et ueritas tua liberabit me. **D**e michi q̄ te illa:
testendi. **N**isi enī prius leuiter maniter descendissem in
ascendito tam diu tam grauius non laborassem: no

S. quod dico descendit? Nam fortasse coadi rectius dixerim? nisi q
 forte sicut nemo spence fit sumus. si gratiam quisq; ascendit: sic
 nemo spence fit pessimus. si paulatim descendit. Alioq; quomodo tra
 bilitud? impius cunctis dicitur vite sue superbit? Deniq; sic uie
 que uideantur bonis & bone: et tamen ad malum deducunt. Est go
 uia descensionis: sicut et ascensionis. Et uia e ad boni: et uia e
 ad mali. **C**auere malam: elige bonam. **S**i pte no potes: ora ai
 ppha et dic. **D**iam iniquitatis amone a me. **Q**uod? Et te lege tua
 misere mei lilla fili: lege quam redisti delinquentib; in uia: id
 e delinquentib; ueritatem. **D**e qbus uis ego sum: qui ue a uitate
 rudi. **S**i miq; qui cadit no adiacet ut resurgat? **P**ter h^o uiam
 uentis elegi: quam ascendam humiliatus. unde supbiento teste
 di. **A**scendam inquit & psallam. **C**omi michi duc q humiliata me
 Comi in leuois tui: sup milia auri et argenti. **D**uas eni uias
 uentur caud pposuisse? h vna nouis ee: uiam a se diuisam & diu
 sis nomib; appellatam: aut iniquitas pte descendentes. aut u
 itas pte ascendentes: quia et item gradus sunt ascensionu in soli
 um. et descensionu et eadem uia ascensionu et descensionu: et ^{ad a}
 vni ostiu est ingreduentiu domi et egredientiu. **V**nam tenn
 malam ascendentes angli et descendentes iacob agnuerunt. **Q**uo h
 tant h? **U**t uidelicet si ad ueritatem redie cup. no uite sic tibi uia
 quere nouam qua no nosti: si notam qua ascendisti: quatuor ren
 prors gressib; uia ipse uestigia sequens. p eodem humiliatis gradus
 ascendens: p quos supbiento descendentes. **I**ta ut qui duodecim sup
 bie fuit descendens. p h humiliatis sic ascendens! **V**nterimq; ueniat
 scds: tertiu & tans. nouo qrtu. octauo qntu. septimoq; seruis. seruo
 septimo. quinto octauo. qrtu nouo. tans tertio. sedus viderimus

pm⁹ duodecim⁹. Quib⁹ supbie gradibus in te inuenias p̄mo i cog
nitis: iam nō laboras inquerendo uia hūilitatis

Primus gradus superbie.
In superbie gradus est auoluntas. Hanc autē in
libus iudicis reprehentes. Si uicis monachi
te quo p̄us bñ confidebas. vbiq; stat. ambulat
leter oculi inapientē uagari. caput exenti. aures portatē suscipias.
morb⁹ eretoris hominis in noxam inuicem cognoscas. Dixi q̄pe
p̄us amittit oculo. tenet pete. digito loquit⁹: et ex insolenti corp⁹
in oia recens aie morb⁹ reprehendit. Que dum a sui cōspersione
competit: inauria sui auolum in alios facit. Quia enī se p̄am
ignorat: foras mittit ut credos pastat. Petos qui p̄am signant. cō
oculos aures q̄ appellauerim? qm̄ sicut mors p̄ p̄am in orbem:
sic p̄ has fenestras intrat ad mentem. In hys q̄ pastendis se oc
cipat auolus: dū sic nō curat foris. qualem se liquet ino. Et
ue si te uigilantē homo tentas: minū ē si ad aliud vniq; inuentas.
Audi auiose salomonē: audi stulte sapientē. Omī inq̄ custodia
custodi cor tuū. Et omīs uideat senta tu uigilent ad id. vñ uita
p̄cedit custodiendū. Quo enī arte auiose recedis? Cui te inazim
cōmittis? Et quid aures oculos ad celū leuā? qui peccati in ce
lū? Terra inuere: ut cognoscas te ipm̄. Ip̄a te ē ip̄nabit. q̄ tra
es: p̄m t̄am ibis. Duabus tamen causis inculpabilē oculos
leuas: ut ut petas auriliū ut impetas. Leuauit oculos suos
dauid in montes ut petet: leuauit et dñs sup̄ tubas ut impentet.
Alē misericordiē: alē misericordiē: ambo inculpabilē. Tu uō si loci
temp⁹ et causam cōsiderans tua ut sis uacitate oculos leuas? nō
solum nō culpo: s; et plimū laudo. Hoc enī erusat misericordia: illud

Sim alias. nō p̄ se nō dñi. s̄ dñe aut eue: p̄mo ip̄ius facta
 ne mutancem te dixerim. **D**ina nam: dñm ad patientos etos
 egreditur: ip̄a p̄i et sua sibi dignitas rapitur. **O**dina quid n̄te
 ē ut uideas uiles alienigenas? **Q**ua n̄tate? **Q**ua ualitate?
Quā sola auolitate? **E**t si tu otiose uites: s̄ non otiose uideis. **T**u aū
 otiose spectas: s̄ auolius spectas. **Q**uis aedet tū illam auolam
 tuā otiositatem ut otiosam auolitatem fore post non otiosam?
 s̄ tibi n̄us hostibus q̄ tam p̄uolam? **I**n quo: o eua in p̄adi
 so p̄ita es: ut aī uro tuo operis et custodias illum? s̄ i uictum
 p̄teris q̄ n̄ uisura ad mehus: ubi nec opus s̄m aliquo opere
 occupai. nec te custodia sollicitai. **O**mic ligni p̄adi ad uentem
 dñm tibi cōditur: p̄t illud q̄ dicit t̄e boni et mali. **S**i enī te
 tā bona sunt et sapiūt bonū? quid opus ē eē? eē enām te lig
 uo q̄ sapit malum? **N**ō plus s̄ape q̄ oporteat s̄ape: s̄ape enī
 malū nō ē s̄ape s̄ desape. **S**ua ergo cōmissi. eris p̄ta p̄missim?
 t̄ue prohibiū: ne p̄tas concessim. **Q**uid tuam mortē tam i
 tence intueis? **Q**uid illo tam crebro uagancia tua itas?
Quid spectae liber? quod manducare non licet? **O**uīl inquis
 intento non manū. **N**on ē m̄dñi ne uideam: s̄ ne comedā.
An nō licet oculos quo uolo leuare? q̄ deus posuit in mea p̄ta
 te? **A**d quod aptus. **O**mnia michi ligent: s̄ nō omnia expediūt.
Et si culpa nō est: culpe tamē iudiciū. **N**isi enī meus in uolū
 ose se suat: tua auolitas tempus uacui nō h̄ret. **E**t si culpa
 nō ē culpe tamē occasio: et iudiciū cōmisse. et causa cōmit
 tente. **T**e enī in terra ad aliud latent: interī in cor tuū serpens
 illabitur: blante alloquit? blandians rōnē medians timo
 rem copectur: nequa q̄ m̄gens moieris. **A**ugēt auram dñi

inciat gulam? acuo auositate: dū suggerit cupiditatem.
Offer: tamen phibit: et aufer: concessum. **P**orrigit pomū:
et surripit paradisi. **H**auris virus peitura: et periculosos pau-
tura. **P**erit salus: non teniat ptus. **N**astūū moim. **F**ecit: uatū
m molau: quia pus uastūū moim. **P**erā gūe uigi super
oñs filios tuos: usq; in hodiernū diem. **S** et tu signaculū
sillandus nō tu paradiso: h̄ in delis paradisi repositus es. **Q**uid
amplius querē tebes? **P**leius gō sapiā et p̄fais terōe. **A**lā
ra te ne quēiens: et forāā te ne struatus suis. **S**ta in te ut
atas ate: si ambulas tu magnis et in mirabilib; supra te.
Sed quid icēi erobliquo intendis ad aquilonē? **J**am te uatū
iam te p̄spino nectio que sup te auosius alta firmant. **P**orāā
inquis scem meā ad aquilonē. **T**enis altantib; relicot: dū tu
solum scem affetas: firm cōcediam. **T**on; teletis p̄ie patē. **I**p̄
suis q̄iti in te ē quietem t̄ncatis infestas. **Q**uo te miser au-
ositas ducit: ut p̄supicōne h̄nglā nō dubitas quib; struati
ūm am scē regi. **M**aha mibi nūstrat ei: et tenes tenena
maha afficit ei: ubi nemo scē phibet: mā solus is qui scē
sup d̄erubm. **A**u a teas nūstrat: et tu nectio que p̄ tenis d̄fēi
aus p̄spicendo auosius inquirendo ureuerentius p̄suatend
scem t̄ collocas in celo: ut sis filis altissimo. **Q**uo fine? **Q**ua
fiducia? **M**etire inspiens vires? **D**ensa finem: circogra mo-
dim. **S**taente h̄ altissimo p̄simis: an ueliente? **V**olente au-
nō uolente? **S** quomō uatū qd̄n; machināis aut uelle aut
ignorat p̄t: au; optima uolūtas: auo p̄fā s̄iā ē. **N**ūq; at
et t̄ic et uolle nō dubitas. **D**ubitate non ardatem te oipōtē
na: h̄ nō posse resistē putas. **A**riū nō te conditū eē dubitatus

dubitae te non crederem te omnipotentia sine te omnia scia ac
 bonitate conditoris: qui te te nichilo ponit talem sicut tu co
 te noluit. Quomodo ergo deum consilium estimas quod fieri nolit? ac
 ipse possit? An forte tu te uideo compleri. Immo a te incipit quod
 postea ueritate a tu filibus in te frequenter solet uigiliter
 dici: inuatus deus te me uos miratur? An oculus tuus neque
 e quia ille bonus? te tuo bonitate dei fiducia nephariam suis
 factis es et tunc suam imprudens. et contra potentiam autar?
 Hoc est enim impie: hoc est quod cogitas. Hec est iniquitas quae medi
 tans inuicibili tuo et diis. Putas creator opus suum destruat?
 Scio quid est quod non latet tui qualis sumus cogitatio mea quia
 bonus est. Si nec si uelit ego effugiam manus eius: quia potes
 est. Quia tamen iniquum timendum est? Si enim a tu bonus sit. non
 potest placere meum malum? qui commo suum. Mei quippe dixerim.
 uolunt eius uoluntate aliquid uelle: suum autem si iudicet se.
 Nam ergo quodcumque stultus non ualeat uelle placere: quod nec uult nec
 ualeat sua bonitate suam. Fallit te miser: fallit te non deum. Te
 inquit fallit: et mendaciter iniquitas sibi non deo. Dolose quidem
 agis: si in conspectu eius. Te ergo falsus non deum. Et quia te mag
 no eius bono in te tu magnam tu eum erogitas malum: nullo
 iniquitas tua iniquitas inuenit ad odium. Quae iniquitas ma
 ior? quae ueritate creator a te contemnat. ueritate pro summi nichilum?
 Quae maior iniquitas? quae cum te potentia dei non dubitas. qui
 te te ueritate possit: qui contra te ponit? consilium tuum te in te eius
 dulcedine qua has eum uolte se vindicare cum possit. mala
 autem pro bonis odium pro dulcedine retribuas? Hec inquit iniquitas non
 in momentanea. si odio digna est: sempiterna: qua tu dulcedine

Id est est nec pla
 et est cogitatio
 tua

na

et altissimo dno licet inno delicias carnie ac sp̄as equali? quāuis
semp̄ uideat qđ uolcat: dnm̄ et locū h̄cat dnm̄ nolit: nec reiciat
cū possit: qm̄ potius eligat n̄re uole q̄ se patiat p̄ire. **P**ossit quide
reice si uelit: s; p̄ dukōme ut estimas uelle non possit. **C**erte si
talē ē qualem putas: tanto nequus agis si nō amas. **E**t si ille
aliquid tibi patiat cont̄ te potius q̄ n̄re aliquid faciat cont̄ te: qm̄
ta malitia est ut ut tu nō p̄cas illi? qui sibi nō p̄cipendo tibi
Ablic tamen ab eius p̄fōne ut quia dulcis ē iustus nō sit:
quali sunt dulcis et iustus eē nō possit: oī melior sit iusta dul
cedo q̄ remissa: p̄mo iustus nō sit dulcedo sine iustitia. **Q**uia
igit̄ ḡuice rei bonitatis qua ḡis fr̄is es inḡis existis iustitia
nō quia exptus non es nō meius: iteo; auariter quidē culpa
te qua falso tibi promitt̄ ipunitatē. **J**am ecce iustū serēs quem
boni nosti. cadens in foueam q̄ pas auctori: ut dū tibi talē
in eum penā machināis qua tamē ualeat tūe si uelit. sed
ut putas nō ualeat uelle et iteo nec tūe: ea uti bonitate q̄
nemine exptus es illū p̄missē talem iustus deus iustissime
in te torquēat penā: qui nec ualeat ne teber sua ip̄me bonita
tem offendi? sic uti tempans in uindicta senētia: ut si uelis
resipiscere non neget ueniam. **S**ed in tamē diuiciam tuā et cor
ip̄nitens. nō possis uelle: et iteo nec penā tūe. **S**audi iam
calūpniā. **C**elum inq̄t in serēs ē: tūa aut̄ stabelli pedum
meorum. **N**on dixit origens aut̄ occidens. aut̄ vna aqua teli
plaga: s; totum celum michi serēs ē. **N**on potes go in p̄re serē
teli: oī ille totū elegit sibi. **I**n t̄ra non potes: quia pedum
eius stabelli ē. **T**erra etenā locus solidus ē: ubi seret etiā sū
tam sup̄ firmam petram. **Q**uid facies? **E**relo pullus. in

tra manū nō potes. **F**uge g^o in aere tibi locum nō ad sedendum
 s; ad uolandum: ut qui temptasti cōtūte stani et mētans: penas
 sentias p̄ fluctuacōis. **T**e g^o fluctuante in celū et t̄am
 seder dñs sup solū erectum et elevatū et plena ē om̄s t̄a ma
 iestate eius: ut nullū nisi in aere inuenis locum. **S**eraphim nā:
 alijs quidem aliis sine cōtēplacōis de throno ad stabellū de sta
 bello ad thronū volancia aliis caput dñi pedes q; belancia. ad h̄
 t̄ pōna puto: ut sicut peccatū homī p cherubim padū p̄hibetur
 ingito: ita et seraphim tue auosificā mod^o imponat: quatin^o n̄
 celū iam mag^o impudent^o q̄ impudent^o archana inuenis. ut et̄e misere
 ria cognastis inc̄is: s; solus cōtēplacōis cordibus supborū: qui n̄
 in t̄a cē dignant^o sicut cēn homī: nec sicut āgū uolāt icelū. **L**ic et
 uo caput in celo et pedes in t̄a a te abscondant: quidam tamen a
 bi mod^o uideudi ad inuidentū dūcarat p̄mittit: dñi suspensū in
 aere testententes quidē p̄ce et astentētes angelos inuenis: s; quid
 ut audiant in celū ut m̄tiant nestis penitus nestis. **O** luāfer qui
 māe ouebais: p̄mo nō luāfer iam sed uomifer. aut etiā uomifer
 r̄is aursus tuus erat ab oiente ad meidiem: et tu p̄postero ordine
 tendis ad aquilonem. **Q**uāto mag^o ad alta festinas: tanto telei
 us ad occasum tendis. **V**elut tamē auosius oaiose m̄tēdūe
 tue auosificans inquire. **P**onam inquis sedem meam ad aquilo
 nem. **N**ec aquilonē hunc corpale: nec sedem hanc tū sis spūs
 intelligo materialē. **P**uto autē p̄ aquilonē h̄ybandos homines
 fuisse designatos: p̄ sedem p̄tatem in illos. **Q**uos uāz imp̄na
 rei. quō ei uiamoz. tanto t̄tis p̄p̄tatio: p̄uidens. nullo sapie ra
 dio chorustantes. nullo spūs amoc̄e feruentes. **V**elut uatū rep
 pis locum: affectati sup illos dominū: q̄s quātam tue astutie

claire psumtes. que malicie estis? in flammis: ut quod altissimus
sua sapia ac bonitate omnibus filijs obediencie preerat. ita et tu super omnes
filios superbie reuoluitus tua eos altissima malicia. ac maliciosa al
tissima reges: per quod altissimo filius es. **S** minor autem in pancia dei tu
si iudicis principatum: aut non in eadem non iudicisti et principatum. **N**am
si iudicisti que infamia fuit ut cum tanta misericordia opes principatum:
ut malles misere peccare quam felicitate subesse? **A**ut non expediebat principatum
esse plagari illarum iudicium? quod principatum tenebratum hauri?
S incredibilis quod non iudicisti? aut propter illam causam quam superius dixi.
quia dei bonitatem adtentens diuisi in corde tuo non requierit.
Pro quod o impie dei irritasti? **A**ut quia vilo principatum in oculo
stamm superbie nabes extenuit? quia impoita casum iudicium non po
tuit? **S**ic ioseph autem sua iudicium exaltationem non tamen preterit su
benedictionem: quam superior esset benedictio quam exaltatio. **N**on quod tamen pri
archam in superbiam crederem madisse: sed ut eius exemplo patet
at quod huius qui sum iudicium per spiritum prophete. et si non omnia non ito tamen
purandi sunt nulla vidisse. **Q**uod si quis ostendat in eo quod sua superbia
adhuc adolescentulus narrabat. quoni tamen misericordiam ignorabat. va
nitatem posse vocari: ego tamen nullis magis sine simplicitati pri
teputati arbitror quam vanitati. **Q**ue tamen si qua fuit per ea que passim
legit ponit cepit. **N**on nullis enim aqua aqua de se per reuelatione ioni
ta monstrat: que et si huiusmodi animus absque ulla vanitate tale non pre
non minus ito enuenerit quod monstrum est: sic tamen ut illa vanitas in
punita non sit que de magnitudine aut reuelationis aut promissio
nis in se ut lenit exultauit. **S**icut enim iudicium non solum vnguento
heri igne bene est ferro: quo omne quod in volute sanando superflui ex
creuit secer et vas. ne sanitatem que ex vnguento predicat impediat?

sic medicus aīa: um teus. huiusmodi ale. pruat temptatōnes. in
 nuda cōsulatōnes. quib9 afflictā et hūliatā gaudiū uertat. tunc
 tunc: i uelacōne pūter illusionē. Vnde sic ut et cū uanitate creat:
 et uitas i uelacōnis nō peat. Sic pauli excellētia p stimulos carnis
 i pūit: et ipse i uelacōnib9 aēb9 aēb9 actollit. Sic achale in fidelitas
 linge obligatōne mītat: et angli uitas suo in tpe manifestata nō
 mutat. Sic sic p glām et ignobilitatem sancti pūit: dū mē su
 glāia tona que i apūit: cōi hōim uanitate pulsai senciūt: ut dū
 p grām aliquid sup se tenuit: non obtinuit qd fuit. S; qd de re
 uelacōnib9 ad auositate. De quib9 ut h; p excellētia mē mītat:
 iute occasio supra ē ai oīte uellem regbū angliā an casū suū sic
 ponisse pūit illam q; post accepit in reprobos homies dū aōne:
 ai tā suam pūit i re tēpnatōnem. De quo enā nō nullus qstū
 ait: mons mag; q; solus. totus disputatā uale h; lūma sic. q; p
 auositate a uitate cecidit: quia spectant pūis auose qd affer
 tant illi: tpe aut pūit pūose. ¶ Iure igit in gradibus supbie
 pūi auositas uendicat sibi: que enā iuenta est ēē mīcū oīs
 pūi. S; mīcū h; tōlybeat: in leuitatem alim que sedus gra
 dus ē cito dilabit. *De secundo gradu supbie....*

Monachus enā qui sui negligens alios auose cōspī
 at: dū qstam suscipit supioes. quos tā despiciat iō
 res: et in alijs quid uidet qd tūter: in alijs qd ur
 ter. Vnde sic ut pro mobilitate oclōi leuigatus āim9 nullā utiq;
 sui cura gūatus. nō p supbiam ad alta se eigar: mō p iudiā
 in pma tenigat. Nūc p iudiā nequit tūter: mīc p excellētia
 pūit hylareat. In alio neq; in alio uan9: in uoq; supbus
 erit: quia erg supai se tolet: et q; supae se gūat. amoype

excellencie sunt. Has autē animi vias in diuersis nūc pauca et
modica nūc multa et inania. nē alii nē luctu plena: semp
nō irōnabilia uerba indicant. **Compa** si uis hos duos p̄mos
supbie gradus sup̄mis duobus hūilitatis: eruide si nō i vltio
auiositas: impemittō leuitas cohibetur. **Sup̄m** in certis i p̄tes:
si altitanti cōparent. **S**i iam ad cōm̄ dōcto nō distēto ueniamus

Dignū ē sup̄borū. **De t̄o gradu supbie.**
lecta sp̄ appere et tristitia reuocā: iuxta illud Cor̄ Gal
corū ubi lenia. **D**icit̄ mōst̄us qui duos iam su
pbie gradus descendit. dū p̄ auiositatem ad animi leuitatem
reuenit. cū gaudii qd̄ semp̄ appere frequē uidet̄ in p̄solat̄ cel
tina. q̄ de bonis alius cōd̄it̄: ip̄aciens sue hūilitatis. fug
ad cōsiliū false cōsolationis. **E**t illa temp̄ p̄te qua sua sibi uul
tas et aliena excellētia mōstrat̄: i st̄igie auiositatem: ut cōm̄
se t̄ll̄erat̄ in cōt̄iam p̄m̄: quatin̄ in quo ip̄e uideatur p̄cellē oīo
suis nocet: in quo aliter p̄cellit̄ semp̄ dissimulat̄: ut reuocet̄ quod
triste p̄m̄: leticia cōm̄net̄. **S**icq̄ fit ut quē sibi uisum ueniam
bant̄ gaudiū et tristitia: sola possit̄ incipiat̄ incepta leticia. **I**n
hac autē cōm̄ ē gradum cōsiliū: accipe quib̄ eam signis ut in
te resp̄ent̄ ut in alio. **I**llum qui hūm̄o ē. a r̄ato a r̄iḡ ge
mentem audies: lacrimat̄ uideb̄: p̄ces si attendas. a cū obtin
aur̄ abluat̄ a culp̄. **I**n signis st̄uilitas. in f̄ōre hūilitas. uari
tas apparet̄ in cōt̄u: p̄mus ad iocū: faat̄ ac p̄p̄tus in risu. **C**ū
talis bonis q̄ si q̄ sentit̄ in se adimans ut silēns tū oculos uē
tis dū nil cogit̄ nisi qd̄ libet̄: uer̄ attendit̄ si licet̄: iā uisū ueniam
incepta leniam dissimulat̄ non ualet. **D**e em̄ uelica cōlecto?

nugita vento pinto; forata eriguo. si strigit oepiat al' decumet
 ac uentus egrediens nō passim effusus s' strit' emulsus ae-
 bes quosdam sonit' reddit: sic mōstans vbi vanis sturilibus;
 cor suū hystent' p' disciplinā silenci' nō inueniens ventus vai-
 cans qua plenius egrediat: int' angustias faucit p' cathinos er-
 autur. Sepe uolū pudibūdis abscondit: claudit labia et ten-
 tes nūgit: vter tamē nolens. cathinnat iūnis. Cūq' os obstru-
 eatur pugnis suis: p' nares adhuc stentit' auditur. **De quarto**

gradū superbie.

E

et vesica grollestē tepit: nate ē amplioi foramine
 larato limi venositas emictuet: alioqū rūpctur.
 Sic monach' septa rōditante leticia. dū rili nel
 signis cam apire nō suffiat: in helu ūba pūpū. Cū venē meus q'
 multum absp' spūculo: quod nouas sagittulas dirumpit. Aut
 loquit' g' aut rūpctur: plegē ei suōib' i' corat' ei sp'c' vici sui. Cū
 sic audiat q' iasit' suas vāitates q' oē qd' ser' extid: q' q' r' q' r' sit
 sic inocellit. Inūera aut' occasioē loquendi si de his sūo erouit. veta
 p'ferit' et noua: votant' sentēcie: ūba resonant' āpullota. Quēit
 tūcogātē: nō q' rēna rūter. Hic queit' p' soluit: et ūba colloquūis
 mptā pūitidit. Cū aut' pulsato signo. utē ē mēūpi colloquūm.
 vā longā. bue queit' mūiallū: queit' licēā ut ad fabulas iūer
 tūc. post horam: nō ut quēpiam edificet. s' ut suām iacet. Edifi-
 cō p' r' et si nō edificat' mēndit. Pō curat' te totē ut a te totē p' r'
 qd' nēat: s' ut tūc tūat' quod sit. Q' si te religione agit: statim
 v'isiones et sōp'ia p'ferit'. Deni laudat' leūnia et cōmentat'
 uiphas: sup' omia oēones erabat. **De paciā aut' hūilitate aut**
te lingut' ut tūbo plenissime s' vanissime disputat: ut tūc si au

dicis dicas q̄ ex habūdācia cordis os loquit̄: et quia bonus homo te
bono thesauro p̄fert bona. Si ad lubrica s̄mo cōuertit̄: in hys q̄
to assueciōr. tanto loquaciōr iuēnit̄. Distas si audias riuū vani
tatis. flumī cē sturilitatis os eius: ita ut seueros quos et ḡies
atōs in leuitatē conāter risus. Et ut totū in bui colligam: in mul
tiloquio nota lactādam. In h̄ hēs q̄tū gradu et des̄p̄tū et noīa
am. fuge rem: et tene nomē. Hac eadem cautela iam accedō ad
quīni gradu quē nomīo singularitatē. **De quinto gradu.**

U Dipe ē ei qui se sup̄ ceteros iactat. **Superbie.**
si nō plus ceteris aliquid agat: p̄ quod ul̄ ceteros auge
at. Dni nō sufficiat ei: q̄ comīs mōtū reglā ut maio
rum cohortant̄ exempla. Nec tamē melior ēē stiat. se uideri. Nō
melius uiuē gētit̄: quatinō dicē possit. Nō sūm sicut ceteri homi
Plus sibi blandit̄ de vno ieiunio qd̄ ceteris p̄cedit̄: q̄ si cum
ceteris septem dies ieiunat̄. Comodiōr sibi uidet̄ vna oratio uila
peculiaris: q̄ tota psalmodia vnius noctis. In p̄tendū cetero
soler̄ oculos iactat̄ p̄ mensas: ut si quē minus cetero uidet̄ victum
se tolerat̄: et incipiat in idip̄m sibi arctat̄ subit̄e qd̄ n̄m uictū
indulgēdū p̄uiderat̄: plus gl̄ie metuens dermēnī: q̄ famis crucia
tum. Si quē macriōrē si quē pallidiōrē p̄ficerit̄: dilem se et̄t̄e
miq̄ iquietit̄. Et quā suū uictū uictē nō p̄t̄ qualem sibi intuent̄
bus offert̄: mano quas p̄r̄ brachia spectans. palpat̄ cotas. hu
mos adtrectat̄ et hūbos: ut scdm̄ q̄ corp̄is sui membra ul̄ minus
ul̄ satis enīa probat̄: pallōrem ac colōrē oīs distinat̄. Ad om̄ia
tenit̄ sua strēm̄us. ad coīa piger: uigilat̄ in lēd: dormit̄ in thoro.
Cūq̄ alijs p̄sallētib⁹ ad uigilias tota nocte dormit̄: post uigilias
alijs in claustro quiescentib⁹. solus in oratio remanet̄.

errant et tussit: gemitibus et suspiriis aures foveas serena te angu-
lo impler. Cum ex hijs que singlatur. si manit agit. apud sim-
pliciores optimo eius errant: qui p[ro]p[ri]a opa probant que certit.
si vult proteant no[n] distitit: d[omi]ni miseru[m] aspicant. in errore p[ro]ducit

Qredit quod **De sexto gradu superbie**...
audire laudat q[uo]d agit: et q[uo]d incitat no[n] incedit. Oblit-
uitq[ue] m[er]ito[n]e: d[omi]ni amplectit[ur] optimou[er]e. Quis te ol-
re plus sibi credit qua[m] alijs: te se solo plus sibi credit q[uam] alijs: ut
iam no[n] iudicet aut sola op[er]u[m] ostentatione sua p[re]ferat iustitiam:
si iustitiam cordis affat se certat omib[us] sanctiorem. Et quidq[ue] de se
laudat agnouit: no[n] ignorantie aut benignitatis laudatoris.
si suis vitijs arroganc[ia]m attribit. Vult plus singlaturatem. serui
sibi gradum iure arrogancia vendicant. Post hanc p[re]sumptio[n]e[m]
uenit in qua septimus gradus constituitur. **De septimo gra**

Qui cu[m] alios se p[re]cellit putat: **du[m] superbie**...
quod plus te se q[uam] te alijs no[n] p[re]sumat. P[ro]m[er]e inco[n]ueni-
entibus resistit. in conlatijs p[ri]mo iudicet no[n] vobis accedit.
no[n] iustus se iudicet: ordinat ordinata reficit facta. Quid q[uo]d ipse
no[n] fecit a[ut] ordinavit: nec v[er]e fuit. si p[ro]p[ri]a d[omi]ni ordina[n]t. Iudicat iudi-
cantes: p[re]iudicat iudicantibus. Si cu[m] temp[or]e aduenit: no[n] promoueat
ad p[ro]p[ri]a: sicuti abbat[em] aut iudicem a[ut] decepti. Et si medio-
cris ei a[ut] aqua obediencia iuncta fuit: indignat assignat: arbitrans
se modicis no[n] esse occupandum: qui se ad maiora sentit p[ro]p[ri]e
um. Si qui sic p[ro]p[ri]us ad o[mn]ia[m] tenet q[uo]d libe[re] se consuevit iuge-
re: impossibile e[st] eum a[ut] no[n] errare. Ad p[ro]p[ri]am aut p[ro]p[ri]e erran-
te argue[n]t. Si quo[m] culpa sua ostendit: q[uo]d nec ee putat: nec putat cul-
pabil[em] p[ro]p[ri]a. P[ro]p[ri]a cu[m] ei culpa imputat: adest no[n] aputatur.

Si 9° ai arguitur fuit de hinc cor eius videtur in iura malicie in
otiaui gradu qui dicit defensio defensio patet nouis coruille.

M

Ultis no moibis **De octavo gradu superbie**
fuit excusationes in patris. Aut em dicit qui se excusat
no ferit: aut ferit quidem si vni ferit: a si male no multu
male: aut si multu male no mala hincione. Si aut de illa siat a
tam et ena conuic: aliena suatione se excusat mat. S; qui pro
at ena apra defendit: qm occultas et malas cogitationes cordi
suo aduenies huilit reuelaret abbat. **De nono gradu**

L

Iter no gra h' excusationis eatens **superbie**
mala iudicent: quatin o e phico malicie iura ap
pellent: multo tamen pculosior e fallar a supbia co
fessio: q' pncat et obstinata defensio. Nonnulli em ai de apiciorib
arguunt: scies si se defendereut q' sibi no cretar: subaliis in
uenit argumeti defensionis: iura ridentes dolose confessionis.
Et quippe ut spm e qui nequit huiliat et micioa eius plena
sine dolo. **U**ltis demittit: corpus prostermit: aliquas sibi lac
mas si pnt erodequent: vocem susprens uerba gemmabo m'cu
puno. **N**ec solum qui emulmoi e obiecta no excusat: si ipse quocul
pam eraggerat: ut du impossibile aliqd aut incredibile culpe
sue o e ipius additi audis: ena illud qd rapni p'ib' diste post:
et er coqd falsum esse no dubitas: du cofiter' in dubiu veniat:
quod q' certam tenebatur. **D**iq; affirmant qd nolue coficeto
culpam defendit et apicito tegunt: qn et cofessio laudabil'
sonat in ore: et adhuc iniquitas occultatur in corde: quatin o
mag' er huilitate q' er uitate coficere puter qui audit: apicis
eis illud spmue. **I**ustus in pncipio simonis accusator est sui.

Malit enim apud homines uitate pictura q̄ hūilitate: ai apud te
 u picturē uoz: si ateo culpa manifesta sit q̄ nulla penito regi uer
 fucia possit: nichilo q̄ m̄ uozē. nō tō: penitētiā assumit: qua no
 tam nō culpam teleant: diū igno: anāā māifeste cūq̄ mōis te
 uōe itōmpensant publice confessōis. **G**losa res hūilitas: qua
 ipa quoz supbia se palliāe appetit ne vilestat. **S** h̄o ato ter
 quisatō a p̄lato ip̄hendit: si ad hanc supbam hūilitatē nō leui
 r̄ flectit: quo maḡ dissimulet culpam ut differat penā. **V**asa
 signi probat fornar: et t̄bulatō uē penitentes distēnt. Qui
 enī uāat penitet: laborē puie nō abhorret: s; quidq̄ sibi pro
 culpa quā odit nūgit: tanta constia padent amplectit. In ip
 sa quoz obediētia diuis ac contrijs reb9 obozns. quibuslibet
 irrogans iniurijs sustinēs nō la flectit: ut in q̄to gradu stare
 se iudicat hūilitatis. Cui9 uō simulata cōfessio: una ul' leui cōnie
 la aut erigua pena int̄rogatus iam hūilitatē iā simulac̄ iam
 simulacōnem dissimulāe non p̄t. **M**urmurat: fident: irasit:
 uer in q̄to stāe hūilitatis. s; in nomī supbie ueruisse probat:
 qui scdm q̄ resp̄sus ē recte silata cōfessio appellāi p̄t. **C**ūta pu
 tas aut cōfessio sit in uozē supbi: ai si aus dēcipit: par amicti:
 laus minuit: uer culpa diluitur: **T**antem uocat ab homib9:
 iudicat ab omib9: eoq; uehēmēti9 om̄s indignant: quo flm
 respiciūt: q̄d de eo p̄sus opinabant. **T**ur op̄e p̄lato ut eo mi
 no illi p̄cedi p̄uter: quo maḡ om̄s offender si vni p̄teret

Sic enim in **De tertio gradu superbie**
 sc̄atō supua respiciat: ut q̄ ualē talib9 difficile est:
 vniūforū iudicij tacitus acq̄stat: si hōtolus mox et
 ip̄tens suis: tanto tēus q̄to respicius in tēamul gradu per

rebellione conuincit: quia p[ro]p[ter] p[ro]p[ri]os latentes aurogans s[er]u[us] contempserat:
iam p[ro]p[ter] inobediens etiam in g[ra]m contempnit. **S**acendi n[on]
q[ui] om[n]is gradus quos in duodecim p[ro]p[ri]us sum. in tres n[on]im[od]o colligi
p[oss]unt: ut scilicet superbia contempnis s[er]u[us]. et in quatuor sequentib[us] contem-
tus ing[er]it: in duob[us] qui restant cōsumet cōtempnis dei. Notandi
quor[um] q[ui] h[uius] duo vltimi superbie gradus qui ex humilitatis assente-
to p[ri]mi inueniunt: sicut extra congregacionē assentendi s[un]t: ita i[n]
cōgregacione descendendi nō p[oss]unt. **Q**u[od] aut[em] an assendi debeant: et p[ro]
apte intelligi datur: q[ui] in t[er]cio gradu in v[er]g[il]ia legitur. **T**ertius i[n]
quor[um] grad[us] est: ut quis pro dei timore om[n]i obediencia se subdat
maiori. **S**i ergo in t[er]cio gradu subiectio collorac. que post dubio sic
q[ui] p[ri]mi nouicius cōu[er]t[us] sociatur: q[ui] sequis ē: q[ui] duo iam t[er]m[in]i
ores m[er]itandi iam intelligant. **D**en[ic] ubi s[er]u[us] cōcordiam
ac ing[er]it sententia mōchus s[er]u[us]: quid vlt[er] in mōsticio nisi s[er]u[us]
tatum facit. **De vicesimo gradu superbie.**

DOctidicimus gradum qui rebellio dicitur ē: cepit
s[er]u[us] ut eg[re]ssus demōstio: statim eripit ab vicesimo.
Et aut[em] ingreditur vias que videntur hominib[us] bone:
quarū s[er]u[us] in forte deus eas sibi sepicit dem[er]git in p[ro]fundum
inferni: id ē mōsticium dei. **I**mpius siquidem tū venit in p[ro]fundum
maiori cōtempnit. **Q**u[od] aut[em] vicesimo gradus appellat[ur] t[er]tius per
candi: p[ro]p[ter] monach[us] aut[em] iam in ing[er]it vult quem timeat. n[on] s[er]u[us]
quos reueant: tanto secuius quanto tibiis sua delicta ipse delin-
tur: a quib[us] in mōstio tam p[ro]p[ter] quā timore p[ro]p[ter]bebat. **S**ed
etiam ut s[er]u[us] ut abbatē nō timeat: nod[us] tū di p[ro]p[ter] formidinet
ret. **H**anc rō ad huc tenuit subm[er]it[us] votitati p[ro]p[ter] nec
sine aliqua dubitacione queq[ue] p[ri]mi illiata p[ro]p[ter]at: s[er]u[us] sicut is qui

badu temptat. peccatam nō ausim viciōū quigūe intat

Apostolus tribuli dei iudicio p̄ma flagitia **Superbie**
 ignita sequit̄: erepta **De duodecimo gradu**
 voluntas libent̄ repent̄: reperta blandit̄. **Cōcupia**
 remittente sopit̄: raso: ligat̄ consuetudo. **Trahit̄** n̄m̄ in profu-
 dum malorū tradit̄ captiuus tyrāndi viciōū: ita ut cāhu
 voragine ratiōni absortus. sine rōnis diuicijs timois obliuio di-
 cat̄: iūp̄iōs in corde suo: nō ē deus. **Iam** indiffident̄ libitas p̄ lucas
 vntur: iam ab illiatis cogitandis. parandis. iūestigandis aīm̄
 mang ut petes nō phibent̄. **Et** quidq̄ in cor in buccam ad mani
 venit: machinatur: garrit̄ et opat̄ malivolus. **Vaniloquo.** fac
 nozofus **Q**uēadmodum tenz̄ assentis h̄is om̄ib⁹ gradibus
 totē iam alacri et absq̄ labōe p̄ bona consuetudine iustus scit̄
 ad uitam: sic desentis impius eistem. pro malo vsu se rōne n̄
 subuas. nō timois freno retentis inrepidus festinat̄ ad mor-
 tem. **Medij** sūt qui fatigant̄. angustiat̄: qui nūc̄ meū ē.
 nati gehēne: nūc̄ p̄tina retardati consuetudine desentendo ut
 assentendo laborant̄. **Sup̄m̄** sūt et infim⁹ currit̄ absq̄ in-
 pedimento: et absq̄ labōe. **Ad** mortē h̄ ad uitā ille festinat̄.
Alc̄ alacri: alc̄ procliuoz. **Illū** alacrem caritas: hūc̄ p̄tuen-
 cupiditas frid̄. **In** alio timor: in alio stupor: labōre nō sentit̄.
In illo tenz̄ p̄t̄a caritas: in isto cōsumata iniquitas foras mit-
 tit̄ timorem. **Illū** iūctas: hūc̄ certitas dat̄ securitatē. **P**otat̄
 q̄ duodecimo q̄ appellat̄ consuetudo peccandi: qua dei menis
 stantitur: cōtemptus incit̄ur. **Psall** iam inquit̄ ioh̄es
 ap̄t̄us non dico ut quis oret. **S**i nūq̄ dias ap̄le ut despe-
 ret. **Imo** gemat̄ qui illū amat. **Nō** p̄sumat̄ orare: ne delit̄

no legi: Edias Et iusticia. Si
aut despas?

tar plorare. Quid e quod dico? An forte ullu remanet spei refugij
m? ubi oratio no fuerit loca? Audi oratione spauere: nec tamen ora
te. Quid aut quid? Absit ut que a didicisti viuui potuisse suac: mortui
dubiter possent sustinere. **S**er mit inquit scio: qz qm popolis a deo
tabit tibi deus. Deni qreni ubi possissent cum rident: veni eruit
Gobrem? Omnia magna nob tue fidei insignia tuis. **S** quo
ai tanta fide diffidis? **V**eni inquit ex iude. **C**ur si no despas: cur
mgnm sine causa fatigas? **A**n forte quia fides aqum recipit: qd oio
no pluit? **D**en appi quate carauit phibes et dicis? duc ia fecer: q
deidnans era est. **D**espando dicish? an dissimulando? **S**ic quippe
ipe dñs p isurione suam furit se longius ire: oi mallet ai diti
pur remanere. **O**ste miles xpi familiaris: si fitem vñ amatis. cur
miam eius no flagitans? te cuiq potetia dubitac pietate distat
no potestas? **I**udent. **S**ic melius tamq no orantes oramus: sic
efficacius quasi diffidentes cofidim. **E**rtibemo fidem. phibemo
affam: sic ipe cui no e opus ut aliquid dicat quid desitem. **S**ri
mo quide q omnia p: si h tamc grante miracul. ta noui. ta m
audium. si eius potetie ai mra humilitatis nie mlti exto. **S**ub
fic nob potetie loci pietati dedisse oratione: mactentes patienter
eripitac quid uelit: q imprudent querere qd forsitan nolit. **D**en
qd nris nris te uecudia fortasse supplebit. **P**etri quos post
guem lapsum lacrima quidem uideo: si pre no audio: nec tamen
te indulgentia dubito. **D**iste et in mrie dñi magnis i mialibus
fide hie: in magna fide uecudia remie. **D**iste ex uecudia
torae fidem: rpnie plupcone. **D**hni inquit no hie. **Q**ua b
me q reuerent suggestit: unde pia sollicita fuit. **E**t ut dicas
in huiusmoi mag pie genie q pete plupnose: pietatis est

p[ro]p[ri]o[rum] d[omi]n[us] c[on]sp[er]ans vmbra[m] g[ra]tiam s[an]c[t]e fiducia[m] v[er]u[m]de sup[er]
 p[ro]p[ri]e. Non s[er]uile accessit: n[on] p[ro]p[ri]am locum e[st]: ut auct[orit]at[em]
 t[er]ram homin[um] dicit. Obsecro fili: deficiat v[er]u[m] c[on]stantia[m]
 quic[un]q[ue] c[on]fundit s[er]uile: ostende quid possis. Si h[ec] her
 aut nullo plura pectus estuans. feruens loquere[is] affinis:
 inuicem tam[en] potente[m] pia filii mi[hi] adiuu[er]e: n[on] pot[er]u[n]t temp[or]is
 s[ed] voluntate[m] explorans. V[er]u[m] inq[ui]t n[on] h[ab]ent. Quid motestius?
 Quid fidelius? N[on] defuit pietati fides: non g[ra]tias: efficacia v[er]o
 ra. Si ergo illa cu[m] mi[hi] sit v[er]u[m] se obit[er]am n[on] aude[re] pete[re] inuicem
 hui[us] v[er]u[m]: ego vile mancipi[um] au[tem] y[m]agin[em] e[st] filii sicut ac m[er]ito e[st]
 ueniam h[ab]u[er]e qua[m] fronte p[ri]mo pro uita pete[re] quadriduanam. **Q**
 Duo eti[am] in euangelio certi uisum alii accepisse alii recepisse lo
 quunt[ur]: alii que[m] amiserat: alii que[m] n[on] h[ab]uerat. Unus sub excusa
 tus: alii uo[ce] u[er]u[m] u[er]u[m]. S[ed] qui excusatus mirabilib[us] minus q[ua]m
 namoib[us] inuicem inuicem meruit: qui uero certus natus tanto
 misericordius q[ua]nto mirabilior null[us] suus p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e sui illu
 nationis b[en]eficiu[m] inchoat[ur] tenet. Illi t[er]m[in]u[m] d[omi]n[us] e[st] fides tua sal
 uat te fecit: h[ui]c aut[em] n[on]. **D**uos quoq[ue] recentes mortuos.
 tenui iam quadriduanu[m] lego resuscitatos: solam tam[en] ad
 huc in domo positam p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: duos aut[em] er[eg]it p[ro]p[ri]e mag[is] **Q**
 tudine. **S**imil[iter] eti[am] si g[ra]tias ad deus auer[er]at ad que[m] te uol
 uis s[er]u[er]e n[on] in torpe[re] s[ed] in a[n]i[m]a mori: q[ui]d[em] mi[hi] nos adhuc est.
 pullabo et ego meis qualib[et] p[ro]p[ri]e: pullabo et s[er]u[er]e p[ro]p[ri]e
 saluatore[m]. Si uiuere: lucra ei[us] fieri. Si uo[ce] n[on] mea
 mur[is] eraudiri ubi iam colare uiuos ut colari a uiuis n[on] po
 t[er]it: s[ed] incipiet efferi: semp[er] quaten[us] fidelit[er] gemo: s[ed] n[on] ia[m] tra si
 diuati[us] o[ro]. Non apte aucto[rit]ate dicit uen[er]e die iusticia[m] mortuum

facere

for

nūm: forte in suspensio venimus nūq̄ dāmae nō celo. S
forte si forte si forte deservū paupm erudiet dīs: p̄a
tōnem cordis eius eorum audiet audiet auctis eius.
Et illis. Nūq̄ mortuus faaes inabilia: aut media sul
atabit et confitebitur tibi. Erte q̄duano. Nūq̄ narrab
aliquis in sepulchro mīam tuā: et vitatē tuā impdione.
Potest interim saluati si vlt̄ iūuile et in spate occure
nob: lacrimis q̄ potantū motus nō p̄ibz. mortuū dnam eo
te vuis: aut certe iam sepulchri reuocae amonnis. Non
ū aut dixerim illum: qui sua p̄cia defendens in ortauū iam
corruit gradum. Amoenio em̄ qui tānq̄ nō ē peit cōfessio
Post tēnū vō qui tūus ē ab octauo iam effertur in lūc
tate peccandi: qū expellit a consorcio mōstū. At postq̄ q̄m
nūcū iam rē quāduano dicit: dū in quā rē dēns p̄ con
suetudinem sepelit. Absit autē a nob: ut eā p̄ talibz et si
palam nō p̄sūm? Vt cordibz nūc oīō cōssem: ai paulus
quos eos lugeret: quos sine p̄na mortuos dūer. Et si cū o
cōibz oīōmbz ip̄i se excludunt: si ab affectibz oīō nō p̄i
Dixerim tū in q̄o piculo sint pro quibz etiā palam oīō
nō audeat: que sicut etiā pro iudeis p̄ hēnas pro orat gētibz
bus. Cū em̄ in p̄stēuēns iā oīō p̄ q̄libz mal: nulla tū
mēno sic de erroānis. **S**edias formālis tū gōfite me au
ud q̄ m̄ quēstū q̄ p̄ietate p̄itū exhibuisse: ai pro gradibus
hūilitatis sup̄bie gradus vitēu rēp̄sūt. Ad quod ego. Non
ponit dōcē: nisi qd̄ vīdū. Nō putam cōgruū me rētribo atten
siones: qui plus rēstēdē q̄ attendē noui. **D**onat tibi dūis dū
dūctus gradus hūilitatis q̄ tē p̄us iōcē suo disposuit: ego

quid ppono nō habeo: nisi ordinē mee attentionis. In quo
tamē si diligēt inspiciat: via fore attentionis reperit. Si enim
romā tendenti homo inde veniens obviam quēsitus inam
quid melius quam illam qua venit ostēderet? Dū castella
villas et verbes. fluvios ac montes p quos transierit nominat:
sunt remansans iter cui tibi p̄miliat: ita ut eadem loca re
cogitas eūdo: que p̄transierit veniendo. In hac simili nra teste
sione gradus attentionis fortasse reperies: quos attendendo
melius tu in tuo corde q̄ in nro codice leges. **Deo gratias**

h̄is
Explicat bñ bñardi abbas de duodecim gradibus h̄uili
tatis. **Deo gratias.**

De colloquio symonis et iohannis. Dicit symō petrus

Tibi dulcissime p̄ntes exhortationis sedulas
testimarem que onosa eē nō parat in mimum
actens omnia et omnia sperans caritas p̄sua
sit. Vbi sane nō tibi me p̄a tradidisse pu
tes n̄ tamq̄ in a sustipias. si emittis tuomi
bus p̄m̄ n̄ori quorū digna satis laus est in et̄a. q̄ h̄uic
videbant ap̄tē negotio novis deceptis sentēcias. et sub v
nam v̄a iūq̄ formulā redigendo copiosi cuiuscūq̄ declarorij
simonis instar h̄uic tue dilectionis edidisse libelli. h̄o in mimum
scribendi gen̄ ad p̄suatendū efficacius arbitrabar qd̄ sole
bat amplius monē lidem v̄uidas maḡ voces q̄ m̄icos

apices ipsentans. Certe quoniam suspecta in ignorantia propria pro
priaque obliuio est. horrore et moneo. ut si qua reprehensio digna
reprehensione ipse ea corrigere studeas. aut si id forsitan ex humi-
litate refugis michi saltem quecumque te mouerint non dissimules
amicabiliter intima et atque id quod te sinu dixerim. Nam te u-
bis est forsitan inuenire nonnullos ad quorum aures si uenerit
substantent ea dicentes. Quis est iste inuolens sententias sermo-
bus iniquis? **Omni** uirtute michi super tua eruditione uox uenerandi.
Quippe et ueni hinc et pudore suspitione carens cunctas fides in-
ter. affirmo in his quam uerba mi fallor pensabit amicus asserim.
quod ostentationis si edificationis eade pagina coharere uol-
opans magis si possibile uideretur. et sine uerbis hinc in ipse cordi non
faciat ergo qui inuisibili operatur in cordibus electorum. et pia dignitate
sua suam hanc uocem reputans uox ei iustis et efficacie lar-
gitur. Agit enim quod per cunctas oposa oportet instans fortassis et
moposum. Nulla sane huic opti istonea magis occurrit dignior
de uana. quod euangelica laude ubi felicissimum illud symonis et
ihesu enlogium conuenit. Hanc sustipe libuit si exhortationis gratia
magis quam expositio. ut ex ea saltem symonis occasio sumeretur. Si
et sententias binibus distingue studium laudem ut distinctio ipsa sal-
adui non admittat. **Incipimus capitulum**

De colloquio symonis et ihesu. **Primum.** De reliquediis
omnibus. **Secundum.** De eo qui uirga bouem emittit quoniam **Tertium.**
De multiplici diuisi uiciorum. **Quartum.** De duabus sanguinis uicibus
libus. **Quintum.** De diuicijs primis uentis testamenti. **Sextum.** Quo-
modo uentus in aqua petrus super aquas fecit iter. **Septimum.** De reme-
dio in pestore. **Octauum.** De paulo clerico. **Nonum.** Quo de in

te singlis quibz hoim qd' tenet vsurpent. **Decimii.** De officio
 delatorii. **Vnecimii.** Crulatio q' nō nisi manifesta loquat. **Duo-**
tesim. Quō iurent etiam hta bñficia. **Trecesim.** De locut' uite.
Quarcesim. De quatuor hantibz. **Quintam.** Quō referuntur de
 a que de eccl'is hēnt. **Sextam.** Quomodo eostem redditi expō
 tant. **Septim.** De vurga et baculo. **Octim.** Quis sit amicus
 mundi. **Decim.** De impietate. **Vnecim.** De misericōno au
 reli. **Vnecim.** De cōmutacōne hiane pñe p'd'abolita pena.
Vnecim. De iudicio abrahe. **Vnecim.** Quō reliquit omnia
 qui nil ferre hēbat ex omibz. **Vnecim.** De iñali et explebli
 fame. **Vnecim.** De aruigi tēporum. **Vnecim.** De attelata
 cōuexione. **Vnecim.** De t'bus rātionibus dñi ad eos qui p'mit
 tebant sequi eum. **Vnecim.** De sēda regnacōne. **Vnecim.** De
 tempo sue ignacōis corp' et sp'it'. **Vnecim.** De nō relictam
 in via. **Vnecim.** Quō nō uulberet se deam. **Vnecim.** De impietā
 tione. **Vnecim.** De cōfessione dñi. **Vnecim.** De latroibus sta
 le. **Vnecim.** De gradibz stiale. **Vnecim.** De via orietali que
 abri hādet cēsta procedit. **Vnecim.** De balibz stiale. **Vnecim.**
De capite. **Vnecim.** De iudicio. **Vnecim.** De grollis fici
 li. **Quad.** De cōuexione saluatois. **Quad.** De cōuexione
 stacii. **Quad.** De dupli p'missione. **Quad.** De mōdu
 litate. **Quad.** De labore futo. **Quad.** De ingōme et tēo
 re fronte. **Quad.** De sepulchris tealbais. **Quad.** Quō
 egestas mōior fois eiat. **Quad.** De uerme qui nō mōitū
Quingēsim. Quod ali' obtēnt spūha q' carnalia. **Quingē.**
 De t'bus in aite et t'bz mōre. **Quingē.** De sine excepōne tē
 apulum promittit. **Quingē.** De hys qui uident omnia i' h'gisse

in contemptu heretic. **Quina. iii.** De celesti consolacione se pnan que
relicte paa sunt ad eterna **Quina. v.** De templo et uita eterna
Quina. vi. De templo et uita eterna **Quina. vii.** De templo
h^o spuale sit **Quina. viii.** Quid sit h^o templu **Quina. a.** Cetero
mo huius **Quina. ix.** De uita eterna **primitiu.**

De colloquio symonis et ihesu **Capitulu**
Ite symon petrus ad ihesum. Ecce uos reliqua
omnia secuti sumus te. fides sermo et digni omni ac
reptione colloqui symonis petri et ihu. **Sanctus**
liquide et amica salua obediencia e si obediencia fina et stabit que
firmata e sup firmam petram. Melior e em obediencia q uictime
Et uen. Obediencia inq nolo et no sacrifici. Unde et uice quoy
ipe saluator paulit hanc uictim eligens mag^{is} aiam pone q o
bediam no imple. Postremo et ipm nome ihu ad e sup omne no
me et in quo fletit omne genu aplo teste obediencie remuicatio
est. Liber promit sacrilimo hinc melle colloquio et melle cor
dis siue pape que dicunt. Arbitror emi uba looms huius ca
esse te quib⁹ ad imoilem sponsium te sum⁹ te clamat emia
Et uerba labiozu tuozu ego custodiu uas duras. **De**
pe sic uerba que contempti inuidi in uniuerso inuid et volun
tariam ysuale paupertatem homib⁹. **De** sunt que monachi
claustra replent. reserta anachoretis **De** inq sunt uerba que
egyptum spoliant. et optima que eius uasa dirunt. **De**
sermo uiuus et efficaciu conuerses aias felia emulacione simi
nis et uirtatis promissione fidei. **Capitulu secundum De**

Dite nos reliqua omnia. **De** Eni optime et no ad ma

pietate tibi. Nam et mundus in se et concupiscentia eius. et reliquit
 hoc magis expedit quam reliqui. Ecce magis nos reliquit omnia et
 secuti sumus te. Numquid quia exultavit ut gygas ad vincenda
 manum. nec tunc sequi poterat oves. Si nec inuit conu-
 tatus. pro eo qui super omnia est omnia reliquit. Nam et simul
 cum eo dicitur omnia. et ubi apprehendit eum cum eis unus ipse oia
 ionath qui pro eo reliquit omnia. Omnia sane dicitur
 non tamen possessiones sed etiam cupiditates et eas maxime. Pro
 cui mundi concupiscentia quod suba nocet. Et hoc fugerant diuinitati
 causa sapientia est. quod aut iure aut nunquam sine amore possideri
 valeant. Imola siquidem et gloriose nimis non modo cre-
 de verum et maior nostra suba videtur. et facile cor huius omnia
 bus que frequenter adheret.

Capitulum tertium. Qui iuga

re co

Secundo qui reliquit vniuersa bonum emittit quinq;

A disponis te quos in reliquenda iurare memio. Im-
 mo non maxime et principaliter abuega te ipsum. Si re-
 lictas sequi eum qui erit manum. pro te seueritatem. Pone gium
 sima sacra pone aximaria molam trena molam. Pone illa
 que non hominum plane iuga sed boni que tibi insipienter emitti alio
 qui sequi sponsum. et venie ad iungas spirituales quia hac ut
 sus et opus corpus sensualitate non potest. Si et si nouissime
 venis et pullis nunc pro factis appetur tibi. si videbitur inus quod non
 sit te bobus et alius totis quod iumentis insipientibus cura tuo. An
 non copiam iumentis esse hominem quis dubitet qui sibi iuga emittit
 iumentorum nisi quod eo sane ipse quos quicquid esse stolidior et bet-
 tior bestijs copatur quod iuga necessitate eorum pro ipse libeat vo-
 luntate? Quod est illi nam est huius culpa dum tamquam unum ex hijs

que carent ratione sine ratione regens et ipse sub corporeis simili sensu
by manu uacat. Si quid enim iuga subisse causam. arguam
magis ~~sub~~ emisse. Illud enim soliditatis miserante. illud erro
re temerarie. Digna est operarius mercede sua. Nam ut mercede
populi sponat inaudiat. Denique loquitur super hoc uerbo dñs per prophetam
sub iugo milicis fornicarie stetera arguens ysrachel. Omnes
inquit meretab; tunc meretab; tu autem redisti meretab; cunctis ama
torib; tuis et tonabas eis ut intraret ad te videtur ad fornicandum.
Sed in te tunc concubuit me milicem in fornicationib; tuis et pro
te non erit fornicatio. In eo enim quod redisti meretab; et non accepisti. Sa
tis enim te idcirco. Placet in eo et qui iuga emit contra sui fieri ma
nifestum est. Quid enim iuga emit et iuga bonum cui iugum
suave gratis offertur? Nam iugum christi hominis est. sicut et christus ho
mo. Nec modo gratis tribuitur. sed et copiosa hijs qui auerunt iugum
est. ut a nemine non dico enim si gratis sustinetur queat. Quid ergo pro iugis
boni distrahis animam tuam. qui iugum christi sustinens enim potius reg
ni dei. mereri uitam. iustificare christum? Nam siue iuga in te
non potest esse homo. nimirum qui natus est ad laborem. Si graue iu
gum super omnes filios adam. vni qui sequitur eum. nam super eum qui
christum sequitur leue est et suave. Postremo ut terra sileam. cum sine iugo
esse non possim quale hoc iugum est elige potius quoniam quam vni. Cuius enim
potest siue quoniam dominus ueni quoniam tyrannus quoniam promissa? Siquidem
oculus meus deprecatur animam meam. An non sepe gula aliud erigit.
aliud priuicium aurium vocat. Sic et odoratus et tactus diuisa
in eum impant fornicationem et adula. Et dum vbi sibi coem gret
at priuicium seruui et trahit sua que voluptas. Vides erasationem
hominis qui propter christum non sequitur. propter erasationem anupais quod iuga

Capitulum iij De multiplici dno maiorum

Quid si laborem coram et dolorem consues si miles magna
 quinquaginta sunt vias mori magis quam corpus sensibus
 Erat pro iam inuenire homines qui multo magis in labore
 hominum non sunt si longe amplius alicui ab homine flagella sustinet
 cur inuenire euenies non modo quia si plus quam quinquaginta quibus non
 uis iumentorum iuga si temoni. Concedunt ambicio et elatio cordis.
 alia videtur. alia foueam pat. volae alia iuber. rexe alia monet.
 ai uenit pro sit hominis. Quis enim es tu ait h' elatio. quis uo ille
 ut ille e aut que domo patris coram ut eis in aquo cedas ut reuca
 eis eos. ut eis aqua blandialis. At bono fino bonum inuenit loci aut
 ambicio. et in dnu qui proleste non potest. potest obedere. Dissilia sunt primu
 vniu boni pone donec ueniat hora tua. Auaricia quos et appetit
 laudis sibi inuere aduersant. et quod h' congregat h' dissipat. Per
 unius contra a sunt que silacio et pusillanimitas suggerunt quibus
 de ipatience et clamoribus. et vna labor et dolor et afflictio sunt

Et aut Capitulum v De duabus sanguifuge filiabus

H omnia filiaque ac dissimilia mala vna radice pullulant
 spe sibi voluntatis. Vni enim sanguifuge due sunt
 lacrimabiles filie clamantes affert affert. Siquidem nec animo vana
 pace nec voluptate corpus aqua laciat. ut spiritus est non laciat omni
 nis visu. nec auris impletur audiam. Fuge sanguifuga hac et oia
 reliquisti. Nec enim omnia trahit ad se. Donec hanc et iugum tant
 potabile quam multum abiecit. Non est enim dnis arcet ad illam. non
 est tyrannus impius et iniquus sic vigenis simulum et non precus.
 fragran magis nistigat. subditum pime durius iquictu malum quod
 spiritum semp in cubens in interrogabilia meditat. Custos homin

quae me posuisti coram tibi. et factus sum michi in capite gressus. Quod
hinc michi omnis inportabilis nulla sarcina graue est factus sum michi
talentum plumbi. et residet iniquitas super illud. **S**icut dicitur vocem
solarij. **A**udia quid loquat magni consilij angulus. **V**enite inquit
ad me quod laboratis et onerati estis. et vos reficiam. **T**ollite iugum
meum super vos et inuenietis requiem animabus vestris. **V**erum hec
alias inuenient forte inuoluntatis sibi locum. **I**nterim sane letuos
esse liquet. qui exonerati sunt et sequuntur dominum expediti. **Q**uid est
preter portam sarranas? **A**rastissimi enim nos foramine expectat. si
quem sequimur et sequi volumus paratissima concitantia ingredi per
tannatam est. **Q**uid tu canele gibbum. quid tu peaniose pediculis
loculos tollis? **N**on sic impie non sic egredieris foramine anis huiusmodi
sarranas non admittit. **C**apitulum vi. **D**e diuitijs p[ri]mi veteris

Evoluant se aliqui fortasse dicentes. **t**estamentum
abraham ysaac iacob tenet sancti inquit non tenent
diuitias habuisse legunt. **I**ustificat nos esse sicut illi fuerunt.
ne enim sumus patribus nichilominus. **S**i culpabilis esset possessio diuitiarum
quod illi diuitijs tantam gratiam operam ad duo optinerent. aut tantam gratiam
conseruati diuitias nichilominus possiderent. **Q**uid tamen debemus uocare in
tactibus sanctorum veterum. **I**ponunt certe vitulos super altare dmi
mactent aietes. **H**ircos immolent. quia et h[ic] abraham fecit. et h[ic]
ritus p[ri]mi quibus in dicitur nichilominus non sumus. **S**ed nec digni quidem solue
corrigiam calciamen tori eorum? **S**ed h[ic] inquit statim vlt[er]ius non bene.
ubi reuelata est veritas asserere. **Q**ui ipas sanctorum quorum diuitias esse
pales umbram fuisse dixerimus futurorum. **I**n figura siquidem eis
omnia legimus contigisse. **T**emque quid in aeternas patam diuitias
sancti et p[er]f[ect]i viri possiderent. **C**ui sola adhuc aeterna patam p[er]mictet.

adior. Sicut enī sacrificijs istis sic et divitijs carnalibz ad huc p̄p̄tis
 dispensacōe dīna morē gēbat. n̄m̄m̄ ut r̄m̄ḡ p̄uuli paulatim
 a generalī ritu s̄eretent eadem que gentes demonijs dīo t̄mo
 lautes eadem que et illi s̄ a dīo nō demonijs expectantes. Vbi sa
 ne te celestis promissio sonare sp̄ituaia iā n̄tē ē sp̄ituaibz op̄at̄a m̄i
 ri sacrificiū s̄p̄e mutata. **Novit h̄** quāz ut eo que s̄iē p̄f̄a. h̄ et ca
 ritate pro p̄p̄o cōtēbant. ut immanis quidem et age eadem et
 eadem querē viderent. An forte uolentia videretur extorsio quod
 de umbra dicimz et significacōe. **Om̄n̄** alt̄ s̄p̄tērat sup̄ h̄o in
 h̄ic modū nulli michi opponat aurim̄ temp̄i viderem. **Tunc**
 enī h̄o s̄uit q̄i sanguis unolabat qd̄ totū s̄uit figā. **Ann̄i** ergo
 rep̄ntemz ai cētis sup̄stitionibz videroz. aut si aurū placet pla
 ceant et videri. **Postremo** nō multos legisse me recolo aut non
 s̄uit in q̄ia ali h̄uic p̄p̄nate temptatos forte et p̄ditatos. **Ca**

D **Inmū** longe **plm̄ vii** **Quid** videns ē **peroz** super
 aliud ē in luto aquarū mltaz **aq̄s** **ferit** iter.
 diuili s̄untz m̄ais iter carpe t̄ena licite possidento.
 aliud ip̄am nomis gressibz vntam calcāe om̄ia relinquento.
 S̄ temp̄e grē p̄rogatiua h̄ debetaz **peroz** nomū iter et nouū ip̄ue
 ris typus s̄eruebatuz. **Antiquorū** sane p̄m̄ diebz tonet m̄tus
 videri et cōcessiatur m̄t hom̄es d̄is maiestatis. nō eāt enī
 p̄lice forma p̄f̄om̄is. s̄ sp̄m̄ d̄m̄ solo m̄terz sp̄ū sequebant. **At**
 vbi uerbū caro s̄m̄ ē et h̄itauit in nob̄ iam nob̄ in eo t̄rōi
 t̄ ē ymago vite et cōsūlacōis exemplar. quod oporteat etiam
 ex p̄p̄alibz imitari. ut utroz sequentes uestigio nō vltio cū p̄at̄
 cha iacob alt̄co femōe claudicemz. ubi enī audiuimz quā dī
 t̄ ē ann̄q̄. **Nulli** quis remittat̄ om̄ibz que possidet nō p̄t̄

meus esse discipulus. Et item. Si uis esse perfectus uade et uende omnia que habes et da pauperibus. et habes thesaurum in celo et ueni sequere me. Nec id didicimus tamquam saluati quis uel hoc tempore nequeat si secus egerit. si uero gradum agnoscatur ipsum et locum perfectionis aut discipulatus officium non usurpet. **Capitulum octauum. De remedio in-**

Habent enim euangelia et perfectionis **perfectorum** consilium et remedii infinitas. Nolite thesaurizare uobis thesauros in terra. ubi perfectio est. Si uero perfectus filius hominis filius ubi caput inclinat non habebat. Petro et iohanne aurum uel argentum. Paulus uictu simpliciter uictus. totumque hoc ipsa labore manuum acquirerebat. Sed non omnes capiunt uerbum hoc sicut nec consilium castitatis. Quid dicit ipse? Facite uobis amicos de mammona iniquitatis. ut cum defeceritis recipiant uos in eterna tabernacula. uerba dei sunt et ad loquendum tale est. Firma equitatem statim inobis. scilicet eos qui uolunt in seculo diuites fieri incurrere temptationem et laqueum dyaboli. Sed quia misereor super turbam et iram quorum tantum quod homo non potest per se foras facere. acis tradere possit. caueat saltem a uerbo asino qui laqueum uenandi nunc delectat. Desine in diuitem egredi. Aliter uisitare infirmi ne forte audire contingat simonem diuitem uerbum asinum. audire malam. Item maledicta iniquem etiam et eorum. Facite uobis amicos de mammona iniquitatis. ac si manifestus dicitur. De uobis diuites quia habetis consolationem uestram. At ubi uerbum iam super uerba uerba eorum pauperibus quorum est regnum dei. ut cum uenit hora eorum remittantur. et deficientes uos recipiant in eterna tabernacula sua. et consolationem suam quam non sperant expectant. diuitem uestram propitius misericorditer uerba uerba. **Preferunt**

in bonam et coagulatam et superfluentem dabit in sinu eo-
rum. Nec illud palium breue est quod duos opus non possit. aut
strani coangustanti vite tentat alii. **Capitulum nonum De**

Hinc est quod dicatur et totitas **uiculo clericorum.**
uitemus etiam a portibus et diuitibus huius seculi
in opibus bonis diuites in pauli ammonitionem a-
micos sibi se studuerunt de manna iniquas a quibus met-
na tabernacula recipere. Quid nisi sperarent ab hijs recipi qui
clauces uiderent hinc. Si heu tanta est ipsa prouidentia eorum
in occasione carnis. et qui sibi ipse atque alijs in celo tabernacula
panis reuerant in terra conuigunt domum ad domum et copulat
agri agro. Quis rapuit ab ore apostolorum quis huius uerbum que
fiducie uerbum. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Ecce
enim ut ipse sit sacerdos. Sibi uolunt diuites primo et hinc
uis suam hinc percipiunt consolationem. sibi amicos egerent et ipsi
ut in aliena saltem tabernacula sustinent ut porre ipsa non hinc
boni enim pauperes qui ipso est regnum celorum. Ceterum bonis qui
perdomis optinent locum dignitate pollet aut domine inuenerunt.
fungunt officio. an in hoc infinitatis et ipsorum qui uis
a deo diffident. licet saltem sperare remedium. in hinc quos
sunt iudices. Nam quid nomine torreat manifestat nos licet
sane ut audire dicentem. Si sal infaniam fuit. in quos saltem
ad nichilum ualeat ultra. nisi ut in dicitur foras et scilicet.
Si et forte presbitero cui forsitan derogare timebunt. qui sanctus
est ut licet soluta spe libertate nulli blandiri palpas nemine
hinc inuicem mutam promittunt uiratem. Clericus inquit qui pretem hinc
in terra non habet pretem in celo. Item clericus si quippiam habuit

fit dñm ps eius nō est dñs. uerbi grā si aurū si argenti si posset
siones. si uariā suppellectilem. cū istas dñs ps eius fieri non dig
natur *Capitulum de Quō dicitur de singlis gñibz hoīm qd dicitur vbi dicitur*

Quod dicitur et scis dauid cauteo sui iuere quofram
ipi uiterit quos h' pabola tangat. In laboe inquit
hoīm nō sūt. et cū hoīmibz nō flagellant. p'p'ores
remitt eos supbia. Habent enī singlā quez grā hoīm labois
aliqd. aliquid uoluptatis. S; aditē est p'p'riā aliq'ocum
et mirai quemadmodū nouo mē h' artificatio discernentes et
aditē sequitantes ea. toni qd dicitur eligunt et amplecti
tur. qd molestū ē fugiūt et declinant. Cū uiribz nō p'p'ia
p'bie factus. amplam familiā. et nobiles apparatus equoz.
falceas. accipitres. aleas q; et similia frequētant. aliqui
forte et repente a collo rubētatā mirū pelles orna
tos thalamos balneas et mollitiē atq; glām uestiū a mu
licul' mutuant. caute oīno louce pondus et inlopnos in
cāstris noctes incerta q; distīna bellorū. muliebrem quoz
uecundiam ac disciplinā aut si quid aliud ferus ille la
boris h'ē remittit declinantes. Sūt autē a giolo putant et
soditū uinatōes. et qui mē h' torpent ocio accerere firmitū
tpe. inouai sibi horrea iubent. et p'p'riā aia eoz plena. vā
uā nō p' illis vīnā ul' ai ul' uiuūt arūto. bibūt uel sanguie
meratissimi. Parum ē impinguant dilatatū adipe fir
mēa h' dazum vib; pegini mutuant uina saporem. et ad
diu olei camino. S; colūera et negociatores. Circueunt
māe et aliam in laboe corpis et p'p'ulo vite p'p'riā sibi
diuinas cōgregantes. diuina sunt h' caueant prudentes mē

47

dulces intera capiunt sopnos. ne dicam in stratis lassuuar suis.
Erat tamen iuene in die festo gres basis aureis et argenteis
ministrori terras referas varijs opib; mancipatas. pra-
tas oueratas et in stratis tam multiplices loculos. ut si me-
sas adhibuis munitatis putem. Quid fabros aut semen-
tios teros; oparios huiusmodi uice e nominare. viti sibi nullo
labore querunt illi mactent delicias corpus affluunt otiosi.
an no muto tales poeta sublatmet? Ne no forte suas repeti-
tum uenit olim. grex auium plumas moueat tormacula ri-
sum. furuis mutata colorib;. Nag' aut magno ille ppha
et phisq; ppha terribilit' incepit dicens. Gemina vira-
rum quis tenuerit uob fuge auentura uia? Vbi eni sunt
pnie struis? Cum resinge cepit honnes vnaquql; in ordi-
ne suo. vbi putas quacio ista locabit? Si ad milites forte
viterint et sufflabunt eos. q' mme senum p'cula a' labo-
re tolerarunt. sic agrole. sic negotiatores et singli qui ordies
hoim. a suis sili. areebut eos fimb;. utpote qui in hoimi
labore no fuerint. Quid ergo restat nisi ut quos omis otio re-
pellit p' et accusat. eni soraunt' loci vbi nlls otio sed sem-
p'no horror thiat. *Capitulu viderimum. De officio*

A forte ad elone dei audeat *deicorum.*
aspicere? Magnus eni uecoru locus in regno
rei. et bona sibi s; qui mstrauerunt gradum ac-
quirunt. Certu suus et ipis nec modicus labor ee videtur
et dicebat qui pl; omib; laborauerat. Qui no laborat no
m'aducet. Et petro dan e. Symon iohannes amas me.
p'aste oues meas. It' mo repentiu mo dan p'aste if' iunge

scu tante ut semet adduci e. Sicut go discipuli loai gradum
ministri qui dicitur grege patre sacrag qua tonie. Patre uero
iphat. exemplo que sacoms. uerbo pdicantis. fructu oronis.
et patre ad mandatu xpi. ut nemo hunc sibi sumat honorem.
h qui uotus fuit a deo ut aaron. Per ei nepe si quis introuerit
saluabitur. et inueniet pastua. sin uo astenat ab uite. plane fur
e et latro. atq uicium ut queatur iam int dispensatoes ut fit
r quis inueniat *Capitulum vi. Excusatio q no nisi manifeste*

Digno tamen indignetur nob aus molesto *loquatur*
accipiat que dicitur. Si stus e et nime sibi con
us honi cogranulati ei toleat et pie nobilita ip
bz h inueniri. Nec em reuelamur nunc occulta rectoris. nec
pietem fodimur ut ab hominibus maior appareat. Nulli ad huc re
formacione factus iudicium. qmuis et h in multis etiam ex multa
phat regner qui puritatis audoi. ipso corae et corpe mltis
res non uerentur stae ante anglin dmi qui secer medios et
dignat. h omo autem signi inuaculan sacras continge carnes
p dolo: meceas aduertant. sic aliaia caure. sic frequente
psalmos. ai em bno: laus exenabit et oro sic in patm. Si nec
coru saclega reuolens. qui diligunt munera sequunt rebus
nes. uendit sacra uicera. produnt iusticiam quoru gustura
uendit aarit ad laqueum. nec pfocant fauces. uerba blas
phemie. uer saclega. sino negt. quid uitas michi tae ut ego no
bis uatam. *Patem h omnia h quoratio no uidentes quip
pe quibz n flagellu e nec comedens zelus. Manifesta loqui
mur. et uir aqul ezubellant postremo et nos in deo sumus
lucet ut nra struati. Capitulum vii. Quomodo intrent*

· x · inuige ualuc saluatois manq nepharias. qd paulo an carnes

Utere vram vocationem aut **etiam beneficia**
 vocatus apud. Consideremus etiam an vobis venimus et
 vobis ateo aug. nimirum si vobis e. Per eodem modo vocatione
 dixerim. quia sane nunc eundem apud quos prestinauit hos et vo
 nit. si quis vobis nos in horem dei conuenire velim conuincas
 singlorum ut scdm preceptum dni ad cor ihrlm loquar? Quic enim
 puulo ad huc aut forsau nondum nato emittam iam beneficia pro
 uita sane puulo sollicitudo pabat. Hunc nos ingens nos illi
 ut illi viderem episcopus apud quem hunc gram. Aut au forte seru
 nimis. ut dicit te bonis dni. nec tu tot liberos nra dicitur hereditas.
 illi ppositus a. dicitur ut sibi succederet plus qm maais educavit af
 sui in telais emittens ac delictis. ille digno archidiaconatu. uq
 te filius pncipis mag' aut si sit episcopus confortem in quo nimirum in quo
 nimirum tota e episcopi pgenies. Alius vndy tunc sedul' explorator
 standitur obsequit simulat et dissimulat. misera q sibi suffragia
 laudicac non erubescit manib' et pedib' repens si quo tantem
 atq' sese ingerere queat hypsimoni qualesi in bona dni que sola
 er omib' hodie inuenit' expoiat. Nimirum pege proficius sed
 implentimmo forte ut sua districta sepeat rediturus. Quis ea
 iuracoe gradus etiamsticos et ministris stulari' queit pmo
 queitur. qui nepe q' queit ptebuerat. ut sine curis stli in si
 monia cordis et corporis illinandus accedat ad diu. et suam pi
 et et primocum opentur salutem ordms studio reditus. et u
 bo p'dicacoeis. Nam si eo queit aut tener aio eo; intutu. ut
 hinc heat uite nra euangelizet ut manducet et pulo nimis
 ordine celestib; trena inuacat. Q' certe digno amplius; con
 serancu toni. ut pro carnali uictu carnalia mag' opa x negocia

exterior nec fieri in celo: terrenum aut honorare in istum spūale.
In medio ē natura cōtenta. Nec nisi sola in hīs uita queat
quie inuolū frāle sātis opūta pīculo. honoreā inerte uo
lunt. place stuent homībūs dīcāi et supbie. et hūc alō p oī
cōformāi. Audi quētas dñi quid sup hac tanta hoīm remētia
te loquat: pāciens reddite pūam cupiens q̄ vindictā. Ip̄i
inquit regnauerūt et nō ex me pūapes exstiterūt et nō uolū
eos. Omīssos liquitē in ordinibz ecclīasticis totis; ad stūa
rū pūentibz hōrem querentes ip̄um a diuitias seu cozpīs
uoluptatem. Postremo que sua sūt nō que ih̄u xp̄i manū
te p̄lus et indubitanē nō ea querētis o caritas s̄ alit̄ a uo
et oīm radie maiorū cupiditas introduit. Quid illud temē
tas p̄mo quid in fame ē? Vbi timor dei. ubi mortis mēcia
ubi gehēnemens et rubit illa iudicij expectatō. Sponsa nec
abūcūlū n̄ cellam ingredi nisi roge mādūcēte p̄sumit in uo
nerent inuis n̄ uolū n̄ mēductus. Trahe me p̄ te ait in oī
tem dngētem in uozū dēmo. Nūc autē uelut sua quez uolū
tas in odorem turpis tuarū sectantes quecū estmānt pūa
tem quozū cta dāpnatō ē. **Capitū viii. De loalīs.**

Quēptū in reprehensibilē uideat: **uic.**
ingressus et in cōto casta nichil ne ul̄ timendū
ē. Timendū quidē et maxime. Res em̄ quiaz spū
teperim̄ ecclīam spū cōlūmant. s̄ carne nōnulli. Deus et sa
ul pūiceps cōstitūm̄ a dūo. et iūtas nō ab alio elūs in aposto
lū mēoratur. Nōne inquit ego uos duodecim elegi et unus
er̄ uob̄ dyabolus ē? Quānā in duodecim unus hodie penus q̄
reliquēit omīa unus qui loalīs careat inueniat. **Unus q̄**

et uobis dyabolus est. Ad uobis uis uobis dyabolus dicit. et uitas
 non loculum si loculos hinc. **D**ona sapere ac intelliges ai thesauro ^{me}
 penite thesauro uis pite emula. **D**ona nouissima prouides
 madures facile p forame goro mltanos no diuiciau amulos
 h delictoru. **N**ihil em inultus in huc mundum hanc dubiu
 qua n' aucte quito potim. **S**ane argenti et aurū no nich
 il e sibi uis; reuer mundus. **I**nerorabilem constaur ianuo
 rem. **F**oramē angustū ē nichil eromā; abportae licet. **N**ā
 pēim qui nichil ē nulla pē foranis angustia reuuei. **S**olum
 p sequit te quocū; ieris quocū; intrans pellem hanc non te
 pones. **Q**ue aut patti inspicus cui eunt. **D**e ue in domo
 rei horrendū uitem. **Q**uid in ptoletas ministrantes. **O**x
 nor si nō ptoletum seruitus auācia ē. **S**ino quib; itā enā uere
 lins suis ē deus lins. **Q**uod enā pccis quib; colit id sibi de
 u constituisse probatur. **Q**uātos sane uitem qui diligunt
 mnia sequuntur rēuocōnes quōcos qui ipō dūo nō sequuntur
 h suo uenari. **Capitū xv. De quatuor vniuers.**

Quis putas ē fidel seruus et prudens quē cōstituit
 dūs sup familiam suam et dicit illi estam in tēpe.
Queis forte quā estam? **M**eus magr abus est
 ut faciam voluntatē pris mei. **N**imū uita in voluntate
 eius. qua quidē nec pati ipē nec patiē alios potit nisi sic fi
 delis et prudens. ut eam intelligat et diligat. diligat forat
 diligat et ficut. **Q**ue uā em exulac possit ignorācia ho
 mitem. q se mgtm infancū doctorem utapienāū profitemur.
 ignorans qui ppe ignorabit. pmo uis; et mltos ignorac fier.
 facer ignorat. **Q**uid enā pidi sic ubi non iuuenit pastor pal

quia Ignorat duritiam uiam. uicarius uenit diu uoluntate. omnia
multipliciter et miserabiliter cotidie eripit. Est enim uel sacratissima sic et se-
renissima res uoluntas dei et occultum omnino consilium de quo et
apertius gloriatur. Dico inquam quod ego consilium dei habeam. Unde
et ipsa uitas ait. Nemo scit que sint in homine nisi spiritus dei qui
in ipso est. Valde pronata laico uel erudito est. si multo magis uicio
natura. quippe que sola docet de omnibus. Unde autem audire uidebitur
aut que sic uoluntas dei bona et beneplacens et perfecta qui nec
pulsat nec querit nec perire consuevit. qui docet alienari a uita
suspexit aiazum siue magis gestisse curam si in vano eam uisus est
accipisse animum uana ut tunc curaret suam ut mea postea quod
auararum spere licet de suo plus oculo festucam eicit. ut de uicio
nabem uideatur eicit. Nam de his quidem qui et si forte in uelle
genitum dei uoluntate negligunt tamen et quantum preualent adue-
sant ei. qui deterruit manus mortis. et ad inferno inire sedus
ut odientes bona adherentes malo pari sunt. gratis consentane
pato. foue matiam. faue iniqua. quod odibiles deo. et multo cre-
dibilis esse constat. metus est silii quod loqui. Sane repente nemo
fuit stupissimus et uir aliquis in hunc effundit nequiae nisi pro
coluacione pertulit. Sunt enim infirmi et tepidi amatores
iusticie quibus aut vigor aut furor uelut aut fortalis uisus
uereque sic sumope natura in perfecta quippe et adula uisum. De
enim uigoris esse demonstrat nequaquam cedere tribulacionem. sed pro ma-
ticia persensionem uulit sustine. sic feruoris uideat attribue
nulli capi uoluptatibus. nulli uicibus enenari. et quidem ad non
omni populo tam marie et spaliu duribus ipsi sunt natura ne forte ipse
nem omnem errare conuincat. Quid enim refert qua occasione ma-

desecant uicinas. seducant ignaui. sequantur spontanei. compellant in
 u. seu attrahant illecti. quid interest diuino eant in p[ro]uiden[ti]am?
 Si eni[m] eue p[ro]uidentia a te quanciam. cayn o[mn]ino iusticia. peno defuit
 formaco. Quia quate[m] uicinis quadrifarie p[ro]fione et cathedram
 uicinis o[mn]imodis erigit m[ul]tum h[oc] de quo loquimur. ut hac uoce
 carens frustra sibi tamq[ua]m p[ro]p[ri]um intulerit blandia[m]. Siquidem
 dicit ignorauit. Si cecus ceco ducantur p[ro]bet. nono ambo ifoue
 am cadunt. Et item factores no[n] dixerunt ubi e[st] d[omi]n[us]. tenetes
 togem nescierunt me ip[s]i p[ro]ph[eta] et pastores abierunt in t[er]ram qua[m]
 ignorauerant. dicit et in quo suu[m] no[n] uenit nisi ut mader et
 p[ro]p[ri]at. Et illud. dilexisti malicia[m] sup[er] benignitate[m]. dicit pusillam
 in. Mercurius et qui no[n] e[st] pastor uidit lupi uenientem et fu
 git. dicit ei qui post co[m]p[ro]missas suas uadit. Mors e[st] poi
 ta secus introitum delictio[n]is. dicit iam. Om[n]is que sua sunt
 queunt no[n] que ih[esu] xpi. **Capitulum xvi. Quo[modo] reseruauit d[omi]n[us]**

Quia hactenus iam qui p[ro]p[ri]um sibi q[ua]re em[er]it habet
 illorem misterij huius inuoluisse uidentur. de celo que
 admodu[m] ei seruiat e[st] p[ro]ph[eta] ut p[ro]d[er]it in gregem do
 mini sollicita seam exa[m]inac[i]o[n]e diluciat. Indigno eni[m]
 late et lana co[n]iucit. si no[n] pascit oues si no[n] uigilat. si no[n] uigi
 lat in custodia gregis. Iudiciu[m] sibi manducat et uerit. De ue
 nobi dicit mors in olla. mors in ollis carniu[m]. mors in eiusmo
 delictis e[st]. No[n] mo[n] quia secus introitum delictio[n]is porta e[st]
 cognoscitur. si ob id maxime quia p[ro]p[ri]i constat e[ss]e p[ro]p[ri]a que co
 modis. Sup[er]ius eni[m] astuos gratis h[ic] te reputas tantanto
 ut fuit tibi prouenire uidentur. si boni e[st] fore mag[is] a[nt]e ena
 mendicac[i]e. p[ro]p[ri]a eni[m] p[ro]p[ri]i comedis. ac s[ic] tibi min[us] sufficere

nutrient. Sollitius esto tamq̄ redditarius rōnem dignos per
genitus sunt dignos age p̄ne fructus. aliqui ē noueris p̄
tanta que nūc nūc delicias comedis et p̄pendis et dicitas in
quā nichil abstinentia tibi. O iudicior̄ dei abissus multa et tibi
t̄ d̄s iconsilis sup̄ filios hoīm. Frustra inapient miser monuit
dūc cadere sup̄ nos. et tollib; opite nos. Venient ueniet̄ au
fornal xpi. audier̄ p̄soni querela grauis. accusatō diu a quo
rū vivere stipendijs nec diluē p̄cā. quib; f̄i sūt duces t̄ca firmi
dulenti mediatores. Quid tibi insipiens deliac sapiūt. quid
diuine ille ceros oblectant. oblectant oculos quib; m̄cuis tā p̄
iudiciū tā diue teneap̄m obligas rōm vniūsa liquit̄ usq̄
ad quadrantem nouissimū erigent. **Capitū. xvij. Quid**

Sed esto studiose et **colorem reddat expendunt**
fructuose quis labore dignus plane oparūis ē in
re sua ut qui altario sūt de altario uiuat. uiuat ip̄te
altario. ut uir̄ euntē aplm̄ alimētā q̄ q̄bz regat̄ h̄is h̄is cōter
tus sit. Tercū enī h̄o p̄cū h̄ ē de altario inq̄r uiuat nō sup̄bit
nō h̄uuenit̄ tenz nō dicit̄ nō cōt̄ sancti am̄stam p̄cū
dignam oī a c̄p̄tione s̄c̄t̄am d̄ ext̄imū d̄icor̄ sit. Non si
bi de bonis ec̄c̄e ampla palacia fabricentur mitans quadrant
uandis. Nec loculos uite cōgrogat nec in ueritate aut sup̄
fuitate disp̄gat. Non extollat de facultatib; cōsanguīcos suos
aut nepces ne filias dixerim nuptiū d̄ adat. Res paup̄m uō
paup̄ib; t̄c̄e par sac̄legio c̄m̄ ē d̄m̄olitur. Hanc p̄m̄m̄
paup̄m facultates ec̄c̄e h̄m̄. et sac̄lega eis ar̄telitate sub
rip̄tur. quāq̄ sibi m̄ltri et dispensatōes nō v̄t̄ d̄m̄ n̄ pot
cessores ultra uictum sustip̄it̄ et uestiā. Nec enī ordinat̄

tens qui hys ewangelio sermum de ewangelio quere delicias uel
 ornatum si uic aut pauli exco ut uideat sine cōtenti alimēns
 corpus nō gule uita uicēta aut mēna libidinis ex quib; regna
 tur nō quib; ornent acipe. Sane qui facti nō mēdit ner per
 xpm quid in israel agar et cont' xpm? Manifestam sine dubio
 fuerit a boron fructus radice palmis opus mēdōnem. Facit
 ad quod uenit ut mactet uti et dissipat. Qu' em' altaio seruat
 qui euilinoi est seruat aut in spū et uitate. Tales uimūm?
 pi adoratoēs queit aliqñ mūmūm mōis ē in iudiciū et con
 uēnāōnem. Aut qu' potit uāys cē cōtenti qui ex aū mēdit
 ut stipendia dei in uisus uoluptatis auoluntatis et uanitas
 cogit seruat expēdit. Explet gō fūmūm qui distiale rūpic
 homines miserum mūmūm nāhit qui impure uat idigne
 mūmūm si ex ipō fūmūm abuāt spali.

Capitulum decimum octauum

De uirga et baculo.

Quid em' si in h' mūmūm. **De uirga et baculo.**
 floret et pphat in uia sua. Aretet uelocit' cōtēdit
 flos fem et vapor modici parens. Pann' uirge quo
 riam mēdit iniquitas eius ad odiū uti; nō ad iram. Et em'
 uirgam si h' etiam baculū et h' consolatio ē q'is qui uirga cōdic
 baculo sustentet' aut terre pat' pastor uirgam et baculum
 illam ouib; et illum lupo omnia aut p'p' cōtēs. Siqu' et uir
 gam eos consolat' alimūm? g' h'c dū h' mō seruat sibi patā
 dimittit dūa dūo. Ego sum qui releo iniquitates tuas. et ba
 culus inuat ad tolerantiā uirge dūm illius cōpāōne sic leu
 or. Cōtenti uō dicitur in diuinitis. fons uirgis mētis fūmūm ē e
 rubescere uoluit et addit uelocit' zelus meus are uis nō ual
 tar tibi. Quem em' diligit arguit et flagellat oēm filium q'

no

recipit. Quae promittit eos qui in labore hominum non sunt et cum filijs non
flagellabuntur nec diligunt ab eo nec recipi. An forte diligunt prius
audi quid super hanc scripturam loquitur? **Capitulum xiv. Quis sit**

Omnis qui voluit esse amicus **amicus mundi.**
mundi in se inimicus dei constituit. Et alio loco. Si quis
diligit mundum non est caritas patris in eo. Primum quidem
iacobi verbum. Secundum eius discipuli quem diligebat Iesus et qui ipse
ignorat amicos non possit. Si vis nosse quis sit qui diligit mun-
dum. Ne enim creaturas dei iubeas odisse. Sed que a deo non sunt ea
dilige prohibeas. Que non sunt hanc Iohannes ipse loquitur? Nolite autem
dilige mundum neque ea que in mundo sunt. Omnia enim que in mundo
sunt concupiscentia carnis est et concupiscentia oculorum et ambitio illi que
non sunt inquit ex parte hanc in mundo. Didit hanc quisquis animo sit spiritus
quid diligat quod cupiat quid seletur. Ecce enim spiritum vitantis an-
ne quis constituto vultu constitit hanc precat et quar fuit obliu-
scitur. Ambitio concupiscentia et voluptas non ex parte sunt hanc in un-
to autem ita quia multi codices habent non ambicionem illi hanc superbia
nunc in concupiscentia carnis uniuersam accipere corporali sensu in de-
conem qua quidem ut ipsa concupiscentia caret. Ac tunc ipsa concupiscentia
tanta odori quecumque ad humanum diem que ipsa nunc concupiscentia
et stultitiam gloriam et certitatem penes vanitatem. Porro in
superbia vite elatione cordis intelligit. Nec enim ara qui diligit
mundum diligit et dei constituto est inimicus. Suscipiat autem qui
iniquitas est reconciliatio cuius officium nomen mediatoris et peccatis
suo inuicias inuicias amulauit. ut inuito iam non ut
as hanc ut a ditor ut iudas uari non ut sanlus.

Capitulum vicesimum. De impudentia.

Nam impietas et honorificas ai abduci ut no pa
 ucar no horreat no contemnat ea iam tunc respicio
 e. Quid emi homi sibi conatus homo tamq qui iusticia
 fecit dno se iustiu fiste no uetur tamq tomestiu iustia ex eric ma
 gni salutat gemma flectit ostulat de saclego tolose agit. si in con
 spectu dei no inueniat iniquitas eius ad odiu. Odibil plane co
 stituta temeritas et iniquiteta erecta uita. **P**roter quid irritauit
 impius dei crachauit diuinu pator ut scdm multitudinē sue non
 queratur. **Q**u ipi fornicationes incestus et saclegia. Nichil ho
 rum ppha tēmorat h quod in corde suo dixerit no requirit. **S**
 mo cordis affectio ē. et dicit no requirit. Non ex parte requi
 situm. **H**ec impietas au scdm multitudinē ire sue misē
 tur. **T**enus nec querit u arguit nec flagellat n' uoluit adi
 uerōnes eoz sicut de moysē et aaron et samuele legim⁹
 quibz nimis ppius fuit. **S**i ex ille acq signant auq sic
 impietas audiam⁹. **Capitulum xxi. De uisceracione au**

Miserem impio ait dñs de hui⁹ **reli.**
 in consilio angloz et congregacione deliberans.
Rec eos latuit antehorē omni indignatione in
 scordiam iudicem meditari quā no distat homo iustia
 an frē. sed obdormiens miser et dicens oblitus ē deus
 auertit faciem suam dies suos ducat in bonis ipūcto
 ad inferos testentur⁹ et ai dixerit pax et securitas nū
 subitaneus ei supueniet intus nec effugiat. et non
 uisitet inq frē iustiam. **I**ntra sanctorū iniqua gessit ac. ac dñs
 si dicat. **P**olo distat iustiam frē. inēta ē iniquitas ei⁹ ad
 odiu. **A**n adhuc querendum quis iste impi⁹ sit. **I**ntra inq

stōrū iniqua gessit. in carnalibus possessionibus q̄ stōr fuerant vtilis
assignare. in domo rei q̄ stūto teter de qua paulus dissipuli
audiose sollicitans. **Et** stias inq̄t quō oporteat te conuersari in do
mo rei que ē cetera rei vni colūna et firmamentū vitae. In de
ro quippe tamq̄ in celo gerens iniqua. **Quid** in te multio in
dicetur. relecte tener officii. angelus diū exatūū fr̄is ē maḡ
anglus aut eligitur aut reprobatur? **Inuenta** quippe in an
gelis prauitas dilacitius vindicatur. nate ē et inuocabilius
quā huāna. Age go quā gr̄e iudiciū hys qui p̄sumt. et potētes
potentē tormēta patientur. assentat supbia tua. sp̄ que regem
tūi. omne sublimē uiteant oculi tui. **Septima** multiplicae p̄ben
tas. in te ad archidiaconatus euola. tenui aspū ad ep̄atum
ne ibi quietē requirere h̄ntur quā sic itur ad astra. **Quo** progressus
miser? **An** ignoras ut ab altiori gradu sic casus gr̄ior? **Neq̄**
enī paulam tēdes. s̄ tamq̄ fulgur in imperiū uehementē qu
alē sathanas subito reuocet. **In** labōe hōim inquit nō sūt. et nō
hōib; n̄ flagellant. itō tenuit eos supbia peccāi dyaboli quo ce
atētur qui opant iniquitatē. **Hic** ē qui recipit disciplinam
aurari rēmit. merclam nō sustinet. vitis pessimi ne sumis
saltem dignis pacat̄ acheretā. **Huius** et ip̄e indignationē vob̄
sup hys ex gr̄e iudiciū. **Quid** in timeam morsus sp̄itālē aī
mam ē aīarum frenesim nō ignorans? **S; diū** s̄ uia q̄ ip̄lū
leatē ip̄i quos legūt et intelligunt. legem quippe stōnes. **In**
tra inquit stōrū iniqua gessit et uidebit gl̄am diū. **Huius** est
ij sermo. et ḡminatō ualde terribilē nō uidebit gl̄am domini. **Ad**
igū corā iudice p̄stat h̄c tunc totus mie fructus. hanc ergo m̄a
dolo? **Paul** fiat m̄scatō tam crudelē. ne veniat in cor q̄ sortio

anima mea **Capitulum xxi. De communiōe hūane pñe p**

Quis enim nobis miseris demeruit fugere **Deabolua pena**
 a uentura uas. Quid pñe tanto pe fugis uam fla-
 gellū timens. redmans ugam. Et quidem in hac die
 brā que ad patrem uobis si cognouissetis et uos. Mutatis et nō
 effugis peccatā. nā malū ipmū ēē nō pñ. Nō pñit hic
 ipa notuitate pñit ab i sine sine. Misera sane et extreme
 plena demene communiō hūanū redmāe laborem. et patium dy-
 abolo sūctorem eluge sempiternū. Adūntē liquetem et uidere
 nō hominib; si dyabolo et angel' eius ignē illū ēē patium. Ille ei
 hostis et lup'. nos aut' pñs eius et oues patme eius. Illi senis
 et malleus nob' flagellum et uiga debetur. Illius iniquitas i-
 uentā ē ad odiū suū h're caritatem. ubi nulla redemptio uide-
 tur. In illi licet respiciat. Nichi sane et laboe roseabilior. taliter
 et qe hūoz assignatur. Vbi tū uatus fuit dūs nūc redmēt'
 redemptiōne mictens suo pñlo copiosam. Deniq' temp' cōsti-
 nūc michi dicit. donec illi par' etim'. In hūoz inquit uolūtu
 conetes panem tuū. donec mīram te qua sup'is es. inuē-
 ris. **De** illius ille angelus de tra sup'is nō ē nec in trā aqñ
 redim'us. pñtā nō h't donec si ignis ei ipar' etim'. Nūc ei
 gūur. expedit ut in sapia hūoz illi. auctoris hūoz illi nō frul-
 trāi iudiciū et reuēte uelle suā redmāe uidelicet labo-
 rem hōim et sūctorem. ac si nullo mō nos cōtingē uideatur
 quod aze dñū ē aut nō in eo sūctū labois ercepim'. in quo
 sine erceptiōe pñam' omīs aut nō cōis culpe. communs
 pena nichilominus debet esse. **Abrahā**
Capitulum vicesimum tertium. De iudicio

veam

Forte enim aliqui dicant. Quid peccatum bona est omnia
creatura dei? Nisi licite possidemus in eis vivimus
facultatibus uti sumus et factum abstinentes. Est
vero non pastores in cruce cornos. Ergo sane divitem illum cuius sal
uator meminit in eva^o in multo horum audio accusari. Inductus
purpura et villo cotidie splendide epulabatur. Si autem tunc
arguitur quod sibi invidi huius et videns fratrem suum ege claudere
membra sua ab eo. qui tunc diuina deest. Quos videns et qui tunc
ros effluentes muros egrotos. et plura de huius iumentis vris pro
te coram phaleris quam de illorum miseris cogitatis. Sed ad ve
mendum abrahe iudicium veniamus. Non enim abrahe si dei ab ipse
sententia est. Memoro inquit filii quod accepit bona in vita tua et
lazarus simili mala. Vnde vultus est non potest omnino negari. Sed sciamus
quia paucis expressa tota summa negotii est. Ne bona et ille mala
recepit. Quid modo? Nunc autem si inquit consolatur. Sed in non crui
natus. Ergo summum eleji et fletu. Terribiliter enim deus iudicis su
per filios hominum est. Hec tunc cruciatus causa est tota quod in hoc. Mala
bona recepit. Ipsi plane. Nunc enim ad hoc vos de paradiso volup
tatis ad aduersum diuina eiectione videtur. ut alterum sibi si paradisi
adiuicio humana parat. Homo ad laborem natus. si labo
rem refugit non fuit ad quod natus est ad quod venit invidi.
Quid respondebit ei qui misit eum. qui instruit ut laborat?
Memoro autem quod accepit bona in vita tua et lazarus simili mala
Nunc autem si consolatur. tu vero cruciatus. Quid dicemus ad hoc? Si
tunc est finis et tale iudicium. ut extrema gaudij tucta occipit.
Nunc non presentia sunt in hoc malo mala bonis? Quippe si illa
vra bona nisi illa mala esse vna manifestum est. Vnde paucis sciamus

salomonis. Melius est enim ad domum luctus quam ad domum gaudii.
 Certum si sic cruciandi sunt qui in vita sua receperant bona.
 et hiis consolatione precem. de repositum est semper in in su
 prioribus iuena sunt aliqui de sapia uix carnis sientes in omnibus
 et per omnia improbae malum et elige boni. quibus potest eorum
 esse finis si secundum multitudinem consolationum suam dolores
 apprehenderint animas miserorum. Consequens enim uidetur ut bona
 omnia. et oem illi huius recipientes consolatione nichiloque un
 uisum de et uniuersum maueant cruciatus. In uo et illud est ex
 eadem abrahe sententia commendat uidet eos qui cotraio duc
 ti spui uite pntis omnia bona respuunt eligunt mala omnia quos
 bona domini et oem hituros consolatione. forte enim erat hoc quod
 petrus audire uoluit cum tanta fiducia tanta libertate conuenit.
 Ecce nos reliquimus omnia.

Capitulum xxiiii. Quo reliquit omnia

Quia admodum quietus est qui nihil se habebat ex omnibus
 quemadmodum petrus cum nihil fere ex omnibus habuisset
 animam tam fiducialiter gloriatur se se omnia reliquisse.
 Unde si quisquam omnia inquit desiderat qui uoluntate
 huius reliquit. si tunc sermo si forsitan claudius et ipse est. Nam
 enim uoluntas huius omnia complectitur ut reliquisset illam sic omnia
 desiderasse. Quis enim hominum omnia desiderare possit ne diu pista
 re ille ille pauper modicum. Si quid tamen sufficere possit dili
 gencius uelut gator et facile est inuenire omnia desiderantem. Ne
 enim ponere est cupie modum tunc uidetur impleta tunc ad ep
 ta sunt quibus ualeat esse contenta. Certum nec amator petrus dicit
 aliquid sufficit nec libidinosus faciat uoluptate. sic et crudel quibus
 sanguine semper sit. et ambiciosus aut cupidus laudis huius

ad epas dignitatem ipsius seu favoribus nullum erunt omnino capite
medui. sed delectio est uat amphoi. *Aling* aut uenit requie
qui sibi placeat apit. et suis de seuenepo testidnis dicens gl
our. *Manus mea erella. et putans se ee a quid ai aichil sic*

Uolego aqñ quibus. *Capitulum xxvii. De iuni*
quid in siue uicos arborer. *et inexplibili fame*
Quis siquidem bucis timentibus maximam macti
cabat arenam. *Sadus* sulphureo altans taou exaltatem
teritum feridillimiq; gestiebat haurire uaporem. *Porro*
tius formata in nubas uehementi adense micantes simi
las tyranab; erage fauab; leuabatur. *Quis* sup pinnaculi
templi leuoris aure spm apio atraherat ore et si quo uina
influe uiteretur flabello sibi uentū ipse saebat ac si totum
sparet serem degluare. *Quis* seorsim potibus ridebat rete
ros ipse quos ridendus et marime ipas emi carnes in arditi
li studio fugere laborabat nūc manu nūc brachii nūc alias
pres applicans ori. *Miscatus* homines causam; uicarie sil
catus a singulis una ee omib; ipio validissima uici; su
mem. *Tur* uo maileuissimas eorum faces conceplara
retordabit gemenas miserabiliter et dicens *Amic* coe mo
um. quia oblitus sum comere panem meum. *Quid* etiā
h' nob prosit mag? *Non* sūt nales tibi. fame mag' h' pro
uocant q' eranguit. *Panis* nam; aie iusticia est. et soli
bri qui esuunt illi. qui ipsi sanu abunt. *Quin* ad pua
gine dei sua anima ronal ceis omib; occupari. -- p' reple
ri omo nō p'. *Capacem* dei quidq; deo minus ē nō imple
bit. *Capitulum xxviii. De curatu temporum.*

Pare ē naturali quāte relatio sūmū quis probat appetē bonū ē
 nullam nisi adeptū eorequē hīturus. Ceterū errant mīsci nō
 nō inuenientes uiam et ut spūi ē ambulānt nupij in cūmū
 diuina quē bona querētes illud semp desiderant qd sibi
 uiciniū nō uicē adpā atq; utimā si fieri posset cetera omnia op
 tūmisset ining eodem proculdubio et ipm quoz sibi solū deē
 uideit sūmū uā; bonū desideo querūis. quo cetera quoz semp
 expent nō adeptā. **S**i inūa sūmū h. et a ceteris quoz pū requi
 rūt qd ualeat trahit quib; in ptem suam nec aīq; potit h
 cūmū pagari. uis puenire inape transillie. **A**īq; pūpīs
 miser in desideo tēnori et a sūmo bono eo longius inem
 tis. quo te amplius desideris caduas reb; et tūltoris appe
 tendis. **I**n cūmū liquetū ambulat. et qd ppe eat in corde et
 in oē tuo. si corde actens et oē confiteis terga uertens terli
 uas et elongais ab eo. **H**inc ē q; uolūerat dūls dicens. Con
 uertamū sily hōm. Et item reuerēte inquit reuēte sin amias r
 uerēte ruerēte et intueamū te. **A**n si actuosa liquetū uia ē et
 inambūtabit facilius q; pueniens spūetis omib; quā adeptis

Ecce nos reliqūm **Capitū xxvii. De accedētia**
 omnia et seua sūmū te. **Q**uid g^o est cōuersione
 nob. dignū plane aplice fide et deuocōe ūbū. **J**am
 reliquisti omnia. **J**am dūm pene seuites et mīc demū quid sis
 accipimū interrogas. **N**e symon uē obediens in audicōne au
 ris siue parti cōuēcōne. **A**d vniū emū iustionis uocem petū
 et andreas relūctis omib; seua sūmū rēemptorē. **Q**uod si hōi
 camali stulticia uideret. audiat qd sūmū ē rei sapiens oē
 hōmib; et qm placuit teo pūstūciā pūdicōnis saluāe de

centes. quippe cū mundus enim in sapia nūme cognouisset. Cū
tos em̄ mūdi sapia maledicā supplantat. et ceptū in eis erig
no spm̄ que voluerat dñs uehementē accendi. **N**oli inq̄r p̄a
piciant agō. diu cōsuetū diligentiū inuie. Magnū ē qd̄ p̄o
nis et opus hñs m̄ta delibacōne eripue qd̄ possis. amicos con
sule ne p̄a fāū penitē cōtingat. **H**ec sapia mūdi t̄ena aīar d̄m̄
bolica iūnica soluti suffocacō vice. m̄r tepiditatis eius que teo
solet vomini puoracē. **C**auet̄ alt̄ ut quid em̄? **C**ū a deo uehū
esse nō dubites. **Q**uid opus ē delibacōne? **V**ocat magnū con
siliū anglicū? **Q**uid aliena pistolais q̄silia? **Q**uis em̄ fidelis?
q̄s nō sapiētiōr? **S**edur me diūe et seducar. formos. esto et iū
teste. **N**oni ego que nā sine que oportet fieri d̄o. **A**b oē p̄uice
gehennē c̄pior. et inducias peridm̄ et retutabo. et aītabor
erue si forte interina fiat aliquid. abscondi ignem in sinu uico
et erusto iam late iam m̄tatis uiscēb; iam sanie refluente di
u michi delibandū ē. an erigillar an erudā an abiciam il
lam. **M**agnū oīno ē qd̄ offeritur. h̄ eo un; et libentis et festin
as suscipiendū ē et obuijs arripicndū manib; cū t̄uo ē et h̄
laurate. **P**bet aut̄ semeripm̄. qui de p̄a p̄lūm̄ d̄ante. nā d̄na
quidem oīno p̄bata ē amicos q̄sular qui nō legis iūm̄ia h̄ois
domestica eius. **C**apitulum xviii. **D**e t̄b; r̄sionib; d̄m̄ ad eos

Quid frequētat euangelū q̄ promittēbant sequi
qui euangelio nō obedit at in eo sane legim̄. **S**equi
p̄mittēti quidā sequi d̄m̄. h̄ defunctū p̄icm̄ p̄is
sepelie nolenti r̄sūm̄ ab eo ut s̄m̄er̄ mortuos sepelie mortuos
suos. **A**lii quo; nū suis qui in domo erant ualedicē cupiēti. **P**e
mo inquit mittēs manū suā in arat̄r̄ et respiciens r̄r̄ ap̄p̄

ē ut: ut ea que uidentur peccati portio iparentur. at ipa
sane animam nemo sane mens eē ignorat. Por 9° testatur
quo por corruir. p̄sertim qđ ab eius culpa alius pena pro
teit et ipius corrup^o corporee quoz fuit causa corruptōis.
Dinc ē qđ aiabz p̄mū saluatoz aduenit tolle unū p̄cā nū
di. nō molestias carnis. Quod sane manifestus docuit
in semetipso p̄cā omibz corpus exponēs. animā autē sicut
ne p̄suis custodietis a p̄cā. *Capitū xxx. De corruptōe sue igna*

Non sic hodie filij hominū *caris corpi expectet.*
nō sic s; aiē animam negligunt. animā at carnis p̄
ficiūt in omī desitio. Rex enī p̄cāre metuūt sed
p̄mū. n̄ unū cordis rat opa s; balitudinē corpis ymo enī
voluptatē de seola p̄ccatis et ep̄aur didicerunt. Rex uer
in suis ip̄c̄ distipul^o horū quāpiā tradit. s; distitit inquit a me
quia minus sū et hūil^o corde. ut quid usq; quo graui corde. ut
quid diligens uanitatē et quēias mendacū. Temp9 h^o aiā
ly nō corpōibz assignant. Dies saluus unū nō voluptatis.
Omnia temp9 h̄c̄: aiabz nūc opam dāc nūc ē. Nam i car
ne qui semiat. solam erunt metet corruptōnē. At nō nūc
carnē suam odio hūit. Dm̄ ē s; zelum h̄is ably sua dū pro
teit festinat inuenit obed. Cū enī iudiciū carnis et animā
p̄cāat nichil carni p̄ ualuis qđ salus aiē prouideri. ut uidet
ter in tempe sit respectus illius et sola passionis felicitas
quoz cōlocū mēatur. Unde ap̄tius saluatozem inquit expect
tāmo d̄lm̄ in̄m̄ ih̄m̄ n̄m̄ qui cōformabit corpus hūilitatis
n̄e s; gūantū corpi d̄m̄tatis sue. Requiesce in hac spe caro mi
sera qui ip̄o animā uenit pro te quoz uentur9 ē qui reformabit

nam tu quos nō obliuiscet in finem. Neque autem interim aia et
 tamq̄ p̄stita et p̄stina a dño q̄formis fiat ymaginē filij eius
 in mansuetudine cordis et humilitatis. Ip̄ius enī uāto te quos no
 nis aq̄n̄ i' generanda et q̄formanda corpi eius in gl̄a et claritate

In regnacione ai inquit sedet filius aia in uia.

hoīns in sede maiestatis **Capitulum xxxi. Ut nō resite**
 sedebas et vos. Consequēt̄ ait. quē sequimī. ut ai ip̄e sedet et
 vos p̄t̄ sedentis. Cū enī me resedit in mūto. q̄ subsistit. q̄ te
 diuauit caput. Erulauit ad aurentam uiam. b̄n̄faciēto p̄
 m̄l̄it. quippe nec m̄dū n̄ foucā n̄ locā locā h̄is in diuōio. tōy
 ope tantem qd̄ sustepat cōlūmato sedendi p̄cepto niērenur. acipe.
 et dicet dñs dño meo sede a dext̄is meis. Insipiens qui p̄t̄re eligit
 q̄ osede. querens in ianē diuinaula. Ille m̄l̄t̄ a' e' uenit nō m̄l̄t̄ a' a'
 tu sup̄ m̄ḡm et dño maior ymo nec discipul̄ p̄t̄o. nec sensuā
 renibē festinco. Paululū dormies. paululū dormiāb. paululū
 cōl̄eres mans. Ille salit i' monāb. t̄l̄l̄it colles. Clama ad eum
 aia mea trahē me p̄ te. in otorem vnḡetoz. tuoz c̄em̄. Alioq̄
 qū enī remorāto. tepestēto paulatō cōl̄eq̄ sp̄ab. Erulauit
 ut gigas ad c̄entam uiam. h̄ytarē sine dubio d̄it̄it̄ se autorem.
 Necdū ad brauiū puenit necdū a p̄hendit̄ metā. grandis ad
 huc restat uia. noli s̄t̄e gradū. noli i' medio itinē resite. In iude
 inquit uisus tui cometes pauc̄ tui. donec i' uentis in t̄am te
 qua sup̄cis. Er̄n̄t̄ sane temp̄ e'it̄ requet̄i m̄m̄ū qū iā ip̄e di
 cer̄ ut requetas a laboib. tuis. Necdū tamē e'it̄ cōlūmata par
 necdū p̄t̄ā quos. rem̄. necdū sessio plena. In regnacione inq̄
 ai sedet filius hoīns in sede maiestatis sue sedebas et vos
Capitulum xxxii. Quō nūc̄ ^{alio} nulla ex p̄st̄e t̄am̄.

Erit regniatio. Quā enī renattat ad sessionē miser ho-
natus ad laborem? O si unq̄ sedeam totus. cui
inō n̄ minima portio sederet? in quo nichil tranquillo
nichil q̄erū. sedatū nichil: nichil inq̄ in eodem permanens statū.
Sedebus et vos. O sessio. Quis michi tribuat ut dignis expū-
iū? qd̄ de sessione hac cordis affectōne cōcipio? Imo quis michi
tribuat sessionis huius imputata frui requie? quā desidero. q̄
cupio. q̄ requiro? Ecce enī ut dixi nichil in me sedet. s; octa in
motu sunt: omnia mutant. fluctuant vniuersa. Postremo ubi
q̄cipit ad huc caro aduersus spū. et spū ad usq̄ carne? quid
nā honūs sedē videtur? Nec sola iam cōcupia pacē turbat.
impedit sessionē. verat eē sedatū? s; duplex quo; scdm corp⁹
miserū hominē; cōtatio verat? p̄ncis videlicet sensu dolōis. et
morsus metu futūe: nimirū ai passibile sit et mortale. **Du-**
pler nichiloī aiām sollicitudo agitatē videtur: sp̄ci utz et ad
ris. **I**ne h̄ neq̄e fluctuat iugit. donec p̄cā corp⁹ thitat? atē
dens usq̄ ad celos et itū ad abyssos tentans: tabellēs in
lis. et ad bona nichiloī māifestans. **De imperfecta sessio**

Erit autē ai lucū h̄ egrediens **ne Caplin. rrrm.**
dominū. a timōe quidē penitus libabit: s; necdum
ab expectacōne. Erūt enī iam nō est timor in timor
nis: s; constituta singlāt in spe psallem; singlī mēte et spū. **Q**
p̄libat quōtāno qui dicebat. Cōuere aiā in requie tuā. quā
d̄is b̄nfecit tibi: quia exiit aiā; meā de morte. oculos meos a
lacrimis pedes meos a lapsu. **C**orin de expectacōne utēpe ait. **N**e
expectant multi: donec redibnas michi. **N**ec nō numerū s̄m ut
cōpleatur: s; et ipm corpus ut sua regniacōne restituar expectat.

tunc: p̄mo uō erp̄ent̄ cū d̄elatio sub alit̄e dei uociferantes ad
 ip̄m: et qui audire meruit ponat̄ testificā. Nam corp̄ quidem
 illo in t̄pe sc̄e quis dicat: d̄i efflur̄: et in sanem puluerem;
 redigitur. **Capitulum xxxiii. De sessione d̄ni.**

Regiarōne inquit sc̄ebis et vos. Seminat̄ enī corp̄ aīa
 le resurget corp̄ sp̄iale: seminat̄ in ignobilitate: resurget in
 gl̄a. **U**bi iam tūc mors iudicia tua? **S**iquit̄ et tu iudicia no
 iustitia destrueris. Corpus enī resurrexeris iam nō morit̄:
 mors illi ult̄ nō diabit. **S**i et dolor et gemitus om̄s absterget̄:
 qm̄ absterget̄ deus oem̄ lacrimā ab ocul̄: et iam nō erit̄ am
 plius neq; hictus neq; clamor s; neq; ullus dolor: qm̄ p̄oā t̄stificat̄.
Felices lacime: q̄s b̄igna manū cōditōis absterget̄. Et b̄n̄ or̄i q̄ ita
 lib; h̄q̄ h̄i fletib; elegent̄. q̄ eleuati in sup̄biam: q̄ onie sublime
 uicē: q̄ in auaricia et penulancia famulari. **S**etebit̄ gō corp̄ in
 mortalitatis et impassibilitatis gemina quadā felicitate totat̄:
 liberū ab om̄i n̄itate. ab om̄i corrupōne securū. alienū et in
 t̄mne ab om̄i ḡapia: cōfigurat̄ dem̄ cl̄antati corp̄is xp̄i. **S**etebit̄
 et aīa sicut̄ nil metuēs sic nec cupiēs ult̄: nimirū plena b̄n̄
 tudine. et securā plenitudine fruens: nullos iam cogitōnum
 flucto. nullos reparaōnū cōflicto. nullos affectōnis sentiens mo
 tus: s; em̄e illi icōm̄mabili p̄s; vnica: et sic adherens deo ut
 vnō iam sit̄ fr̄is sp̄s cū eo. **S**i qm̄ h̄ aut quib; t̄ferit̄: **V**os
 inquit qui sc̄e: c̄tis me cū sc̄e: filius hom̄is in sc̄e inaret̄
 t̄tis sic: sc̄ebis et vos. **I**am quit̄ sc̄e: filius hoīs in sc̄e ma
 restatis: siquāc̄ ascēdēs in celū sc̄e: ad terram dei? s; cū sc̄e
 ut d̄nū ē apparuit̄ sc̄e: sicut̄ ap̄t̄s ait. **C**ū enī apparuit̄ ip̄e
 uita n̄a: tūc et vos apparebitis cū illo in gl̄a. **A**n magis au

tebimus dicere et ipm adhuc stue quorāno? utpote cuius necdum
cōsummata uacet sedes. necdū pedibz eius stabello supposito qd a
p̄te promissum ē? Non q̄ illi plenitudinē quidq̄ dedit: s; q̄ nē
bra caput exspectet. Autem h̄ testat: qui meruit inueni. *Ecce*
ait stephanus: Dico celos aptos: et filius hominis stantē a cer-
tris iunius dei. Paulus quoz sic scribit. Christus assistens pon-
tifer futurorū bonorum introiit semel in scā: et in rēp̄tione
inuenta. Ceterū in rēp̄tione corpm sedebit in sede maiestatis:
qui pro aīarū rēp̄tione stetit in ignominioso supplicio. et in-
rogatus ē cōuictiis p̄t et tormentis: nec mō durissima morte:
s; et turpissima t̄pnatus. Quē obediens p̄t f̄tis ē usq; ad
mortem mortem autē crucis. p̄t h̄ exaltauit illū: et tonauit
illī nomē qd ē sup̄ om̄e nomen: ut in noīe ih̄u oē genua flectat.
Hec autē dixerim fr̄es: ut noueris que uā sint duo latera stale
que uolentibz sequi dñm p̄ponit assententia: que bases eorum.
que capita: qui ne gradus quorum sūmmitatē deo inueni ē. Ca-

O Porcer siquidem *plū Truchinum quū de De la*
nos domae carne. calcāte *teribus stale.*
mūdū ut voluptates corp̄is redimantes. caueam
nichilomin⁹ illi uanitate. *Hec* minū abhominatōnes egyptio
rū: quas imolamus dño deo nō. Et toni qd a uia uite et disti
pline deterreret filios hui⁹ illi. toni qd errerret interī seruos
dei in hīs duobz: ē. que sub vno iūu p̄p̄ta q̄mendat: uite in
quiens hūilitatē meā et laborem meum. *Hec* gō sint duo la
tera stale. uilicas et aspitas: quibz deinceps in fine uicis r̄
grē gradus finit miserant. *Est* em̄ uicē homines. mūdi sp̄nē
res glām. fauorem calcantes p̄li. nō desiterantes hūilitatē

dicam: si nō adeo fortes in tolerancia moleste corporat? nō adeo reia-
 dentes mollia: nō adeo carnis illecebras superantes. Quid istos dir-
 erim? nisi lacus aliam nō tenet? Porro vinū tū laceti intenti. pui-
 losus nimis astutus: et primo ruit. Et si videtur qui circa carnem
 plus q̄ oportet infirmat. licet mundi resinat glām. nec cōtūctis mo-
 neat: p̄fō longe horribilius ē piculi et nltomaḡ incurabile.
 si quis forte licet castigatus vilit̄ corpus suū et nō p̄cens eius af-
 flictōni inemat tamen minus resistens glie desitido: minus pacens.
 inuari: minus p̄uitans et solite humilitatis hūis: minus summis
 a tūl̄ vanitate. Quid enī tibi in se h̄ homo. cū hīs iugis et ca-
 lamitatibz. cū h̄ fastu et vanitate ista? que nec aīe nec corpi pro-
 test? Quid irritaris quid iſtamaris ad ubi flagit? qd̄ nec carue
 volueat nec inqnat mentē? Nichil sic alicmī a natura tua:
 nil tam cōtūi ratiōni. Per enī sic dicē possum quid tibi cū ti-
 bis aut ventibz. aut frigore a' estūre? quid uoueis cū vnta p̄so-
 nali aīa nō huic mūdo s̄ corpi longe minus carne possit odisse
 q̄ mūdū: quippe que huic multū deat illi nichil. Quod quidē
 dixerim nō ut voluptas p̄tate eruleatur: s̄ vanitas et impur-
 tas aīe omīa sup̄atur. *Capitū. Decimū vi. De gradibus*

Sane ubi sic stabilis et firmus *stale...*
 In corde tuo et asperitatem corporat abstinēcie et labo-
 ris amplecti. et omī vilitate et errenitate cōcon-
 tenti. bō n̄ laica: securus iam inlere gradus certū spiritalis:
 ut totū qd̄ nūto et tarmi subtrahis studio pietatis impēdas:
 obtus que res sunt. et errentis in anteriora: ut astensuombz
 dispositis proficias de iūte in dūte: ut nūc dū in syon nicais.
 Et p̄mo quatem p̄fectum s̄m̄ cordis et cōuallē p̄dōctōnis ac

tenens ut rigula sumi tenet iam in serenus quidam elapsus al
tenens te telesio. reliquis affluens: natus sup dilata: ducto te dai
tate in daitate tanq' a dñi spū: illo uiz qui suat' eā a alia te.
Rec pauos in hys gradus memet multiformis grē dei. **U**iz h' spū
talia sunt: et spū alib; uiz: compāta. **N**ūc uo ad uācātos po
aus fmo digir: auz tota intēto ē tenocāe ad cor pūacatores.
Cem hūc proficiētes edim oīa te duodecim gradib; hūltat
as et fmois occasione libellū: quos uidet' gradū ille iustorū
oīm spū plenus in r'glā sua tradit te p oīa bñditus. **I**lle ē
nob' spūale statū ererit: auz uiz: sūmitas celos tangit: quod
in eius gl'ioso nīlū euitena legim' mīatō cōmētān: brō
gregorio sic sribente. **Capitū rrrvii. De uia orientali que**

Per dūptorū māg' a bñditi cella procedit
mbeallia mēbia sustentās. erectis mēchū mānib; stetit: et
vltimū spū in' ūba orōms efflanit. **Q**uia subter die duobus
te s'rb; vni longius poīto. alteri aut' in cella cōmorān. **r**euclāō
vniū at; indistillis uisionis apparuit. **V**erū nā; quia māg'
pallīs et immēis chorūta lapidib; uia rō orientis tranūc
ab eius cella mēchū usq; tenebatur. **C**ui uenerāto hūc uir te
sup clausis assistens. auz eēt uia quā tenebant inquisiuit: **I**n
uō se nētie p'felli sunt. **Q**uib; ille ait: **H**ec ē uia: qua dicitis co
mim bñditis rēchū ascendit. **Q**ue ē enī illa uia ab eius cella
p'grediens. nisi orō quē itē uir bēus instituit: et forma uice
que sup' sit exordū ab eo? **Q**ua nimmū uia dñi dicitis ascendit.
quia nō ponit ali' uir stūs uocē q' uirū. **E**t h' quidem corūm
ut marima fiducia ē. qui ipūs uirū; statur inherē ueligi
is: ipm p'ceptorem p'mmū; sequitur. **R**ex enī uenire aiquatō

in dubiū posset. quā dīno facer sic modus cōsūlatōnis: et dīna ma-
 gis inspiratōne atq; cōsilio. q̄ hūana prudētia ut aduicōne ⁊
 formatōis: quo nimirū tantā iūta grām sūctas. tantā p̄ ob-
 tūm glām felicitas. item uē b̄ndictus optinuit. **S; h̄** hadenq; ne
 quis forte q̄ longe sit semp̄ a cordib; nris terogāe nos eis quili-
 bi vaīos p̄t̄ aut; uli ē. religiose viuendi formāe motos: q̄ alios
 consolari et animare voluisse causerur. **Caranē** q̄ vatem⁹ hodie
 in em̄s formā dei. ne informē dixerim vitā stōrū a quo habue-
 rint. quis vnq̄ ut nouo ut uerū testamēto sic vitē sic viuere
 totūc hoīes vnā q̄ si se interrogant singli nec cōsiliānas sup
 h̄ p̄as cōuenire dissimulet. Quātos enī videm⁹ sectatōes uar-
 que uicē q̄ hōib; bōe: h̄ m̄p̄fundū infernū tendit h̄s eorū.
Quātos assensores stāle: nō tūo sūmimas celos t̄g. h̄ q̄ illi grā ē cō-
 ho: h̄s latēa. cōcupiam carnis. et cōcupiam ordōrum: grad⁹ nō
 supbiā uite: que quidē ex m̄to sūt. nō ex p̄te. At em̄s sane q̄ nob
 cōmētae uolum⁹ stāle gradus et latēa et p̄te sūt. nō ex m̄to.
 tū nimirū inuis ap̄lus. sobrie inquit et iuste et pie uiuam⁹ in
 stō. **S; sobetas** voluptatē carnis impugnat. uiltiāā sibi uanitatē:
 dū uacillet aut; reddens quod suū et adulacē deplorat: et cōpactē
 ualenti. **Dem⁹** et n̄e saluator dū baptiste manib; celsū illū uer-
 ticem inclinat. sic inquit teret nos nos iustē dōnē iusticiā: solam
 nimirū hūilitatē uiltiāā reputans. **Erubescatur** go sobetas nob:
 uiltiāā primo: pietas teo. **Pietas** enī ip̄a ē cultus dei. **Sane** et
 voluptas et uanitas foue nō sūt cordis elatōnē sic sobetas et iust-
 cia pietatem: ut inē h̄ latēa te fite uite spe mediante p̄ficiēs
 sup em̄nēam cāctas a hūanto teneat. **Stāle**

Capitū tricesimum octauum. De balibus

Quamur aut h' l'ata balib; quas nob' suppositur artiter sapia: du
ob; forsitan lignis aruis. Vbi em' ille multat' morte turpat' auce:
quis suoz telhas seu gloriam sustine' queat. nedu' autem queat:
flagellatus aridus et spinis illius. hauriat sibi cruce. et iudi
bis suis. uisoria veste aridme' sepro. corona spinea: foditur
clavis. amittatur uelocitas: in ligno erendit: ena' mortuus ut
ueatur. Et h' m'uens quidem xpiano ppis nichilomin' uolup
tibus indulge. et flore uelle in h' illo uillateno erubescit. Ce
tm' si omnis qui dicit se in xpo manere deb; sicut ille ambulauit et
et ipse ambulet: multo mag' q' se pro eo manere dicit: qui pro te
gatione fungit: qui ei miserat si eum no' sequit' incensabit' est.
Sane nisi abnegauerit semetipm' et uisit' cruce suam: sequi
eum oino no' potest. Quid no' cruce tolle e' nisi labore am
plecti et humilitatem? Sicut scripte. Elegi abiectus ee' in tom'o
rei. *Capitulum Tricesimum nonum. De capitellis*

Sed formale nimis adhuc firmis stabilita h' iudicantur:
si tantu' fuerint subuira balib;. no' ena' desup
coherencia capitell'. Hinc e' q' m'ime sius g'entis
exemplis saluatoz: ena' p'na reponitit. ut que forte nou
p'notat imitaco' p'etentis. trahat desitenti reuocandis. Et si
quidem uoluptuosus e' illi sicut coruente uoluptans. Sin
no' glie cupidus: aspirat ad illam glam' iudicauit p'ans.
Secretis aut et vos sup' scetes duodecim: iudicantes duodecim
tribus. Ac si dicat. p' confusione uia duplia et ruboe: ps
uia laudabit'. p' d'erea em' uita uia dupliaa possitabitis.
et leticia sempiterna est uob'. In exilio uob' afflictio duplex. hui
bitans uia: et laboris: si osolamini et nolite deficere: qm' in terra

vīa. tīa unī vīuētū dūplē vōb nichilominū rēuūcāō mānēt.
 sublimitatis et relectōnis. In sedibz enī quies impārbata. in i-
 dīo dignitatis emīnētia cōmōtāt. **Capitūlū Quadragesimū.**

Quis uō sūāris honorē extogitū i pī? **De iudicio**
 qui nō p̄sūs in tante sublimitatis cōpācōne vilestāt?
 Non vniūsiq; liquidē auitatis aut p̄sū seu regionis
 vniū: s; vniūsiq; iudices hīc p̄sūcē cū t̄pō. Nō solum homīes
 s; et anglos iudicabūt: qui parentē admodū vāpōrē glīe p̄sūs
 redignantēs impēcūt x̄p̄i cōsūlātēs ē vniūsiq; p̄ferunt t̄p̄ul
 dignitātī. Nolite timē p̄sūllus ḡer: qm̄ plaqūt p̄sū vōd dare
 vob̄ regnū. **Definitū ē cōsūlūt qd̄ nō cūacuabit: p̄pōitū imo**
bile p̄cūcāt. Deū iurāt dūs: et nō penitēbit eū. Amen
 dico vob̄: q; vos qui sc̄cūt cētīs me. in regnācōne cū sēdēt fili
 us homīis in sēdē mārētāis sūe: sēdētis et vos iudicātes. **Qd̄**
glōsūs? Iudicāt iūc et p̄iudicāt filij sup̄bie: cū rege suo sēdē
ant: qui sibi laccā aquilonis elegit. Exaltent et eleuent: sicut
tedu libani: nīlīm⁹ et ecce nō erunt. Op̄mānt nō quos p̄cūt.
blasphēmānt. congerant maledictā: ueniant sup̄ nos cōp̄ba
exp̄brācōnū t̄pō: qm̄ merces n̄rā cōp̄iosa ē in cel̄. Glām que
ab iūcēm ē habeant. vānā v̄t; et mētācēm: qm̄ vānī filij
hōīm. mētācēs filij hōīm. Glām enī que a solo deo ē nolūt.
verā unī et māuētē: qm̄ v̄e v̄cās. et t̄pē ē qui ē. **Capitūlū**
Abelī p̄sūs ambicō. que ambicō magna nō x̄li. **De ḡi**
hōūt: querens de modico a cetero. et de mārō **his sicut**
minuī. Amāt enī cathēdras p̄sūs: que velud ḡrosse sicuti ve
lorē sūt casūe. Sūt enī ḡrossi p̄mē q̄tam sicuti p̄sūs n̄rāles.
solum h̄ntēs sp̄ēm sicuti nō saporēm: nec tam sicuti q̄ sicuti

quecumq; p̄lagia fr̄uū? quos et tenet nate ē: ut eis alie hūano v̄su
 et elu ap̄te succedant. Unde sponsa in canonicis canuor. *Dyem̄s tū
 sūt: p̄mber abijt et recessit. Et p̄y pauca. f̄cis inquit p̄ulit q̄
 sos suos: quod uidetur p̄secuōne cessante melua f̄ā sit et̄ia po
 sira in sup̄biā oculorū. Quā sane sub̄mittatē et excellenciā dig
 nitatū oḡue sans grossos v̄dē: ut f̄tū in ijs moueat q̄ p̄nā
 cogitāe. Que etiā uident sp̄alia sūt: que nō uident̄ et̄ia. *Cauc
 ant ḡo qui p̄mas cathedras amant: ne ot̄ngat̄ caie sedis: et qui
 p̄mos m̄t̄ recubitus eligunt: inapiat̄ cū tribōe nouissimū locū
 tenē. *Seet̄ias inquit sup̄ sedes duodecim: iudicantes duodecī
 t̄b̄r̄ israhel. *Hec iam f̄cis exunt: nō utique grossi. *Das unū
 r̄ū sedes p̄uideat: qui de sup̄na am̄tate dicebat. *Illic sedent
 sedes in iudicio: sedes sup̄ domū dauid. *Illic plane nō h̄. *Quomō
 etiā sedent quas h̄ uideris sedes. que totiens mutant̄ totiens
 citant̄: totiens et̄iam sub̄mittunt̄. *Quomō grossi f̄cis sūt:
 quos tenuis aura t̄d̄at̄ et d̄l̄p̄at̄. *Cerim̄ quid tibi uol̄ q̄ duode
 cim t̄b̄r̄ israhel iudicamos fore p̄mittit̄? in quibz etiā m̄d̄o
 ip̄e cognoscit̄ iudicandus? *In quia notus adhuc tū in iudic
 teus. v̄m̄ilitatē f̄it̄ h̄i appellatōne duodecī t̄b̄r̄i uoluit̄ relig
 nari? et quasi solas meminit̄ iudicantes p̄ illud. qui nō
 credit̄ iam iudicatus ē? *Hec etiā ē p̄f̄orū gl̄a singl̄is it̄ ip̄os
 etiā em̄nē f̄it̄es et̄ teas quo: saluandis p̄m̄nē auid̄itate in
 dicare p̄f̄ans: ut iuxta illud de ip̄o p̄salmo sedeat̄ sup̄ domū
 dauid. *Quid istud in̄seric ē. quod ad sub̄tante p̄missiōis ē
 negligenciā hūana dormitat? *Capit̄m̄ *Quad̄gesim̄ *salu****************

P Opule meus tū d̄s? *Quem̄ona saluatoris
 quid tibi tibi f̄it̄ et nō feci? *Quid cause ē q̄ in̄t̄o**

meo et vobis liber sine quod michi. Rex enim creavit vos ille: sine
 patre quare: aut qua via ipse disponit. Si pua h' vident in gra
 tis: no ille h' ego redemi vos. Si quo p'cio: Rō utz corruptibili
 b; auro ut argento? no sole ut lina: no saltem aliquo angloz
 h' p'io ante vos redemi. Ceterū si neq; tam multiplicata me reb
 ni a vobis eluce ē famulatu: omissis hys omib; mecu salte ex
 diuino tenario conuenire. Nichil ipse uobis nocuerit: nichil ipse
 vitat p'fuisse. Si obpate qui p'fina vobis et potioa pollicet:
 apud que cernor copiosior q; inuiciat ē: ut illud quoz benign
 missima miseratione dilem q; bonoru v'oru no egens vobis
 timo velim ee consultu: ne p'naa sustipe detredas que
 mit offero tona q're: furtis glie inuicib; castem coronata
 p'mittens. Quid ad h' consilia huana r'atē: ai n'p'perari m
 tepit h' in die iudicij? Quo miseri sustinebunt? Quid
 exultationis te p'io h'ro poterit? *Capitulum xlii. De erui*

Non quid n'it dice m'p'iet *lacone stellarum.*
 mo. ecce mo? sine paululu? Sic eni nec distinu
 tant infelices: et mo. et mo h' h' modū: et sine
 paululu in longū vadit. Bonus ē inquit deus qui in primo
 Magna quare d'na p'missio h' longa nimitū
 dilaco: et molesta expectaco ē. Terrena desere forte: et nec
 diu optine teletē affluto ē in tollēabilis: et in to solabi
 lus dolor. Quid accerare nite ē in miseria plonget? Mi
 sera p'fius et seductoia cogitaco. Noua liquit h' querela ē:
 nec p'fiozem vitam filij hoim hacteno causabant. Breues
 dies homis sunt: tonet ostia stimulantē te p'na et conla
 tione into a spū ul' foris comoueat n' homie. *Erui sane*

nomi concipiendi longioris vite. differende mortis oie fiducia
nova. Sz esto. multa tibi aurore ciuita restant? atolestens?
es: ulq; ad senectute uirtute et semi. Quid uite hes amittere
tanta tempa? parere tanta luca? Nichil piosius qe: si heu uia
il hodie vilus estimatur. Transcut dies salutis et neuo toto
grat: nemo sibi no reditura monita pille causatus. An putas
o homo biem aut teimj opus ab oipotece posse irompensari?
Sic abstinata e mang dia: ut centu auroi no possit remunera
re laborem? Sz opura quid dieb; singlis acqre valeas? amis
equite apud tei nulli boni oino no remunerau fore: si sicut
no capilli te corpoe. sic u' momentu te tepe pituru. Quid illi
us sapientis consiliu ingeram: ne tardes qm ad dnm: nectis
quid supuetaura pareat dies? Quid insana caulex te furo
tam temerarie plimendis: qm uo qm et monera in tua
et no magis sua posuit uoluntate? Postremo quid te in celo
sue: quid de certa bilitate laboris. retribuonis emtae loquit?
Nonie dno figmentu nrm: coluit dno pusillanimitatu uite.
huane obuiat cogitatu

Capitulum xliii. De duplia pro

Sequitur eni Et omnis qui *in illione*
relinquit prem aut uicem aut domu aut agru p
nomie meu: centuplu accipiet: et uita eterna possi
debit. Quid ult' dicatis filii homi qui et in ho mudo tanta nobis
pmissa sūt: ut dormitatis nu' medios decos de quib; an paulu
causabim? et eremites de sorte trena amplior sane statim er
apiat consolato. qua no mo patienti si etiam gulant er spec
teus? sorte m stouu in uigilatoe pmissam? Siquide et ipa er
spectato in stozu leticia e. Centuplu inquit accipiet: et uita

etiam possidebit. **D**eus filij adam pmissione vite eius que
 nuc e pte et fuit: ut obstruat omne os loquenciu iniqua: et cofu-
 tant omns iniqua gerentes sup vacue. **A**n no sup vacue penitus
 ait iniqua? qui no mo fructuosus s; et iocundus. no mo salub-
 us s; et suavis do potat suive q; mudo. **E**t attende q; peno q; te
 dno tu te futuro ridit. **N**ec eni sup hys que expebantur pta
 aut helitae poterat aut opus hebat iniquae. **D**em: no quid
 nob edirit: s; quid exit. **A**n no quis dubitat instantis ee tem-
 pis. tentupli pmissione? **M**anifesta id quate ipa ubozum
 psequencia pbat: vbi tentupli accepturi et possessu diam in
 tam emā. **C**em ne quis omo impudena remaneat obstinatio-
 locus mudo vos ad ewangelii scdm marci: vbi pmissio eate
 telapra manifestius inuenit. **A**it eni dno. **N**emo e qui reliquet
 prem aut mrem aut filios a agrum a domu ipi me et ppter
 ewangelii qui no accipiet tenties tantu nuc h^o que? at; ut
 hehementius amiret carnal aia no papiet que sut spūs rei.
 sed stulacia reputans: addit signant ai psecutionib; **F**orte
 eni ai audisset in tēpe h^o pmissi tentupli cōtētat euan te
 tēpib; exhiberi: s; pmpit hūc intellm nome additū psecutio-
 nis. **Q**uid em tene cōsolationis? ad no facile tēna psecu-
 tō tollat. **Q**uid tēnu int psecutiones sū mēs accepimus?
 q; et ipa quoz bōni tēa corpm data ē in manus impiorū
 hoim

Capitulum xlv. De macerulitate

Necum tamen videtur tentupli sint acceptū: dūmō sic ten-
 tūpli dū valeat tentupliat tentupliat placeat consolet de-
 ter. amet. **Q**uid infame ē q; aittat homines relinque simpla
 p tentupla. **V**bi e cupidus? vbi ambrosius ē vbi gūtor hūg

nis. qui fingis laborem in p̄cepto? An nō fictus labor in p̄cepto?
 fletusque om̄ia et h̄eb̄ tenuissimū? tollite iugum meū: et in-
 uenietis requiem. An nō fictus labor? onus leue suauē iugum
 aut̄ inuita? Quis em̄ rei sat̄inetū ē: qđ in eccl̄iazū dedicacōe
 tep̄ctas impiete auces oleo sancto pontifer limit. Sic et olim
 tū abrah̄e dñi ē. tolle filiū tuū quē diligis ysaac et offeres eū
 michi in holocaustū. labor fictus ē in p̄cepto: oblat̄is liquitē
 ysaac sacrificat̄ ē nō mandari. Et tu go si uocē dñi audieris ita
 in aīo. et dicat̄ tibi ut offeras ysaac tuū qđ aīo ē gaudiū i tuos
 les deo. n̄ p̄tat̄ em̄ ysaac gaudiū ul̄ risum: fidei et gl̄iant̄
 obedi. ne timeas. Nimirum et si rem ḡitem dicit̄ tibi ysaac
 sic debes: et obp̄andū ei p̄ om̄ia: etiam si oportuit ip̄m p̄
 saac iugulari. Nunc aut̄ quidq̄ affectio p̄a iudicat̄ securus
 esto. nō ysaac h̄ aries moriet̄: p̄bit̄ terra h̄ q̄n̄m̄a: eius v̄
 t̄: arma bepb̄: herent et sine p̄ctōnib̄: auer̄tas eē nō p̄t̄.
 Temp̄tat̄ em̄ te dñs deus tuus: nec manabit̄ ut op̄m̄aris?
 viues viuet̄: h̄ elenat̄ i m̄: sup̄ ligna. ut in sublime gaudeas:
 nec in carne p̄a h̄ in cruce dñi gl̄or̄eis: p̄ qua t̄ h̄us et ip̄
 se es sed or̄at̄is m̄ito: nam ei viuis viuis te s̄p̄onse.

Ad diliget̄.

Et nimirū *Capitulum xlvij De ingredite et reco-
 gularō p̄torū: h̄ ad̄z̄ uita: h̄ gr̄a sp̄iat̄. Deniq̄
 tamq̄ tristes inquit̄ h̄ aut̄ gaudentes: tamq̄ in d̄
 ill̄ h̄ces et om̄ia possidentes: tamq̄ morientes et ecce viui-
 mus. Qui uidebant̄ me foras fugerūt a me dicit̄ et filia re-
 nis: ea uaz̄ aūq̄ gl̄a om̄is ab̄iūo. Unde et clamitat̄ in can-
 t̄o c̄at̄oz̄ adolescentulas reuocans: qđ in ex̄dori sua m̄o
 poluōe det̄nas uidet̄. Niḡ sum h̄ formosa filie iher̄: sic*

rubriantur cetera sicut pelles salomonis. Nolite me gloriari quod
fuita sum: quia decolorauit me sol. Et si manifeste spualiter
quispiam dicat tenebras et infimas merces exhortans. Quid
laboriosa quere et inuilia consiliorum nro tam sedule mirans?
Saga cithiana sunt et pelles arietu rubrate: quib; interio: il
le splendor et inuina regie gla: ut illesa a pulueris y pulvis
inuisa relesuet. Nolite me gloriari quod fuita sum: nolite pa
ue nolite mirari. Neq; em istius aut uicinas e certior illi
neglectus et nigredo forisera: sed occulta splendoris et ex
ultationis interio. Decolorauit inquit me sol: tur inuio:
certioris impaciens. Nimiru ignis e et inania folia no
admittit: alioquin aut erunt folia: aut certe si inuenerit
igne erungui uice e. Quod quide omo cauendu apud tot:
spim inueniens nolite erungue: mag; aut id ipius phib:
uolens eum behemet accendi. Ite sponsa quide nigra
e h; formosa: apud tamq; tristes semp aut gaudentes: ipi
epo. si uicinis consuet ocul: no eant spes neq; reor

E Cont' alios sane **Caplin rlviii De sepul**
realbans uitas copat **chris realbans.**
monuicis: foris quippe splendidos et nitentes:
interio aut sordidos et ferentes. Ambulant em in stolis. et
pinnas ut dnm e cathedras amant: gloriose honorati et
magui in ocul' hoim: interio aut ubi deus uidet pleni sunt
auaricia inuidia ambitioe superbia: et luxuria fortasse no
nulli. Qu' em talib; tetur illud p'iosum cotinencie munus
nisi forte ad iudiciu et grematone: ne qu' pauentur et re
sistant et reuerant a studio suo: et obdormiscant

in pñs deñus peant ipa reuerētia et seauitate
Sine ut erant **Capitulum xlii. Quomodo egestas**
 spūat et aue cordis **Intior foras etiam**
 iudiciū euāgelis tōtēpauis eritōrū: sic corūtem
 sollicitudo tenū nichilomin⁹ signū mēns maure. **S**ignū
 quippe ē. In telacrijs ē omnis homo otiosus. Et uenit **De**
 stercorib; bonū lapidabitur piger. **De** be nāscō dū stercor
 rat putat ornari. **H**os eat paul⁹ tūm rās in are a dñi.
 et suū cognostens utq; possessorem: vnde et dicebat: **ip**
 xpm omnia deimēti fca et ai bit or ut stercora: ut xpm
 hua i fcaā. **E**t amplerat etiā: qui quondā mictus fuit in co
 reis. **H**is lapidat stercorib; pig: qui xpm huarificā negligens.
 corde vacuo et tēto foras cogit euāgii. **S**iquatē fcaus nū
 tate iacob pñarcha desente in egyptum: et prodigis ille filius
 seauie poras elinre siliquas egestate coactis ē. **Capitulu**

Sed quid dicit **Quinquagesimū. De verme**
 ignora. **H**abent tabit et hūabit: **q̄ nō moritur**
 nō hūit. Et hūm qd uidet hūe auferetur ab ea. **A**el
 ar femi: et tendit flos. **I**pe quo; fenestre danteat: et manu ut
 valeant tene cōsolatōnis haurire. **D**emq; arguam te dicit
 dñs: et statuā te cont' facē tuā. **Q**uid illud confusions est:
 quid miserie. quid doloris? qñ dissipans folijs et diffusis vniū
 sa mudabit turpitate. reuelabit ignominia. sanies appetit:
 qñ iam imōdis fuis mētus ille ostie vermis tota malignitate
 corrotet: s; nō gsumet qñam mētem: nec cito omo distumda
 cōnis loais aut spes ulla cōsolatōnis. **Q**uid em̄ cause ē q̄ ue
 nio quātē ostie stimulos sustineat aquatōis pñt: s; auertunt

oculos cordis et ad consolaciones miserias conuegiunt. aut de disti-
militadibus; a quibus; deperit semetipos et mentē inquiras sibi? In
quod uolentibus ē ille cruciatus. licet adhuc blandiat spes et errem
et omno dolorem? dū sibi pro libitū ipa mediat. et omne quod
agunt facile diluendū deserendū; quod appetit remeant. ia
sibi ipse promittit. **S** et ipsa consuetudine et maana stupi-
di et insensati corde fere nil sentiūt; que quātē omnia longius
abestūt. ubi fiet qd scriptū ē. Arguam te et statimā contēto faciem
tuam. **Ca. 11. Q. ali oblectet spūalia q̄ carnalia.**

Quanto em̄ sibi vitiosior et nāli nātūadine carior iam
carne sua tanto acius toleat uitē ē et molestius fe-
rat ipam q̄ corpis lesionem ubi a stupōe isto et insensabili ma-
te fuit erata. Sic et contē bona ipa et delicias spūales in-
nam; animi voluptatem ubi cōgit expiri. eo vā; relatu
lius amplectat iocundius; fruāt oportet; quo ipus et ep̄s
suis eam tāngunt. nec certius mendicant. Nemo quippe eo
mō iumenta sui. quo corpis sui reficiōne possit rehari. Placet
quidem et illa s; longe alit̄ illa sapit; alit̄ sentit. **Q** si iumen-
tū aīe corpus cē faceret; eadem un; ratio tibi obfuerat ē. tu
ipis. Noli go errare noli sedua; ut in corpali; aetas spū-
polle q̄ in spūali; obliu. ut hūanā consule rōnē si facer
penitus in te obdormiūt. **Capitū. 11. De trib; in cruce.**

Tribes in cruce quondā et tribus in carcere.
fuisse legimus. tres in cruce. Joseph siquē aī p̄nci-
na et pistore regis carcerali custodie mancipatus.
ipus verus ioseph aī duob; vā; stercoribus reputatus ē. Et il-
li quātē in carne uitē sopnia et audire iūratōnē; illi in cruce

uba locuta sunt et unus accepit promissionem. Porro siquid aliter
 promissum regi et audiret restitueris in statu plurimum? alter pal-
 tebat aures et nihil minus mors accepit. Ipsi quippe sunt porci quos
 pavit ille prodigus adolestens: sicut quidem et eliam in isto porcorum
 et aium nomine designant. Porro eorum qui crucifere sunt cum
 saluatore alii aut ostensa domini est hodie mentis in paradiso? al-
 teri blasphemanti non quidem domino neque ille enim tunc iudicabat
 quicquam. haec loca nihil minus est: nec tu times teum quia in eadem damnatio-
 ne es. Quid ergo putamus? quid duobus illis quorum aliter datum est res-
 titueris post tres dies. Alteri mentis eius in paradiso in caeli potu-
 it esse molestus? Quid non illi potuit delictare cui dominus a iustis
 capere et idem suspenderis? Aium est a finibus? Sane in hoc potu-
 sumus omnes: ut nemo nisi in carcere sine auge interit nemo.
 Quippe ubi nec in ore inuenit immuns a peccato: quia peccatore
 quem speret? Sed si uolens sustinet et dicit: nos quod iuste
 mercedem habebit? si autem inuitus et blasphemans et negans
 deum: in factis ei duplex conuictio est. Si quis testimonium huius saluus
 etiam caro eius requiescit in spe et propheta farina puluere
 in conditio atque diluatur: ut in olla iam non mors sicut sita sit.

Sane nemo **Cap. lvi. De excepção triumphi promittit**

Dane mentis amphiorem esse aetat in vias **titur**
 quod in vitibus delictuorum? plerumque autem sit reus inuitum
 totius de iocunditatis. fons leticie: et eructationis origo. Neque
 tamen seu multo aut maligno principi. si ipso vix seruire regnare est.
 Audi hominem te ipse unum experientia prohibentem fidele testimonium
 vitam. Inma inquit testimoniorum tuorum delictus huius: sic totum
 in diuicijs. Quid est in patria? si tanta est copia delictuorum in via?

Applis quoz nō in spe solū s; etiam in tribulacōe doret gl'ia. **Al**
li quidem sic ait. Amicus huius sibi auctoris sibi inimicus. **Al**
quidē sic. Ego forte nō ita relictus sum. Homo p̄tor sum: nec
subsiste in tanto labore sine gr̄a multa: nec ipam valeo gr̄a
pm̄eri. Quāi nō gr̄a nō sit gr̄a s; opm̄ merces: quāi nō om̄s
peccauerint: aut nō om̄s egeant gr̄a dei. **Al**mas o homo q̄
p̄sonarū accepō sit apud deum? et nō om̄s om̄ia relinquētes
tam copiose consolentur? **N**oli eē incedulus: a m̄este ul' u'
tam de cuius testimonio nullo licet dubitare fidei. **E**t ois maḡ
qui reliquit p̄rem aut m̄rem aut domū aut agrū p̄pre
nomē meū: centuplū accipiet. **N**eminē ip̄s eripit. **M**
feri qui dicūt p̄r me: qui excludunt se ip̄os. et eripiūt a b̄n̄
ficio gr̄ali. **N**ij nimis indignos se iudicant multomaḡ uite
et̄ne: qui ne ip̄m quidē centuplū sperant. **S**; quia deus uerac̄
ē qui promittit: homo uerac̄ mentar qui diffidit. **Capitulum huius**

E **T**om̄s qui **De hys q̄ intēnt om̄ia relinquēte**
reliquit p̄rem aut m̄rem **et centuplū accipiet**
aut domū aut agrū p̄r nomē meū: centuplū
accipiet. et uitam et̄nam possidebit. **F**acile ego potera cōtra
dictōnē sustine linguarū: si id loquerer ex me ip̄o. **S**iquidem
nō p̄cipit carnal' homo que sunt sp̄s dei: s; stulticia illi uide
tur. **F**acit autē ip̄e id loquit: cuius uerba etiā celo et t̄ra aūscultā
b; nō aūscultant. **S**; audiu aut homo qui p̄dicationis sue oam
fionē et ut uolgo dicit: festinam queit unde sibi euat ordinē:
audiu inquit de illis qui reliq̄: aut om̄ia: et ad uocantem
sūt reuersi. **Q**uid illi acceperunt? **E**ruge dūc et iudica m̄:
meam uiam. **E**t istorū nempe salūp̄na et m̄m̄u' ip̄orū qui

centuplū

force omnia relinquere nisi in fine tamen contumplū accepit: non
 cont' nos si cont' te ē qui dixit. Omnis qui reliquit prēm a' mīe:
 r: contumplū accipiet. Quid tamen dicam? In collegio discipu
 lorū reproba' quis p'r: nisi loculos hūs. Sic em' loculi nō mō pe
 aue: s; et p'pe voluntatis. Saute' p'p'ite vias suas et studia sua:
 qui promissam contumplū grām sibi deē caulat. In dubiū quin i
 ueniat angltā et diuisorū reclinatozūq; nō quidē filij homīs:
 s; aut foueam vlpis aut voluēs nidium. Mag' autē p'fius ob
 scuro relinquat omnia et solum sequat' xpm: tractans cogitacū
 suū in eo emittendus ab eo: et contumplū sine dubio p'ceptūq;
 Res em' p'r solū s'p'm: que tam ēta uitate subiecta omib;
 id sine excepōe promittit. Nichil sibi retinuit: nichil suis:
 ne modici sermenū totam massam corrupat. Sic em' qui si
 bi retinuit aliquid. dūte uocis oblitū: qui nō suam uent' fa
 cte uoluntatem: et in ipīs s'cōū quoz collegis p'p'o aut uel celo
 aut foras se consilio imp'orū adhaerentes. Stoicos sese
 faciūt te se sibi aliquid retinētes: quos penitus abnegasse
 et dīne p'uitencie ac obediencie parū consilijs quoz spūaliū
 uiroz debuerant cōmisse. Sic qui p'p'mq; retinet: et ami
 nis qd' abiciūt a se mēcipis: pro eozū p'p'itate p'nciū p'p' et se
 culai sollicitudine estuantes. Crates plane qui nequaquā
 p'p'mos diligant tamq; se: crates inq; ut in se ut in suos.
 p'mo qd' uerius ē in utroq;. Nemo go cum se uidet nō omnia
 reliquisse: contumplū nō accepisse iuretur. **Capitū 10. De**

P Recola celesti consolacione se puam q' reli
 quicem consolacione dina: sic pati sunt ad ire
 nec oīno t'bit admittitur alienam. In se h' in d'au

qui dixisti. **Qu** viua an bndictioe habes pat? **Qu**ro melius eat
dicere **ai** diceat ppha: vna pena hanc requirit. **I**ndignus eni celesti
bndictioe gimat: qui dubio queit affectu: duplia pena men
tione. aliud sibi refugiu parans: si forte eam no contingat opo
ne. **M**aior emiquitas mea ait frata sumus: quia ut veniam
meat. **Q**uid ergo? hennuar consolai aia mea: si ueniã non
mear. **D**oc solum deplorat h^o solum plange: aliud ne cogites
quaten. **S**z mnc mqr omis qui suenerit cayn: occidet me. **G**ra
ue dampnu grandis iactura si pmiat corpus: qm quide aia
pnt. **S**ic em occidndu sese causabat infelix: tamq pro mag
no bnficio hiturus. si prohibetur occidi. **Q**uod et factu e. **C**onso
latoe misera optamur qua quiebat: et oblitus e desolatiois
marime. pro qua multo audiosius supplicat et remediũ oporre
bat. **S**ile quoddam et te saule legisti. **m**ã a malechitarũ re
ge suato. pmo quaten sancto samuclũ infus e pro indulgẽtia
supplicat: si eotamẽ in sua pssitẽ. mnc inquit honora me
coram ppo. **H**omine quod dicebas: pãam. roga dũm p me.
Mico non peccat. qui intuebat cor: nec simulare e humiliatõ
miserans. **N**on na sane post maida licet omia memorabile
eum tãid ponit iuente. **D**em: vñ adhuc dicebat peccauit.
et rissim e illi: dũs abstulit pãm aui a te. **S**ic nimirũ sic ult
hodie dilallim. cui ad alias consolatoes mens in hpat et
er nõ penitus in caduas et transitorij consolai: ipse sibi ppho
celestis subtrahit grãm consolatois. **Q**uã si digna deuocõ
pleno afflu: desiderio vehemeri pete queit: pullãe satageret:
sine dubio petens acciperet: querens iueneret: pullana apio
tur. **H**oqu si forte qd absit putendũ illũ apostatie salatum

remitt

p̄supter: certū oīno sic testōniū vitans accipientib; a' nūq̄ eū
 omnia reliquisse: aut ipm̄ quoz postea deservisse centuplū quod
 accepit. Nōnulli liquitē cū spm̄ tepuit: hēu tūne postea cōsum-
 mant. Qd̄ si insanū ē centuplum nolle recipere: velle relinquere
 plusq̄ insanū iure censetur. An nō plangendus ē uirer qui ab
 tracto et illecto a cōcupia sua sponte id deserit: libens abiat: vo-
 luntate relinq̄r: et qui nucebat in croceis amplectat̄ iterat̄: Nō
 ē vitare censetur qui euisiōi ē: tanq̄ in eo uideat̄ utrum uerbu
 dñi aut euacuata promissio. Dū em̄ reliquit omnia: habuit sine
 dubio re-promissam centupli bñdidōne. Sine causa contemta:
 nō ei magis q̄ p̄o ordinis: nec acq̄estim̄ mendacē eū fce qui
 promisit. **Cap̄ lvi. De centuplo & uita eterna.**

Q Centupli inquit accipiet: et uitam etiam possidebit.
 Illud em̄ in via h' in p̄ia est: p̄mo h' in p̄ia. illud in
 via. Illud consolatoris p̄ias laboris. h' future felicitatis
 consolacō ē. Sic nimirū et oparijs huius illi soler ab abus
 in ope. merces in fine dei. Sic militantijs quoz et stipendia mil-
 itant̄ pro uitate p̄is: et nouissime donatiū manus erogatur
 pro quāitate laboris. S: et filijs israhel toner intrarent terrā
 p̄missionis in deserto manna nō desuit: et ab eadē post quelinū
 regnū celestis aduentū cotidianaq̄ panis cotidie petir̄ in orōe.
 quā ipse saluator instituit. Habes hanc duplicem promissionē
 et in p̄p̄ta euident̄ expressam: ubi ait. Rediet reus mercedem la-
 borum suorum flōrū: et ducet eos in via mirabili. Ipsa ē uia
 testōniorū dñi: in qua p̄p̄ta alius. sicut in omib; diuicijs te-
 limāi se esse testatur. De quid go in aedulitate hac mouemini
 filij hoīū? **Capitulum lvi. De centuplum hoc**

Et forte adhuc forte ^{ad h} *spirituale* sit
quispiam dicat. Once michi tentuplū qd̄ promittis:
et libens vniūsa relinquo. **De** quid oīdam: **F**ides enī
nō h̄ mīnī: cui hūana ratiō p̄b̄: exp̄imentū. **A**n homī oīdem q̄
uitaā promittentī? **D**efias struans struamio: nō mīi credat̄
nō intelliges. **M**āna absconditū ē qd̄ in apocalyp̄si ioh̄is. **V**idēs
p̄mittit̄: nomē nomū ē: qd̄ nemo s̄c̄t̄ mīi qui accipit. **D**icēs enī
forte nō null̄ p̄ntē s̄c̄rū cōiōnē facultatū p̄t̄ et voluntatū. **H**̄ loco
tentuplū nomē deliquit. **E**t magna h̄ ip̄a consolacō: s̄ nō atq̄
ḡat̄ ut possit vniūsalī om̄ib̄: quēnīre. **Q**ūtos enī s̄c̄rū ā volū
tate eam deseruisse ut anadixitas: aut uiolentia p̄secūōnis
in m̄tes exilio relegatos hūana cōsolacōne nouit̄q̄ caruisse.

Danī optimū est tentuplū h̄: **re**liū sum descendit a p̄fe lūi mī
Quō teni: omnia possidet: an **Capitū lviij. Quid sit hoc**
A omnia opant̄ in bonū? **A**n nō tentuplū **tentuplūm.**
h̄: om̄i qui implet̄ sp̄ū s̄c̄o. qui x̄pm̄ h̄: in p̄ctōe? **n**isi q̄ longe
plus tentuplū ē uisitatio p̄adit̄ sp̄ūs in p̄naa x̄pi. **Q**uā?
magna inquit multitudo dulcedinis tue dūc̄: quā abscondit̄
a timētib̄: te: p̄fecisti eis qui sperant̄ in te. **D**icēs quō. uicō r̄i
am h̄stancie h̄m̄s suauitatis exultet̄ aīa mea sancta: quō
exp̄imē gestiens uerba unūphicet̄. **Q**uā magna inq̄t̄ m̄t̄
nāto. **H**oc gō tentuplū adoptio filiozū: ē: libertas et p̄m̄
ae sp̄ūs: relūae carnis: gl̄a s̄c̄t̄e regnī dei quod m̄t̄ nos ē.
Nō uāz estā: et p̄onis: s̄ in iusticia et pax et gaudū in sp̄ū s̄c̄o.
Gaudia sane nō in spe gl̄e: s̄ eadē in p̄bulacōnib̄: **H**̄
est ignis quem uoluit̄ x̄p̄us uehement̄ accendi: h̄ vir̄
et alio. que et andream fecit amplecti crucem. **I**uuentū

terre carnificem: stephanū in morte pro lapidantib; flectē genu
 a ad orōnem. **H**ec illa par quā sūus reliquit xp̄us: quā reddi
 suā. **S**iquidē domi et par ē elās dei: par ut; p̄ns et tomū suū.
 Nam illa sup̄at oēm sensum. **S**; et hūc quidē sub sole pla
 tet quidē in unūo quip̄lit: nō ponit cōpari. **H**ec ē gr̄a deuo
 tōnis et unctio totens de om̄ib;: q̄ er̄ptus nouit et m̄er̄ptus
 ignorat: quā nemo s̄is qui nō accipit. **Capitulum**

Utinam **lx. Exhortatio breuis**
 hic filiorū hoīm cōcipitētia iugilet: ul' auosi ^{uina}
 ras er̄ictet: ut dicat in cordib; suis. **N**ō uideat
 h̄ vbi ad iūctōnis huāne: au sic glonant vno oē testō
 ma s̄p̄auitū. **Q**d si iua ē: sine dubio uehement̄ errant. **P**ba
 re licet an h̄ h̄cānt se iua gustāc quid h̄ absconditū māna
 sapiat: er̄pti quid sit h̄ centuplū quale gaudiū in sp̄ū
 s̄o? **C**ras p̄tē ei r̄itēbit iusticia sua: qui illud studiosē que
 sicut. **C**onfestim ut gustauit: uidebit qm̄ suauis ē d̄is. quo
 mā bono? nō mō tenēt h̄ et querent se: atē sperant in se.
Aliogū uenit et argute me dicit d̄is: si nō om̄is qui reli
 queit p̄rēm aut n̄rem aut tomū aut agnū pp̄e nomie me
 n̄ centuplū accipiet m̄to in h̄o tempe. **Capitulum. lx.**

Dicū ē: et uinam **De uita eterna.**
 etiam possidet. **D**ū si imp̄is cōmentacōne
 centuplū sermo deficit: et er̄ habitantia cordis
 angustia oris obstruit? quid nisi multomaḡ ad p̄missio
 nem etne uite ip̄a quoz testm̄ s̄m̄ cogitatio faceatur? **S**i
 quod er̄ p̄te ē non ualec̄ eloqui nec er̄ptus? quid m̄er̄p̄o
 te p̄fōne balbutire conet? **O**culus nō uidec̄ reus absq; te

que p[ro]p[ri]a diligenti[er] te. **P**ax em̄ ē que exsuperat o[mn]i[um] sensu: pax
sup[er] pacem. exultatio i[n]deficiens: f[er]uor lenae. torrens volup-
tatis d[omi]ne: gaudiu[m] plenu[m] ē. **C**ogita quidq[ue] vis q[ui]q[ue] potes eripia?
Credis cogitari o[mn]i[um] reserui o[mn]e exsuperat illa felicitas: et i[n]tas
illa. illa b[e]n[e]dictio. **A**d qua[m] nos sua miseratione p[ro]ducit. p[ro]ueniat in
benedictionib[us] dulcedinis. et i[n]deficiens i[n]terim i[n]ueniens p[ro]mittit
tenenti q[ui]a[m] ad solaciu[m] utiq[ue] et remediu[m] laboris hui[us]. ne defici-
amus in via: et ut te exhibicione p[ro]p[ri]a muneri summa sic exspecta-
tio futuroru[m]: qui uenit ut uiam h[ab]eamus et h[ab]itatio h[ab]eamus.
Ihesus xp[istu]s d[omi]n[us] n[ost]r[us]: qui cu[m] p[at]re et sp[iritu] sancto uiuit et regnat deus:
p[er] infinita illa secula. Amen. Amen.

Exphat liber b[e]n[e]dicti b[e]n[e]dicti abbatis. **D**e colloquio symonis et
i[acobi]...

Napit p̄fatio b̄i b̄nardi abbatis sup̄ ewangelium. An̄stus
 ē que legi solt ad manūtuas q̄n sabbatis dieb; p̄9 oct̄ penthe
 costes in uenēatōne b̄ie marie uirginis gl̄ose h̄ore ceneuau
 put̄ lōnes in d̄ia omelia signate sunt. Ita tamē q̄ semp̄ lō
 p̄ma inchoatur lō sancti ewangelij sc̄dm̄ lucam et legat̄
 am omelia b̄i b̄nardi abbatis eadem lōne. Et eadem pro
 loquatur legendo ubi sabb̄to p̄cedenti t̄ra lōis fuit. D̄m̄illa
 re de sabb̄to in sabb̄to q̄n de b̄ia uirgine cantatur quousq̄
 d̄ia omelia sit finita

*Tha n̄ra lōis
 et 29 p̄m̄am*

Libere me a quid deuotō ubi et prohib; occupa
 tō. Verumptamē quia p̄dicantē corpalī molestia
 firm̄ ad p̄is nō ualeo lectai cōuentū id tantillū
 otij quod ut michi de sop̄no fraudans in noctib; incipē s̄id̄
 nō sinam otiosum lib; go temptatū id potissimum aggredi
 q̄ sepo aīn pullant. loqui uidelic; a quid in laudib; uir
 ginis uir̄s sup̄ illa lōne ewan̄ḡ in qua lura i serēte d̄ūte
 am̄nacionis cōtinuatur h̄istōia. Ad quod l̄cē opus f̄iendū
 et si nulla s̄m̄ quoz me profectib; deseruere n̄cē ē ut ūitas
 uigeat ut ūitas moueat. Dum t̄m̄ ex h̄o nō impediatur
 q̄ ad quoz eoz n̄cā minus patus inueniar nō arbiar eos de
 bē ḡuar si p̄e sac̄l̄t̄io deuotōm̄

Nullo an̄stus ē anḡlus gabel a deo in ciuitatem galilee r
 au nomē nazareth ad uirginē despolatam uiro cui nomē
 erat ioseph de domo dauid et nomē uirginis maria. Et aliqua
 Omelia b̄i b̄nardi abbatis

Quid tibi notuit ewan̄ḡm̄ tot p̄a nom̄ia rerū in h̄o
 loco t̄m̄ signantē exp̄m̄e. Cieto quia notuit nos

negligent audire q̄ tam diligent̄ auduit enarratio. **N**ominat̄ liq̄
dem̄ m̄icū qui imitatur d̄m̄ a quo n̄ct̄. **V**irginē ad quā
imitatur sponsum quo; uirginis. **A**mbor̄ gen̄q̄ am̄at̄ ac
regionem̄ p̄is relinquit nomib; **U**t quid h̄o. **P**utas ne
aliquid horum sup̄flue p̄ditum sit. nequaquā. **S**i em̄ nec
foliū de arbore sine causa nec uinus de passib; sine p̄
ae celesti cadit sup̄ terram. **P**utem ego de oē sancti ewā
geliū sup̄flui deflue uerbum̄ p̄sertim̄ in sacra h̄istōia
uerbi. Non p̄nto plena quippe sunt om̄ia sup̄nis n̄ct̄
ijs ac celesti singla dulcedine redūcācia. **S**i tū dilige
tem̄ h̄cat̄ inspectorem̄ qui nonit̄ sūge mel de pet̄. oleū
de saxo durissimo. **R**emp̄e in illa die stillauerunt
montes dulcedine & colles fluxerunt mel et ias qū
rorantib; celis desup̄ nubib; q̄ pluuiab; iustū. **Q**u
ta ē ita leta gūmans saluatore. **Q**ū duō tanto beuig
nitatem et terra n̄ra redente fructum̄ suū. sup̄ illum
montem moncū mōtem coagulatum et pingue. uia
et uitas obtinuerunt sibi. iusticia et par̄ osculare sibi.
Illo quo; in temp̄e uinus iste int̄ cetos montes &
uo modicus. b̄ct̄s hic uidelic; ewangelista d̄i deflue
ratum̄ nob̄ m̄e salutis exordū suo melliflūo quē
tauit eloquio. **D**eturi p̄stante auro atq; e uiano
sole radiante iusticie quetam et eo sp̄iata proflur
erunt aromata. **U**tinā & n̄c̄ deus erudat uerbu
suū et liquefiat ea nob̄. **P**let̄ h̄c̄ eius et fiat
nobis intelligibilia uerba ewangelica fiat nobis
in cordib; n̄ris desiderabilia sup̄ flum̄ & lapidem.

piosu mlti et dulcora sup mel et fauu. **De** itaqz mlti
 est gabriel angelus a deo. **N**on arbitror huc angelum
 de mioribz esse qui qualibz ex causa crebra soleant fingi
 ad suas legacione. **Q**d ex eius nomine palam intelligi dat
 qd imperatum foratudo dei dicit. **E**t quia no ab alio aq
 forte excellenciai se ut assol; spū si ab ipso deo nudi pht
 beaur. **P**roter hoc ergo potum est a deo. **N**el deo dcm est
 a deo ne au ut btor spūi suū deus aq; iurgm reuelat
 se putentur consiliū. **E**xcepto dicitur archangelo gab
 ele. qui unqz tante mē suos inueni potuit excellencie
 ut di et nomine digno hietur et mico. **N**ec distoget no
 me amato dei quippe uirtutē dei p̄m que melius mīa
 ne decebat q̄ hunc quem sile nomen honoat. **N**am qd
 e aliud foratudo q̄ uirtutis. **N**o aut detetens a mco
 grūi uideat dūm et mīaū tōi tēseri bōbulo cū salis
 in uao; appellatō tū utiqz siml' causa. **A**lic quippe
 p̄c uirtus et foratudo dei. **A**lic angus angllis enim
 tū mīapantue. p̄p̄s aut ē substantiue p̄c dī uirtō
 ē dicit et est que forā armato qui suū ariū in pace
 custodie solebat. forāor supueniens ipm suo brachio
 rebellauit et sic ei uasa captiuitatis potentē cepit.
Angls uō foratudo dei appellatus ut q̄ huiusmodi
 meruit p̄rogatiuam officij. quo eiuſdem mīaaret
 uirtuas aduentum. ut quia uirginē nā pauidam
 simplicem uerūdam de miraculi nouitate expaues
 centem tēter confortat. **Q**d et fecit. **N**e timeas in
 quens maia inueniā grām apud deum. **S**i uirg

miraculi

Sed et ipius sponsium hominem nazarethensem hunc
ac timoratum non mirabiliter forsitan istem anglicus cofor-
tasse creditur quemque tunc ab ewā^{ta} nominetur. **¶** Jo-
seph magi fili dauid ne timeas accipe matiam uirginem tuam
conuenienter itaq; gabriel ad hoc opus eligitur immo quia
tale illi negotium iungitur ite tali nomine designat. **¶** Illius
est ergo anglicus gabriel a deo. **¶** Quo in ciuitatem galilee
cui nomen nazareth. **¶** Videamus si ut ait nathanact
nazareth potest aliquid boni esse. **¶** Nazareth interpretatur flos
videtur autem michi quidam semen fuisse diuine cog-
nitiois tanquam a celo iactatum ad terras allocauimus
et promissionis sic celitus ad patrem abraham talis pro-
phetarum et iacob. **¶** De quo semine scriptum est. **¶** Fili domini sa-
baoth reliquit nobis semen sicut sordoma fuisse
et sicut gomora similes etiam floruit autem hoc semen in
mirabilibus que omnia sunt in certu illud de egypto in fi-
guris et enigmatibus per totum iter in deserto usque in terram
promissionis et in incipit in iulionibus et uariationibus prophetarum
in ordinatione quoque regni et sacerdotum usque ad christum christus
autem seminis huius et horum florum fructus esse non inuenio
intelligitur dicente dauid. **¶** Dominus dabit benignitatem
et transtra dabit fructum suum. **¶** Et iam de fructu uenaris au-
ponam super sedem tuam. **¶** In nazareth ergo natus
est natus quia in flore spaciatur fructus processurus
¶ Si protente fructu flos decidit quia uirtute apparente
in carne figura pertransiit. **¶** Vide et nazareth ciuitas
galilee dicitur et inlingratius quia natus est christo illa

omnia aauiscunt que supius eniam que ut ait ap[osto]lus in fi-
gura contigebant illis. Hos aut[em] flores et nos qui iam fruc-
tum tenemus p[er]uicillite uide[m] dum ad florere uidebantur
c[on]sisturi p[er]ucebantur. Unde dauid. mane hanc herba cu[m]
sest mane floreat et auescat. Despe deatit indur[is] et auescat.

Despe etenim id e[st] quod uenit plenitudo temp[or]is in quo mi-
sit deus uirginem suam suam ex nube suam sub lege dicente
ip[s]o. Ecce noua factio omnia ueta auiscerunt et disperuerunt.
Quomodo in nouitate succrestentis fructus flores deatit
et auescat. Unde iulius s[er]u[m] e[st] fenu[m] annu[m] et flos deatit
uerbu[m] aut[em] domini manu[m]. Credo no[n] ambigis quod uerbum
fructus sit. Verbum aut[em] xp[istu]s est bonu[m] uer[um] fructu[m] xp[istu]s
qui manu[m] inuenit. **S** ubi est fenu[m] quod annu[m] ubi e[st] flos
qui deatit ip[s]a iudeat omnis caro fenu[m] et omnis gla[ria] eius
tangit flos fenu[m]. Si omnis caro fenu[m] ergo carit[er] ip[s]us ille uide-
orum fenu[m] fuit an no[n] fenu[m] annu[m] du[m] idem ip[s]us ab omni sp[iritu]s
pinguedine uacuis. sicut h[ic] ad h[ic] an no[n] aut[em] flos deatit.
quod gla[ria] quam habent in lege remanent. **S** flos no[n] deatit
ubi ergo regnu[m] ubi sacerdotu[m] ubi ip[s]e ubi templum ubi
tenet magna illa de quib[us] dice[re] solebant et glari. Quia au-
dium[us] ea et p[re]s[ent]i n[ost]ra narrauerunt nob[is]. Et ita[m] Quia ma-
tauit p[re]s[ent]i nota s[un]t ea filiis suis. **E**t h[ic] d[icit]a[re] lino pro eo
quod positum est nazareth ciuitatem galilee. In illam ergo
ciuitatem missus e[st] ang[elus] gabriel a deo ad quem ad uirgi-
nem desponsatam uiro cui nomen erat ioseph. Que est
ergo h[ic] uirgo tam uenerabil[is] ut saluetur ab anglo tam
h[ic] ut desponsata sit fabro. Pulchra p[ri]mario uirgini

mans & hūilitatis nec mediocriter placet deo illa aīa in qua & hūi-
tas comendat uirginitatē & uirginitas hūilitatē. **S**i quanta pu-
tas uenēdōne digna ē in qua & hūilitatē exaltat fecunditas
pauis cōsecrat uirginitatem audis uirginitatem audis hūilem
Si nō potes uirginitatem hūil' pmutare hūilitatē uirginitas lau-
tabil' uirtus uirginitas. h' mag' hūilitas nōa. **I**lla cōsiliū p̄a p̄
cipitur. ad illam iūtais. ad illam cogēis. de illa dicit **Q**ui
p̄t capē capiat. de illa dicit. **N**isi quis efficiat ut p̄uidḡ nō
nō inuabit in regnū celoz. **I**lla ergo renūtiatur. **I**lla erigit.
Potes tēnē sine uirginitate saluari. sine hūilitate nō po-
tes. **P**otest mag' placē hūilitas que uirginitatē deplorat &
nullam. **S**ine hūilitate aū audeo dicē nec uirginitas ma-
rie placuisset. **S**up quē aūt requiescet sp̄s meus. nisi
sup quem et hūilem. **S**up hūilem dicit nō sup uirginē
Si uirginitas hūil' nō esset sp̄s sanctus sup eam nō uē-
ret. **S**i sup eam nō requiesceret nō pregnat. **Q**uid em̄ de
ip̄o sine ip̄o cōcipēt. p̄ itaq̄ quia ut de sp̄i sancto cōcipēt
Sicut ip̄a phibet. **R**espexit deus hūilitatem ancille sue
potius quam uirginitatē. **E**t si placuit ex uirginitate. tū
ex hūilitate cōcepit. **U**nde constat. ut placet uirginitas.
hūilitas proculdubio fecit. **Q**uid dicas uirgo superba. **Q**uia
uia uirginē se obliuā gloriā de hūilitate et tu negligēt
hūilitatem blandiris tibi de uirginitate. **R**espexit autē
illa deus hūilitatem ancille. **Q**ue illa uirgo uerū sancta
uirgo sobria uirgo deuota. **P**ung' tu castior illa. uirg' to-
nocior. aut uirg' tua forte pudicia graciosior castitate maiore
ut tu tibi sine hūilitate placē sufficiat et tua q̄ illa nō

potuit ex sua dem; quāto honorabilior es ex singli nūme tādā
 monie tanto tibi tu maiorem iūriam facis q̄ eius in te decorem
 fecas p̄miracione sup̄bie. Alioq̄ expedir tibi uirginē nō esse
 q̄ te uirginitate insoleste. Nō om̄i quidem est uirginitas m̄
 to tū paucoꝝ cū uirginitate hūilitas. Si ergo uirginitatem
 non potes nisi mirāi stude hūilitate mirāi i sufficit tibi
Quid si uirgo hūil̄ es quisq̄ es magna es est tū maḡ aq̄
 q̄ m̄icis in maria fili; cum uirginitate fecunditas. **I**stō
 cū nō ē audiri ut aqua sit n̄r esset i uirgo. o licet aūq̄ mi-
 racitas quo te tua sup̄ eius mirabili celsitudine ducet am-
 miratio. **N**ōne ad hoc ut te uideas nec facis posse mirari. **N**ō
 ne tuo p̄mno iūctas iudicio illa que deum hūit filiū su-
 p̄ om̄s eā d̄choro exaltabit angloꝝ. **A**n nō deum et angloꝝ
 hominē maria audare suū appellat filiū dicens fili quid fe-
 cisti nob̄ sic. **Q**uis angloꝝ hoc audeat. **S**ufficit eis et pro
 magno habent ad am̄ sunt sp̄s ex cōdicionē ex gr̄a f̄a et
 b̄ca sunt angli restante dauid. **Q**uid f̄at inquit angloꝝ su-
 os sp̄s. **M**aria uō m̄icem se agnoscens maiestatem illam
 cū illi cum reuerētia seruunt cū fiducia suū m̄cipat fi-
 liū. **N**ec redignatur m̄cipat deus q̄ esse dignatus est. **N**ā
 paulo post subdit euan.¹² **E**t erat inquit subditus illi. **Q**u-
Quibus. **D**eus hominibus. **D**eus n̄q̄ cū angli subditi sunt. **C**ui
 p̄tates i p̄cipat p̄cipat obediūt subditus erat maie. **N**ec cū ma-
 rie sed etiam ioseph. p̄p̄t manam. **M**irare ergo ut uiliber
 i elige quid amplius miris siue filij benignissimā hūili-
 tatem siue miris excellētissimā dignitatem. **V**erūz sup̄por-
 tuūz miraculum. **E**t q̄ seime deus obtemper hūitas adsi-

exemplo. Et q̄ seia teo p̄ncipetur sublimitas sine loco. In laudi-
bz uirginū singlaur̄ cantatur q̄ sequuntur agnū quocūq̄ ierit.
Quibz ergo laudibz indicas **Q**ue dignam que t̄ p̄c̄ diste homo:
obedie diste tra subdi diste puluis obtemp̄ae. De auctōe tuo:
loquies ewan^m. **E**t eiat̄ m̄q̄ subdit̄ eis. haur̄ dubiū q̄i marie ⁊
⁊ ioseph. Erubeste supbe am̄s deus se hūiliat et tu te exaltas d̄s
se homibz subdit ⁊ tu homibz dom̄ari gestiens tuo te ip̄ois aut̄
tori. **V**tinā michi aq̄ū tale aq̄ū cogitana deus r̄t̄e dignetur q̄i
⁊ suo m̄expando r̄t̄et ap̄lo. **V**ade m̄q̄ post me sathanas quia
nō sapias ea que t̄i sunt. **Q**uotiens enī homibz p̄esse relaco:
toiens deū meū p̄ire cōtendo. et aīc̄ nē nō sapio que t̄i sunt.
De ip̄o namq̄ d̄m̄ ē et eiat̄ subditus illi. **S**i homibz o homo mi-
rari dedignas exemplum certe nō eīc̄ t̄ indignū sequi auctō
rem tuū. **S**i nō potes forsitan sequi eum quocūq̄ ierit dignas
ut sequi quo t̄i cōdestendit. **H**oc si nō potes sublimā m̄ce
tē semitā uirginitatis sequē ut̄ dem̄ p̄ tuā illā uia hū-
litas. a t̄is r̄m̄idine si q̄ eam te uirginit̄e dom̄auerit ut̄
vīa facer̄ nec ip̄i sequuntur agnū quocūq̄ ierit. **S**equit̄
quid̄ agnū hūil̄ cōm̄nato sequit̄ et uirgo sup̄b̄ s̄ nec̄ quo
cūq̄ ierit. quia nec̄ ille attendit p̄r̄ ad inuidiā agnū qui sine
macula nec̄ is ad eiusdem mansuetudinē descendit dignat̄
qui s̄t̄ nō coram t̄udente s̄ coram occidente se obmutu-
it. actū saluborem elegit p̄rem in hūilitate p̄tor̄ q̄i in v̄-
ginitate sup̄b̄ cum r̄ illius inuidiā sua hūil̄ satisfaco
purget. ⁊ huius pudiciā sup̄bia inq̄net. **S**z felix marie cui
nec hūilitas reluit nec uirginitas. **E**t quidē singlaur̄ uir-
ginitas quā nō temeravit s̄ honorauit fecunditas. **E**t m̄q̄

domus sp̄al̄ hūilitas quā nō abstulit s; exultit fecunda uirginitas
 et incompabil̄ proflus fecunditas quam uirginitas siml̄ comitac̄
 & hūilitas. **H**is nimirū regina uirgo gēnis ornata inuini ge-
 mino q̄ mēis et corpis p̄t̄ decore p̄fulgita sp̄e sua & pulchri-
 tudine sua in celestib; cognita celli animum in se pronouit aspec-
 tus rita ut regis aīm in sui cōcupiscēciā inclinac̄ et celestem
 nūciū ad se de superis educet & h̄o est q̄ nob̄ h; ewan̄^gl̄ cōmentar̄
 tum anglū p̄hibet a deo destinatum ad uirginē. A deo inquit
 uirginem id est a celo ad hūilem. a deo ad anchillam a creatō-
 re ad creaturam. Quanta digno dei quanta uirginis excellē-
 da. **C**urrite m̄es. **C**urrite filie. **C**urrite om̄s que p̄ euam &
 ex eua & p̄turmini cum tristitia pauertis adite uirginale
 thalamum ingredimini si potestis pudiciā sororis me cubicu-
 lū. **E**cce enī deus mittit ad uirginē. **E**cce affanw anglus maia
 apponit aures parietū aultitate quid nūciat ei si forte audi-
 ans. **V**nde consolenti letāe pac̄ adam s; magis tu eua nū ex-
 ulta qui siuid om̄ p̄tes ita om̄ fūltis p̄emptōes et q̄ infe-
 lius ē p̄us p̄emptōes q̄ p̄tes. **A**mbō inq̄ consolamini super
 filia et tali filia s; illa amplius de qua malum ortū ē p̄us co-
 obprobriū in om̄s p̄ūit̄ miles. **I**ustat namq; quoriam tolla-
 tur obprobriū nec heat̄ uir quid consulenti aduersus feminam
 qui uti dum se imprudent̄ excusas conaerunt crudelit̄ accusac̄
 illam conatus ē dicens. **Q**uuliez quā dedisti michi dedit michi de
 ligno et comedi p̄tea aure eua ad maia. **C**urre m̄ ad filiā
 filia pro m̄e r̄udeat ip̄a m̄is obp̄riū aufeāt. **I**p̄a p̄i pro m̄e
 satisfaciāt. **Q**uia ecce si uir cecidit p̄ feminā iam nō erigatur
 nisi p̄ feminā. **Q**uid dicebas o adam mulier quā dedisti michi

magus de f̄ro

X

redit michi de ligno uite ⁊ comedi ūba malicie sūt h' quibz
mag' angelas culpam q' teleas. **D**ñptū sapiētia uincit
malicia ai oratioē uenie quā a te deus interrogando elice
temptant si nō ponit in thesauro mētiaēns sine pēra
tis inuenit. **H**edditur nempe feia pro feia prutens p' factu
a hūil' pro supba que pro ligno mortis gustū ē porrigat
uite ⁊ pro uenenoſo cibo illo amāitudinis dulcedine patiat ⁊
fructus eam. **M**uta igitur uerbu' inq; excusationis in uocem
grāz adōnis. **E**t dic dñe mulier quā dedisti michi dedit michi
te ligno et comedi et dulce factū ē sup mel ori meo quia i ipō
uincisti me. **E**cce em̄ ad hō nullū ē angūſ ad uirginem
o admirantā et omī honōe dignissimā uirginē. **O** fēina
singlar' uenerantam sup omīs feias admirabile p'pū ipā
tricem postior uincatricem. **N**ullus ē inquit angūſ ad
uirginē. uirginē carne. uirginē mente. uirginē professione.
uirginem tenz qualem dēſcribit apūſ mēte ⁊ corpe ſanctū.
Nec nouit nec fortuiti inuentam. h' a nullo electam ab alio
p'ogritam ⁊ ſibi p'atam ab angūſ ſuam. **A**pūbz p'ſigūā
Apphetas promiſſam. **S**aucae ſpūas ⁊ proba que dico
Nis ue et ut ego aqua ex hys testimonia h' inferā ut pau
ca loquar de p'hibz. **A**ham tibi deus p'diſſe uidetur qū ad
ſerpentem ait inuicias ponam int' te ⁊ mulierē. **E**t ſi
ad hec dubitas q' de maia nō dixerit. **A**udi qd' ſequit' ipā
cōterz caput tuū. **C**ui h' ſuata ē uictoria mī maie ipā pro
audubio cōſuit caput uēnaci que oimotam malignū
ſuggeſtionē tam de carnis illecebra q' de mēſis ſupbia de
durit' ad nichilū. **Q**uā uo aham ſalomō requirebat

quā
n

ai dicebat muliere fortem quis inueniet. **N**ouent vir quip
 pe sapiens. huius semis infirmitate. fragile corpus lubricam
 mentem. quia tu et deum legerat promississe. et ita uidebit
 congrue. ut qui uicerat p feminam. uincatur p ipam. uehe
 ment admirans aiebat. **M**uliere forte quis inueniet. **Q**uod
 e dice lura de manu sese pendet p nra oim salus. inoetne
 restitucio et de hoste uictoria foras oim nate e ut puateat
 quo ad tm opus possit esse pconea. **S**i muliere fortem
 quis inueniet. **A**c ne hie querisse putentur despando. subd
 pphetando procul et de ultimis simbz pau eius. hie e non
 vile no pui no medioae. no tenz de tra. hie de celo. n de ce
 lo p rmo tris pau huius mulieris. hie a summo celo egitio eius
Quid tenet rubz ille quonda mosaytz protendebat fla
 mas quidem emittens hie no ardens nisi maiam patiente
 hie no lenient. **Q**uid rogo. **V**irga aaron floita nec humer
 tata. nisi coapientem quous uiru no cognostentem. **H**uius
 magni miraculi maius misteriu ysaias edidit dicens **E**
 dicitur uirga de radice yelle et flos de radice eius ascendet
Virgam uirgine flore uis pui intelligens. **S**i si tibi q nunc
 in flore ppc dicit intelligi lupioi uideatur aduersari sine
 quia no uirge flore sed flous fructu deliqui dicebatur. **P**o
 uelis in eadem uirga aaron que no solum floruit. hie et fron
 ditur et fructu emisit no solum flore uel fructu. **S**i ipis fron
 dibz eundem significati. **N**ouis et apud moysen nec fructu
 uirge nec flore. hie ipa uirga demonstrat. **N**ia uir uirga q
 feriente aqua ul diuiditur in luyis ul ex petra pauit
 bibituris. **N**ulli aut conueniens diuersis rebus diuersis

ex caulis qm figurat & in uirga quide potentia in floe
no fraglanciam in fructu aut sapois dulcedine in fiond
bz quoz sedulam eius intelligi proteratione. Quia uide
huc pnylos ad se confugientes sub umbra alaz suaz
protege no desinit siue ab estu calidū desideriorū siue
a face impiorū qui eos afflicerūt. **Bona** & et desae
tabit umbra sub alis ihu xpi ubi tūc ē fugionibus
refugiū gratū fessis refrigeriū. **Miserere** mei dñe ihu x
miserere mei qm in te confidit aīa mea & in umbra ala
rum tuarū sperabo donec tūscat iniquitas. **In hō** mī
plūe testimonio florem filii uirgam intellige mīez qz
& uirga floruit absqz grūe nec uirgo concepit ex hōie
nec uirge uirōe floris lesit emissio nec uirgis pudore
sapi pūis edicio. **Pfēama** & alia uirginū mīz deo; filio
cōgrua de scripturis testimonio. **Quid** illud gedonis signifi
cat uellus qd̄ naz de carne conlum. **S; sine** uulnē carnis
in area ponit & nūc quidem lana nūc uero area rore et
pfundit. in hō carne assumptam de carne uirgis & absqz tēme
to uirginitatis. **Cui** naz distillantibz celis tota infudit ple
nūdo diuinitatis a deo ut ex hac plenitudine om̄s acipe
mg qui uere sine ipa nō aliud nō aliud q̄ terra aīa hūmā
hinc quoz gedonico fō pphenā dñi pulue sans cōuenie
uidentur ubi legit descendit sicut pluuia in uellus. **Nam**
p hō quod sequitur & sicut stilladia stillancia sup trāam
Item intelligi datur qz p iūctam rore madidam aream
pluuia nempe uoluntaria quā segregauit reus hēdicari
sue placide pūis & absqz strepitu opacois hūane se quie

ultimo clapsu uirgineū demisit in uerz. **P**ostmodū uero
 ubi anax diffusa p ora pōicatorū nō iam sūd in uellus ^{pluuia}
Sicut illiadia illiancia sup tram ai quodam uny are
 pitu uerbor ac somni miraculoz. **S**i quātem reuocare sunt
 nubes illo que pōbant pluuiam p̄cepti sibi fuisse ai mitte
 rent. **Q**uod dico uob in teneb̄s dicite in hūc. **E**t qd̄ i aure
 audias p̄dicare sup tecta. **Q**uod & fecerūt. **E**t iū oēm
 tram exiit somnis eorū & in fines orb̄ tre uerba eor. **A**udi
 am̄ i femia & noua ueribz uatūantē & quem p̄nō mouit
 nō potat uerūm̄ & ardent̄ relucēbat & fūent̄ promittebat. **N**o
 nam arant̄ deus sup tram femia arūdat̄ uirū. **Q**ue est
 h̄ femia. **Q**uis uō iste uir. **A**ut si uir quomō a femia cōditat̄.
Nisi a femia cōditat̄ p̄t quomō uir. **B**ut ap̄ous dicā quō siml̄
 p̄t uir esse & in uerō n̄ris h̄ ē em̄ a femia arūdat̄. **N**ou
 m̄ uros qui s̄h̄ infānā p̄uicidiam atolestēā at; unū
 autem t̄sēntes ad gradum senectut̄ p̄mū p̄ueniunt.
Qui ergo iam ateo grandis quomō a femia arūdat̄ potest.
Si dixit̄ femia arūdat̄ infantem ul̄ femia arūdat̄
 p̄uulū nec nouū uir̄etur nec uirū. **N**ūc aut̄ quia m̄
 tale potuit h̄ dixit̄ uirū quērim̄ que sit h̄ nouitas q̄
 deus fecit in tra. ut femia uirū cōditat̄ & uir m̄ femie
 uirū corpus h̄ membra se cōhibet. **Q**uid ē h̄ miraculi
Nūc potest homo ut ait in hypothem̄ in uerū n̄ris sue
 uerū n̄ris et nati. **S**i uero me ad cōceptam p̄ai q̄ i
 gineū. **S**i forte m̄ plūma noua ac uirū que ibi p̄fio
 inspiat qui diligēt̄ inq̄rit & h̄ hanc quā de p̄pheta pro
 nūit & reperiam nouitatem. **P**ono ibi agnoscit̄ lōgia

to sius lacrimo angusta alacuto subdita profunditas plana. Ibi
agnoscit lux nō lucens uerbū infans a qua siacus panis estūes
Videas si attentas potētiā regi sapienciā iustitiam uirtutē susten
tati deum deum latentem. **S** anglos reficiēt vagientē. **S** mi
seros consolantē. Videas si attentas tristat leticiam pauē fidu
ciam salutem pati uicam uol fortitudinē infirmat. **S** qd nō
minus miratū ē ipse ibi cernit iusticia letificans pauor cōfētās
passio saluans mors uiuificans infirmitas roborans. Cui iam illud
quor nō occurat q̄ quebōm. Pūq̄ nō facile tibi ē mē h̄ feminam
agnoscit uirū arundantem cum maiam uideas uirū a deo ap
probatum ih̄m suo uocō dūplectentem. **V**irum autē dixerim
aū fuisse ih̄m nō solum cum iam dixerim. **V**ir p̄pheta potens
in opere & sermone. **S** et eā cum tenera ad huc infans mentē
dei mat̄ ul̄ blando ul̄ fouerz in gremio ul̄ guarz in uocō. **V**ir
ignau erat ih̄c nec dū & etiam natus sed sapiencia nō erat
aī uigōe non corpōis manitate sensū non corpulentiā
membrorum. **N**ec em̄ minus hūc sapie ul̄ potius nō minus fuit
sapia ih̄us conceptus q̄ puulus natus q̄ magnus siue ergo la
teus in uō siue uagiens in p̄lepio siue iam grandinstulz intro
gans doctōes in templo siue iam p̄tē etatis doctōes in pplō et
eque p̄tō plens fuit sancto spū. **N**ec fuit hora in quacūq̄ eta
tis sua quā de plenitudine illa quam in sui cōceptōne accepit
in uō ul̄ aliqd̄ minuetur ul̄ eisdem adpud adicentur. **S** a p̄
cipio p̄tūs a p̄ncipio in quā plenus fuit spū sapie et intel
lūs spū consilij et fortitudinis spū sic et pietatis & spū timo
ris domini. **N**ec te moueat q̄ de ipō legis in alio ih̄esus autē
proficiebat sapia etate & gr̄a apud deum et apud hominēs

Sam q̄ re sapia h̄ & gr̄a dñi ē nō scdm q̄ eāt h̄ scdm q̄ appāe
 bat dñi intelligendum ē. Nō quia uidelicet a quid ei nouū
 accedet quod ante nō h̄et. S; q̄ accede uideat q̄ uolebat
 ip̄e ut uideat. Tu homo cum proficis nec q̄ nec quantū uis pro
 ficis. S; te nesciente tuus profectus moderatur tua uita dispo
 nitur. Ac nō puer ih̄c qui disponit tuam ip̄e disposuit & sua
 et q̄ uolebat et quib; uolebat sapiens apparebat q̄ & quib;
 uolebat sapiencior q̄ & quib; uolebat sapiencissimū q̄q̄ in
 se nunq̄ eēt nisi sapiencissimū. S; illic & cum semp̄ om̄i gr̄a &
 plenis fuisse siue q̄ apud deum siue q̄ apud homines h̄ic tēet
 pro suo tñ arbitrio eam nūc plus nūc minus ondebāt p̄uē cer
 uentū ut uicis congrue ut salua expedie tnebat. Constat
 ergo quia ip̄s semp̄ aīm uideū h̄uit et si semp̄ in corpore
 uir nō appēbat. Cur dem; dubito uirum esse in uicō quem
 tibi deum fuisse nō ambigo nūq̄ quippe est esse uirum quam eē
 deum. S; uide si nō et etiam hanc itēne nouitatem p̄latas
 lucidissime qui aperuit qui & nouos sup̄ius aaronicos floes
 exposuit. Ecce inquit uirgo concipiet et pariet filiū. **T**u h̄es
 femina silic; uirginē. Vis & uirgo audue quis sit & uōbian
 nomē eius emanuel id nobilit̄ deus femina ita; aramudans vi
 rum uirgo ē concipiens. Vides q̄ pulchre et concordit̄ sanctor
 uir a sc̄a et uirginit̄ dñi tibi inuicem cōueniūt. Videas q̄ stu
 pendum sit h̄o uirum de uirgine et in uirgine uiradū sc̄a
 q̄ tot uirada p̄uenerunt tot oracula promiserunt. Vnus in
 uirum siue sp̄c p̄pharum & lic; diuersis modis signis et quib;
 eandem rem diuersi nō diuerso sp̄i et p̄uiderunt & p̄dixerunt
 Quod moysi monstratū ē in rubo et in igne aaron in uirga

In floe gedoni in uelle et uore. **H**oc apre salomō iudic in
forti mulie et eius p̄cio. Apre uennas p̄amut de femia et
uuo ap̄allime ysaias reclāuit de uirgine et deo. Gabriel tñ
exhibuit illam uirginē salutando ip̄a n̄az ē de qua n̄ic euan
gelista ait missus ē anḡlus gabel a deo ad uirginē despon
sataam ioseph ad uirginē inq̄r desponsatam. Quae despon
tam. Cum eēt inq̄ uirgo el̄ta et ut oñsum ē uirgo cōcepta
uigo p̄iura n̄riū au desponsata fuit nō m̄p̄aia. Nūq̄ ut
hoc casu quis f̄m̄ quis dixerat. Nō ē casu f̄m̄ qd̄ rōnabilis
causa cōmentat causa ualde ual̄ r̄ n̄āa r̄ diuini p̄uolus?
ad inuēctōne cōsiliij digna dicam q̄ michi p̄mo qd̄ an̄ me p̄i
bus uisum est. Illa utiq̄ fuit rō desponsatōis maie que et
dubitacō thome. Nos liquidē eāt iudeorū ut a die despon
satis sue usq̄ ad temp̄ m̄p̄aari spon̄sis spon̄se traxerent
custodiēte quatenq̄ eazū ip̄i eo sibi pudiciam cōuolus sua
rent quo sibi ip̄i fidelioes existerent. Sicut igit̄ thomas dubi
tando palpando constantissimq̄ f̄m̄s ē r̄m̄m̄ce confessor i sur
rōmis ita et eo ioseph maiaam sibi desponsando eius cōuersa
cōnem in tempe custodie studiosius cōprobando f̄m̄s ē f̄ce
h̄llim̄q̄ testis. **D**ulc̄ipa uic̄sq̄ rei cōueniēcia. Et dubitacō
thome et desponsatō maie poterant quidē silem nob̄ laq̄ū
eruis uicē f̄cei uidelicet in illo cōsuetis in illa uic̄te in
suspiciōne adducē sed ualde p̄udent et pie p̄ cōt̄ui f̄m̄ ē
ut vnde metuebatur suspiciō firma sit c̄t̄udo. Nam et de
sily resurrōne acius quidē ego qui infirm̄q̄ sum credite
rim thome dubitanti et palpanti q̄ cep̄e audienti et ac
tendi r̄ de n̄is cōmēcia faalius spon̄sio eius custodiēti r̄

experientia q̄ n̄ quos uirgin de sola sua cōmēcia se defendenti.
Dic queso quis eam uidens n̄ despolatā nec gūdam nō po-
 aus dicit mētem q̄ uirginē. **N**ō aut̄ decebat hoc dici de mē-
 domini. **T**olerabilius atq̄ honestius fuit putari ad temp̄ xp̄m
 de cōiugio fuisse nani q̄ de fornicatione. **S**i nō poterat inq̄r deus
 ap̄ari a quod oñtē lignū quo uidelicet fieret ut eius nec ortus
 infamaretur nec m̄r cūmaretur. poterat uti. **S**i nō poterat
 latere demones quod starent homines. **O**portebat aut̄ a p̄nā
 pe uidi a quā diu celai diuini consilij sacramētū. **N**ō q̄ d̄s
 si palam opus suū fē uellet impediri ab illo posse memineret.
Si quia ip̄e qui nō solum potēt h̄ eam sapient̄ quecumq̄ uo-
 luit fecit licet in om̄ibz opibz quādam ierū ut ip̄alū congruē-
 cias. ip̄t ordinis pulchritudinē seruāe conseruet. **I**ta in h̄ quoq̄
 tam magnifico ope suo mē ip̄acōnis nō tū potētā h̄ et prudē-
 tiam suam oñtē uoluit. **E**t q̄q̄ istud alit̄ quo uellet potuisset
 p̄ficē placuit ei tū eo potius t̄ mō t̄ ordine hominem sibi recon-
 siliaē que nouerit cecidisse. **E**t licet dyabolus p̄us feminam
 seduxit t̄ postmodū p̄ feminā uicit. **I**ta p̄us a femina uirginē
 seduceatur et post a uiro xp̄o ap̄te rebellaetur q̄ternis malicie
 fraudi d̄i ars pietati illudet ac maligni fortitudinē xp̄i uirtus
 cōteret. **D**yabolo deus et prudentior apparet et fortior. **I**ta quip̄
 pe deaur̄ icā tam sapientiam sp̄ualem uincē maliciam quo nō
 solum attinget a fine usq̄ ad finē fortis h̄ et disponet om̄ia
 suauit̄. **A**ttingit aut̄ a fine usq̄ ad finē id est a celo usq̄ ad
 infernū. **S**i attendēs in quid in celum in illic es. si descendēro
 in infernū ades. **V**obisq̄ nō fortis q̄ t̄ de superius expulit su-
 pb̄um et apud inferos spoliavit auarum. **C**onueniens q̄

eat ut suam quoque omnia celestia sub et terrena disponeret quatinus
et illius reiciens et iniquorum reliquos in pace firmaret et huc
rebellantibus. Invidum nobis spiritus sui humilitatis et mansuetudinis
ualde nostrum exemplum relinquet sic quod mirabili fiet modera-
tione sapientie ut et suis suavis et hostibus foris appareat. Quid
enim proficeret dyabolum vinci a deo nobis manentibus super. Ratio
igitur responsata est maria ioseph qui per hoc et a carnibus sancti
absconditur et a sponsio uirginitas comprobatur et uirginis can-
ticante patitur quod fame prouidetur. Quid sapientius. Quid
dignius diuina prudentia. Uno dei consilio secretis celestibus et
admittitur testis et excluditur hostis et integre seruatur fama li-
gimus miris. Alioquin qui peccasset iustus adultere. **S**equitur
est autem. Ioseph autem uir eius cum esset iustus et nollet eam
traduce uoluit occulte dimitte eam. ubi cum esset iustus uoluit
traduce eam quia si ad nequam iustus esset si cognitam rem
consensisset. sic nichomachus iustus si probatam inoriam contemp-
nasset. Cum ergo esset iustus et nollet eam traduce uoluit dimitte
eam. Quae uoluit dimitte eam accipe et in hoc non meam
sed patrum sententiam. **P**otest hoc ioseph uoluit dimitte eam pro
quod et petrus dominum a se repellere dicens. Eri a me domine
quia homo peccator sum. **P**otest quod et centurio a domo sua eu-
phibebat cum dicit. domine non sum dignus ut in ares sub-
tertium meum. Ita ergo ioseph dignum et patrem se reputans di-
cebat in se a tali et tanta non debet sibi uel familiae istae
contubinnium cuius super se mirabilem expansebit dignita-
tem. Videbat et horrebat diuine pena certissimum gestantem
insigne et quia nullum penetrae non poterat uolebat dimitte

ues desponsata ē **M**aria ioseph nō potius sicut ponit evā-
gelista viro cui **U**no meū eāt ioseph virum nōmīat nōn
quia matris sed quia homo virtuosus eāt. **N**el potius iuxta
alium evāgelistam vir nō simpliciter s; vir eius dñs ē mā-
tus appellatur quod nōcō putatur debuit ergo vir eius appel-
lari quia nācē fuit et putari quia sicut et pater salvatoris nō
quidem esse sed dñi meruit ut putaretur esse. dicente hō ipō
evāgelista et ipse ihesus eāt sapiens amoz quā tēpore ut
putabatur filius ioseph. **N**ec vir ergo matris nec filii pat̄ ex
titer quāvis certa ut dñi eāt et nācē dispensatōne nācē ad
tempus et appellatus sic **v**ocatus putatus. **C**ontra tñ ex
hac appellatōne qua licet dispensatōis meruit honorari a deo
ut pater dei et dñs et creditus sic. **C**ontra ex ipō nōbulo qd
augmentum nō dubitas mēptari qui et qualis homo fuit il-
le ioseph simul et meruero magni illius quondam patriarche
venditū in egipto et sicut ipius scitū nō solum nōbulo fuisse
sortitum s; et castitiam adeptum innocentiā assecuti et
grām. **S**i quidem ille ioseph sine inuidia venditus et duc-
tus in egiptum. xpi venditōne p̄figuravit. **I**te ioseph hero-
dianam inuidiam fugiens xpm in egiptum portavit. **I**te dño
suo fidem seruans domine noluit comisteri. **I**te dominā suā
dñi sui mētem uirginē agnoscens et ipse cōtinens fidelit̄ custo-
dinit. **I**ta tātā ē intelligētia i mīsterijs sopnorum. **I**ta tātā
tam eāt consiliū fidelit̄ atq; participem celestui sac̄mentorum
Ite si unem seruauit nō sibi sed om̄i p̄plo. **I**te panē viuum
e celo seruandum accepit tam sibi q̄ om̄i p̄plo ut toti mundo
No eāt dubiū qm̄ bonus et fidelis homo fuerit isto ioseph au-

mat' desponsata saluatoris. Fidelis inq' seruus et prudens que
 constituit dominus sue u'is solaciu' sue carnis nutrium so-
 lum tenet: inq'is magni consilij adiuuorem sibi fid' illum
Huc accedit q' dicitur fuisse de domo dauid. Vere em' de domo
 dauid. Vere de regia stirpe descendit uir iste ioseph. nobilis:
 que mente nobilior. **P**lane filius dauid no' regeneratus de pre-
 suo dauid. procius inq' filius dauid no' tñ carne. s' fide s' sat'^{diu}
 tate s' deuotione. quem tanqua' alterum dauid inuenit scdm
 cor suum cui tunc committet secretissimū atq' sacratissimū
 sui cordis archam. Cui tanq' alii dauid incerta et occulta
 sapie sue manifestauit et dedit illi non ignari esse misse-
 ry q' nemo p'cipuum huius sibi agnouit. Cui dem' datum ē
 ad multi reges et ipse cum uellent uide no' uiderunt et au-
 die no' audierunt et non solum audie et uide s' etiam porre
 deduce amplecti uoluerunt misse et austradie. Non tñ autem
 ioseph. s' et maria credenda est descendisse de domo dauid. Aliqui
 non de fuisse desponsata uiro de domo dauid si no' esset et ip'a de
 domo dauid. **A**mbō igitur erant de domo dauid. sed in altera
 cōpleta est uitas quam iurauit dominus dauid. **N**ō tamē
 cōfatio et teste ad cōplete promissionis. **I**n fine aut' uelut et
 uomen inquit uirginis maria. **L**oquamur pauca et sup
 h' nomine maria quod inq'ntat' mais stella dicitur. s' m' uirgi-
 ni ualde cōuenient' aptatur. **I**psa namq' ap'issime siderei cōpa-
 tur. quia sicut sine corruptione sidus suū emittit radium
 sic absq' sui lesione uirgo p'urit filii nec h'et' radius minuit
 claritatem nec uirgin' filius suam integritatem. **I**psa ergo nobil'
 est stella. illa et iacob orta. cuius radius uniuersum orbem illū

nar. Cuius splendor ⁊ p̄fulget in lignis. ⁊ inferos penetrat iras
etiam p̄lustrans et calefaciens magis mentes q̄ corpora. fouet
virtutes extorquit vicia. Ipsa nisi est p̄clara et eximia stella.
sup̄ h̄o mare magnū et sp̄aciosum n̄ario subleuata. mirans
mias illustrans exemplis. **Q**uilibet te intelligis in huius ali
p̄fluuio magis n̄t procellas et tempestates fluctuac̄ q̄ p̄ trā
ambulae. ne auertas oculos a fulgore huius facis si nō vis
p̄cellis. **S**i insurgant ueni tempestatum. si mannos stopulos
t̄bulacōni respice stellam uoca maiam. **S**i iactaris fuytie
vndis. si ambricōnis. respice stellam uoca maiam. **S**i uacū
dia. si auāia. aut carnis illecebra nauiculam t̄culleat n̄t
tis. respice maiam. **S**i cūmū inuaniat r̄batus. cōstentae
fediate confusus. iudicij horrore p̄tutus baratro incipias ob
sorbei tristitiae respacōnis abyssu cogita mariam. **I**n p̄iculis
in angustijs. in rebz dubijs maiam cogita. maiam inuoca nō
nō recedat ab oē nō recedat a corde ⁊ ut impenes eius orōnis.
suffragiū nō deseras cōuersacōnis exemplum. **I**p̄m sequens
non temas. ip̄am rogans non despans. ip̄am cogitans nō er
ras. **I**p̄a tenente nō corruis. ip̄a protegente non metuis. **I**p̄a du
ce non fatigais. ip̄a p̄icia puenis et sic intem̄p̄o expais. q̄
n̄ito d̄m̄ sit et nomen inq̄nis maia. **S**ed iam modice.
p̄ausandum ē ne ⁊ vos in t̄m̄m̄ claritatem tantū h̄m̄ intuea
m̄. **U**t enim uerb̄ aplias n̄ar bonū ē nos h̄ esse ⁊ lib̄ dula
ter contemplari in silencia quod laboriosa nō suffiat explicare
locutio. **I**nterim aut̄ ex deuota simillantis fideis cōtemplacōne
seruencō: reparabitur in hijs que sequuntur disputacō

As.

obru.

Libenter ubi michi congruē uideo uerba sanctorum
 altissimo quo uel ex uastulorum pulchritudine grātia
 que; appoluerim. Ut autē nūc a pphāis uerb; inq̄iam

be michi nō quidem siuid pphā quia tacui s; quia locutus sum
 quā uir polluas labijs grā. **H**eu q̄ uana recolo me euomu
 ite per os meum spū allūmī q̄r falsa q̄r turpia in quo nūc
 celestia ruotue uerba p̄limo uehementē ameo ue iam iam
 audiam ad me dñm. Quae tu enarras iusticias meas et allū
 mis testamētū meum per os tuum. **U**tinā et michi de ligno
 alci non quidem carbo. Nō quidē carbo unis s; ingens glo
 bus igneus afferatur qui uidelic; multam et inuicentam pu
 tiens oris mei rubidinem ad plenū extoque sufficiat. **Q**uare
 angli ad uirginē u uirginis ad ipm̄ grata adinuicem ac casta
 colloquia in eo qualiaq; simone. **I**t̄ igitur euangelista. **E**t in
 gl̄us angli ad eam. **U**taut dubiū q̄i ad mariam dixit. **U**
 ue grātia plena domini; tecum. **Q**uo ingl̄us ad eam. **P**uro
 tenetariū pudia cubitali; ubi illa foratilis clauso sup se ostio
 orabat p̄m̄ in abscondito. **S**olent angli astrae orantib; et de
 lectari in hys quos uident leuāe puras manus in ordīe; holocausti
 cum laude deuotōnis gaudent se offerre deo in odorem suauitatis.
Maire autē orōnes quantū placuerunt in conspectu altissimi. an
 gelus indicauit qui ingl̄us ad eam tam reuerentē salutauit. **N**
 fuit anglo difficile per clausum ostiū ad abdita; penetraē uirgi
 nis: qui uā; ex substantate sue substantie h̄o; in natura; ut nec
 seus feneis eius arceatur ingl̄us. quocūq; enim finis ferat impe
 tus. **A**ngl̄as em̄ spiritalib; pietes nō obstant; s; omnia illis ni
 sibi illa cedunt: omnia eq; quantūlib; corpora solida ut sp̄ssa pene

ualia sunt eis ac puia. **S**uspiciandum igitur non est quod apertum inuenit
anglus odiosum uirginis. cui minimum in proposito erat hominum fugere
frequencias. Vitare colloquia ne uel orantis silentium perturbaretur
ut continentis castitas temptaretur. **C**laudeat itaque etiam illa hora
super se suum habitaculum prudentissima uirgo: si hominibus non angelis
Pinder si potuit ad eam anglus uicere: si nulli hominum facile pa-
tebat accessus. **I**ngressus ergo anglus ad eam ait dixit. **A**uc gratia
plena dominus tecum. **L**egimus in actibus apostolorum stephanum
pleni gratia. et apostolos fuisse repletos spiritu sancto. **S**ed longe distimulit
a materia. **A**lioquin nec in illo habitauit plenitudo diuinitatis cor-
porali: quemadmodum in materia: nec illi conceperunt de spiritu sancto quod
modo materia. **A**uc inquit gratia plena: dominus tecum. **Q**uid mirum si gratia
plena erat: cum qua dominus erat? **S**ed homo potius mirandum est:
quomodo qui angelum miserat ad uirginem ab anglo inuentus est:
et cum uirgine. **I**ta ne uelozior anglo fuit deus: ut festinantem
nuntium celerior ipse pueniret ad terras. **N**ec mirum. **R**am cum
esset in acubitu suo: nardus uirginis tedit odorem suum: et
ascendit in conspectu glorie eius fumus aromatis. et inuenit gra-
tiam coram oculis domini: clamantibus qui curantabant. **Q**ue
est ista que ascendit per desertum: hanc uirgula fumi ex aroma-
tibus mirre et thuris. **S**tatim quoque rex egrediens de loco sancto suo:
exultauit ut gigas ad aurentiam uiam. **E**t licet a summo celo e-
gressio eius: nimio tamen puotans delitio puenit suum nuntium deus.
ad uirginem quam amauerat quam sibi elegerat. cuius decore concupi-
erat. **Q**ue perspicua a longe uementem gratulans et exultans:
ait etiam. **E**cce uenit is saliens in montibus: transiens colles. **O**mnino
autem concupuit rex decorem uirginis fecera quod longe ante pmo

ta fuerit a p̄re suo dauid dicente sibi Audi filia et uide et iudicia
 aurem tuam et obliuiste ipsam tuam et domum patris tui. Et si hoc
 feceris contempserit rex decorem tuum. Audiuit quippe et uidit. Non
 ut quidam qui audientes non audiunt et uidentes non intelligunt

S audiuit et credidit uidit et intellexit et indignauit aurem suam

uidelicet. Ad obedientiam et ex sui ad disciplinam. Et obliuisti ipsam
 suam et domum patris sui auge proles successione nec domum sui telum ^{p̄is}

que auauit herem. si q̄q̄ honois in ipso quidq̄ de patria domo
 iram trenaui h̄re potuisset omnia auerata est quasi herora ut
 xpm huatiferet. Nec fessit eam inuendo qm̄ et xpm sibi filium
 uendicauit nec p̄p̄itū pudicie uolauit. **En** igitur gr̄a plena

reze

que uirginitatis gr̄am tenuit. et in sui staudicatis gl̄am acq̄
 sunt. **Aue** inquit gr̄a plena totum tecum. **Non** dixit d̄s:
 uide si d̄s team. deus em̄ qui ubiq̄ equalit totus ē p̄ sua simpli

tem s̄bam. **Alit** tamē in rōnabilib; orantibus quā in ceis et ipe
 alit in bonis quā in malis ē p̄ efficaciam in saue ē in wrōnabi
 lib; orantibus ut tamē nō capiatur ab ip̄is. **Nōn** abib; tū autem

om̄ib; quidem accipi p̄t p̄ cognōnem. **S; a** bonis tū caput eadē
 p̄ amorem. **In** sol' ergo bonis ita ē ut eam sit cum ip̄is p̄t cō
 cordiam uoluntatis. **Nam** dum suas ita iusticie subdunt ut ^{uolūtes}

teum nō tederat uelle qd̄ ip̄i uolunt p̄ hō qd̄ ab eius uolun
 tate non dissentant d̄m sibi sp̄alit iungunt. **S; am** ita sit cū
 om̄ib; sanctis sp̄alit tamen cum malis. **Cum** qua utiq̄ tanta
 consensio fuit ut illius nō solum uolūtatē si eadē carne sibi cō
 iugeret. ac de sua uirginis q̄ substantia unū xpm efficeret ul'
 potius unus xpm fieret qui et si nec totus de deo nec totus de
 uirgine totq̄ tamē dei et totus uirginis esset nec duo filij sed

vnus vnusq; filius. **At** itaq; . **Aue** grā plena doming teā. **N**
nū dūs filius teā quē carne tua induis. s; et doming sp̄s s̄s
te quo concip̄. et doming pat̄ qui genuit quem concipis. **Pa**
ter inquit team qui suū filiū facit et tuū. filius team qui
ad contendū in te unabile sacramētū vnus modo et sibi icte
rat geminale seœtū. et tibi seruat uirginale signatū.
Sp̄s sanctus team qui cum pat̄e et filio tuū sanctificat uerz
doming ergo team. **S**equitur b̄ndicta tu in mulierib; lib;
adiūgē q; elyabeth auq; r̄ hec uerba sunt profecuta subiūc
te. **Et** benedictus inquit fructus uentris tui. **Nō** quia tu
b̄ndicta. ideo b̄ndictus fructus uentris tui. **S;** quia ille te p̄ueit
in b̄ndictōib; dulcedinis ideo tu b̄ndicta. **Verē** etenī b̄ndictus
fructus uentris tui in quo b̄ndictē sunt om̄s gentes de auq;
plenitudine tu quoz accepisti cum teas. **Ac** p̄tēa b̄ndicta q̄rē
tu s; in mulierib;. **Ille** uō b̄ndictus nō in honōib; nō in aglis
s; qui est air aptus sup om̄ia b̄ndictō in sc̄la. dicit b̄ndictus
uir b̄ndictus panis b̄ndicta mulier b̄ndicta tra. ut si quid in
le in creatūis b̄ndictū esse mēōm̄ur. **S;** singlāter b̄ndictus
fructus uentris tui cum sit sup om̄ia b̄ndictus deus in sc̄la.
Benedictus ergo fructus uentris tui. **B̄ndictus** in odore in
sapore. **B̄ndictus** in sp̄e huius odoriferi fructus fraglanaā
senacbar qui dicebat. **Ete** odor filij mei sicut odor agri ple
in cui b̄ndixit doming. **An** nō uero b̄ndictus tui b̄ndixit do
minus. **De** sapore huius fructus quidam qd̄ gustauerat
talit̄ eruituabat dicens. **G**ustate et uidete quā suauis ē
doming. **Et** abi. **Quā** magna multitudo dulcedinis dūc
quā abscondi. **T**imētib; te. **Et** alius quidam. **S**i tamē gusta

Alii differētiā
accētis

nis inquit quā dulcis ē domus et ipse fructus de se nos inuicās
 ad se. Qui edio me. Aut adhuc eluriet et qui bibit me adhi-
 liat. Ho dicebat quia qui semel gustat magis exatit. Vā
 ppter saporis dulcedinem appetitū. Bonus fructus quia anima
 rum eluenciū et scienciū iusticiam et esta et potus est. ¶
 Audisti de odore. Audisti saporē. Audisti et de specie. Si enī fruc-
 tus ille mortis nō solum suauis fuit ad uestendum si eoa teste
 scriptura delectabilis aspectū. Quantomagis huius iual fructus vi-
 uifici deorem deus inquit in que teste alia scriptura etiam
 angli desiderant prospere. Cuius in spū uicebat et in corpore ¶ ^{publiti}
 uirē cupiebat qui dicebat. Ex bono spēs deoris eius. Et ne me
 dioarem tibi uideatur cōmendasse deorem recole quod in alio
 psalmo legis. Spectosus forma p filiis hoīm diffusa ē gracia
 in labijs tuis ppter bñdixit te deus in etnū. Bñdixit ergo fruc-
 tus uentris tui au bñdixit deus in etnū. Ex cuius bñdixitōne
 bñdixit tu in mulierib; quia nō p mala arbor fructū bonū
 facit. ¶ Bñdixit tu in mulierib; que illam gñalem maledixitō-
 nem euasisti qua dñm ē in doloe pces filios et nichilominus
 illam qua secuti est maledixitō sterilis in isrl. ac singlarem
 consecuta es bñdixitōnem. ut nec sterilis manear nec ai dolo-
 re paruias. ¶ Dura uirtas et graue iugum sup omīs filias
 eue et si nō paruit maledixitō. et si paruit cruciant. Et do-
 lor prohibet parere et nō parere maledixitō. Quid facies uirgo q
 h' audis. que h' legis. Si paruis angustiazis: et si steril' ma-
 nes maledixitō. Quid eliges prudens uirgo. Angustie michi
 inqt sunt vndy. Melius est tamē michi maledixitō in aureie
 et castam manē: q' pus quātem conape p cōcupiscenciā. quod

nūco post cum dolōe p̄turiam. **H**inc etenim et si iudeo maledictū
s̄ nō p̄m̄: illinc nō et p̄m̄ siml̄ et curiaam. **D**eniq; h̄ ma
ledictō quid aliud ē quā hom̄i exprobatō: **R**ex ob aliud sanc
dit̄ sc̄elis maledicta: nisi q̄ opprobrio et contemptu sic h̄
ta tanq̄ munit̄ et infuituosa: et h̄ in ist̄ t̄m̄. **N**id̄i s̄
pro n̄mo est q̄ hom̄ib; displiceo: dū me possim uirginē cal
tam exhibē. **P**ro **U**irgo p̄uocus o uirgo deuota. quis te do
cuit teo placē uirginitate: **Q**ue lex que iusticia. que pagina
uereis testamēti. ut p̄cipit ut consiliū. ut hortatur in carne
nō carnaliter uiuē: in teis angustiam ducē uicam? **U**bi legeas
b̄ia uirgo. sapia carnis mors ē. et curam carnis ne p̄feras
in delictio. **U**bi legeas de uirginib; quia tantum tantam
nouū qd̄ nemo alius caritac̄ p̄t: et sequitur agnū quocūq;
ierit? **U**bi legeas laudatos esse qui se castitate uerū p̄t reg
nū dei? **U**bi legeas in carne em̄ ambulantes nō sedm̄ car
nem militans: et qui in m̄iōmo uigil uirginē suā b̄t̄f̄t̄
et qui nō uigil melius f̄t̄? **U**bi audieras uolo uos om̄s
esse sicut meip̄m et bonū ē hom̄i si sic p̄maneat sedm̄ me
um consiliū. **D**e uirginib; inquit dominū p̄ceptū non
h̄cō consiliū aut̄ dō. **T**u uero nō dicam p̄ceptū s̄ nec exem
plum. nec consiliū nisi qd̄ iudō docebat te te om̄ib; ac sermo
dei diuis et efficax aut̄ tibi f̄tis m̄gr. q̄ filius. p̄us in serm̄
oib; mentem q̄ inducit carnem. **P**ro ergo te deuocues te ex
hibē uirginē: et uelis q̄ ip̄m te exhibēi oporteat etiā m̄em.
Sigis in ist̄ esse cōtemp̄ibil̄ ut illi placeas cui te probasti
maledictū sc̄elutatis inaurē. **E**t ecce maledictō b̄ndictōe cō
mutatur: sc̄elutatis foanditate recōpensatur. **A**p̄eri uirgo

simi. ex parte gmmi para uteri. quia ecce fructus e tibi mag-
 na. qui potens est: in tantum ut pro maledicōne illi bñm
 te dicant om̄s gn̄acōnes. Nec suspectam heas prudens uir-
 go fecunditate quia nō aufer; integritatem. Concupies s; sine
 p̄cō: gūata eis s; nō gūata: paies s; nō cum tristitia. nescies
 uirum et giques filiū. Qualem filiū? Illius eis uir. cui te
 us est pat: filius p̄ne caritatis est cona tue castitatis. Sapia
 p̄m cordis est fructus uteri uirginal: teū ten; paies et te
 deo concupies. **C**onfortae ergo uirgo fecunda. casta puerpa
 m̄ intacta: quia nō eis in illi ul; maledicta. ne; mē scelles
 deputata. Et si adhuc maledicis ab illi scdm carnem: non
 quia scellem uident. s; quia fecundam iudent. Veniēto q; r
 ip̄c maledicti p̄tulit anas. qui te suam m̄em bñdixit in co-
 lis: s; et in t̄is ab anglo bñdicta. et in cūctis gn̄acōib; tre-
 m̄to b̄ia predicalis. **B**ñdicta ergo in mulieb; et b f u tu
Que cum audisset turbata in sermone angli et cogitabat
 qual' esset ista salutacō. Solent uirgines que uere sunt uir-
 gines sem; pauide et nūquā esse seoue et ut caueant t̄mē-
 ta. eā tuta p̄meste: stientes se in uasis fictilib; thesaurū
 pot̄re p̄ciosum: et minus ee uirgē angli in t̄ hon̄ies: et in
 t̄is mōe celestiu cōuersai: et in carne celibem uicā agitare.
Ac p̄inde q; q; nouū q; q; subitum fuerit ortum. suspectas h̄nt
 insidias: cotū cont̄ se existimant mathimatum. **I**dem to
 et mala turbata Et in sinōe angli. Turbata ē: s; nō paurbata.
Turbatus sum inquit et nō sum locutus. s; cogitavi dies ā-
 tiquos: et ānos etnos im̄ere habui. Ita ergo et mala turba-
 ta est et nō ē locuta: s; cogitabat qual' esset ista salutacō.

audia

Quæ turbata est uerandie siue uirginalis: quæ non perturbata fornicandis
quod cauit et cogitauit prudentie. Cogitabat autem qualis esset il
ta salutatio. **S**ciebat prudens uirgo quod sepe angelus sachane
cristifigurat se in angulum lucis: et quia innumerum huius et simplex
erat nichil tale a sancto sperabat: et ideo cogitabat qualis
esset ista salutatio. **T**unc angelus intuetus uirginem et uarias eam
sentium uoluerit cogitationes facillime deprehendens pauca conso
latur. dubiam confirmat. Ac familiariter uocans ex nomine
benigne ne timeat perfluat. **N**e timeas inquit maia: Inue
nisti gratiam apud deum. **N**ichil hic tibi nichil fallacie est. nullam
inueniens ne nullas huius suspitionis inuidias non sum homo huius spiritus
et dei angelus non sachane. **N**e timeas maia inuenisti gratiam apud
deum. **O** si stures quantum tua altissimo placeat humilitas. **Q**uan
ta te apud ipsum sublimitas maneat: angelico te indigna nec
alloquio iudicares nec obsequio. **U**t quid enim indebita tibi dixeris
gratiam angelorum que inuenisti gratiam apud deum? **I**nuenisti quod que
bas: inuenisti quod nec potuit ante te inuenire. inuenisti gratiam apud
deum. **Q**uam gratiam dei et hominum pacem: mortis destructionem. uite
reparationem. **N**ec est ergo gratia quam inuenisti apud deum. **E**t hoc tibi
signum. **E**cce conuicies et patres filium et uobis nomen eius ihesum. **I**n
tellege prudens uirgo ex nomine promissi filij: quantum et quam
spatiam gratiam inuenis apud deum. **E**t uocabis aut nomen eius
ihesum. **R**ationem huius uocaboli alius euangelista. angelo interpretatur
te sic. **I**pe enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. **D**uos ihesus te
go in typo huius quem nunc in manibus huius precessisse ambos
ipsum precessisse. **Q**uorum unus ipsum suum de babilone eduxit
alter suum in terram promissionis introduxit. **E**t illi quidem

Ihesus

illos quib; perant ab hostib; defendebant. **S;** inq; saluabat
 a pccis eoru. **I**s aut; in; teus et a pccis saluat pplm suu et in-
 duxit in terram viuenciu. **I**pe em saluu facit pplm suu a pccis
 eorum. **Q**uis est h; qui etiam pcca dimittit. **D**omna et me
 pccatorem dignetur dñs ihesus amare ppo suo ut saluu me
 faciat a pccis meis. **V**ere em bñs ppls cui; iste ihs dñs dñs
 eius. quia ipe saluu facit pplm suu a pccis eoru. **V**ereor aut;
 ne multi se profitant; de ppo eius qd; in ipe nō heat pro ppo
 suo. **V**ereor ne plexiq; qui quā in ppo illius religiosiores esse
 uident; ipe aqñ dicat. **P**opulus h; latys me honorat. **C**or aut;
 aut; eoru longe est a me. **N**ouit em doming q; st; eius. nouit
 et quos elegit a pncipio. **Q**uid me uocatis ait dñe dñe x nō
 facitis que dico. vis scire an pñeas ad pplm. **U**t potius uis
 esse de ppo eius. **f**ac que dicit ihs et cōputabit te in ppo suo.
fac que iub; in ewangelio dñs ihs que iub; in lege et pphetis
 que iub; p ministros suos qui sunt in ecclā obtempa eius vi-
 carijs ppois tuis. **N**ō nā bonis et modestis h; ecclā ditor et dicit;
 ab ipō quia mitis ē et hūil; corde et eis te bñd; ppo eius quem
 elegit in hēditatem sibi eis de laudabili ppo eius que bñd; dicit;
 dñs dicens. **O**pus manuu mearu tu es hēditas mea lit; au-
 ne forte caritatem ihs emuleris et testidmū pphib; dicens. **P**lus que
 nō congruū seruiuit michi in auditiu auris obediuit michi. **S;**
S; audiam; quid istem angls sennat de illo cui nec dñ; cōcep-
 to tale indidit nomē. ait nam; **H**ic est magnus et filius aiall;
 nobitū. **S**ū magnus qui filius aiallū mebitū appellari.
An nō magnus cui; magnitudis nō est finis. **E**t quis teus mag-
 nus ait h; dñs nū. **P**lane magus qui tam magus q; aiallū

21
19. Rex enim altissimi filius rapinam arbitratus est esse equa-
lis deo altissimo. Sic mirro arbitratus est cogitasse rapinam qui
cum de nulla in anglicam formam suus fidei suo se sparsit v-
surpavit sibi quod filii altissimi est ipsum qui utique in forma
dei a deo non suus sed genitus est. Altissimus enim pater quoniam omnipotens
sic non potuit nisi vel equalem sibi contra aeternam vel in-
equalem sibi generare filium. fecit itaque angelum magnum sed non quia
ipse et ideo nec altissimum. Solum autem unigenitum quem non fe-
cit sed genuit omnipotente omnipotentem. Altissimus altissimum. etiam etiam
ipsum sibi per omnia comparari nec rapinam estimat nec iniuria.
Hic ergo si est magnus qui filius altissimi nomen dicitur. Sed
quae hic erit et potius non est magnus qui semper equalis
est magnus non hic quo aeternat nec maior post conceptum fu-
turus est quam ante vel fuit. An forte propterea dixit erit quia quod
magnus deus erat magnus homo fuit. **B**onum igitur si est mag-
nus magnus homo et magnus doctor magnus propheta. Sic enim
dicitur de eo in ewa. Quia propheta magno surrexit in nobis.
Et a minori quidam propheta magno iudem propheta venturo pro-
mictitur. Ecce veniet inquit propheta magnus et ipse renova-
bit iherusalem. Et inquit in virgo pariet pariet pariet pariet.
pariet lactab hie videns pariet cogita magnum. Erat enim
magnus quia magnificabit eum deus in conspectu regum.
Adeo ut adorent eum omnes reges omnes gentes serviant ei. **E**rgo
nificet ergo et anima tua dominum quia hie erit magnus et filius
altissimi vocabitur. Magnus erit et magna fuerit tibi qui
potens est et suum nomen eius. Quod enim sanctius nomen
quam quod filius altissimi vocabitur. Magnificetur et a nobis

puulus magnus doming quos ut fct magnos fctis e par
 uulus. Puulus sic natus e nob. Nob mag no sibi Qui ut
 ante tempa multa multo nobilius natus ex pre nati gra
 ti no indigebat ex pnt. Non angli s quoz qui ann mag
 ni hnt puulu no requirebant. Nobis ergo natus nob
 et datus quia nob narius. Jam de nob nro et dato fctam
 ad quod natus est et datus. **N**ramur mo in mam vltima
 tem de saluatore salutem open. Ecce puulus in medio sta
 tit. O puulus puul is delictatus. O uere puulus si mali
 da no sapia. **S**tateamq effia hnd puulus iste distiguis
 ab ipo quia mias est et hnt corde ne magno uicelz sine
 causa fctis sit homo. **P**uus ne grans mortuus ne inuacu
 um crucifctus. **D**istamq eius huilitatem imitem man
 suetudine amplectam dilconem. communem passionibz
 lauen in sanguie eius ipm offeramq ppiacone pro pns
 nris qm ipe ad hoc natus et datus est nob. **I**pm oau pns
 ipm offeramq et suus quia et pater ipso filio no peperit sed
 pro nob tradidit illi et ipe filius sem ipm exanuit form
 sem accipiens tradidit in mortem aiām suam et cum
 stercatis repucatus est et ipe pta multoz et pro tran
 giloz rogauit ut no puent. **N**on pnt pte pro quibus
 filius rogat ne peant pro quibz p tradidit filiu in morte
 ut uiuat. **E**qualit ergo ab uoz iperanda e uena quibz
 equal est impietate nra par in uoluntate potēa vna
 in tenate wa in qua vna qū eis ab hie uiuit et regnat
 ds p omnia ssa sctorū. Amen

p. tulit

omnes pntes

Non e dubiu quidq in laudibz nris profertimus

ad filiū p̄tū et n̄r̄l̄m̄ am̄ filiū hōnōam̄ a gl̄a m̄ris nō re
cedam̄. Nam si iuxta salomonē filius sapiens gl̄a ē p̄ris quā
tomagis gl̄osum est ip̄s effūc̄ sapie. **S**; quid ego tempore in
eius laudib; quā laudabilem p̄dicant p̄ph̄e p̄hib; angl̄s n̄r̄
ewangelista. Non igitur laudo quia non audeo. **S**; t̄m̄ rep̄
to deuotus q̄ iam explicauit p̄ os ewā^{re} d̄ns sp̄s. Sequit̄
nam; et dicit. Dabit illi d̄ns deus sedem dauid p̄ris sui. **Ver**
ba sunt angl̄ ad uirginē de promissio filio promittentis et q̄
debeat de promisso possidē regnū dauid origine dixerit d̄ns
ih̄s nemo dubitat. **Quero** autē quō tēdit ei deus sedem
dauid p̄ris sui cum ip̄e in ih̄m̄ nō regnauit quāmo tur
bis eum uolentib; constituē regem nō acceperit. **S**; ante faci
em p̄laci protestatus sit. Regnū meū nō est de h̄o m̄do. **Dem;**
q̄ magnū promittit ei qui sedet sup̄ iherubim̄ quē p̄pha uid;
sedentem sup̄ solū exaltum et eleuatū sedē in sede dauid pa
tris sui. **S**; nouim̄ quantam abam̄ ih̄m̄ ab ea que nūc
ē in qua regnauit dauid signam̄ multo nobiliorem ista multo
d̄niorem. **Hanc** igit̄ p̄uto fuisse signam̄ illo uidel; vsū loq̄
di quo regis sepe in scripturis significato. **Tunc** sane dedit illi
deus sedem dauid p̄ris sui. q̄ constitutus est rex ab eo sup̄
hyon montē s̄m̄ eius. **S**; hic p̄pha de quo regno dixerit exp̄
suis ap̄ulle uidetur in eo q̄ nō in hyon s; sup̄ hyon posuit.
Nam iteo fortassis d̄m̄ ē sup̄ hyon. quia in hyon quidē reg
nauit dauid sup̄ hyon uō regnū ē illius de quo d̄m̄ ē ad dauid
de fructu uentris tui ponam̄ sup̄ sedem tuā. **De** quo d̄m̄ ē
p̄ aliam p̄phetam sup̄ solū dauid et sup̄ regnū eius sedebit
uides quia ubi regis sup̄. **Sup̄ hyon. sup̄ sedem. sup̄ solūm.**

no tte
nati

sup regnū. **D**abit ergo ei dominus deus sedem dauid patris sui nō
 dypnam s; ueram nō tyalem s; etnam s; celestem. **Q**ui idcirco
 ut iam dñi ē meōratur fuisse dauid. quia h; in qua tyaliter
 sedet etne illius gebat ymaginē et regnabit in domo iacob
 metinū et regni eius nō erit finis. **H**ic quoq; si domū iacob
 tyalem accipimus quomō in illa que etna nō ē metinum
 regnaturus ē. **C**uicrenta ē ergo domus etna domo iacob
 in qua regnet metinū cuius regni nō erit finis. **A**n nō tenu
 erasperans domus illa iacob impie abnegauit eum et
 insipientē respuit ante faciem phara qñ illo prohibentē
 regem vñ crucifigam vno ore riterato clamauit. nō hē
 mus regem nisi cesarem. sequere itaq; ap̄lin et distinet ubi
 eum qui occulto uident; ē ab illo qui in manifesto. **A**ur que
 in spū ē arcaistisio ab ea que fit in carne et spūalem isrl̄ a
 carnali et filios fidei abrahe a filijs carnis. **N**on etiā inq̄d om̄s
 qui ex isrl̄ h; sunt israelite. **N**es qui semē abrahe h; filij.
Sequere ergo et dic. **S**iliter nō om̄s qui ex iacob h; reputandi
 sunt in domo iacob. **J**acob quippe ip̄e ē qui isrl̄. **S**olus igitur
 quia in fide iacob p̄fō inueniendi sunt reputa in domo ia
 cob ut potius ip̄os noueris fore spūalem et etnam domum
 iacob in qua regnabit dominus ih̄c metinū. **Q**ui ex nob̄ est
 qui iuxta inq̄nacionē nom̄is supplantet dyabolū de corde
 suo luctetur cum uicijs in cōcupiscentijs suis ut nō regnet
 pat̄m in suo mōrli corpe. s; regnet in eo ih̄c et nūc quidem
 p̄ grām et metinū p̄ glām. **E**ñ in quib; ih̄c regnabit met
 inum quia et ip̄i cum eo regnabunt et regni eius nō erit
 finis. **O** q̄ gloriosum est regnū illud quo reges congregati

iacob

conueniunt in vnu ad laudandū salz et glificandū eum
qui sup orīs ē rex regum dominus diuāciū. De cuius splen
didissima cōtemplacōne fulgebunt iusti sicut sol in regno
p̄is eorum. O si et mei meminerit p̄toris deus in b̄nplacito
p̄si sui cū uenit in regnū suū. O si me in illa die q̄ traditū
tus ē regnū deo et p̄i iustit̄e dignabit̄ in saluati suo ad
uācendū in bonitate eorum suorum ad letandū in leticia
gentis suo ut laudetur etiā a me cum h̄editate sua. **Veni**
interim domine ih̄i. affice sandala de regno tuo q̄ ē anima ^{domini}
mea ut regnes tu qui debes in ea. **Veni** etiā ananias et in
me tibi sedem. iactancia michi cupit dūari. **Supbia** uult
michi ēē rex luxuria dicit ego regnabo detrahit inuidia
et inacidia certant cōt̄ me in meip̄o et de meip̄o cuius cō
potissimū esse uident. **Ego** aut̄ quantum ualeo testis remor
quān̄ inuor dūm meū redamo. **Ipsi** me defendo. **Quia** ip̄i
us me iuris agnoscō ip̄m michi deum ip̄m michi dūm te
neo et dico. **Non** h̄eo regem nisi dūm ih̄m. **Veni** ergo dūc
disperge illos illos in uirtute tua et regnabis in me quia tu
es ip̄e rex meus et deus meus qui mandas salutē iacob
Dixit aut̄ maia ad angl̄m. **Quomō** fiet illud qm̄ uir
nō cognosco? **Imo** quidem prudēt̄ tatiuit. cū adhuc du
bia agitabat quāū esset illa saluatio: **madens** inuicem
h̄ilit̄ nō r̄idere. q̄ inconsulto loqui qd̄ uestiret. **Jam** nō
confortata et b̄n̄ p̄meditata anglō quidem foris loquen
te. **h̄ deo** inuicem p̄suadente eāt̄ em̄ dūis cū illa dicente anglō:
dominus tecū: ita ergo confortata fice salz depellente timore
leticia uacandū: dixit ad angl̄m. **Quō** fiet illud: qm̄ uir

nō cognosco. **N**ō dubitat de fīd: s; modum requirit et ordinē.
Nec enī quērī an fiet istud: s; quomōdō quā dicit. **C**ū dicit dñs
 meus testis cōstīe mee uonī esse anchille sue nō cognoscere
 uirē qua lege quo ordine placebit ei ut fiat istud. **S**i oportu
 erit me frange uonī ut pariam talem filiū. **I** gaudeo de filio
 toleo de pōitō: fiat tū uolūtas eius. **S**in uero uirgo cōcipiā
 uirgo et pariam quod unq; si placuerit ei impossibile nō erit:
 tūc tūo uere quia respexit hūilitatem anālle sue. **Q**uomō
 ergo fiet istud: qm̄ uirū nō cognosco? **E**t rīdens angēlus dixit ei
Sp̄c sanctus supueniet in te: et uirtus altissimi obūbrabit
 tibi. **S**upius dīa ē fuisse grā plena: et nūc quos dicit. **H**ic tūc
 supueniet in te: et uirtus altissimi obūbrabit tibi. **N**ūq; po
 tuit replei grā et uerū hīc sp̄m̄ s̄m̄. **A**ī ip̄c sic dicitur grāuē.
Si autē **E**t hīc s̄m̄ḡ eā in ea quomō adhuc tamō uonīter
 fuenturus reponitūtur. **A**n forte itō nō dicit simpliciter
 ueniet in te: s; addidit sup: quia et p̄us quidem in ea fuit p
 multā grā. **S** nūc supuenē mīratur p̄ hīdānādis grē
 plenitudinē quā effusus ē sup illam. **A**c uō tū plena iā
 sit: illud amplius quomō cape potit. **S**i autē plus a quid ca
 pe p̄r: quomō ante plena fuisse intelligenda ē. **A**n p̄r qui
 tem grā eius tantū repleuerit mentē: sequēs uō uentē i p
 fundē debet: quatinus plenitudo dīnitatis que aī in illa sic
 et in multis sanctorū sp̄uali hītabat: eam sic in nullo nō
 tū corpali in ip̄a m̄cipiat hītare. **Q**uī nam; hīc sanctus si
 ueniet in te et uirtus altissimi obūbrabit tibi. **Q**uid ē uir
 tus altissimi obūbrabit. **Q**uī p̄r cape capiat. **Q**uis enim
 accepta fortassis illa que hī sola in te fetiāllime meruit ex p̄ri

in cellam cape ratione distine possit: qualis splendor ille inaccessibilis. uirginis sese uidebit infundit. et ut illa quae inaccessibile est accedat ad se ferre potuisset te pora uita eiusdem corporis aut se anima mediate contempauit. relique malle obumbraculum fecerit. **E**t forte per hoc maxime dicitur obumbrabit tibi: quia res mirum in sancto est: et quae sola per se trinitas in sola et cum sola uirgine uoluit operari: sibi tantum esse uolle aut tantum esse experiri. dicatur ergo spiritus sanctus inuenietur in te: qui utique sua potentia fecundabit te. **E**t uirtus altissimi obumbrabit tibi: hoc est illum modum quo de spiritu sancto contemples. dei uirtus dei sapientia christi sic in suo secretissimo consilio obumbrato contempletur et occultabitur: quatinus sibi tantum notus habeatur et tibi. **A**t si angelus uideatur ad uirginem. **Q**uid a me quod inter me experieris? **S**acres aures. et felicitates si illo doctorum quo et auctore. **E**go autem nullus sum minime uirginalem conceptum. non creatus. **N**ec per uocem. nisi a deo ueniente: nec per additum nisi a suscipiente. **I**teos et quod nascetur ex te sicut nobis filius dei. **Q**uid est dicitur. **Q**ui non de homine sed de spiritu sancto contemples. **C**ontemples autem uirtutem altissimi homo est filius dei. **I**teos quod nascetur ex te sicut uidebitur filius dei. **N**on est non solum qui de summo patris in uentrem tuum ueniens obumbrabit tibi sed etiam id quod de matris sociabit sibi ex hoc iam uidebitur filius dei quemadmodum et is qui a patre est ante omnia generatus tuus quos ante omnia reputabitur filius. **S**ic autem et quod natus est ex eis tuus et quod nascetur ex te est eius ut tamen non sint duo filii. sed unus uirtutis filius est. **E**t licet aliud quidem ex te aliud ex illo sit iam non

tam cuiusq; suus h' vniq; vultus filius est. **¶** Itaq; et quod nate
 tur ex te stñ nōbitur filius dei. Attendite quēto q̄ ieuerentes
 dixerit quod nateatur ex te stñ. **¶** Ut quid enī ita simplici stñ
 et absq; addicamēto. **¶** Credo quia nō habuit que d' p̄e digne
 ue nomīaz illud ecimū illud magnificai illud reuēdum
 qd de purissima uidelic; carne cū sua aīa vniūc p̄is eat vni
 uendū. **¶** Si dicet sancta caro ul' sanctus homo ul' sanctus
 infans q̄q; tale potuiss; parū sibi dixisse uideatur. **¶** posuit ḡ
 indefinite stñ quia quidē illud sit quod uirgo genuit stñ?
 pauldubio ac singlari stñ fuit et p' h'c sificacōne et p' uerbi
 assupcōne. **¶** Et adiecit ang'us. **¶** Et ecce ait. **¶** Elizabeth cognata
 tua et ip̄a cōcepit filiū in senectute sua quid nate eadē huius
 stelis uirgi mūtiacē cōceptum mūg; forte dubiam adhuc
 et incredulam oracōe uerentio i uoluit cōfirmacē miraculo.
¶ Ablic legimus et zacharie incredulitatem ab h' ip̄o anglo fuisse
 castigatam. **¶** yariam autē in aliquo reprehensam nō legimus quā
 potius fidem ip̄ius elizabeth p̄phetante laudatam agnouimus.
¶ Et tā inquit que credidisti quā p̄ficiēt in te que d'ra sunt
 a domino. **¶** Si iō stelis cognate cōceptus uirgini mūtiacē ut
 dū miracūlū miraculo additur gaudiū gaudio amuletur. por
 to nate eat nō modico leticie et amois p̄ueniente i flāmarū
 incendio que filiū p̄ine dilcōnis cū gaudio sancti h'c mor fuerat
 cōceptura. **¶** Neq; enī in deuotissimo atq; hylatissimo corde tanta
 se rāpe potest dulcedinis et alacritatis affluētia. **¶** Vel iteo cōcep
 tus elizabeth mūtiatur maie quia p̄gsto decebat ad uerbum
 mor diuulgandum ubi p̄us stuer uirgo p' angliā q̄ audiret
 ab homie ne nū. uidelicet dei. **¶** Non filiis filij nateatur amota

si eorū que in ^{geret} tuis tam ppe riuāsser ignara. Vel ideo potius
conceptus elizabeth maie nūciatū ē ut dū nūc saluatois mūc
p̄fectoris edocetur aduentū rerum tempus et ordinē tenens ip̄a
^{ap̄tōibz} melius p̄modū ac p̄dicatoribz eua^gl^{is} reserz uiratem que ple
ne de om̄ibz a p̄ncipio celitus fuerit instructa misterijs. Vel
ideo adhuc nūciatur maie conceptus elizabeth. Et audiens cog
natam uentilam et gūdam cogitet iuuenicula de obsequio s̄p̄
illa p̄erante aduiscandū puulo p̄p̄ere locus et occasio detur
quo minor adhuc dūo sui officij ualeat exhibere p̄micias et dū
ad se iuicem auerit mat̄rū infantū q̄ ab alterut^o exortata deuo
do mirabilius fiat miracū de miracis. **V**ide autē ne h̄c tam
magnifica que ab anglo audis p̄miciata ab ip̄o speres p̄ficiē
da. **I**n quo ergo si queris ip̄m angliū audi quia nō est ip̄ossi
bile apud deum om̄e uerbum. **T**amq̄ dicit h̄c que tam fidei
promitto nō de mea s̄ illius qui me misit uirtute p̄sumo q̄
nō est impossibile apud deum om̄e uerbum. **Q**uale enī illi u
bum impossibile poterit esse qui om̄ia fecit in uerbo. ayone me
et h̄o in uerb̄ anglicis quod signant nō ait. quia nō est impot
sibile apud deum om̄e factum s̄ om̄e uerbū. **A**n id cito posu
it uerbum quia q̄ cito p̄t̄ hom̄es loqui q̄ uolunt. enā quod
nullatenus f̄e p̄t̄ ita facili s̄mo incōpabiliū fatilius ualeat d̄
ope implere q̄q̄ illi uerbo ualent expr̄mē. **D**icit̄ ap̄tōus s̄
hom̄ibz tam facile esset face q̄ dicit qd uolunt et ip̄is quos nō
esset impossibile om̄e uerbū. **N**unc autē quū uolgaris oc ue
rus sermo ē multū eē tūc loqui et face s̄ apud hom̄es nō ap̄
deum. **S**oli deo quia idem ē face qd loqui idem loqui qd uel
le. **O**jecto nō impossibile est om̄e uerbū uerbi gr̄a ponuerūt

p̄uide et p̄uide uirginē p̄here ut scēlem concupiam et p̄itiam
 h̄ m̄q̄ facē ut cōp̄er et parēt. Deus autē qui eis dedit posse pre
 uide q̄ facile ponit n̄r qd̄ uoluit p̄ eos p̄dicē tam facile potuit
 m̄r q̄ uoluit p̄ seipm̄ qd̄ promissit imple. Siquidē apud d̄m
 nec libum distat ab intentione quia uitas est. nec f̄m a
 uerbo quia uirtus ē nec modus a f̄o quia sapia ē. Ac p̄ h̄o
 nō ēr impossibile apud deū om̄e uerbum. **A**udisti uirgo
 f̄m̄ audisti et modū: utriūq̄ mirū. utriūq̄ iocundū. **J**oan
 n̄e filia syon: eruita factis filia iherlm̄. Et quī audisti tuo
 d̄m̄ ē gaudii et leticia: audiamus et nos ate r̄sum leticia qd̄ desira
 mo: ut iam exultent ossa h̄uiliata. **A**udisti m̄q̄ f̄m̄ et credidisti:
 aede et de m̄o quem audisti. **A**udisti quia cōp̄ies et p̄cies filiū:
 audisti q̄ nō p̄ hominem h̄ p̄ sp̄m̄ s̄m̄. **E**xpectat anḡls uiliū: r̄p̄s
 ē cū ut reueratur ad teum qui misit illū. **E**xpectans o d̄ia
 et uos uerbum misericōdis: quos misericōdit p̄mit s̄m̄a cāpnacō
 nis: et ecce ostiū ē p̄cū n̄r saluas: statim libabim̄ si cōsentis.
Intempitno rei uerbo f̄a sumus om̄s: et ecce mōim̄: et in tuo sin
 r̄ulo sumus reficiendi: ut ad uitam reuocem̄. **H**oc supplicat a te
 o pia uirgo flebilis adam: cū misera sobole sua exul te p̄adito. h̄o
 abraham. h̄o dauid. hoc reā flagitat̄ tanti p̄res s̄m̄: qui et
 ip̄i h̄itant in regione umbre mortis. **H**o totus m̄udus tuus genib̄
 p̄uoluitis expectat. **N**ec imm̄ito: q̄n̄ ex oē tuo pender consolacō
 misericōrum: redemptio captiuorū. libacō cāpnacōr̄: salus
 dem̄q̄ vniuersorū filiorum adam. totius ḡnis tui. **D**ia uirgo
 r̄sum festinant: o d̄ia r̄ude uerbum: q̄ tra qd̄ inferi. qd̄ ex p̄
 tant et superi. **I**p̄e quos om̄ rex et dominus quamū cōcupiunt
 rediem̄ tuū n̄r desiteat et r̄sionis allelu. : in qua mirū

posuit salutem mundum. Et cum placuisti in silencio iam magis
placet ex uerbo cum ipse tibi clamet ex celo. **O**pulchra me mulier
fac me audire uocem tuam. **S**i ergo cum tu facias audire
uocem tuam: ipse te faciet uice salutem ueram. **N**am quod non habet est quod
querbas: quod geruebas: quod diebus ac noctibus orando suspira
bas? **Q**uid igitur? **T**u es cum hoc promissum est. **A**n aliam
expectamus? **I**nimmo tu ipsa non alia. **T**u inquam illa promissa
illa expectata illa desiderata: ex qua sanctus patrum iam
tibi iam moram appropians uitam signabat etiam cum dice
bat expectabo salutem tuam domine: in qua tempus et per
quam deus ipse rex noster ante secula disposuit operari salutem
in medio ire. **Q**uid ab alia spes quod tibi offertur: quod ab
alio spes expectas: quod per te moram exhibetur: dum non prebe
as assensum et uideas uerbum. **H**uic itaque aduersus angelo: per
mo per angelum domino: huic uerbum et suscipe uerbum: perfer
tuum et inape domini. **E**mitte transitorium: et amplectere sem
piternum. **Q**uid tardas? **Q**uid trepidas? **E**cce confite: et sus
cipe. **S**umat humilitas audaciam: uicanda fiducia. **C**ul
lateo conuenit nunc ut uirginalis simplicitas obtinuit
per prudentiam: in hac sola se ne timeat uirgo prudens
presumptione: quia et si gratia in silencio uicanda magis tibi
nunc in uerbo pietas uicanda. **A**per uirgo bina cor: facit labia
confessionem: in terra creatori. **E**cce descreatus auctis genibus
foris pullat ad ostium. **O** si te morante pertransierit: et rur
sus incipias tolens querere quem diligit anima tua. **S**ur
ge tunc aperi. **S**urge per fidem: aperi per deuotionem: aperi per
confessionem. **E**cce inquit ancilla domini: fiat michi secundum

uerbū autē. **S**emp̄ soli esse gr̄e diuine familiaris uirtus hūilitas:
 Deus enī sup̄b̄ resistit hūilibz autē dat gr̄am. **H**ūilitas ergo rīde
 tur: ut sedes gr̄acie p̄paretur. **E**cce inquit anchilla domini q̄
 ē tam obliuis hūilitas que cet̄e nō nouit honoribz insolēte gl̄a:
 uenit: aq̄at̄ rei eligitur et anchillam se nominat. **N**ō medioc̄is ^{obliuisti}
 reuera hūilitans in siq̄ue nec oblata quidem tanta gl̄a hūili
 tatem. **N**on magnū eē hūilem in abiectōne magna proliis
 et rara uirtus hūilitas honorata. si me miserū hominonem
 meis decepta simulacombz ad aq̄ue mediocrem honorē p̄uex
 er̄: c̄ca deo mirari hō ut ip̄s mea ut subd̄tor p̄ta p̄uiterē
 nōne statim obliuis quis fuerim talem me puto quat̄ ab honō
 bz qui cor nō uident putatus sum. **C**redo fame cōstētā nō ar
 teudo i reputans nō honorem uirtutibz s; uirtutes honoribz
 eo sanctorem quo sup̄iorem me estimo. **V**ideas plecos q̄ in
 etiā de ignobilibz nobiles de paup̄ibz diuites f̄ds subito in
 meste p̄stine obliuisti abiectōnis genō quos suū eubentē
 et infimos redignai p̄tes. **V**ideas et homines pecuniosos ad
 honores quosq̄ eccl̄asticos puolāo morq̄ sibi applaudē sanc
 titatem uesthū d̄staxat mūitōnū nō mēnū et dignos sc̄esti
 mac̄ dignitate. **A**d quā ambitio p̄uenēit q̄q̄ si aucto d̄re
 adepti sūt mūnis actōne m̄tis. **O**mitto autē de hijs quos ex
 cetat ambitio et honor mirari ip̄e sup̄biendi eis manā ē. **S**
Si uideo quod magis doleo post sp̄retam illi pompam non
 mullos in stola hūilitatis sup̄biam magis addidit ac sub
 alis n̄cis hūil̄ q̄ m̄gr̄i ḡuus insolēte et impatentes ā
 plus fieri in claustrō quam fuissent in m̄do. **Q**uodq̄ ma
 gis p̄uēsiū est pleiq̄ in domo dei nō p̄caūt hū cōtēptū

qui in sua domo nō nisi cōtempnibiles ēē ponuerūt. ut qua u
telligi ubi aplūbz honoēs appetit ipi loci hie nō meruerunt
saltem ibi honorabiles uideant ubi ab omībz honoēs cōtēp
mītur. **D**ico et alios quod nō sine dolore uidei debz post
aggressam xpi militiā rursus dāribz implicat negotijs
rursus tremis cupiditatibz unergi cū magna cura eige mu
ros et negligē moēs sub p̄teriti quoz cōmūis utilitatis iūba
ueratē de diuinis y mōis saluatiōnes si cont̄ sui impat
ris edictū cōcupisē aliena et sua cū lite repetere nō audie
tes apm̄ ex impio regis tubianantē. **H**oc ipm̄ inquit delit
tum ē in uobz q̄ causas hēns. **Q**uare nō magis fraudem
patinā. Ita ne nuūdū sibi et se mūdo auāfixerūt ut qui au
tea nix in suo uico ul' opido cogna fuerant. modo cūcūm
tes prouicias et curias frequētates. regum noticias p̄cipū
familiaritates assecuti sūt. **Q**uid de ipō hīc dicitur in quo
iam nō calor s; color requiritur. magis q̄ cultū uestiū q̄
uirtutū mīsticū. **P**udet dicē vnaicū in suo studio mulier
culē qū a monachis p̄cū affectatur in uestibz nō nācas.
nec saltem forma religionis reuerentia. in hīc omī nō ar
mai appetunt milites xpi qui dū se p̄are ad plū et cont̄
acres ceteruas p̄tente paupertatis insigne debuerant. qd
utq; aduersarij multū formidant. i mollitie uestimētoz
panis potius p̄ferentes iudiciū ul' hostibz sine sanguīe
tradunt se inermes. **N**ec aliūde mala omīa cōtingunt
nisi q̄ illam qua stm̄ deseruimq; deserentes hūilitatē
dū p̄ hō cogm̄ incepta temuo sectai studia dāribz canes
efficiant reuertētes ad uomitū audiamq; itaq; q̄q; tales sūt

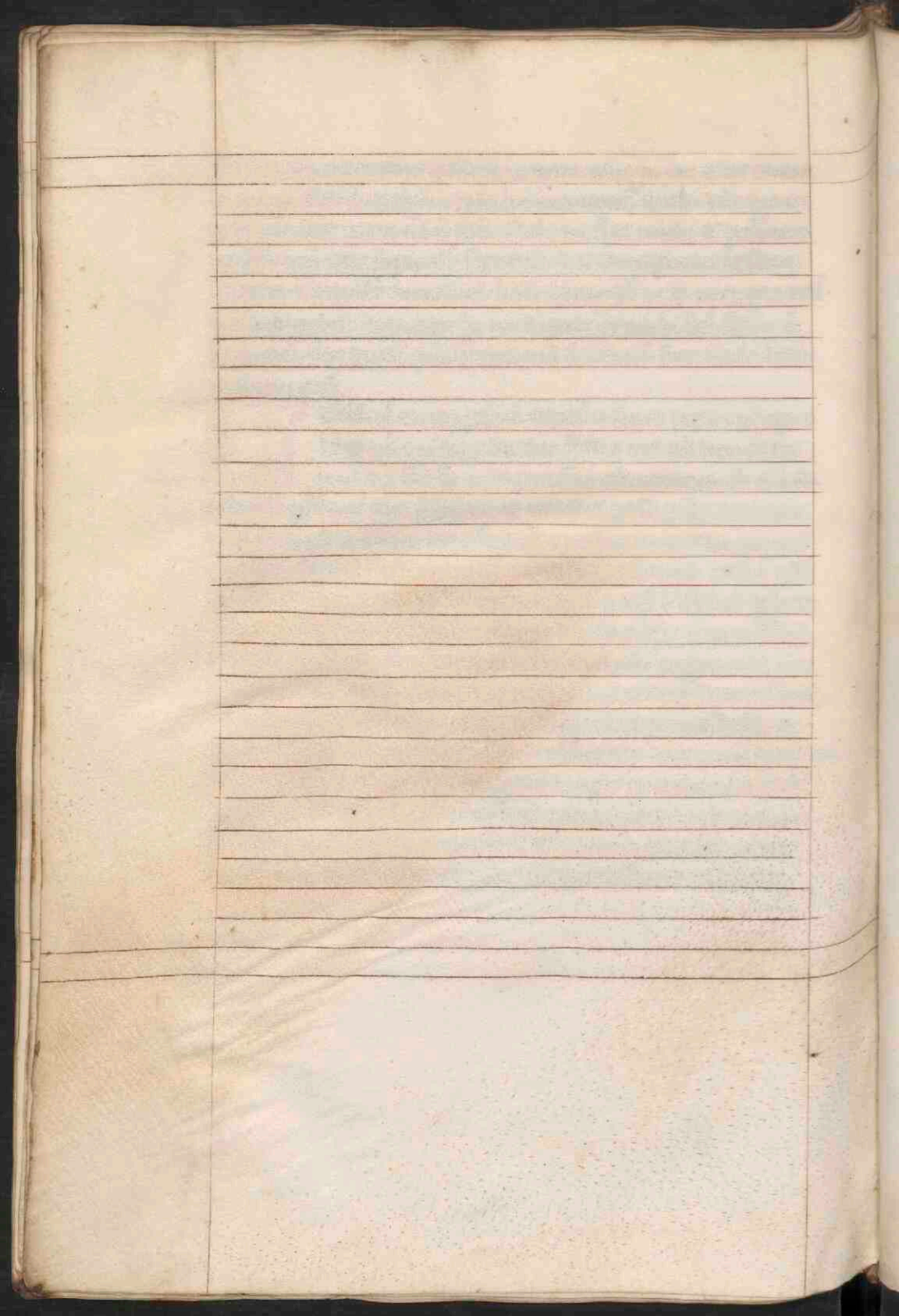
in quod illi rāteit que dei mī eligebatur s; hūilitatō nō obli-
 uiscebatur. Ecce ait anchilla domini fiat michi scdm uerbū
 tuū fiat est desatēy signū nō dubitātōis iudiciū r p hō dicit
 fiat michi scdm uerbum tuū magis intelligēta ē affm̄ ex
 p̄ne desiderandis. q̄ affm̄ requirē more dubitandis. **Quā**
 q̄ nil obstat intelligi fiat eē uerbū orōnis. Nemo quippe
 orat nisi q̄ credit et sperat. vlt̄ aut̄ ase requirit deus eam
 qd̄ possidetur. Et iō forte multa que tōc disposuit prius pol-
 licetur ut ex promissione deuotio exerceatur sic q̄ qd̄ gratis
 tantus est deuota orō promeretur. Sicut pius dominus
 qui om̄s homines vlt̄ saluos fieri mīta extorquet a nobis
 et dñi nos p̄uenit t̄bueno qd̄ retribuatur gratis agit ne gra-
 tis tribuat. Hoc unū uero prudens intellexit q̄ p̄uenientia
 se nimirū gr̄uite promissionis uirt̄ nūcū sine orōnis. fiat
 inquit michi scdm uerbum tuū. fiat michi de uerbo se-
 cundū uerbū tuū. Verbum qd̄ est in p̄ncipio apud deum
 fiat caro de carne mea scdm uerbū tuū. fiat michi obsecro
 uerbū nō placam quod transeat s; conceptū ut maneat
 carne uelutiq; indutū nō aere fiat michi. Nisi tū audibi-
 le aurib; s; uisibile oculis palpabile manib; gestabile hu-
 meris. nec fiat michi uerbum d̄ptū r mutū s; incarnatum
 et uiuū. Hoc ē nō mutis figuris mortuis impellib; exaratum
 s; in forma humana meis castis uiscerib; unuāt impressū.
 hō nō mortui calami depictōne s; sp̄s sancti opacōne. Eoni-
 deliq; nō fiat michi quo nem̄ aū me factū est nem̄ post
 me factū. s; silent̄ inspiratum p̄sonali incarnatum
 Porro multafaciam multis q; modis olim deus locutus ē

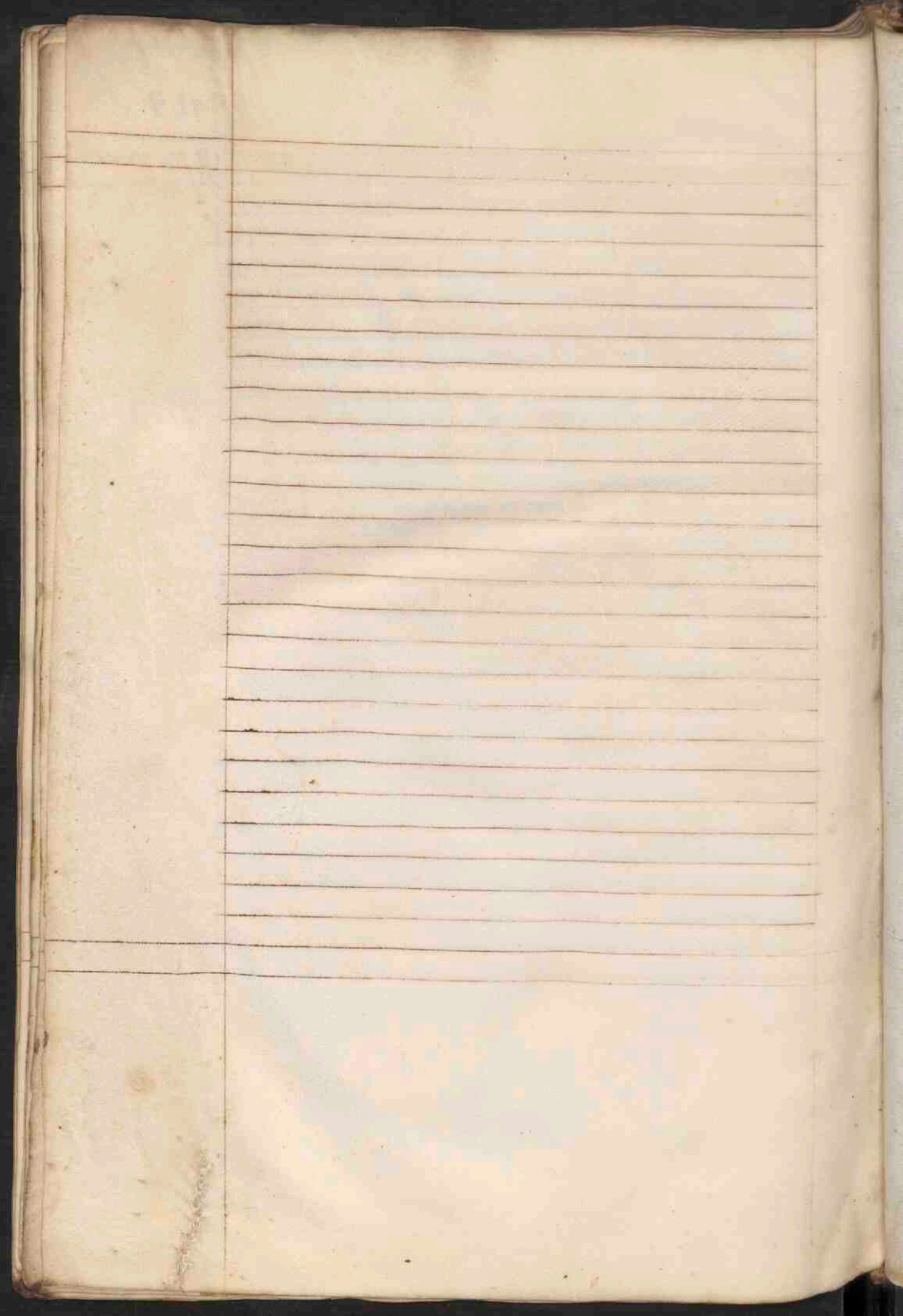
pūb; et pphētis et alijs quidem in aūe. alijs in ore alijs etiam
in manu suū ē uerbum domini memorat. michi autē oro ut
et in uō fiat iuxta uēbū tuū. Nolo ut fiat michi a' dēdīnato
rie p'dicātū aut figurālī signatū aut ymaginatiole somp
niam. Corpālī multatū uēbū igitur qd' in se nec poterat fi
nec indigebat dignetur in me dignetur et michi fieri scdm u
būm tuū fiat quidē gualī omī mō s; spūālī fiat michi scdm
uerbum aū

Lectōne ewangelicā exposui scid potui n' igno
to q' nō omībz placebit s; scio me ob hanc rem
multoz fōe sō indignatōm obnoxiūm. Et a' indi
cator supflūus aut p'sumptor q' uidelicet post p'ēs qui hūc
ipm locū plenissime exposuerūt rursus in eodem nouus
expositor ausus fuerim mittē manū. S; si quid dnm ē qd'
nō sit cont' p'ēs nec pūbz arbītor n' cuiq; displice' debere
Vbi autē dixi quod a pūbz accepi dū sit absit opus p'sup
tōnis ut nō desit fructus deuotōnis paciēt' audiam de sup
fluitate cauētes. Non erunt tū qui me tamq; de odiosa et
nō n'c'ia explanatōne suggillant nō tam intēdille ex
ponē q' de ewangelio sumere orationem loquendi quod loq'
delectabar. Si uō p'tāu q' p'pam magis exitaueim ex h'
deuotōne q' cōem quēsierim ualitatē potens est pia uir
go apud suū misericordem filiū h' meum excusāe p'tm
aū h' meū quatecuq; opustuli deuotissime destināu

7 ew^m

123

Liber domini Carthusiensis pro tractatu in feruis

